

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

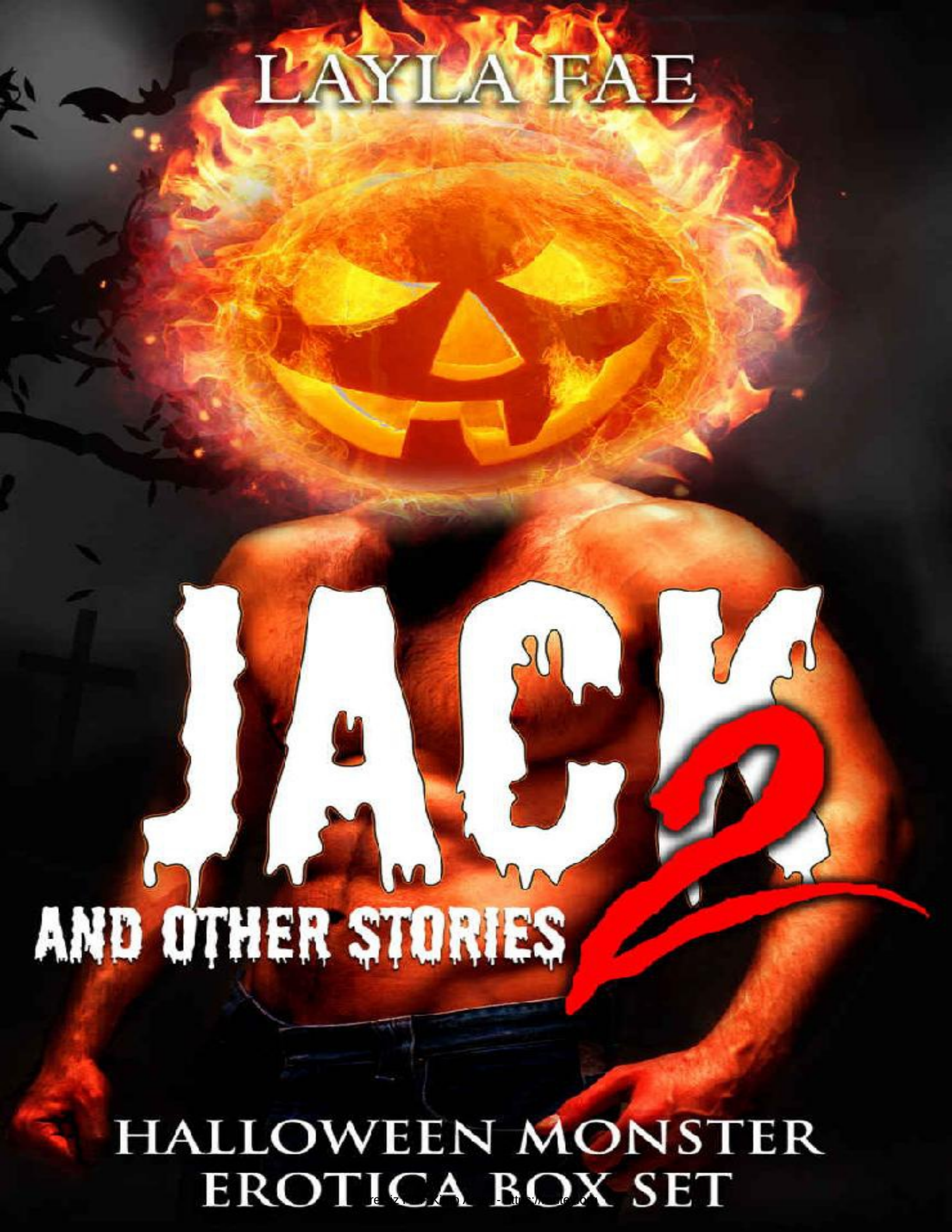
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A person whose head is a glowing jack-o'-lantern with a menacing, carved face. The jack-o'-lantern is surrounded by intense, bright orange and yellow flames that appear to be erupting from the top. The person's torso is visible, showing a muscular build and dark skin. They are wearing dark blue jeans. The background is dark and atmospheric, with silhouettes of trees and a cross visible on the left side.

LAYLA FAE

JACK

AND OTHER STORIES

HALLOWEEN MONSTER
EROTICA BOX SET

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

JACK 2 ve Diğer Öyküler

Cadılar Bayramı Canavar Erotika Kutu Seti

Layla Fae

Tüm hakları saklıdır

Bu kitapta tasvir edilen karakterler ve olaylar hayal ürünüdür. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle olan benzerlikler tesadüfidir ve yazar tarafından amaçlanmıştır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, yayıncının yazılı izni olmadan çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt veya başka bir şekilde herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla iletilemez.

İçindekiler

[Başlık](#)

[Sayfası](#)

[Telif](#)

[Hakkı](#)

[SORUMLU BİR ŞEKİLDE TÜKETİN](#)

[İthaf JACK](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Sonsöz](#)

[GRIM](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Sonsöz](#)

[ORC](#)

[Bölüm 1: İblis Bölüm 2:](#)

[Cosplayer Bölüm 3: Bir](#)

[Ork'un Arzusu Bölüm 4: Av](#)

[Bölüm 5: Mükemmel Kadın](#)

[Bölüm 6: Kova Bölüm 7:](#)

[Dikim](#)

[Bölüm 8: Arka Kapıdan Sonsöz:](#)

[Sevgiyi Yaymak CROW](#)

[Bölüm 1: Karanlıktaki Kanatlar](#)

[Bölüm 2: Peri Masalı Büyüsü](#)

[Bölüm 3: Veronica ve Canavar](#)

[Bölüm 4: İtiraflar](#)

[Bölüm 5: Gerçek Aşkın](#)

[Öpücüğü Bölüm 6: Vaftiz](#)

[Annesi Bölüm 7: Tam](#)

[Bölüm 8: Cins](#)

[Sonsözü: Yumurtalar](#)

[JACK 2](#)

[Bölüm 1](#) [Bölüm](#)

[2](#) [Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#) [Bölüm](#)

[5](#) [Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#) [Sonsöz](#)

[TEŞEKKÜRLE](#)

[R](#)

[Bu Yazarın Kitapları Bu](#)

[Serideki Kitaplar](#)

SORUMLU BİR ŞEKİLDE TÜKETİN

Bu antoloji için sadece bir tetikleyici uyarı vardır ve o da esans, sperm, meni veya meyve suyu olarak da bilinen aromalı canavar menisidir. Tetikleyici sahneler arasında söz konusu maddenin tüketilmesi ve şişelenmesinin yanı sıra bu maddeyle fırınlama, pişirme ve kozmetik üretimi de yer almaktadır.

Bu bir kurgu eseridir ve aşırı aktif ve atıştırmalık bir hayal gücünün ürünüdür. Amacım siz sevgili okuyucularımı herhangi bir yiyecek ya da içecekten soğutmak değildi, ancak belli bir miktar hoşnutsuzluk oluşabileceğini unutmayın. Dikkatli olun.

Müstehcenlik hakkında konuşmaktan korkmayan tüm harika booktuber'lara, bookstagrammer'lara, booktokler'lara, kitap blogcularına, Goodreads yorumcularına, redditörlere ve diğer okuyuculara. Harika bir iş yapıyorsunuz çocuklar!

Romantizm ve erotizm okuma konusunda bu kadar açık sözlü olan, zararlı klişeleri güvenle yıkan böylesine harika bir insan topluluğuyla, ne kadar aptalca veya iğrenç olursa olsun istediğim kitapları okumakta ve yazmakta özgür hissediyorum.

Sizler dünyayı daha iyi bir yer haline getiriyorsunuz!

JACK

Cadılar Bayramı Canavar Erotika

Bölüm 1

"Sana aşık olduğuna hiç şüphe yok. Sonsuza dek mutlu olacaksın," dedi Suzy gülümseyerek günün son müşterisine, otuzlu yaşlarında güzel bir esmerdi.

Altı aşk ve ilişki okuması yaptırmıştı ve her biri için kartlar çift için güzel bir gelecek öngörmek üzere hizalanmıştı. Hiç bu kadar zor bir gün geçirmemişti.

Umut dolu bir mutlulukla parlayan müşterisi için duyduğu sevinç gerçek olsa da, Suzy'nin yüzü gülümsemekten acıyordu.

O sabah kartlara aşk ve ilişki beklentilerini sorduğunda, kartlar ona Şeytanı göstermişlerdi.

Müşteri ona bolca teşekkür etti, sevincinden çok fazla bahşiş verdi ve Suzy ayrılmadan önce ona mutluluklar diledi. Kapıyı kapattıktan sonra rahatlamış bir şekilde kapıya yaslandı.

Suzy gözlerini kapattı, sakın bir nefes aldı, hayal kırıklığını içine çekti, aşkı içine çekti, hayal kırıklığını içine çekti, lanet olası neşeyi içine çekti, üzücü, iğrenç yalnızlığı içine çekti.

Gözleri birden açıldı ve daha sert nefes alarak uzun bir dizi küfür savurdu. Bu egzersiz de işe yaramamıştı ve şimdi daha da öfkeli, daha da çaresizdi.

Neden 36 yaşındaydı ve hala tek başınaydı?! Neden kimse onunla bir aydan uzun süre çıkacak kadar bile hoşlanmıyordu? Onda bir sorun mu vardı? Kendisinden başka herkesin görebileceği dev bir kusuru mu vardı? Yoksa sadece bekar bir hayata mı mahkumdu...?

İsteddiği aşk bile değildi, Tanrı aşkına. İyi bir sevişmeye razı olurdu.

Gözleri kapının yanında bekleyen şeker kâsesine takıldı. Taşındığından beri geçen beş yıl içinde şeker toplamaya gelen tam üç ziyaretçisi olmuştu. Evi sokaktaki en son evdi ve komşularından epey uzaktaydı. Dağınık görüntüsü de muhtemelen güven telkin etmiyordu.

Yine de Suzy bu yıl evinin şenlikli görünmesi için çaba sarf etmişti. Verandasında büyük, oyulmuş bir balkabağı sırtıyordu ve kapının üzerinde bir dizi yarasa şeklinde pembe ışık asılıydı. Belki bunlar daha girişimci gençleri evine çekebilirdi.

Ve eğer yapmazlarsa, Suzy tüm şekerleri kendisinin yiyeceğine yemin etti. Zaten vücudunu izlemek istediği de söylenemezdi. Hiç izlememeyi tercih ederdi.

Suzy, ne pahasına olursa olsun onun kıvrımlarını ve çok kalın kalçalarını görmekten kaçındı.

İç çekerek, dağınık kahverengi saçlarını yüzünden süpürdü ve temizlik yapmak için amatör medyum salonuna doğru yürüdü. Yerleri hızlıca silip kristal bibloların tozunu aldıktan sonra geriye sadece Tarot destesini kaldırmak kalmıştı.

Temizleyici bir tütsü yaktı ve kartları elinde toplayarak onları tüm etkilerden ve duygulardan arındırmaya odaklandı. Bu onun en sevdiği desteydi. Yumuşak kenarları sık kullanıldığını gösteriyordu.

Ama Suzy'nin bir raf dolusu Tarot destesi vardı ve şimdi en güvendiği desteyi bir kenara bırakıp en yenisini, sanatsal bir Cadılar Bayramı baskısını almıştı. Karakterlerin çoğu çıplak olduğu için müşterilerle çalışmaya uygun değildi ama Suzy yine de almıştı. Kendisi için.

Onunla zaten deneysel olarak çalışmıştı, ama şimdi daha ciddi bir okuma için onu çıkardı. Bazen farklı bir deste kullanmak daha doğru bir okuma yapmasına yardımcı oluyordu.

alışkanlıkları ve önyargıları.

Kartları tütsü külâhından tembelce süzülen gri duman kıvrımlarının arasından geçirdi. Zihnini temizlemek için derin nefes alarak, midesinin çukurunda hâlâ ağır bir şekilde oturan duyguları görmezden geldi. Kartları karıştırdı.

Suzy kaşlarını çatarak sormak üzere olduğu soruya odaklandı. Bir dağılım yapmayacağına karar verdi. Sadece etrafta oynayacak, bir kart çekecek ve anlamı daha açık hale getirmek için gerekirse başkalarını ekleyecekti.

Sorusu şuydu: *Nasıl biriyle yatabilirim?*

Büyük ölçekte çok derin olmayabilirdi ama Suzy için bu soru kişisel olarak oldukça önemliydi. Ve öğrendiği gibi, kişisel niyet ve duygular doğru okumalar için en iyi yakıttı.

Duygularınızı ve ateşinizi sunun, Evren karşılık verecektir.

"Sadece Şeytan değil," diye mırıldandı nefesinin altında, kartları bir kez daha karıştırırken. "Bana açık bir cevap ver."

Kartları önüne serdi ve parmaklarını kartların üzerinde gezdirerek cevabın bulunduğu karttan tanıdık bir ürperti yayılmasını bekledi.

Parmakları seğirdi. Bu şimdiye kadarki en güçlü karıncalanmaydı, hafif bir elektrik çarpmasına benzer bir şeydi.

Suzy kartı çekti ve bir güzel çevirdi.

Kartın üzerinde çıplak bir adam vardı, yontulmuş kasları esnemişti, kalın, ereksiyon halindeki siki yukarı, kafasına doğru bakıyordu. Kafası oyulmuş bir balkabağıydı, ağzı dişlerle dolu iğrenç bir sırıtış, gözleri yanan delikler.

Suzy'nin kalbi sıkıştı. İşte oradaydı. XV. Şeytan.

"İyi ama bu ne *anlama geliyor?*" diye sordu, başka bir kart seçmek için elini kaldırarak.

Bir sonraki resimde bir cadı ve bir büyücü şehvetli bir kucaklaşmayla iç içe geçmiş, çıplak vücutları terden parlıyordu. VI. Aşıklar.

Suzy gözlerini Balkabağı Şeytanı kartından ayırmadan, "İşte bu tam da istediğim şey," diye mırıldandı. "Şimdi, bunu nasıl alacağım?"

Tekrar çekti ve başka bir Majör Arcana kartıydı, bu sık sık olmayan bir şeydi. Ben, Sihirbaz'dım.

Hayal kırıklığına uğramış bir şekilde ofladı. Müşterileri için okuma yaptığında, kartların anlamı genellikle açık ve net bir şekilde gözünün önüne gelirdi. Ama kendisi için okuduğunda, her zaman bulanık, çözmesi zor olurdu. Bu sefer de farklı değildi.

Yapmaması gerektiğini bilerek kartları tekrar karıştırdı. Ve tekrar çekti. Kabak kafalı, tahrik olmuş Şeytan ona alaycı bir şekilde baktı. Ve sonra, Aşıklar, yine. Ve üçüncüsü, Büyücü.

"Şimdi de beni korkutmaya çalışıyorsun," dedi Suzy boş odaya ve hemen ürperdi.

Bu ikinci okumanın keskin doğruluğunda tedirgin edici bir şey vardı. Tam olarak aynı sırayla aynı üç kartı çekmiş olması esrarengizdi.

Aynı soru için hemen başka bir okuma yapılmamasının bir nedeni vardı: çünkü çekilen kartlar farklı olacak ve anlam dağılacak ve bulanıklaşacaktı.

Ama bu? Bu ürkütücüydü.

Bunun da bir anlamı vardı. Bir okumayı görmezden gelebilirdi ama birbirinin aynısı iki okumayı? Bu lanet bir alametti. Ve dikkat etse iyi olur.

Kartları sezgisel olarak yorumlamakta başarısız olan Suzy, ders kitaplarından öğrendiği sembolik anlamlara odaklanmayı denedi, ancak yorumu parçalara ayrılmaya devam etti, kartların ipleri

ilgili anlamlar zihninde gevşedi.

Suzy, Şeytan'ın üzerindeki damarlı ereksiyonun oldukça dikkat dağıtıcı olduğunu kabul etmek zorundaydı.

"Peki," dedi sonunda. "Ben net bir sonuç istemiştim. Bunu gerçek anlamıyla ele alalım: Eğer bir büyü yaparsam şeytani becereceğim."

İçinden kıkırdadı. Bunu yüksek sesle söylediğinde kulağa saçma geliyordu.

Suzy kartları topladı, kabak kafalı Şeytana son bir kez özlemle baktı ve desteyi kaldırdı. Sokağa baktı ama görünürde kimse yoktu. Tipik bir durumdu.

Şeker kâsesine gitti, parmaklarını sanki bir kartmış gibi şekerlerin üzerinde gezdirdi ve sezgilerinin kendisi için bir seçim yapmasını bekledi. Ama ne gariptir ki, en sevdiği şekerlerin hepsi de hiç çekici görünmüyordu.

Suzy başka bir şeye acıkmıştı ve hiçbir çikolata bu açlığı gideremezdi.

Penceresinden tekrar dışarı baktı. Boştu. Kısa bir süre arkadaşlarını aramayı düşündü ama muhtemelen çocuklarıyla şeker toplamaya çıkmışlardı.

Kendine bir kadeh şarap doldurdu ve yavaşça yudumladı. Sonra müziği açtı ve televizyonu denedi ama hiçbir şey ilgisini çekmedi. Sonunda pes etti.

Ve salonuna geri döndü.

Suzy bir zamanlar hiç işe yaramayan basit büyüler yapmıştı ama büyü aletleri hâlâ duruyordu ve okuma alanına büyülü bir hava katıyordu. Genelde odayı mükemmel bir düzen içinde tutardı, bu yüzden şaşırarak durdu. Yerde yatan bir kitap vardı. Kendi kendine raftan düşmüş olmalıydı ki bu çok garipti.

Suzy kaşlarını çatarak kitabı eline aldı ve bunun bir aşk büyüleri kitabı olduğunu gördü. Kalbi daha hızlı atmaya başladı. Önce kartlar, şimdi de kitap...? Sadece şarap mıydı, yoksa doğaüstü bir şey mi vardı?

Sunak olarak kullandığı küçük sehpaye döndü.

Basitti ama ihtiyacı olan her şey vardı: elementler için dört sembol, bir bıçak, yakmaya hazır bir mum. Suzy sayfalar arasında gezinerek rastgele bir tane seçti.

"Sevgilini Çağır," diye mırıldandı. "Daha uygun bir büyü seçebilir miydim?"

Çok da basitti, az malzemeliydi. Büyü için kırmızı bir mum, onu yağlamak için kuşburnu yağı ve bir kadeh şarap gerekiyordu.

Önce kırmızı mumun üzerine niyetinin sembolünü kazıması gerekiyordu. Suzy kıkırdadı ve bıçağını eline aldı. Daha iyi konsantre olabilmek için dilinin ucunu dişlerinin arasına sıkıştırarak... bir fallus oydu. Büyüktü de, kocaman bir başı ve yanlarında belirgin çıkıntıları vardı.

"Beni memnun etmek için daha iyi," dedi kıkırdarak. Bu noktada, bu büyüden bir şey çıkıp çıkmaması umurunda değildi. Eğleniyordu.

Suzy mumu yağla ovdu, yaktı, şarabı döktü ve niyetine odaklanırken büyüyü söyledi. Büyünün şaraba arzusunun gücünü aşılması gerekiyordu. Büyüyü üç kez söyledikten sonra şarabı yudumladı, beklentiden ve yaptığı şeyin gülünçlüğünden başı dönüyordu.

Son damlasına kadar içtikten sonra bardağı kaldırdı ve beklentiyle etrafına bakındı. "Aşık çocuk yok, ha?" dedi alaycı bir gülümsemeyle ve sunağı temizlemek için ayağa kalktı.

Verandadan bir gümbürtü geldi, ardından yüksek bir inilti ve kırık camların çınlaması duyuldu. Suzy nefesinin altından küfretti. Tatlı yemeye gelen sevimli çocuklar için biraz geç olmuştu... ama Cadılar Bayramı maskaralıkları yapan gençler için yeterince geç değildi. Onları tehdit edebilmek için süpürgesini aldı ve verandaya çıktı.

Boştu. Görünürde ne gürültücü gençler ne de kırık camlar vardı. Ne adım sesleri, ne de gülme sesleri. Hiçbir şey yoktu.

Ve balkabağı da gitmişti.

Buz gibi bir esinti Suzy'nin yüzüne dokundu ve titremesine neden oldu. Ağaçların tepelerinde bir yerde vahşi bir kuş öttü... Düşen yapraklar hışırdadı, başka bir dünyadan gelen fısıltılar kadar soğuktu.

Bir şey gıcırdadı ve Suzy dehşet dolu bir çığlıkla sızdı. Ama bu sadece evinin yanında büyüyen kiraz ağacının rüzgârda duvara sürtünen bir dalıydı...

Süpürgesini daha sıkı kavradı ve son Ekim gecesinin buz gibi havasını içine çekerek derin bir nefes aldı. Sadece şarap yüzünden, dedi kendi kendine. Şarap, kartlarının ürkütücü davranışları... yalnızlık aklını başından alıyordu.

Her şey yolundaydı. Hiçbir sorun yoktu.

Suzy içeri girdi, ön kapının arkasından kapanmasına izin verdi... ve dondu kaldı.

Evi yanyordu. Görünürde hiç ateş olmamasına ve havada sadece hafif bir duman ve baharat kokusu olmasına rağmen duvar kağıdında titreyen ateş ışığını açıkça görebiliyordu...

"Sonunda beni çağırdın, cadı."

Suzy'nin dili damağına yapıştı, bacakları korkudan felç oldu, vücudu buz gibi bir dehşetle kilitlendi. Salonunun kapısından bir adam çıktı. Ama o bir erkek değildi.

O bir canavardı.

Bölüm 2

Omuzlarında bir kafa yoktu, sadece ağzı keskin dişlerle dolu ve göz çukurları ateşle dolu oyulmuş bir balkabağı vardı. Balkabağı da yanıyordu, sıcak beyaz ve sarı alevler turuncu derisini kömürleştirmeden yalıyordu.

Tuhaf, oyulmuş yüz daha da geniş sırttı.

Suzy yutkunmaya, nefes almaya, parmaklarını oynatmaya çalıştı -herhangi bir şey- ama vücudu onu dinlemedi. Sadece bakabildi.

O korkunç kafanın altında, davetsiz misafirin bir erkek vücudu vardı. Uzun boylu ve genişti, kaslı omuzları, güçlü kolları, şişkin göğüs kasları ve karın kasları vardı. Kot pantolonunun bel bandı aşağıya sarkıyor ve kasıklarının hemen üzerindeki kıvrıkcık siyah kılları ortaya çıkarıyordu.

Ve daha aşağıda... şişkinlik. Suzy'nin şimdiye kadar gördüğü en büyük çıkıntı. Aslında o kadar büyüktü ki, o kotun altında, kumaşın sıkıldığı yerde durmaya hakkı yoktu. Her an serbest kalabilir, diye düşündü, ağzı kurumuştur. Her an.

"Gözlerini buraya dik, cadı," diye hırladı hayalet, ancak sesinde memnun bir ton da vardı Ses.

Suzy başını kaldırıp baktı ve anladığı için ağzını sessiz bir çığlıkla açtı. O, Tarot kartındaki Şeytan'dı.

Birdenbire tekrar hareket edebildi, döndü ve kapı koluna uzandı... ama onu yakaladı bir tıslamayla elini geri çekti. Metal yakıyordu.

Canavara doğru döndü ve panik içinde sağına soluna baktı. Canavar dar koridorun tam ortasında duruyordu... Ama Suzy'nin sağında bodrumun kapısı vardı. Düşündüğünden daha hızlı bir şekilde kapıya koştu, büyük bir gürültüyle açtı ve merdivenlerden aşağı koştu.

Kilerine girip eski ahşap kapıyı kapattığında yaratığın kıkırdaması onu takip etti.

"Çok cesursun cadı," dedi canavar, kapının diğer tarafından gelen sesi giderek yaklaşıyordu. "Kedi fare oyunu oynamak beni tahrik ediyor. Sonunda seni elime geçirdiğimde o kadar azgın olacağım ki..."

Konuşmayı kesti ve sadece Suzy'nin sert nefes alışları duyuldu. Kollarını kapıya dayadı, yüzü korku gözyaşlarıyla ıslanmıştı... ve aniden, kapıda bir ateş ışığı titreşimi ve tam kulağına sıcak bir fısıltı geldi:

"...seni kırmak."

Şimdi çığlık attı. Daha önce söyleyemediği tüm çığlıklar içinden kopup geldi. Titreyerek, acınası bir hıçkırıkla arkasını döndü.

Canavarın sırttan balkabağı kafası tam yüzündeydi, göğsü kadının kabaran göğüslerine sadece birkaç santim uzaklıktaydı.

"Sus," dedi, elini yanağında gezdirerek, nasırlı parmaklarıyla tenini okşayarak. "İstediğin buydu, değil mi? Beni sen çağırdın, cadı. Uzun zamandır beni aramanı bekliyordum."

Suzy'nin paniği, canavarın sesindeki yeni, özlem dolu notayla biraz azaldı. Daha önce hırlayıp homurdanırken, şimdi alçak, mırıltılı bir sesle konuşuyor ve doğrudan Suzy'nin alt kısmına yöneliyordu

Karnım kelebeklerle doldu.

Yutkundu, boğazı düğümlendi, düşünceleri aniden karıştı. Korkması gerekmiyor muydu...?

Balkabağı kafası yaklaştı. Çıplak, sıcak göğsü sert meme uçlarına bastırdı ve içinden bir inilti kaçtı. Dehşet tüm gücüyle geri dönüp vücudunu tekrar kilitletiğinde, karnını huzursuzlukla doldurduğunda... alt dudaklarını ihtiyaçla ıslattığında şaşkınlığı azaldı.

Canavar onu kokladı. Burun yerine kullandığı o üçgen şeklindeki delik sayesinde bir şeyi nasıl koklayabildiği Suzy'yi aşıyordu ama kokladı. Ve sonra sırtıttı.

"Ah, sen de beni bekliyormuşsun cadı," dedi aynı ipeksi mırıltıyla ve Suzy tamamen korkudan olmasa da ürperdi.

"Ben..." diye kekeledi, kelimeleri dar boğazından geçirmeye çalışıyordu. "Ben... beklemiyordum

Sen."

Tekrar kıkırdadı, ürkütücü, kan dondurucu bir ses. Suzy'nin bacakları titriyordu ve eğer o olmasaydı

kaslı vücudu ona yaslansaydı, yere yığılırdı.

"Ama öyleydin. Çok yalnızdın. O cılız, gülünç oyuncaklarla zevk bulmaya çalışıyordun. Kurt adamlarla ve orklarla çiftleşen kadınların animasyon filmlerini izlemek... Kendini tatmin etmek ve tek başına gelmek ve her zaman eksik kalmak. Her zaman tatminsiz."

Suzy'nin gözleri endişe ve öfkeyle açıldı. Onu böyle özel anlarında izlemeye nasıl cüret ederdi?! "Bunu nereden biliyorsun?" diye sordu, alev alev yanan yüzüne bakarak.

"Seni izliyordum, cadı. Yıllardır senin için salyalarımı akıtıyordum. Ve şimdi, nihayet buradayım ve seni yutmak için benimsin."

Ne?! Suzy hıçkırdı, ağzı bir karış açık ona bakıyordu.

"Beni iki yıl önce çağırmıştın," dedi, sesi alçaktı. Ellerinin şu anda kalçalarının üst kısımlarına bastırılmış olduğunu fark etti, çekirdeğine o kadar yakındı ki... Arzuyla yanan, uyarılmayla kayganlaşan, şehvetle zonklayan çekirdeğine.

"Beni, kaderindeki sevgilini çağırmak için bir büyü yaptın... ama beceremedin. Kapıyı benim için tam olarak açmadın. Onun yerine, sadece küçük bir çatlak açtın. Buraya gelebilirdim, ama sadece ruhen. İstedğim zaman seni ziyaret ettim, her gün ve her gece seni izledim. Ve şimdi, intikamımı alacağım."

"İntikam mı?" diye sordu Suzy, tüm vücudu titriyor, hızlı ve sık nefes alıyordu.

"Oh, evet. İntikam. Özgürlüğümü elimden aldın. Şimdi seni alacağım... Bu gece bana her şeyi vereceksin."

Başını şiddetle salladı, ıslak amcığı ahlaksızca zonklasa bile.

"Oh, evet, cadı. Sahip olduğun her şeyi alacağım... ve sen de bana izin vereceksin. Çünkü senin için başka ne var?" diye sordu bilmiş bir sırıtışla ve Suzy'nin ağzı titreyen bir çizgiye yerleşti. Ama bu sefer başını sallamadı.

Başka ne vardı ki? İşi mi? Uzakta yaşayan ailesiyle yaptığı seyrek telefon görüşmeleri? Kartları, mumları, bibloları? Bunu gölgede bırakacak ne vardı? Bir iblisin oyuncağı olmak... Şehvet ve nefretle arzulanan, en yalnız, en özel anlarında nihayet görülmek... ve hala istenmek?

Ne yaptığını anlayamadan ona küçük bir baş selamı verdi.

Çünkü her şey söylendiğinde ve yapıldığında, o haklıydı. Kız yalnızdı. Azgındı. Ve o gizlice 3 boyutlu canavar pornosuna mastürbasyon *yaptı*.

Ve şimdi, bir canavar buradaydı, kötü, imkânsız bir fantezi gerçeğe

dönüşmüştü. Reddedemezdi. Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

"En azından bana adını söyle," dedi, sesi boğuk bir fısıltıya dönüşmüştü.

Ateşli balkabağı sırtırken, ellerinden biri Suzy'nin tümseğini kavradı ve diğeri göğsünü örttü. Suzy inlediğinde sırtışı daha da büyüdü ve ağzı açılarak içinde yanan büyülü ateşi ortaya çıkardı.

"Bana Jack de."

"Jack," diye soludu Jack sert meme ucunu bulup yumuşak sütyeninin arasından sıkıştırırken. "Beni kırmak konusunda gerçekten ciddi değildin, değil mi?"

Ateşi daha da parladı ve Jack kahkahalarla homurdandı. Ona doğru eğildi, oyulmuş ağzı tam kulağının dibindeydi, fısıldarken sıcak nefesi tenini yakıyordu: "Yine de seni kırabilirim... Eğer sakınleşmezsen."

Suzy yine hıçkırdı. Kalbi hızla çarpıyordu. Tüm vücudu kızarmış ve elektriklenmişti. Kendini muhteşem bir şekilde canlı hissediyordu.

"Nasıl... yapmalıyım?"

Jack onu bıraktı ve ellerini bir kez çırpı. Eski, geniş kiler, yanlarından balmumu damlayan yüzlerce mumla doldu. Küf kokulu mekân aniden titrete, sıcak bir ışıqla doldu ve bu ışıqla Jack'in kaslarının üzerinde kışkırtıcı bir gösteriyle oynadı.

"Dizlerinin üzerine çökeceksin," dedi yavaşça, her kelimenin tadını çıkararak, "ve sikimi emeceksin, ve ağzına boşaldığımda, dölleriimin her damlasını yutacaksın. Ve bundan zevk alacaksın."

Suzy çok ama çok kuru olan dudaklarını yaladı ve titremelerini engellemek için parmaklarını birbirine kenetledi. Bunu yapabilir miydi?

Ona baktı, büyülü mum ışığında altın sarısı ve ihtişamlı, kendi liginin çok dışında olan o vücuda, bu dünyanın çok dışında olan o canavar kafaya... ve tamamen orantısız olan o şişkinliğe.

Ağzı sulandı ve zihni merakla kıvılcımlandı. O pantolonun içinde ne saklıyordu? Bu sadece normal, büyük de olsa bir insan penisi miydi? Yoksa tamamen başka bir şey miydi?

Öğrenmek zorundaydı.

Suzy yavaşça, kasıtlı olarak dizlerinin üzerine çöktü ve gözlerini kocaman açarak onu izledi. Jack derin bir iç çekerek kafasının içindeki alevleri daha da parlattı. Hızlı parmaklarıyla kot pantolonunun fermuarını açtı ve ayaklarının dibine düşmesine izin verdi.

Altına hiçbir şey giymemişti. Kot pantolonu tarafından kısıtlanmayan siki serbest kaldı.

Suzy nasıl nefes alacağını unutmuştu. Önündeki canavara baktı, inançsızlık ve korku damarlarında akıyordu, kalbi o kadar sert çarpıyordu ki klitorisinde hissedebiliyordu.

Çünkü Jack'in aleti bir insan penisi değildi.

Her şeyden önce turuncuydu. Titreşen mum ışığının bir oyunu olabilirdi ve Suzy, derisinin tonunu sikininkiyle karşılaştırmak için balkabağı kafasına baktı. Evet, kesinlikle turuncuydu.

Jack ona vahşi bir yoğunlukla baktı, ateşi o kadar alevliydi ki bembeyazdı.

Suzy yutkundu, bu korkunç manzara karşısında ıslandı ve adamın sikini incelemeye geri döndü.

Başı en korkutucu olanıydı, çünkü bu kadar geniş çevresi olan bir şey onun içine nasıl sığabilirdi ki? Kafanın tabanı şişkin ve canlı bir kalp gibi nabız gibi atıyordu, ince turuncu deri şişmiş organ boyunca gergin bir şekilde uzanıyordu. Başın geri kalanı sivriltilmiş bir kurşun kalem gibi koni şeklindeydi ve tam ucunda yuvarlak bir delik vardı. Delik de nabız gibi atıyor, emme hareketi yapar gibi açılıp kapanıyordu.

İçinden kremsi, turuncu bir sıvı damlası süzüldü ve Suzy'nin nefesi boğazında düğümlendi. Tadı nasıl olacaktı?

Bu soru diğeri her şeyin önüne geçti. İnsan menisinin tadını hiçbir zaman önemsememiş, partnerlerinin dölleriini zevkten ziyade zorunluluktan yutmuştu.

Jack'in tadı farklı olur muydu?

Daha iyi düşünmeden, daha yakına eğildi. Dili dışarı fırladı ve Jack'in dölünün bir damlasını yere düşmeden yakaladı.

Suzy zevkle inledi. Tadı balkabağı baharatı şurubu gibiydi, sadece daha keskin bir tadı vardı, daha fazla zencefil, daha az tatlılık. Dokusu kremsiydi, erimiş çikolata gibi boğazından aşağı kayıyordu.

Jack'in tıslaması ona tadına bakılmasından hoşlandığını söylüyordu. Yaramaz bir gülümsemeyle alev alev yanan balkabağına baktı.

"Tadın Cadılar Bayramı gibi," dedi.

Jack homurdandı ve aynı yoğun odaklanmayla ona baktı. Alevleri morumsu bir renk aldı. Suzy yenilenmiş bir odaklanmayla adamın sikini incelemeye geri döndü.

Neredeyse ön kolu kadar uzun olan penisin en kalın yeri başının alt kısmı ve köküydü. Etrafında beş çıkıntılı, yatay çıkıntı uzanıyor, şaftı eşit mesafelerde çevreliyordu. Dudağını ısırdı, içine girdiğinde nasıl hissedeceklerini düşündü. Her çıkıntıyı açıklığına karşı hissedecek, içeri doğru itecek ve her inçte onu daha geniş ve daha geniş gerecekti ...

Hafifçe arkasına yaslandı, bir parça endişe zihnindeki puslu sisi temizledi.

"Oh, hayır, cadıcığım," diye homurdandı Jack, emredici sesindeki derin titreşimle yer sarsılıyordu. "Beni çoktan tattın. Artık geri dönüş yok."

Suzy yutkundu, iç organları uyarılma ve korku karışımıyla sıkıştı. Ama Jack'in siki çoktan başka bir lezzetli prekum damlasıyla kayganlaşmıştı. Daha yakına eğildi, başını dikkatlice yalayarak temizledi, baharatlı tadının korkusunu yenmesine izin verdi.

Jack zevkle inledi ve eli gevşekçe Suzy'nin saçlarına dolandı. Suzy sıcak, pürüzsüz ucu emdi ve zonklayarak daha fazla şuruplu iyilik saldı. Eliyle sikinin arkasına uzanıp taşaklarını aradı ve şaşkınlıkla nefesi kesildi, dudakları daha da açıldı.

Jack kızın açık ağzının içine girip sikinin başıyla doldururken, kızın avuçları da taşaklarıyla ağırlaşmış torbasını avuçluyordu.

Dördünü de.

"Daha fazla taşak, daha fazla döl," dedi, yavaşça ağzına sokarak. "Çok iyi hissediyorsun, cadı."

Onu öğürtmeden önce Suzy, Jack'ten bir başka lezzetli tıslama daha çıkararak sikinin kalın tabanını kavradı. Şaft boyunca yaladı ve dili bir çıkıntının üzerinden her kaydığında, Jack bir tıslama ya da kalçalarının seğirmesiyle tepki verdi.

Bu yüzden hassaslardı.

Bir sırtıtışla, kesinlikle damlayan başa döndü ve ağzını genişçe açarak şişmiş başın tamamını ağzına aldı. Bir eliyle, döllerıyla ağırlaşmış ve yuvarlaklaşmış taşaklarını okşarken, diğer eliyle de şaftındaki çıkıntıları okşadı.

Üstünde, Jack nefes nefese, kalçaları ağzının içine giriyor ve Suzy onu sertçe emerek boğazının arkasına çarpmasına izin veriyordu. Açgözlülükle, ona verdiği her şeyi yuttu ve hala daha fazlası için susadı.

Anlaşılmaz bir nedenden ötürü, adam kendini ağzının derinliklerine iterken öğürmedi. Bu onun Cadılar Bayramı büyüğü olmalı.

Jack'in iki eli başının arkasını kavradı ve tüm odayı titreten, Suzy'nin dizlerinin altındaki zemini sallayan inlemeler ve homurtularla çılgınca itti. Sonunda Jack daha sert itti ve tatlılığı Suzy'nin ağzının içinde patladı. Olabildiğince hızlı yutkundu, ama akmaya devam etti, çenesinden aşağı damladı, ağzını balkabağı baharatının tadıyla doldurdu.

Daha fazla döl gelmediğinde, Jack'in taşakları hala yuvarlak ve dolu olmasına rağmen elinde

biraz daha hafif hissetti. Bir hırıltıyla ağzından dışarı kayd1.

"Seni Şimdi becereceğim, cadı."

Bölüm 3

Suzy sadece başını sallayabildi, içi boş, emici bir ihtiyaçla sıkılmıştı. Ona sakso çekmek inanılmaz derecede tahrik ediciydi ama mutlu sona ulaşmış olsa da Suzy hâlâ gerilim ve tatmin edilmemiş şehvetle doluydu.

"Hadi yukarı çıkalım," dedi Jack, sırttan ağzı parlayan korların kırmızı ve turuncu ışığıyla doluydu. Hiçbir uyarıda bulunmadan elini Suzy'nin saçına attı ve çekiştirdi. Suzy öfkeyle haykıramadan, onun salonuna taşındılar.

Jack havayı koklayarak, "Burası senin büyüünün kokusunu taşıyor," dedi.

"Bu... güzel kokuyor mu?" diye sordu Suzy, titreyen bacaklarının üzerinde ayağa kalkmaya çalışarak.

Jack ona döndü, alev alev yanan balkabağı suratı tamamen ona odaklanmış, ateş çukurları gözlerine odaklanmıştı.

"En iyisi," dedi boğazından alçak sesle.

Jack ona arkasını döndü ve bir kez el çırparak odayı yanan mumlarla doldurdu. Bir alkış daha ve kadının zemininde lüks, kalın bir halı belirdi. Bir alkış daha.

Suzy'nin kıyafetleri kayboldu.

Telaşla çılgılık attı ve elleriyle kendini örtmeye çalıştı. Onun önünde, mumların yumuşak ama bir o kadar da açık ışığında çıplak olmaya hazır değildi. Kıvrımlarını, göğüslerinin sarkıklığını ve selülitlerini görecekti...

Jack ona döndü, gözleri kor gibi parlıyordu ve ellerini önünde kaldırdı. Ellerini yavaşça birbirinden ayırdı ve Suzy'nin elleri de karşı koyamadığı görünmez bir güç tarafından kavranarak onu takip etti.

"Kendini asla örtme, cadı. Sen benim görmem gereken birisin," dedi, büyüünün gücü hâlâ ellerini birbirinden ayırıyordu. Kadın hareketsiz kalmıştı.

Jack parmaklarını şıklattı ve Suzy'nin bacakları yavaşça birbirinden ayrıldı. Suzy onun önünde iki büklüm duruyordu, hareket edemiyordu, savunmasız ve açıktaydı.

O kadar ıslaktı ki, damlıyordu.

Jack yavaşça ona doğru geldi, ateş saçan gözleri gittikçe daha da parlıyor, korlar tam bir cehenneme dönüşüyordu. Oyulmuş ağzından ani bir höpürdetme sesi geldi... ve bir dil ortaya çıktı, kırmızı, uzun, etli bir canavar, bir dilden çok kaslı bir dokunaç gibiydi.

Adam yaklaştıkça Suzy ürperdi. Kalın dili çenesine doğru kayd, ağzını araladı ve içeri girerek diline dolandı. Ama sadece ucu. O şeyin tamamı ağzına asla sığmayacaktı.

Suzy'nin dizleri o kadar güçsüzdü ki, Jack'in şeytani büyüü onu dik tutmasaydı ayakta durmaya devam edemezdi. Jack'in dili geri çekildi ve balkabağı kafası aşağı indi, yanan gözleri ona yakından baktı. Onun ruhuna bakıyordu.

"İçinde çok fazla boşluk var, cadı," dedi ve Suzy onun sesindeki nezaket karşısında şaşırarak sarsıldı. "Ama ben hepsini dolduracağım. Seninle işim bittiğinde boş olmayacaksın. Taşacaksın."

Önünde diz çöktü, etli dili hareketlenene kadar sallanıyor, beklentiyle kıvranıyordu.

Doğruca çekirdeğine daldı.

Kaba ama bir o kadar da kaygan dil alt dudaklarının arasına dalıyor, onu iyice yalıyor, tadına bakıyor, hassas etinin her santimini alaya alıyordu ki Suzy inledi ve görünmez iplere doğru savruldu.

Klitorisiyle oynadı, onu çıldırtıcı bir şekilde nazikçe daire içine aldı ve amına saldırdı, sadece bir tat için içeri daldı, labiasını yalamak için geri çekildi ve tekrar içeri daldı.

Suzy onun adını inledi, zirveye gittikçe yaklaşırken, amansız dil onu yağmaladı, kremini yuttu, şaşırtıcı bir güçle içine itti.

Daha derine ve daha derine itti, sadece dışarı çıkıp klitorisiyle tekrar oynadı, boşalma ihtiyacıyla çıldırana, titreyene ve Jack'e ona orgazm vermesi için yalvarana kadar.

İşte o zaman tamamen durdu. Suzy gözlerini kocaman açarak ona baktı, içinde ihtiyaçtan başka bir duygu hissedecek güç kalmamıştı.

"Tadın çok güzel, cadı," dedi, sesinde muzip kıkırdamasının bir yankısı vardı. "Ama sırf bana yalvardığın için sana hiçbir şey vermeyeceğim."

El çırpı ve onu yukarıda tutan ipler çözüldü. Suzy elleri ve dizleri üzerine düştü ve kendini toparlayamadan başka bir güç onu tutmaya başladı ve Jack arkasından sinsice yaklaşarak etli dilini şapırdatmaya başladı.

Diz çöktüğünde kıkırda bir sıcaklık hissetti. Baş kıkırda yanaklarına yaklaştıkça daha fazla sıcaklık... ve sonra Jack dilini kıkırda çatlağına bastırıp aşağı yukarı iyice yaladığında, dilinin ucuyla kıkırda deliğiyle alay ettiğinde, kayganlığını etrafa yaydığında sadece dilinin kaba inceliği vardı.

Suzy'nin vücudu adamın ne yaptığını düşününce zayıfladı ve içi yeni bir zevk ve yeni bir endişeyle sıkıştı. Gerçekten yapmak üzere miydi...?

"Henüz değil," dedi Jack, dili yumuşayarak. "Ama yakında."

Adam kadının kalçalarını kavradı, demir gibi bir tutuşla kadının kıkırdamasına bile yer bırakmadı. Tatlı, sert bir sıcaklık amının dudaklarına dokundu ve muazzam bir basınç amının açıklığını zorladı.

Jack'in devasa, şişkin kafalı aleti kendini onun açıklığına doğru zorluyordu ve Suzy, içinden bir acı sarsıntısı geçerken bile bir zevk inlemesini tutamadı.

Onu parçalara mı ayıracaktı? Endişelenmek için çok geç, her şey için çok geç...

Basınç arttı... ve değişti. Canavar kafa şimdi tamamen içerideydi ve onu içeriden şişiriyordu. Artık zorlamıyor, içine rahatça oturuyordu.

Jack zevkle inledi ve parmakları kadının kalçalarının yumuşak etinde sıkılaştı.

Sikinin başının en kalın kısmı sürekli olarak Suzy'nin G noktasına, yani açıklığının hemen içindeki etli noktaya bastırıyordu. Suzy, adamın hareket etmesini ve sikini o noktaya sürmesini sağlamak için kalçalarını kaydırmaya çalıştı ama Jack'in onu kavrayışı acımasızdı.

"Tek yol benim yolum, cadı," diye homurdandı ve bu homurtu vücudunda, sikinde ve tam amının içinde, G noktasına karşı titreşti.

Suzy'nin kolları neredeyse o anda çözülmüyordu. Oh tatlı merhametli Tanrıça, diye düşündü. Aleti titriyordu!

Jack tekrar hırladı, boğazından çıkan kısık bir ses birleşmiş bedenlerinde yankılanıyordu ve Suzy nefes nefese kalmıştı.

"Bu hoşuna gidiyor cadı, değil mi? İçindeki sikimin seni şehvetten çıldırtması hoşuna gidiyor mu?"

Her kelime, her hırıltı, içinde kötü bir titreşim yarattı ve Suzy inledi, onun sözlerini bile anlayamadı, sadece daha fazla konuşmasını diledi. O kadar yakındı ki.

Jack tekrar homurdandı ve onu içine daha derine itti. Basınç tekrar artarken Suzy'nin

nefesi kesildi ve bir başka keskin acı dalgası geldi... ilk sırt. İçine doğru kaydı, fişkirirken kolayca

Islaktı ve çoktan doymuştu ama beş tane çıkıntı vardı, değil mi? Ve sadece bir tanesi içerideydi...

Oh Tanrıça.

Jack kıkırdadı ve Suzy'nin kalbine bir ses dalgası daha gönderdi. Jack daha da ileri itti ve Suzy'nin her yeri titredi, Jack'in sığmasının imkânsız olduğunu hissediyordu, içinde bir şeylerin vermek zorunda kalacağından emindi ve bunu atlatabilecek miydi?

İkinci çıkıntı içeri girmişti. İnledi, karnının alt kısmında derin bir ağrı büyüyordu, tam olarak acı değil, daha çok kendinden geçmiş bir ıstırap gibiydi.

"Gerginliğini azalttığın iyi oldu, cadı," dedi Jack, derin gürültüsü kadının bunalmış sinir uçlarıyla alay ederek. "Eğer yapmasaydın, seni hızlıca becerir ve kanını akıttırdım. Ya da öldürürdüm. Bir cesedi sıklmaya hayır demem ama sen beni daha çok canlı olarak memnun ediyorsun."

"Ben... memnunum..." Suzy inledi. İşkence gibi bir arzuyla neredeyse dili tutulmuş olmasaydı bile, bu itiraf karşısında uygun bir karşılık bulamazdı.

"Bu kadar yavaş gidersek," dedi Jack, mırıltısı kadının duvarlarının onun etrafında seğirmesine neden olurken, "vücudun bana alışacak. O zaman seni kırmadan becerebilirim. Şimdi... iyi bir cadı ol ve benim için gel."

Parmakları klitorisinin üzerinde dans ederken, hırıltısı sikinin titremesine neden oldu... Ve Suzy gök gürültüsü gibi boşaldı, orgazmı tüm vücudunu sarsan dünyayı sarsan bir depremdi, kendini daha da derine zorlarken dalga dalga çarptı, yumuşak, yumuşak halıya yüzüstü düşene kadar onu daha da sert bir şekilde parçaladı, tüm vücudu terle ıslandı ve titredi, titredi, titredi.

Jack'in siki kızın içine gömülmüştü ve Jack kahkaha attı, derin ve titreşimli bir kahkaha, kızın neredeyse yeniden zirveye çıkmasına neden oluyor, görüşünün kenarları turunculaşıyordu...

"Şimdi seni beceriyorum."

Kadın doruğa ulaştığında Jack'in etrafında sıkışmıştı ve Jack o sıkılıkta itti, aleti kadının ıslaklığına rağmen yavaşça hareket ediyordu. Jack nefes nefese kaldı, alçak hırıltılar ondan kaçtı ve hissedilir bir çabayla derinlere itti.

Sırtındaki çıkıntılar kadının içine girip çıkarken ve derinliklerinde hareket ederken ilahi bir his veriyordu.

Suzy artık korkmuyordu ve hissettiği tüm acılar yok olmuştu. Sadece canavarın kalçalarının her itişinde içine giren canlı, sıcak, titreşen horoz vardı. Ağır taşak torbası klitorisine en lezzetli şekilde çarpıyordu.

Keşke kollarında biraz güç kalsaydı.

Suzy yüzüstü yere uzandı, kıcı havaya kalktı, sırtı kavislendi ve her sert darbede vücudu halıya doğru hareket etti.

İçinde bir başka doruk noktası daha oluştu ve Jack daha sert ve daha derin bir şekilde Suzy'nin çekirdeğine girdi. Taşakları her seferinde etli bir tokatla klitorisine çarpıyordu ve Suzy çok yakındı, çok yakındı...

Jack, canavar tükürüğüyle hâlâ kaygan olan göt deliğine bir parmağını soktu ve Suzy yere yığıldı, vücudu adamın sikinin etrafında zonkluyordu.

Şimdiye kadarki en derin hırıltıyla Jack kendini onun kalbinin derinliklerine gömdü, boşalırken kalçaları sarsıldı, lezzetli tohumu onun içinde patladı.

Durdu, nefesi sertleşti ve Suzy'nin doruk noktasının artçı şokları sikini kavradı, dölünün son damlaları için onu sağdı. Jack bir iniltiyle onun üzerine eğildi, ateşinin sıcaklığı Suzy'nin terli sırtını yalıyordu.

Bir dakika bu şekilde geçti, Jack onun sıcaklığına gömülmüştü, nefesleri yavaşça

kesiliyordu, mumlar titriyordu, hava tarçın ve zencefil kokuyordu.

Suzy irkilerek bunun belki de hayatı boyunca geçirdiği en güzel gece olduğunu düşündü.

Jack sessizce kıkırdadı ve döllerini halının üzerine damlayarak bir hışırtıyla dışarı çıktı. Suzy yüzüstü yere yığıldı, halsizlik sonunda onu ele geçirmişti. Yanağında halı yanığı olduğundan ve bir ya da iki gün boyunca düzgün yürüyemeyeceğinden şüpheleniyordu.

Yine de buna değer.

Jack onun yanına uzandı ve kadın yavaşça dönüp ona baktı. Işıkları sönüktü ve oyulmuş ağzı memnun bir sırıtışla kaplanmıştı. Suzy ona kendi tembel gülümsemesini verdi.

"Seni becermek gerçek hayatta rüyalarımdaykından bile daha güzel, cadı," dedi Jack, bir parmağı kalçasının yumuşak kıvrımında gezinirken. "Seni iki yıldır istiyordum."

Suzy kaşlarını çattı, iyi niyeti kafa karışıklığıyla gölgelendi. Evet, bunu daha önce de söylemişti: onu çağırdığını, onu izlediğini, onu arzuladığını...

Ama neden o? Dışarıda bir sürü kadın vardı. Daha ince, daha fit, daha iyi bir cilde ve daha parlak saçlara sahip kadınlar. Çok gülen ve mükemmel beyaz dişleri olan başarılı kadınlar. Bir erkeği küçük parmağında oynatabilecek kadınlar. O bu kadınlardan biri değildi. Öyleyse Jack *onu* neden istiyordu?

Cesareti kaçmadan önce Suzy sordu:

"*Benden* neden hoşlanıyorsun?"

Bölüm 4

Jack'in koyu turuncu köz rengi bakışları esrarengiz bir ifadeyle ona döndü. Jack bir süre ona baktı ve Suzy kıpırdanarak gerildi. Neden, neden saçma sapan sorularıyla sevişme sonrası mutluluklarını bozmak zorundaydı ki?

"Ben bir iblisim," dedi Jack sonunda. "Lanet bir bilim adamı değil. Çekiciliğin nasıl işlediğini bilmiyorum, sadece senden etkilendiğimi biliyorum."

Jack'in parmakları kalçasında durup etine batarak nasırlı dokunuşunun altında ezilmesine neden olduğunda sırtından bir ürperti geçti.

"Tenini seviyorum," diye mırıldandı şimdi, parmakları okşuyor, tüyleri diken diken oluyordu. "Bu çok..."

"Pasty," diye sözünü kasılarak kesti.

"SESSİZLİK!"

Jack'in gözleri alev alev yanarak havaya kıvılcımlar saçtı ve Suzy'nin dili damağına yapıştı. Hareket ettiremedi, konuşamadı. Yine Jack'in büyüydü, ona istediğini yapıyordu. "Kimsenin senin hakkında kötü konuşmasına izin yok, cadı. Kendin hakkında bile," dedi tehditkâr bir sesle.

Sesindeki hırıltı Suzy'nin karnının alt kısmına bir uyarılma kıvılcımı gönderdi. Ona karşı davranışları fazlasıyla otoriterdi ama aynı zamanda... heyecan vericiydi.

"Şimdi, nerede kalmıştım?" dedi gözlerinden kırmızı ve turuncu alevler saçarak. "Ah, tenin. Çok sıcak ve esnek. Dokunuşuma çok lezzetli bir yoğunlukla karşılık veriyor, benim için kızarıyor, dokunuşumdan titriyor... Ve etin çok sevimli olabiliyor..."

Poposuna sert bir tokat attı.

"...jiggly."

Suzy konuşmaya çalıştı ama dili hâlâ tutuktu.

"Mmm," dedi Jack, eli şimdi onun kaburgalarını izliyor ve yavaşça göğsüne doğru ilerliyordu.

"Ve göğüslerin o koyu, yuvarlak meme uçlarıyla çok seksi. O dolgun memeler nefis bir şekilde zıplıyor ve ben onları izlemekten asla bıkmayacağım... ve senin tepkilerini."

Göğüs ucunu sıktı ve kız inlediğinde uzun dilini çıkarıp diğer göğüs ucunu yaladı. Dilinin sertliği ve ıslaklığı tek bir dokunuşta birleşince Suzy daha fazlası için susadı.

"Ve kığın da mükemmel," diye mırıldanarak kızın kık yanağına tekrar vurdu. "Seni istediğim kadar sert becerebilirim ve buradaki yastık bunu daha da lezzetli hale getirecek. Ve," diye ekledi, parmakları onun çatlaklarında gezinirken, "Senin bu bakir göt deliğini istemekten kendimi alamıyorum."

Parmağı büzüşmüş deliğinin etrafında yavaşça dolaştı ve Suzy nefes nefese kaldı, içinde yeni bir açlık oluşurken memnuniyeti unutuldu.

Jack sırttı, hâlâ hafifçe deliğinin etrafında dönüyordu.

"Ama daha önemli özelliklerini unutmayalım," diye mırıldandı, parmağı hâlâ oradaydı, Suzy'yi titretiyor ve ne zaman içine sokmaya çalışacağını merak ediyordu. Aynı anda hem korkuyor hem de bunu istiyordu.

"Sen nadir bulunan türden bir kadınsın Suzy. Sıradan olanla yetinmiyorsun. Çok az kadın

benim gibi canavarlar. Bazıları benden zevk alabilir, ama zar zor gizlenen bir iğrenmeyle. Bazıları bana teslim olabilir ama sonra utanarak yüzlerini saklayabilir.

"Ama sen cesursun. Beni olduğum gibi kabul edebiliyorsun ve beni ne kadar yüzüsüzce istediğini saklamıyorsun.

Senin en sevdiğim yanın da bu."

Nefesi boğazında düğümlendi. Az önce onu sevdiğini mi söylemişti?

Jack onun ne düşündüğünü biliyor gibiydi çünkü sessizce kıkırdadı, hâlâ yumuşak dairelerle göt deliğini okşuyordu.

"İki yıldır seni izliyorum, cadı. İyi niteliklerin göz önüne alındığında... bu kaçınılmazdı. Biz canavarlar cesur kadınlara bayılırız. Şimdi. Bu dar deliği sikim için hazırlayalım."

Jack parmaklarını şıklattı ve Suzy'nin dili çözülerek konuşmasını mümkün kıldı. "Biraz zamana ihtiyacın yok mu? Tükenmedin mi?"

Jack'in alev alev yanan gözleri bir an için pembeleşti ve dili, sümüksü kırmızı bir dokunaç gibi tekrar dışarı sarktı. Oyulmuş dişlerini yaladı.

"Senin için her zaman hazırım," dedi. "Ama sikime hazır olman biraz zaman alacak. Birkaç dakika... ve benim sihirli balkabağı kayganlaştırıcım."

Parmaklarını tekrar şıklattı ve turuncu kıvamlı bir sıvıdan oluşan büyük bir şişe belirdi. İçinde parlak altın pullar yüzüyordu. Jack Suzy'ye baktı, oymalı gözleri düşünceli bir şekilde kaşlarını çatmış gibiydi.

"Aha."

Ha tekrar alkışladı ve Suzy'nin tüm mobilyaları odanın kenarlarına taşınırken ortada lüks, kral boy bir yatak belirdi.

"Yatağın yanında diz çök ve gövdeni şiltenin üzerine koy," dedi ve kayganlaştırıcı şişesini açtı.

Suzy bir an için bunun çok fazla, çok erken olup olmayacağını merak etti. Ama kahretsin, o ana kadar her şey kesinlikle harikaydı ve anal konusunda çok ama çok meraklıydı. Yatağa doğru kaydı ve adamın dediğini yaparak yüzünü, göğüslerini ve karnını siyah ipek çarşaflara bastırdı. Çarşaflar yanan tenine soğuk su gibi geliyordu.

Jack onun arkasında diz çöktü ve Jack kayganlaştırıcıyı ellerine dökerken çıkardığı hışırtı ve şapırtıyı duydu... ve sonra bir kısmı kıcının çatlağına düştüğünde ani bir sümüksü soğukluk.

İtiraz etmek üzereydi ama Jack'in becerikli parmakları çoktan kıcına girmiş, yanaklarına masaj yapıyor ve hızla deliğine yaklaşıyordu. Suzy inledi, sonunda tekrar göt deliğine dokunduğunda gerginliği arttı.

Sert daireler çizerek masaj yapıyor, kendi kendine bir şekilde onu aynı anda hem sıcak hem de soğuk yapan, vücudunu özlemle titreten unutulmaz bir melodi mırıldanıyordu. Parmağı durana kadar dönüp durdu, hafifçe bastırdı...

İçeri kaydı.

Suzy'nin göt deliği istemsiz bir şekilde içeri giren şeklin etrafında kenetlendi ve onu dışarı atmaya çalıştı.

Ama garip bir şey oldu. Adamın içine soktuğu parmağının ucundan bir sıcaklık yayıldı ve kadın hafifçe açılarak bu dokunuş karşısında gevşedi.

Tek bir yumuşak hareketle, sihirli kayganlaştırıcıya bulanmış parmağının tamamını kızın göt deliğinin içine soktu ve Suzy'nin gözleri hayretle açıldı.

Sıcak, karıncalı ve tamamen rahatlatıcı hissettirdi ve yine de... çok güçlü bir şekilde tahrik edici. Onu daha derine çekmeye, daha çok sokmaya çalışarak etrafını sıktı ve göt deliği ezici bir ihtiyaçla, doğrudan kanına giden bir arzu tamamıyla titreye...

Jack onun anlamadığı bir dilde bir şeyler mırıldanıyor, parmağını yavaş daireler çizerek içinde gezdiriyor, onu gittikçe daha geniş açıyordu.

Adam parmağını çekip onu boş ve soğuk bıraktığında protesto ederek miyavladı, ama adam güven verici bir şekilde mırıldandı ve tekrar içine itti, bu sefer daha fazla. İki parmak.

Suzy yüksek sesle inledi, yeni, daha şişman saldırı onu daha da genişletti, ama onun için gerildikçe, alt karnındaki gerginlik sarmalı daha sıkı ve daha sıkı sarıldı ve bir nefesle vücudunun başka bir orgazm türüne doğru çalıştığını fark etti, henüz deneyimlemediği bir şey.

"Bu kayganlaştırıcıyı ben icat ettim," dedi Jack, sesi Suzy'nin göt deliğinin içine gömülmüş canlı bir tel gibi olan parmaklarından aşağı bir titreşim halinde yayılıyordu. Suzy alışık olmadığı ama bir o kadar da mest edici hislerin etkisiyle usulca inledi.

"Seni düşünerek yaptım. Bir gün senin üzerinde kullanabileceğimi düşünerek. Göt deliğini erotik bir zevkle canlandırmak için. Bunu senin için yaptım, Suzy."

Kadın onun için inledi, artan ihtiyacını ve minnettarlığını ifade etmeye çalıştı ve Jack'in parmakları bir kez daha geri çekildi, ancak daha fazla sayıda geri döndü. Deliğine üç parmağını soktu ve onları kaplayan kayganlaştırıcı onu rahatlatı ve izinsiz giriş için açtı.

Sinir sistemi kafa karıştırıcı ama kendinden geçirici sinyallerle yanıyor ve ateşleniyordu.

Jack tısladı, üç parmağını sonuna kadar sokup oynattı ve Suzy zevkle haykırdı, sözsüz bir şekilde ondan daha fazlasını istedi.

"Yeter," diye homurdandı, parmakları onun sıkı, pürüzsüz sıcaklığında titreşiyordu.

Onları çıkardı, arkasına geçti ve başka bir baskı, şimdiye kadarki en yorucu olanı, onun kıç deliğine doğru itti. Bir an için etinin boyun eğmeyeceği, onun saldırısı altında kapanacağı anlaşıldı. Ama vahşi bir iniltiyle itti ve Suzy haykırdı, ağzı tıpkı kıç deliği gibi genişçe açıldı.

Kafası içeri kaydı.

Nefes nefese kalmışlardı, Jack'in kalçalarını kavrayışı acı veren bir mengene gibiydi, sikinin kalın başı Suzy'nin göt deliğinde ağır bir yükü. Suzy inledi ve inledi, acının nerede bittiğini ve zevkin nerede başladığını söyleyemedi.

Arkasında sanki uzaktan gelen sesler duydu ve çok geçmeden bir parça daha soğuk kayganlaştırıcı çatlağına ve Jack'in sikinin üstüne düştü.

Ve sonra, itti.

Sırtındaki çıkıntılardan biri her içeri girdiğinde ilahi bir ıstırap duyuyordu. Ele geçirilmiş bir kadın gibi çığlık atıyordu, adamın her hamlesi her şeyin sonu anlamına geliyordu ama yine de bitmiyordu. Sonsuza dek sürdü, onun sıkı sıcaklığındaki itme, pürüzsüz duvarları onun etrafında kasılıyor, tanıdık olmayan gerginlik artıyor...

Suzy ne kadar iyi hissettiğinden neredeyse şaşmıştı, neredeyse zirveye ulaşmıştı ama zirveye ulaşamıyordu.

Dalga.

Sadece anal uyarımla hiç orgazm olmamıştı. Aslında, hiç anal olarak orgazm olmamıştı. uyarılmış, kendini denemeye cesaret edememişti.

Ve şimdi, her şey bir araya geliyordu, tüm yeni hisler, dolgunluk, daha derin emmek ve aynı anda dışarı atmak istediği girinti, Jack'in düzgün, derin itişleri, kaygan kayması ve muhteşem horozunun itmesi...

Jack daha önce olduğu gibi aynı melodiyi mırıldanıyor, taşakları etli seslerle Suzy'ye çarpıyor, siki Suzy'nin içinde titreşiyordu. Ve Suzy aniden karanlık bir çukura düşüyor, düşüyor, vücudu Jack'in kalçalarını kavrayan ellerinden daha sıkı bir şekilde onun etrafında kenetleniyor ve Jack daha sert bir şekilde iterek hırlıyor ve küfürler yağıdırıyordu.

Boşaldı, vücudu sıkı bir alev ve zevk topuna dönüştü ve patladı, genişledi, yuttu...

Adını tekrar tekrar haykırdı, çok edici orgazm ona binlerce yumruk gücüyle sıkıyordu ve

Jack kabuslardan ıkmiş bir yaratık gibi uluyarak hızla içine pompaladı

O da patlayana, turuncu kremi kadının içine dolana kadar boğucu bir sıcaklık.

İkisi de birbirine karışmış uzuvları ve titreyen nefesleriyle nabız gibi atan bir yığın halinde yere düştüler.

Jack'in siki hâlâ orada sıkıca duruyordu ve göt deliği onu her taraftan sıkıştırıyor, güçlü nabız atışları bir devin kalp atışları gibi onu içeride tutuyordu.

Suzy sonunda terli saçlarını yüzünden çekecek kadar hareket edebilene kadar bu sonsuza kadar ya da belki sadece bir dakika sürdü. Jack inleyip eli artık doğal olmayan bir açıyla bükülmesin diye hafifçe dönene kadar bir sonsuzluk daha sürdü.

Bir sonsuzluk daha ve tamamen sarkık siki nihayet Suzy'den dışarı kayd, ardından bir damla döl aktı.

Orada öylece yatıyor, adamın misk gibi zencefilli kokusunu içine çekiyor, teninin ona verdiği hissi iliklerine kadar hissediyor, sersemlemiş zihninde sadece tek bir tembel düşünce dolaşıyordu.

Hiç bitmesin.

Ama öyle olmak zorundaydı, çünkü acil bir ihtiyaç Suzy'yi hareket etmeye ve tuvalete gitmeyi düşünmeye zorladı.

Vücudu çırpınan bir balık kadar zayıf ve koordinasyonsuzken bu ürkütücü bir ihtimaldi.

"Jack," dedi, sesi çığlık atmaktan tamamen kısılmıştı. "Bırak beni. Tuvalete gitmeliyim."

"Mmm."

Jack parmaklarını şıklattı ve Suzy kendini banyosunun zemininde buldu. Canavarı düşündüğünden daha da kullanışlı çıktı.

İhtiyaçlarını karşıladı, yavaşça hareket etti ve vücudunda yeni ağrıyan noktalar keşfettikçe bolca inledi. Sonra ellerini yıkarken aynaya bakmak gibi bir hata yaptı.

Görünüşü tam bir felaketti. Normalde asi olan saçları her yöne dağılmış, birbirine karışmış ve saman gibi kuru görünüyordu. Yanağında gerçekten de halı yanığı vardı ve tüm vücudu efordan dolayı kırmızı ısı lekeleriyle kaplıydı.

Ama gözleri.

Sanki bir yabancıya aitmiş gibi görünüyorlardı. Yansımasının gözleri ıslıl ıslıl, parlak, berrak ve son derece büyüleyiciydi. Tamamen tatmin olmuş ve mutlu bir kadının gözleriydi. Hayatına aşık.

Bağırsakları endişeyle sıkıştı. Aşağı indiğinde Jack hâlâ orada olacak mıydı? Onu arzuladığına, ondan asla bıkmadığına dair o kadar çok şey söylemişti ki... Ama ya arzusunu çoktan tatmin etmişse?

O bir iblis değil miydi? İblislerin bencil, hilekâr ve *kötü* olması gerekmiyor muydu?

Şu anda kendi iblis dünyasına geri dönmek ya da dışarıda başka bir kadını becermek için yola çıkmış olabilir.

Eğer öyleyse, bununla yaşayamazdı. Jack onu normal erkeklere karşı sonsuza dek mahvetmişti. Jack şimdi giderse, Suzy ne bir ilişkide ne de sekste asla mutlu olamazdı. Onunla yaşadıklarının yerini hiçbir şey tutamazdı.

Suzy yumruklarını sıktı, kararını vermişti. Onun kalması için ne gerekiyorsa yapacaktı.

Bölüm 5

Önündeki ayna parıldadı ve alevler içinde patladı. Suzy çığlık attı ve ateşten uzaklaşmak için kıcının üzerine düştü.

Ama gerçekten yanmıyordu. Jack'in sabırsız yüzü alevlerin arasında belirdi. "Buraya geri gel, cadı. Beni bekletme."

Adam aynanın önünden kayboldu ve Suzy aniden sırtarak rahatladı. Otoriterliği bir sorun haline gelebilirdi ama şu anda tam da ihtiyacı olan şeydi. Titreyerek ayağa kalktı ve salona geri döndü.

Yatak artık yoktu. Onun yerine, odanın ortasında pençeli ayakları üzerinde duran devasa bir küvet vardı ve içinden yoğun, tarçın kokulu bir buhar yükseliyordu. Jack küvetin içinde uzanmış, başını arkaya eğmiş, gözlerini kapatmış gibiydi. Ama onun içeri girdiğini duyunca başını kaldırdı.

Ve kollarını açtı.

"Gel buraya," diye mırıldandı. "Her tarafın ağrıyor ve terlemiş olmalısın. Bu büyülü banyo seni yeni gibi yapacak."

Suzy hâlâ çıplaktı ve Jack'in kaslı kollarına sarılıp sıcaklığın içinde ıslanmaktan başka bir şey istemiyordu. Beceriksizce küvetin içine tırmandı ve sıcak suyun içine gömüldü, Jack'in güçlü kalçalarının arasına, sırtını onun göğsüne yasladı.

Sıkı kasları gevşediğinde zevkle iç çekti, tüm gerginliği tamamen bıraktı. Arkasındaki Jack kaslarıyla sertleşmişti ama yine de sıcak ve canlıydı, siki sırtının alt kısmına bastırıyordu.

Suzy yeniden sertleştiğini fark etti.

"Mmm, bana ne yaptığını hissedebiliyor musun, cadı? Şimdi seni nasıl bırakabilirim?" Sıcağa rağmen Suzy'nin sırtından aşağı soğuk bir ürperti aktı.

Duraksayarak sordu:

"Yapmak zorunda mısın? Bırak beni gideyim mi?"

Jack'in kolları onu sıkıca sardı ve derin bir iç çekti.

"Büyünün gücü sadece bir gece dayanacak. Sabah, gitmiş olacağım, uçuruma geri döneceğim... Tekrar çağrılmayı bekleyeceğim."

"Yani... büyüü tekrar yaparsam gelecek misin?" diye sordu, göğsünde umut kıpırdanıyordu. İdeal değildi ama tek yolu buysa...

"Evet," dedi, sert aleti şimdi onun sırtına bastırıyordu. "Ama sonsuza dek seninle kalmayı tercih ederim."

"Neden yapamıyorsun?" diye sordu. Sesinde hüznün ve özlem vardı. Onu terk etmek zorunda kaldığı için üzgündü.

Onun gitmesini istemedi.

Yani o bir iblis ve canavardı. Otoriterdi ve ona sormadan mobilyalarını yeniden düzenliyordu. Ama hiç kimse onu böyle sikmemişti. Ve ona karşı çok iyiydi, kendi çarpık, şeytani tarzıyla.

Oh. Ve tadı lanet bir tatlı gibiydi.

"Kalabilirim, sanırım," dedi Jack, sesi ipeksi bir mırıltıya dönüşmüştü. "Bunu yapmanın bir yolu var. Ama bunu isteyeceğinden emin değilim."

Suzy onun kollarında döndü ve balkabağı suratına baktı. Cehennemi görüntüsü onu hâlâ ürkütüyordu ama artık daha az ürkütüyordu. Jack'in alevleri koyu kırmızıydı, maviyle renklenmişti ve ağzı kapalıydı, sadece en zayıf parıltı dikişin arasından parlıyordu.

"Ne oldu?" diye sordu, cevaptan korkarak. Korkunç bir şey mi olacaktı?

"Eğer seni doğurursam, sonsuza kadar seninle kalabilirim. Bir bebek, aramızda kopmaz bir bağ olur.

bize."

Suzy, içindeki her şey çalkalanıyor olmasına rağmen tamamen hareketsiz kaldı. İçinde bir şey yükseldi

Göğsünde uzun zamandır gömdüğü bir şey vardı. Özlemle karışık bir coşku, binlerce umut baloncuğu.

Bir aile kurma hayalinden uzun zaman önce vazgeçmişti. Hayatında baba olmaya uygun bir erkek olmamıştı ve hiçbir zaman kendi başına bir çocuk yetiştirebileceğini hissetmemişti. Ama bebeklere ve mutlu bir aileye dair tüm o hayaller, uzun zamandır gömülü olsalar da, şimdi yeniden su yüzüne çıkıyor, hayata geri dönüyorlardı.

Jack'in bebeğini doğurabilir mi? Yarı canavar bir bebek mi?

"Kendimi diğer insanlara normal bir adam gibi gösterebilirim," diye mırıldandı Jack, gözleri altın gibi yanarak onu izlerken. "Ya da benim dünyama gidebiliriz. İlginç bir yerdir. Benimleyken hiçbir şey istemezsin. Benim sihrim akla gelebilecek her şeyi yaratabilir."

Suzy titredi, adamın teklif ettiği şeyin büyüklüğü karşısında gözleri kocaman oldu.

"Dünyaları dolaşabiliriz," diye mırıldandı Jack ve dili dışarı kayarak kadının köprücük kemikleri arasındaki çukurun tadına baktı. "Çocuğumu, bizim çocuğumuzu doğurmak seni ölümsüz yapardı. Birlikte sonsuzluğa sahip olurduk."

Gözlerini dikmiş ona bakıyordu, nefesleri sık soluklarla geliyordu. Bunu gerçekten yapabilir miydi?

Ona güvenebilir miydi?

Jack'in siki Suzy'nin sırtında kıpırdanarak onu düşüncelerinden uzaklaştırdı. Elleri göğüslerine gitti, yavaş, kasıtlı hareketlerle meme uçlarıyla oynadı ve Suzy bir iniltiyi bastırdı, zihni zaten arzudan bulanıklaşıyordu.

"Eğer istersen, rahmini çok verimli tohumlarımla doldurmaya hazırım," diye mırıldandı Jack. "Daha önce tohum olmadan sadece suyunu alıyordun. Ama bu sefer, sana tam karışımı verebilirim. Söyle bana Suzy. Seni çiftleştirmemi ister misin?"

Adam bir göğsünü bıraktı, eli kıvrımlarının arasına daldı ve bu sefer kadın zevk iniltisini tutamadı.

"Tek bir kelime," diye mırıldandı Jack. "Bir kelime ve duracağım." "Oh, yapma!" diye nefesi kesildi.

"Sakin durayım deme!" "Bu bir evet miydi?"

"Evet!" diye inledi, rahatlamıştı. Karar verilmişti, her şey lanetlenmişti. Ona sahip olacaktı. Onun kendisini çiftleştirmesine izin verecekti. Sonsuza dek onun olacaktı.

Ve küçük bir Jack bebeğe hamile kalacaktı.

Yüzünü Jack'e döndü ve onun üzerine oturdu, açgözlü elleri Jack'in devasa kafasına gitti, sıcak sert deriyi hissetti, yüzünün yan tarafına öpücükler bıraktı. Jack tısladı, parmakları kadının sırtını kazıyordu.

"Vay canına, cadı," diye homurdandı. "Hiç kimse bana bu kadar isteyerek dokunmamıştı... orada."

Suzy kendini Jack'in sert, çıkıntılı boyuna yasladı ve oyulmuş ağzını öptü. Jack'in alevleri Suzy'nin tenini yalayarak ona yaklaşıyordu ama sıcak ve hoştu.

Jack parmaklarını şıklattı ve küvet altlarından kayboldu, bir yığın yumuşak kürk

ortaya çıktı. En yakın duvardan bir şömine fırladı, içinde kükreyen bir ateş yanıyordu.

Kıçını avuçladı, dili dışarı çıktı, ağzını yağmaladı, diliyle dans etti. Suzy onun kucağında kıvranıyor, kendini onun vücuduna sürüyordu. Canavar onu istiyordu. Ve artık tamamen onun olmuştu.

Jack'in ateşi bembeyaz yanarken, kasları kabarak Suzy'nin kalçalarını kaldırdı ve onu yavaşça sikinin üzerine indirdi. Yüksek sesli, nefes nefese bir inlemeyle Suzy onu yuttu, sırt sırt üstüne içine kaydı. Tamamen içine girdiğinde, derinliklerinde saklandığında, gözleri onun ateşine bakarak yavaşça onun üstünde sallandı.

Bu kez seviştiler, Jack sert nefes alıyordu, ona yakın duruyordu, göğüs uçları adamın kaslı göğsüne sürünüyordu, elleri sırtına ve poposuna bastırıyordu. Yumuşak, ılık bir zevk içini doldurmuştu ve yavaş sevişmenin etkisiyle parlıyordu.

Öpüştüler ya da birbirlerinin gözlerine baktılar, elleri dolaştı ve keşfetti, ta ki Jack ona sırtına ve onu sırt üstü yatırıp başını kürklere yaslayana kadar. Aleti sıkıca içeride kaldı ve sabit bir ritimle onu sertçe becerdi.

Baskı, ona sürünen tüm o çıkıntılar Suzy'yi zirvesine daha da yaklaştırdı. Jack hırladı ve kadının bir bacağını omzunun üstüne kaldırdı, yeni aç ona daha da fazla derinlik sağlıyordu.

İlerledi ve ilerledi ve Suzy, içinde çok hassas bir şeye çarptığında zihin uyuşturan acı içinde çığlık attı. Jack dilini dışarı çıkardı ve Suzy'nin klitorisine ulaşana kadar dil gittikçe uzadı.

Jack ona binerken, dili klitorisiyle oynuyor, ıslak sesler çıkararak onu ovuyor ve Suzy sadece inleyip çığlık atabiliyordu. Sersemlemiş bir halde Jack'in alev alev yanan gözlerini izledi; gözleri tamamen odaklanmıştı, ağzı açıktı, sert nefes alışları alevlerin daha da yükselmesine ve tavana kadar ulaşmasına neden oluyordu.

Yüksek sesle inledi ve kendini tamamen Suzy'nin içine soktu, dili klitorisini ovalarken Suzy'nin üstünde durdu ve seğirdi. Suzy de hemen arkasından boşaldı, tüm vücudu titriyor, bunalan ses telleri pes edince çığlığı kesiliyordu.

Doruk noktasının kasılmaları Jack'in sikini emiyor, spermini daha da derine çekiyordu. Gözleri büyüdü. Bu... bu...

Jack ona baktı, ateşleri mor, pembe ve kırmızıydı ve ona muzaffer bir gülümseme verdi.

"Doğurgan tohumlarım senin içinde, cadı. Şimdi, böyle kalacağız. Her şeyin plana uygun gittiğinden emin ol. Ve eğer işe yararsa... Sabah burada olacağım."

Ona sıkıca sarıldı ve döndü, böylece kadın üstteydi, bacakları onun üzerindeydi, güçlü göğsü onun altındaydı.

Jack'in siki kaymak yerine içinde şişti ve Suzy'nin gözleri şaşkınlıkla büyüdü. Kalçalarını oynatmaya çalıştı ama Jack içeride sıkışmıştı. Birbirlerine bağlanmışlardı ve hiçbir şey onun horozunu ve sperminin hızla yumurtasına doğru yol almasını engelleyemezdi. Ondan kaçış yoktu.

Hiç olmamıştı.

Jack, "Uyu, cadı," diye mırıldandı ve yumuşak bir battaniye Suzy'nin sırtına örtüldü. "Eğer sabah burada olursam, bu hamile olduğun anlamına gelir. Ve eğer olmazsam, beni her zaman tekrar çağırabilirsin."

Yumuşak, büyümlü bir melodi, unutulmaz bir ninni mırıldandı ve vücudu Suzy'nin altında ve içinde hafifçe titreşti. Suzy ne kadar uykulu olduğunu fark ederek esnedi. Seks yapmıştı... kaç kere? Çok fazla. Tek bir gecede hiç yapmadığı kadar çok.

Ve eğer bu gerçekten işe yararsa, Jack onu yetiştirmeyi başarır, daha birçok gece olacaktı.

Bunun gibi, fark etti.

Suzy yüzünde bir gülümseme, vücudunda hafiflik, memnuniyet ve umutla uykuya daldı.

Sonsöz

Suzy o hafta Jack'le birlikte yaşadığı gözlerden uzak kulübenin bahçesinde alçak bir süt sağma taburesinde oturuyordu. Karnı büyümeye ve hantallaşmaya başlamıştı ve onu sevgiyle okşadı. Bebek hareket etmedi. Uyuyordu.

Jack kulübeden çıktı, balkabağını çevreleyen alevler güneş ışığında neredeyse görünmüyordu. Suzy önündeki pelüş koltuğa oturmasını işaret ettiğinde iç geçirdi.

"Bunu yapmak istediğine emin misin, cadı?" Suzy kıkırdarak onu daha da yaklaştırdı.

"Geri vermeliyiz, Jack. Bana seninle dolup taşacağımı söylemiştin. Ve dolup taşıyorum! Mutlulukla dolup taşıyorum. Nasıl olur da bunun bir parçasını bile diğer insanlarla paylaşmam?"

Jack homurdandı ama arkasına yaslanarak koltuğa oturdu. Suzy ustaca hareketlerle Jack'in kot pantolonunun fermuarını açtı ve onun lezzetli sikini eline alarak hafifçe sıktı ve ovdu. Onun bakımları altında hızla sertleşti ve kısa süre sonra Jack sert nefes aldı, Suzy onu en sevdiği şekilde çalıştırırken horozu şişti ve Suzy'nin elinde zonkladı.

Boşalmak üzereyken Suzy hızla bir kâseyi Jack'in sızan ucunun altına yerleştirdi. Jack inledi ve patladı, bal rengi dölleri fışkırdı ve Suzy tüm yükü kâsede yakaladı.

Daha fazla çıkmayınca, onu yalayarak temizledi ve muhteşem tadı karşısında inledi. Taşaklarını şakacı bir şekilde okşadı, fermuarını çekti ve kaseyi yakındaki bir masaya taşıdı.

Masanın üzerinde bir dizi cam şişe duruyordu. Suzy bir huni aldı ve en yakındaki boş olanın içine koydu. Kasenin içindekileri hızlıca içine döktü ve şişenin ağzını kapattı. Büyük bir kâğıttan bir etiket aldı ve hızla şişenin üzerine yapıştırdı.

Etikette şöyle yazıyordu: Organik Balkabağı Baharat Şurubu. Canavar spermi içerir, dikkatli için.

SON

Orgazmik ve lezzetli bir Cadılar Bayramı geçirin!

GRIM

Canavar Erotika

Bölüm 1

Dağ patikasında kayarken ayaklarımın altından küçük taşlar sıçradı. Zor nefes alıyordum ve kan şekerimin düşük olduğunu söyleyebilirdim. Başım dönüyordu ve parmaklarım hafifçe titriyordu. Ama paketlenmiş öğle yemeğimi, çikolatalı keki iki saat önce yemiştım ve hiçbir şey kalmamıştı, sadece kırıntılar vardı.

İyi ki yol boyunca temiz bir dağ deresine rastlamışım, yoksa susuz kalacaktım, çok.

Nefesimi sakinleştirmek ve etrafıma bakmak için bir an durdum.

Dağlar muhteşemdi. Yırtık pırtık tepeler gri gökyüzüyle kontrast oluştıruyordu.

Aşağıya baktığımda şirin dağ evlerinin bulunduğu yeşil vadiyi net bir şekilde görebiliyordum. Rüzgâr esiyor, terli tenimi serinletiyor ve hava taze ve berrak kokuyordu.

Ayrıca ayaklarım su toplamıştı, telefonumun şarjı bitmek üzereydi ve açlıktan ölüyordum. Bu koşullar beni çevremdeki doğal güzelliklere karşı kısmen bağışık hale getirdi.

Neden kimse bana Sylvia Pierrano'nun lanet bir dağın tepesinde yaşadığını söylemedi?!

E-postasında bana gönderdiği haritaya baktım. Eve döndüğümde çok zararsız görünüyordu. Otoparktan evine gidip dönmek için keyifli bir yürüyüş yapacağımı, belki en fazla bir saat yürüyeceğimi düşündüm.

Şimdiye kadar üç saat yürümüşüm ve evi görünürde yoktu.

Ama kararlıyđım. Üç saat daha yürümem gerekse bile oraya varacaktım. Derin bir nefes alarak, ayaklarım su topladığı için ağrısa da tekrar yola koyuldum.

Sylvia birkaç yıl önce emekli olmuş ünlü bir pastacıydı. Yıllarca Paris'in en popüler pastanesini işlettikten sonra Karpatlar'da inzivaya çekilmeyi tercih etmişti. Ve tüm gizli tariflerini de yanında götürdü.

İzini buldum ve onunla iletişime geçtim. E-postalarını sadece şehre gittiğinde kontrol ettiğı için mesajıma cevap vermesi uzun zaman aldı ama cevap verdi. Bana meşhur çikolatalı kek tarifini memnuniyetle vereceğini söyledi. Tek şartı vardı: Kendim gelip almam gerekiyordu.

Son birikimimi Avrupa'ya uçmak için harcadıktan sonra giderek dikleşen dağları tırmanmamın nedeni buydu. O tarife ihtiyacım vardı. Bir şey yapmazsam fırınım batmak üzereydi ve hayatımdaki en değerli şeyi kaybetmeye hiç niyetim yoktu.

Ne de olsa başka hiçbir şeyim yoktu: ne para, ne erkek arkadaş, ne de kayda değer bir erotik hayat. Birinin acıma sevişmesi olmak için fazla gururluydum.

Tüm cinsel ve diğer hayal kırıklıklarım işime yansdı.

Dudaklarımı birbirine bastırdım ve bir ayağımı diğerinin önüne atmaya odaklandım. Rüzgâr şimdi daha soğuktu ve üzerimde sadece bir tişört ve bir çift spor taytı vardı. Ve gökyüzü yağmurun habercisiydi. Ceket almayı düşünmemiştim.

Ama bu benim hayatımdı. Ödevlerimi sürekli unuttuğım okulda olsun, en yakın ailem dışındaki insanlarla nasıl konuşacağımı bir türlü çözemediğim sosyal hayatımda olsun... Ve hatta sahip olduğumuz her şeyi kumarda kaybettikten çok sonra kocamın kumar sorununu öğrendiğim evliliğimde bile hep hazırlıksızdım.

Ve sonra başka kadınlarla çıktığı ve onları para için becerdiği ortaya çıktı. Sikişmek

Amcık.

Bu arada o eski kocamdı. Zamanla derslerimi aldım, ama öyle görünüyordu ki her zaman diğer insanlardan çok daha uzun sürdü.

Ama boşandıktan ve evimi ipotek ettirip hep hayalini kurduğum fırını açtıktan sonra işler yine de güllük gülistanlık görünmüyordu. Başlarda her şey harika gidiyordu. İnsanlar keklerimi ve pastalarımı sevdi.

Ancak kısa süre sonra kasabada başka bir fırın ortaya çıktı. Rakibim, standartların altında malzemeler kullandığıma ve insanların hamur işlerimden hastalandığına dair yanlış söylentiler yaydı. Bundan sonra en sadık müşterilerim dışında herkes benden uzak durdu.

Neredeyse iflas ediyordum.

Ama umut olduğu sürece ona tutunacaktım. Yine de rakibimin taktiklerine boyun eğmeyi reddettim. Adil bir şekilde kazanacaktım: Eyaletteki en iyi pastaları yaparak.

Sylvia bana tarifini vereceğini söyler söylemez, onu almak için her şeyi yapmaya hazırdım. Sylvia Pierrano'nun meşhur çikolatalı kekini sunmak kesinlikle gidişatı değiştirecek ve fırınının yeniden gelişmesine yardımcı olacaktı. Olmak zorundaydı.

Fırın artık sahip olduğum tek şeydi.

Yamacın neredeyse dikey bir taş ve çalı duvarına dönüştüğü sağ taraftan ıssız bir ses geliyordu. Dikkatlice patikanın kenarına doğru yürüdüm ve kenardan baktım.

Yamacın tek yatay parçası olan geniş bir kayanın üzerinde bir keçi duruyordu. Ufacıktı: yavru bir keçi. Annesi tarafından yalnız bırakılmış olmalıydı ve şimdi tek güvenli noktadan adım atmaya korkuyordu. Ona sempati duydum. Onun yerinde olsaydım, ben de korkudan aklımı kaçıırırdım.

Keçi doğrudan bana baktı ve yalvarırcasına meledi.

"Oh, hayır. Hayır, hayır, hayır. Seni kurtarmak annenin görevi. Anne keçiye benziyor muyum? Hayır, benzemiyorsun. Kürküm yok, en azından senin görebileceğin bir yerde. O yüzden o sevimli gözlerinle bana bakmayı kes. Seni almaya gelmiyorum."

Keçi yine meledi, gergin bir şekilde seğiriyordu. Titriyordum. Rüzgâr gittikçe şiddetleniyordu ve gerçekten de her an yağmur yağmaya başlayabilirmiş gibi görünüyordu.

Keçi kurtarmak için iyi bir zaman değil.

Hayatım bir dizi iyi olmayan kararlarla geçti. Bir tane daha ne olabilirdi ki? "Tamam, geliyorum. Ben geliyorum. Olduğun yerde kal," dedim keçiye.

Yavaşça, çok dikkatli bir şekilde inmeye başladım, dik, kayalık yamaçtan aşağı, keçinin durduğu kayaya doğru sürünerek indim. Oraya vardığımda ne yapacağıma henüz karar vermemiştim ama en azından zavallı bebeğin ben oradayken kendini o kadar da yalnız hissetmeyeceğini düşündüm.

Ve elbette, ikimizi de bu zor durumdan kurtarmanın bir yolunu bulacaktım.

Yamaçtan yana doğru sürünerek aşağı indim, iyi ilerliyordum. Kayadan birkaç metre uzaklaştığımda keçi yalvarırcasına bir meleme daha çıkardı. Sonra çirkin sarı dişlerini göstererek bana baktı ve hızla uzaklaşarak gözden kayboldu.

"Siktir."

Keçinin beni kandırdığını düşünmek ve onu suçlamak aptalcaydı ama suçladım. Kendini mükemmel bir şekilde idare edebilen yetişkin bir keçi kadınken neden o şirin bebek keçi seslerini çıkarmıştı ki?!

Geldiğim yöne dönüp baktım ve yutkundum. Kayanın üzerindeki yeni görüş noktamdan

yamaç daha da dik görünüyordu. Daha da ölümcül.

"Buraya kadar geldin, yukarı çıkabilirsin," dedim kendime kararlı bir şekilde.

En azından artık üşümüyordum. Tüm o adrenalin beni ısıtmıştı.

Derin bir nefes aldım, kendimi destekledim ve tekrar yukarı çıkmaya başladım. Artık yanlamasına gitmiyordum. Yukarı çıkarken düşecekmişim gibi gelmiyordu. Ve bu şekilde daha hızlı olacaktı. Tırmandım, ellerim ve dizlerim üzerinde sürünerek ilerledim.

Ta ki gevşek bir taş ayağımı kaybedene kadar.

Yokuştan aşağı yuvarlandım, çılgınca çığlık attım, vücudum tamamen kontrolden çıkmıştı. Hızla ilerledim, aşağı indim, indim, daha da hızlandım. Düşüşümü durdurmanın hiçbir yolu yoktu ve yumuşak bir iniş için dua ettim.

Kurtulmak için dua ettim.

Bir şey düşüşümü durdurdu. Büyük, kuru bir çalılığın ortasına düşmüştüm, vücudum dikenli dallarına dolanmıştı.

"Siktir. Kahretsin, kahretsin, kahretsin..." Vücudumu yavaşça, acı verici bir şekilde yeniden konumlandırırken mantram buydu, böylece bulabildiğim en kalın dala tutunarak yamaca yanlamasına uzandım.

Bu noktadan ayrılmamın imkanı yoktu.

O kadar aşağı düşmüştüm ki, tekrar yukarı tırmanma düşüncesi midemi bulandırıyor.

Aşağıya baktım. Birkaç metre altımda, yamaç düzensiz bir uçurumla son buluyordu. Ve sonra ölüm vardı. O kadar uzun bir düşüş ki, yere ulaştığımda muhtemelen sıçrayacaktım.

Yan yatarken bile, yerçekiminin kaçınılmaz çekiminin beni aşağı yuvarlanmaya ikna ettiğini hissettim.

İnledim, durumumun ciddiyeti ıslak bir şaplaqla yüzüme çarptı. Ayak bileğim acıyor, omzum zonkluyordu. Çalığı sıkıca kavrayan ellerim dikenler yüzünden kanıyordu. Her yerim titriyordu. Ve sırt çantam gitmişti, telefonum da onunla birlikte.

Ne kadar dayanabilirim?

"Yardım edin!" Çığlık attım ve sesim kayaların arasında yankılandı. "Biri bana yardım etsin!" "Memnuniyetle," dedi derin, çakıllı bir ses tam önümde.

Gözlerimi kırptım. Bir an önce orada hiçbir şey yoktu. Ama şimdi önümde boynuzlu bir kafatası duruyordu, göz çukurları mavi alevlerle doluydu, dişleri gülümseyerek açılmıştı.

Dehşetim halüsinasyon görmeme neden oldu. Kendime gelmem gerekiyordu. Gözlerimi kapattım ve kendime geldim.

Mantra

"Siktir, siktir, siktir..."

"Tekrar, memnuniyetle," dedi ses.

Gözlerimi açtım. Kafatası hâlâ oradaydı. Ve şimdi, bir kafatasına bağlı olduğunu görebiliyordum.

Yerin üzerinde süzülen bronz tenli yakışıklı beden, "BENİ BOYAYIN!" diye bağıran tembel bir pozda yayılmıştı.

Gözlerimi sıkarak derin bir nefes aldım ve ondan geriye doğru sayarak kendime gelmeye çalıştım. Belli ki halüsinasyon görüyordum ve sadece sakın kalmak beni kurtarabilirdi.

Gerçek olana odaklanmak için elimden geleni yapıyordum ama sessiz bir erkek kahkahası dikkatimi dağıttı. Halüsinasyonum yok olmak istemiyordu.

"Sakıncası var mı?" Korkunç canavara bakmamak için gözlerimi kapalı tutarak söyledim. "Seni uzaklaştırmaya çalışıyorum."

"Hiçbir yere gitmiyorum bebeğim, ama denemeye devam edebilirsin. Sen ölene kadar yaklaşık yirmi dakikamız var."

Bunu görmezden gelemezdim. Gözlerimi açtım ve sırtıma kafatasına baktım, kalbimin dehşet

içinde durmamasını diledim. Bu şey gerçek görünüyordu. Kafatasını, boynuzları ve havada süzülüşünü görmezden gelirsem, kendimi onun bir insan olduğuna inandırabilirdim.

Kendi kendime başımı salladım. Eğer bu... şey... gerçekse, belki bana yardım edebilirdi. Çaresizdim, değil mi?

"Patikaya geri dönmeme yardım eder misin?" Dişlerimin takırdamasını bile engellemeye çalışarak sordum

Vücudum tehlikeden, çabadan ve korkudan titriyordu. "Hayır, bebeğim. Buraya bunu yapmak için gönderilmedim."

"O zaman ne için gönderildin?!" Duygularımın karmaşası bir öfke ateş topuna dönüşürken tersledim. Eğer gerçekse ve buradaysa, bana yardım etmeliydi, lanet olsun! Ve eğer gerçek değilse ve ben ölmeye mahkûmsam, en azından dünyadaki son dakikalarımı keyifli hale getirebilirdi.

Onun yerine, çileden çıkarıcı, yüzen bir sık kafalı oluyordu. Pislik.

"Ben sizin kişisel Azrail'inizim," dedi başını alaycı bir şekilde eğerek. "Hizmetinizdeyim."

"Yani sen... sen..." Kişisel Azrail kavramıyla ölümümün yakınlığından daha fazla mücadele ettim.

"Öldüğünde Yeraltı Dünyası'na geçmene yardım edeceğim," dedi, kafatasındaki sırtış bu ifadeyi fazlasıyla küstahlaştırıyordu.

"Ben ölmüyorum!" Ona bağırdım. "O zaman git ve başkasına yardım et!"

Omuz silkti, yüzündeki sırtıma hâlâ devam ediyordu. Bunun kalıcı bir şey olup olmadığını merak ettim. Kasları ya da derisi olmadan başka yüz ifadeleri olabilir miydi?

Başımı salladım. Bu odaklanmam gereken bir şey değildi! Hayatta kalmayı planlamalıyım.

Tekrar yardım için bağırdım ve bu sefer sadece yankılar cevap verdi. Ve sonra, ilk soğuk yağmur damlası yüzüme düştü.

Mükemmel. Şimdi sadece dondurucu değil, aynı zamanda ıslak da olacaktı. Dikenli çalıya tutunmaktan zaten fena halde titreyen ellerim kayacaktı. Ölümüne düşecektim.

Azrail'in tahmini birden gerçekçi göründü. Yirmi dakika. Belki daha az.

Kendimi durduramadan ağlamaya başladım, sıcak gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı kayıyor, ardından soğuk yağmur damlaları geliyordu. Burada ölecektim ve kimse bilmeyecekti. Birinin cesedimi bulması haftalar alacaktı ve bulduklarında da cenazeme sadece bir avuç insan katılacaktı.

Kız kardeşim, yakışıklı kocası ve sevimli çocukları, yeğenlerim ve yeğenlerim.

Belki kasabadan birkaç kişi. Eski kocam, yine de buna güvenmezdim.

Ve sonra, unutulacaktım. Bedenim çürüyecek, işim bitecek, hayatım genel bir ölüm ilanına dönüşecekti.

İstediğim hiçbir şeyi yapmamıştım. Gençken dünyayı gezeceğimi hayal ederdim. Egzotik yemekler tatmak, yabancı tatlılar hakkında bir kitap yazmak, fırınıma ünlü olana kadar büyütme istiyordum. Ve insanları keklerim ve pastalarımla memnun etmek.

Sylvia Pierrano'nun tarifini alıp pastasını pişirmek ve kendime ait bazı tarifler geliştirmek istedim.

Tekrar aşık olmak istedim. Bir sürü harika seks yapmak. Ve bir erkekle orgazm olmak, en azından bir kez.

Ölmek istemedim!

Yanağıma sıcak bir şey dokundu. Halüsinasyonum gözyaşlarımı siliyordu ve bu bana çok ama çok gerçekçi geldi. Onun gerçekten burada benimle olduğuna inanmak istiyordum. Artık her türlü bağlantıyı, yanımda götürebileceğim her şeyi arzuluyordum. Sıcak, nazik herhangi bir şey. Sevgi dolu.

Ben de onun eline doğru eğildim, o da hiçbir şey söylemeden yanağımla okşadı. Sonunda başımı kaldırdım. Kollarım uyuşmuştu. Son yaklaşmıştı.

"Lütfen," dedim, sesim boğuk çıkıyordu. "Her şeyi yaparım. Sadece lütfen, bana yardım et."

Sırtışı daha da büyüdü, gözlerindeki alevler altın rengine döndü. Tuhaftı, diye düşündüm

şaşkınlıkla. Sert, soğuk, kayalık arazide, teninin kahverengi tonu ve gözlerindeki altın ateşiiyle sıcak renklerin tek noktasıydı. Ölüm soğuk olmalı, diye düşündüm. Ama onun dokunuşu çok sıcaktı.

"Anlaştık," dedi, havada zahmetsizce takla attı ve şimdi dik duruyordu, ayakları yerden kesilmişti. Arkasında hareket eden bir şey gördüğümde gözlerim açıldı. Bir kuyruk, siyah ve kürksüz, üçgen uçlu. Bir şeytan kuyruğu. Birkaç kez kıpırdadı, heyecanlı görünüyordu.

Göz kırptım. Hayır, hala oradaydı.

Ama önemli değildi. Boynuzları, kuyruğu, hatta dokunaçları bile olabilirdi. Eğer beni kurtarırsa, nasıl görüldüğü önemli olmayacaktı. O benim tek umudumdu. Çünkü ellerim kayıyordu. Kalan tüm gücümle tutunmaya çalışıyordum ama her an uçuruma düşebilirdim.

Saatini kontrol ederek, "Beş dakikan kaldı," dedi. "Şimdi bırakmalısın. Eğer seni kurtarmamı istiyorsan, hayatından birkaç dakikaya ihtiyacım var."

"Şimdi mi? Bırakmamı mı istiyorsun?"

"Evet," dedi, ilk kez ciddi görünüyordu. "Acele et. Seni kurtarmak istiyorum Beth, ama şimdi bırakmalısın. Seni yakalayacağım."

Beth. Adımı biliyordu. Bu, söyleyebileceği diğer her şeyden daha fazla, ona güvenmek istememi sağladı.

Derin bir nefes aldım ve parmaklarımın dalı çaresizce tutuşunu bırakmasını diledim. İlk başta beynimden gelen komutları dinlemediler. Bir parçam düşmekten korkarak tutunmaya devam etmek istiyordu ama bu neye yarayacaktı ki? Başka yardım gelmiyordu. Şimdi bırakabilirdim ve yaşamak için az da olsa bir şansım olabilirdi. Ya da tutunma gücüm tamamen kaybolana kadar bekleyip ölebilirdim. Umuda tutunmak zorundaydım.

Dalı bıraktım ve yamaçtan aşağı yuvarlandım.

Sonra uçurumun kenarındaydım, dondurucu dağ havasında düşüyordum, üzerimdeki kurşuni gökyüzü yağmurla doluydu ve kendi kendime, *ölmek için ne güzel bir yol* diye düşündüm.

Bölüm 2

Ama ölmedim. Bir çift güçlü kol beni yakaladı ve sert, sıcak bir göğse bastırdı. Ten tene değdi ve ben de sıcak, güvenli kucaklaşmaya sarıldım, donmuş parmaklarımı kurtarıcımın çıplak, kaslı göğsüne dokundurdum.

Ve sonra yükseliyorduk, daha da yükseliyorduk, ta ki üzerimizde mor bir ateş çemberi açılana kadar.

İçine doğru yükseldik ve ateş bizi yakmadan yuttu ve sonra her şey karardı.

Kendime geldiğimde hâlâ o güçlü kolların arasındaydım, kucağına kıvrılmışım ve parmakları sırtımı aşağı yukarı okşuyordu. Kıpırdandım, kurtulmaya çalıştım ama o beni sıkı sıkı tuttu. O kollarda hiç boşluk yoktu, şimdi kasları beni yakın tutma çabasıyla gerildikçe daha da kalınlaşıyordu.

"Bırakın beni," dedim ve sesim açık havada olduğu gibi çıkmadı. Artık dağlarda değildik.

"İşte böyle olacak," dedi, sesi sakindi ama tüm vücudu bana karşı gergindi. "Sana yardım etmek için tüm varlığımı riske attım. Söz verdiğim gibi hayattasın. Şimdilik. Anlaşmanın bana düşen kısmını yerine getirdim. Şimdi sıra sende."

"Peki benim pazarlıktaki payım tam olarak nedir?" Kalbim göğsümde küt küt atarken sordum, çünkü biliyordum elbette. Her şeyi yaparım dediğinizde bir erkek ne ister?

Bazıları çoraplarının dikilmesini isteyebilir, ama bunun azınlık olduğuna emindim.

Kucağında yanlamasına oturabilmem için beni tutuşunu yeterince gevşetti. Bir yüzden çok maskeye benzeyen o korkunç kafatasına baktım ve ne kadar yakın olduğunu görünce titredim. Dişleri ne kadar yakındı.

Evet. Dişler. Hepsi vahşi bir sırtışıla sergileniyor.

"Neden, her şeyi yaparım demiştin. Hayatına karşılık ne istersem."

Ayağa kalkmaya çalışarak başka tarafa baktım, ama o büyük, sıcak ellerinin güçlü kavrayışıyla belimi tuttu. Ofladım ve olduğum yerde kaldım, başını görmemek için etrafıma bakındım.

Zemini ve duvarları taştan yapılmış bir odadaydık. Ortaçağ manastırlarındaki keşiş hücrelerini akla getiriyordu. Oyma ahşaptan büyük bir gardırop, sandalyeli bir masa ve kürklerle dolu kocaman bir yatak vardı. Kapıyı göremiyordum, bu yüzden dönebildiğim kadar döndüm ve her duvarı inceledim.

Yok. Kapı yok.

Kaçmanın bir yolu yok.

"Peki," dedim ve ona döndüm. Öfkeliydim ve bu öfke, irkilmeden onunla yüzleşmemi sağladı. "Beni yatak odana hapsettin. Hayatımı kurtarmak için ne istiyorsun, seni hasta sapık?"

Güldü, göğsümü ısıtan ve karnımı heyecanla dolduran derin, sıcak bir kahkaha. Bir erkeğin kahkahası böyle olmalı diye düşündüm. Zengin, lezzetli, ayak parmaklarını kıvrıran.

Tekrar kafasına baktım ve heyecanım söndü. Gülüşü kulağa hoş geliyorsa ne olmuş yani? O bir canavardı ve beni esir tutuyordu. İtiraf etmeliyim ki tamamen isteğim dışında değildi ama yine de tutsaktı.

"Yaşamak istiyorsun, Beth. Şu anda ne canlısın ne de ölü. Tam olarak üç dakika dört saniye kaldı. Seni zamanın durduğu Ölüm Şehri'ne götürdüm ama buradan ayrılır ayrılmaz saatin yeniden çalışmaya başlayacak. Kendi dünyanda üç dakika dört saniye geçirdikten sonra öleceksin."

Bunu düşündüm. Kulağa çılgınca geliyordu. Muhtemelen çoktan ölmüştüm, ya da belki komadaydım?

Evet, bu mantıklıydı. Komadaydım, korkunç bir kâbusun içinde sıkışıp kalmıştım.

Bir keresinde berrak rüya görmeyi öğrenmeye çalışmıştım. Eğitimin bir parçası da zaman zaman ellerime bakmayı alışkanlık haline getirmektir. Görünüşe göre, rüyalarda ellerim gerçekte olduğundan tamamen farklı görünüyordu. Rüya görüp görmediğimi bu şekilde anlayabiliyordum.

Şimdi ellerime baktığımda, biraz kanlı olsalar da tamamen normallerdiler.

"Bırak ben halledeyim bebeğim," dedi beni esir alan kişi, avuçlarıma dokunarak. Gözlerimi kırptım. Çizikler ve kan gitmişti.

Harika. Saçma, büyü, inanılmaz durumumu neredeyse kabullenmiştim. Bu imkânsız gösteriden sonra en başa dönmüştüm: bir rüyada sıkışıp kaldığıma ikna olmuşum.

"Söylediklerinin doğru olduğunu varsayalım," dedim, sıcak teninin bana yaptığı baskıyı, başparmaklarının sırtımdan aşağı ürperti gönderen nazik, neredeyse fark edilmeyen hareketlerle belimi okşayışını görmezden gelmeye çalışarak. "Bunun gerçek olduğunu nereden bileceğim? Bir fantezi gibi görünüyor."

"Bir fantezi," dedi, sesi alçaktı. "Bunu seviyorum. Evet, bu benim fantezim. Ve aynı zamanda gerçek." "Gerçek olamaz!"

Çenesi tembel bir gülümsemeyle gerildi. Nefesime odaklandım. Çok rahatsız ediciydi. O dişler. Çıplak kemik. Ateş ve boynuzlar. Böyle gülümsediğinde içimin titremesine neden olmamalıydı.

"Seni çimdiklememi ister misin?" diye sordu eğlenerek.

Bu klişe karşısında gözlerimi devirdim.

"Peki, çimdikle beni" dedim.

Belimi bıraktı ve elini o kadar hızlı kaldırdı ki zar zor takip edebildim. Sonra bildiğim tek şey, göğüs ucumu çimdiklediği idi.

"Ne oluyor be!" Ondan uzaklaşmak için mücadele ederek bağırdım. "Seni hasta, sapık piç!" "Ne?" diye sordu gülererek. "Bunu yapmamı sen istedin."

"Oraya değil!"

Birden gözlerindeki tüm neşe kayboldu. Yakınıma eğildi, kafatası yüzümdeydi, ağzı dudaklarımdan bir nefes uzaktaydı. Ağzım açıktı, göğsüm sıkı nefeslerle çırpınıyor, nabzım kulaklarımda çılgınca atıyordu.

"Bebeğim, yarın bu saatten önce ellerim her yerinde olacak. Ve *her yerini* çimdiklemem için bana yalvarıyor olacaksın."

Memnun bir şekilde arkasına yaslandı, o ateşli gözleri bana odaklanmıştı. Tepkimi bekliyordu. Tepkim hiç de hoş değildi: külotum hızla ıslanıyordu. Bu piç çok ateşliydi ve benimle konuşma şekli... Daha önce hiç kimse benimle böyle konuşmamıştı. İnanılmaz derecede tahrik ediciydi ama bunu ona söyleyecek değildim.

Kendimi ikna etmeye çalışarak, bunun sadece neredeyse ölmek üzere olduğum için verdiğim bir tepki olduğunu düşündüm. Neredeyse ölmek üzere olan insanlar genellikle sekse yönelirler. Evrimsel bir şey olduğuna bahse girebilirdim.

Ve beni çeken tek şey buydu. Başka bir şey yoktu.

Canavar aksini düşünüyor gibiydi. Muhtemelen çoktan ölmüştüm, ya da belki komadaydım?

konmak için kendini paraladığını düşünüyordu. Kibri beni çileden çıkarıyordu. Bir basamak aşağı indirilmesi gerekiyordu.

Ne yazık ki oynayacak kartım yoktu. Onun ne olduğunu ve nerede olduğumuzu bile
Sake bilmiyordum.

Güzel. Oynayacak kart bulma zamanım gelmişti. Bilgiye ihtiyacım vardı.

"Lütfen, bırak gideyim de medeni insanlar gibi konuşalım," dedim. Bunu yapabilmemin
hiçbir yolu yoktu.

Beni tutan o dikkat dağıtıcı ellerle
odaklanmak. "Hayır."

Ona bakakaldım.

"Yine yapıyorsun! Çok... çok... asosyal davranıyorsun! Biri senden yardım istediğinde,
reddettiğinde en azından nazik olman gerekirdi! Ve ben bazı temel kişisel sınırlar oluşturmaya
çalışırken, senin de..."

"Beth."

Sesini yükseltmemişi. Ama adımı öyle bir güvenle, sesinde öyle *bir komutla* söyledi ki,
beynim işlemeden önce ağzım dinledi. Çenemi kapattım.

"Ben insan değilim ve bir insan gibi davranmayacağım. Benden bunu
beklemeyi bırak." Başımı salladım. Haklıydı. O insan değildi. Bunu
görebiliyordum.

"Ölüm Şehri'ne girdiğimiz andan itibaren burada tam bir standart saatiniz var. Bu,
ölümlülerin kalabileceği süre sınırıdır. Sonrasında, eğer hâlâ ölümlüyseniz, öleceksiniz. Çünkü
ölümlü bedeniniz zamansız bir yerde uzun süre var olamaz. Şimdilik her şey anlaşıldı mı yoksa
tekrar etmem gereken bir şey var mı?"

Sesi kibardı, hatta öğretmen gibiydi ama alaycı bir ton seziyordum. Sabrını kaybediyordu.

"Bir saat. Evet.

Anladım."

Memnuniyetle başını
salladı.

"Aferin kızıma," dedi, eli tişörtümün altından kayarak sırtımın çıplak tenine dayandı.
Titredim ama parmakları o kadar sıcak ve hoştu ki itiraz etmedim. "O saat içinde senin statünü
ölümlüden ölümsüze çevirmemiz gerekiyor. Bunu yapmamın tek bir yolu var."

Tekrar başımı salladım. "Tek yön. Güzel.

Neymiş o?" "Özümü yutman gerekiyor."

Boş gözlerle, şimdi oldukça ciddi görünen ve alevleri alçaktan yanan kafatasına baktım.
Gözlerinin odadaki tek ışık kaynağı olduğunu fark ettim. Şimdi köz gibi kızarmışlardı ve yatak
odasının köşelerinde siyah gölgeler birikmişti.

"Bu bir tür woo-woo şeyi mi? Aura ya da enerji gibi..."

"O benim spermim."

Göz kırptım. Ve tekrar göz kırptım. Sonra bir kahkaha patlattım. Kahkahadan sarsıldım,
yanaklarımdan neşe gözyaşları süzüldü ve o kıpırdamadan oturdu, vücudu altımda sertleşip
gerginleşti ve sonunda korkunç bir hırıltı çıkardı. Gülmeyi bıraktım.

"Bu oral seks istemenin süslü bir yolu," diye ağzımdan kaçırdım, tekrar kıkırdadım.

Histeriydi. Neredeyse ölüyordum. Kişisel Azrail'imle karşılaşmıştım. Ve şimdi, benden
spermini içmemi istiyordu. Tekrar güldüm, durumun gülünçlüğü tamamen üstümden kalkmıştı.

Kahkahalarım bıçakla kesilmiş gibi sona erdi.

Eli tepemdeydi, nemli giysilerimin arasından klitorisimin üzerinde daireler çiziyordu ve ben

bir zevk iniltisini bastıramıyordum. O sakın, çileden çıkarıcı tavrıyla konuşurken bana sırtıttı, hala devam ediyordu.

"Sanırım öyleydi. Bu doğru, Beth. Ölümüne düştüğünde seni yakalamamın karşılığında bana oral seks yapmanı istiyorum. Ve ağzına boşaldığımda, son damlasına kadar yutmanı istiyorum.

döllerimden. Bunu yapabileceğini düşünüyor musun?"

Ona bakakaldım, tüm kanım güneye akarken zihnim aniden çalışamaz hale geldi. Kahretsin, bu çok ateşliydi.

Gözlerimi kapattım, umutsuzca aniden işe yaramaz hale gelen beyin hücrelerimi çalışmaya zorlamaya çalıştım. Bu doğru olabilirdi. Eğer bu gerçekse, söyledikleri doğru olabilirdi ve bu da yaşamak istiyorsam ona sakso çekmem gerektiği anlamına geliyordu. Peki ya bu bir rüyaysa? Kendi kendime sııttım, parmağı hassas bir noktaya geldiğinde nefesim kesildi. Eğer bu bir rüyaysa, kendimi tutmam için ne gibi sebeplerim vardı?

Neredeyse ölüyordum, Tanrı aşkına.

Neden eğlenmeyeyim ki?

Bacaklarımı daha geniş açtım ve ona baktım.

"Evet."

Oda aniden aydınlandı ve yüzümü ışıktan korumak zorunda kaldım. Gözleri bembeyaz yanıyordu ve sııtmıyordu. Yüzünde odaklanmış, niyetli bir ifade vardı. Çok ciddiye.

Bu beni daha da ıslattı.

"Aynen böyle," diye mırıldandı ve cesaretlendirici sözleriyle eridim. "Çok iyi gidiyorsun. Aynen böyle, bebeğim."

İnledim, başım geriye düştü, bedenim titredi. Sanki sözleri içimde bir şeylerin kilidini açmış, beni uysal ve açık hale getirmişti. Ve zevke daha açık hale getirmişti.

"Onları çıkarmamı ister misin?" diye mırıldandı kulağıma, nefesi kulak mememde sıcaktı ve ben de evet, bunu istiyorum diye nefes verdim. Tekrar mırıldandı: "Ne kadar iyi bir kızsın."

Kıyafetlerim kayboldu.

"Ne?" Az önce olanlara şaşırmış bir halde doğrulmaya çalıştım ama beni susturup görevine geri döndü. Ancak şimdi, ıslak çekirdeğimle onun arasında hiçbir şey yoktu.

Parmaklarını ıslaklığıma daldırdı ve karnım gerildi, vücudum dokunuşunun altında dans ediyor, vuruşlarının ritmine göre dalgalanıyordu. Beni nazikçe okşadı, parmakları kolayca kayıyordu ve klitorisime her dokunduğunda, serbest kalmak için nefes nefese daha yükseğe çıktım.

Düşüncelerim dağılmıştı ve sadece iki şey önemliydi: o ve bana verdiği zevk. İnledim, vücudum kendi kendine hareket ediyor, dokunuşuna cevap veriyordu. Çok yaklaşmıştım. Çok yakındım.

Parmakları şimdi daha hızlı ve daha hızlı okşadı, ama daha fazla dayanamadım. İçimdeki gerilim daha fazla yükselemezdi, bu çok fazlaydı. Dokunuşu canımı yaktı ve göğsüm kederle ağırlaştı. Elbette boşalamazdım. Daha önce hiç bir erkekle boşalmamıştım.

Yüzüyle kulağıma dürttüğünde onu itmek üzereydim ve dokunulduğunda sıcak olan çıplak kemiğin hissi tenimde elektriklenme yarattı. Mırıldandı, hâlâ hızlı ve hassas vuruşlarla beni okşuyordu.

"Harika gidiyorsun bebeğim. Çok güzelsin. Benim için geldiğinde o güzel yüzünü görmek için sabırsızlanıyorum. Sen çok iyi bir kızsın, benim için çok ıslaksın, iniltilerin çok güzel..."

Çılgılık attım, orgazm güçlü bir dalgayla içimi parçaladı, bedenim kucağında kaskatı ve gergindi, her şeyi ısıltılı bir sisin içinde boğan, düşüncelerimi parazite çeviren bir coşku tarafından ele geçirilmiştim.

"İşte benim kızım," dedi, ben tamamen kemiksiz bir şekilde ona doğru yığıldığımda. "Onunla çok gurur duyuyorum.

sen."

Zor nefes alıyordum, az önce olanlardan dolayı dehşete düşmüş ve şok olmuştum. Boşaldım.

Geldim! Bir

Yabancı! Kafası yerine lanet bir kafatası olan!

Ve hissettiğim kadarıyla kendisi de çok tahrik olmuştu. Sert aleti pantolonunun siyah kumaşının arasından çıplak kalçama bastırıyordu. Büyük olup olmadığını sadece hissederek söyleyemezdim, ama önemli görünüyordu.

Merak ettim, normal olabilir miydi? Onunki gibi bir kafayla, normal bir insan penisine mi yoksa tamamen başka bir şeye mi sahip olabilirdi? Yüzüm kızardı ama bunu inkâr edemezdim: Öğrenmek için sabırsızlanıyordum.

"Çok güzeldin," diye mırıldandı, yüzü saçlarıma gömülmüştü. Çenesinin sert kemiğini kafa derimde hissedebiliyordum. Titredim ama ürpertici olduğu için değil. Orgazm sonrası sarhoşluğumla kafatasının o kadar da kötü olmadığını düşünmeye başlamıştım. Hatta seksi bile sayılabilirdi.

"Yani bu sana sakso çektiğim zaman mı?" diye sordum, sesim soluk soluğaydı. Aman Tanrım. Onun sikine dokunma düşüncesi beni yeniden tahrik etmişti. Daha önce sikleri hiç seksi bulmamıştım, daha çok güzel bir erkek vücudu, kaslı omuzlar gibi şeyler beni tahrik ediyordu.

Ama onunla her şey çok farklıydı ve kafam çok karıştı. Ve azmıştı. "Evet bebeğim," dedi derin, boğuk bir sesle. Titredim. "Hoşuna gidecek."

Göz çukurlarında yanan altın ateşlere bakarak dudaklarımı yaladım.

"Adın ne senin?"

Sessiz bir kahkaha attı, saçımın bir tutamını tutup parmaklarının arasında gezdirdi. "Bana Grim de," dedi, yüzünde yine o hınzır sırıtiş vardı.

"Peki, Grim," dedim, içim aniden endişeyle doldu. "Biliyorsun," diye tereddütle başladım, dudağımı çiğneyerek, "bu işte pek iyi değilim, yine de elimden geleni yapacağım."

Eski kocam bir keresinde bana bir elektrik süpürgesinin benden daha iyi sakso çekebileceğini söylemişti. Evliliğimiz boyunca başka aşağılayıcı yorumlar da yapmıştı ama en çok bu aklımda kalmıştı. Grim'in sikini emme düşüncesi beni ihtiyaçtan sızlatsa da, bundan korkuyordum. Onu hayal kırıklığına uğratmaktan korkuyordum.

Grim başparmağını dudaklarımda gezdirdi, nazik ama sert bir dokunuş. Ağzım otomatik olarak açıldı ve başparmağını içeri itti. Kendime engel olamadım. Onu yaladım. Parmağının tadı metalikti, elektrik gibi. Rahatsız edici değildi, bu yüzden bir kez emdim ve çekingen bir şekilde ona baktım.

Kısık bir inilti çıkardı, elimi yakaladı ve sikine doğru itti. Gözlerim fal taşı gibi açıldı. Çok sertti. Daha önce elime aldığım tüm penislerden daha sertti.

"Ne yaparsan yap hoşuma gidecek," dedi sesi boğuklaşarak. "Ölüm tanrılarına şükredeceğim ve neden biliyor musun? Çünkü sikimin üzerinde senin ağzın olacak. Bu kadarı yeterli. Her zaman yeterli olacak."

Kalbim hızla atıyor ve yanaklarım alev alev yanıyordu, kucağından aşağı kaydım ve önünde diz çöktüm. Pantolonunun fermuarını açmak için uzandım... ama fermuar yoktu.

"Umm..." Ben başladım ve Grim

kıkırdadı. Pantolonu kayboldu.

Hareket etmedim. Her şeyi anlamam için biraz zamana ihtiyacım vardı.

Bacakları muazzamdı. Sert, yontulmuş baldırlar, kalın, kaslı kalçalar ve birleşim yerlerinde koyu, kıvrıkcık saçlar. Ve sonra, siki.

O kadar sertti ki mordu, pornoda ya da gerçek hayatta gördüğüm en kalın sikti. Ve normal değildi. Hem de hiç.

Üç çıkıntılı, kemikli diken, shaftının kenarlarından aşağı doğru uzanıyor ve onu daha da kalınlaştırıyordu. Yutkundum. Henüz beni becermesinden söz edilmemiş olsa da, bunu bekliyordum, ama devasa aleti görünce hevesim kaçtı. O çıkıntılar *sert* görünüyordu.

Ve kafası çoktan ıslanmıştı... parıldayan koyu bir sıvıyla. İlk tepkim geri çekilmek oldu. Siyah iyi olamaz, değil mi?

Başımı kaldırıp Grim'e baktım ve yüzündeki mutlak odaklanma ifadesiyle irkildim. Öne doğru eğilmiş, nefes kesici bir yoğunlukla bana bakıyordu ve gözleri kıpkırmızı yanıyor, odanın etrafına ürkütücü bir parıltı yayıyordu.

"Prekumunuz..." Zayıfça başladım.

"Tadına bak," dedi kısık sesle. Vücudundaki tüm kaslar gerginlikten sertleşmişti ve muhteşem bir erkek figürü çiziyordu. Yutkundum ama yapacak bir şey yoktu. Eğer kafası benim dünyamın dışındaysa, dölleride öyle olabilirdi.

Sikini elime aldım, ne kadar sert olduğunu görünce nefesim kesildi. Normal bir ereksiyonun biraz esnekliği vardı, sıkı bir kavrayışa boyun eğebilirdi ama Grim'in aleti öyle değildi. Sıcak bir deriyle kaplanmış kemik gibiydi.

"Senin siki kemiği ereksiyona sokuyor," diye geveledim ve başını ağzıma aldım.

Grim üstümde kustu, şaşkın kahkahası bir zevk iniltisine dönüştü ve ben de karşılık olarak inledim, onu meraklı bir hevesle emdim, daha fazla precum için onu sağmaya çalıştım ve bana verebileceği her damlayı yaladım.

Çünkü Grim'in özünün tadı dünyanın en iyi çikolatası gibiydi.

Yaladım, dilimle keşfettim, parmaklarım önce tereddütle kemikli dikenlere dokundu, sonra alçak iniltileri onları okşamamdan hoşlandığını söylediğinde daha cesaretle. İlk başta sadece başını ağzımda tuttum, dilimi etrafında döndürdüm ve emdim.

Grim elini saçlarımın arasına soktu ama eski sevgilimin yaptığı gibi sikini boğazıma sokmaya çalışarak beni zorlamadı. Hayır, saçlarımı okşadı, parmakları giderek daha çılgınca hareket ediyordu.

Bir şey yanıma dokundu ve neredeyse sıçıyordum. Aşağı bakmak için bir saniyemi ayırdım. Kuyruğu yan tarafımda aşağı yukarı hareket ediyor, göğsüme çarpıyor ve belimin etrafında kıvrılıyordu. Kıkırdadım ve Grim'i emmeye geri döndüm, tat alma tomurcuklarıma çarpan taze pre cum damlasıyla inledim.

"Çok iyi hissediyorsun bebeğim," diye homurdandı, onu ağzımın derinliklerine aldığımda, parmaklarımı dikenlerinde aşağı yukarı gezdirdiğimde. "Sen mükemmelsin. Tıpkı böyle."

Aletin etrafında inledim, oral seks yapma eylemi o olduğunda inanılmaz derecede erotikti. Beni cesaretlendirdiğinde, o derin boğuk sesiyle beni övdüğünde, ben de boşalmaya çok yaklaşmıştım.

Onu daha derine ve daha hızlı soktum, çikolatanın tadını ve daha fazla övgüsünü, çıkardığı erkeksi sesleri, saçlarımı kavrayan parmaklarını, kalçalarını ağzımın içine doğru eşit, derin vuruşlarla iterek kovaladım...

Kısık bir çığlıkla boşaldı, ağzımı onun kadifemsi, bitter çikolata tadıyla doldurdu ve ondan içtim, daha fazla kalmayana kadar hepsini emdim. Nefes nefese kaldı ve ben de onu yalayarak temizledim, çikolatanın her bir parçasını aldım.

Sonra acı içinde çığlık atarak yere düştüm.

Vücudum ateşte benzinle yakılmış, binlerce bıçakla kesilmiş, yırtıcı hayvan çeneleriyle parçalanmış gibi hissediyordum ve sadece çığlık atabiliyordum, çığlık atabiliyordum, çığlık atabiliyordum.

Bayılmışım.

Bölüm 3

"Selam, bebeğim."

Gözlerimi açmak için mücadele ettim. Göz kapaklarım ağır ve dikenli hissediyordu. Her yerim ağrıyordu; göğsüm ya da böbreklerim gibi bazı yerlerde keskin sızılara dönüşen donuk, zonklayıcı bir ağrı.

Yerde yatıyordum, başım Grim'in hâlâ çıplak olan kucağındaydı. Başımı çevirdim ve aleti yüzümde, dik ve gururlu bir şekilde duruyordu. Manzara hoşuma gitse de, şu anki durumumda düşünmek istediğim bir şey değildi. Bir iniltiyle döndüm ve dikkatlice sırtüstü uzandım.

Grim üzerime eğildi, kafatası görüş alanımı dolduruyordu. Başka bir iniltiyle gözlerimi kapattım. Hem de çok. Lanet olsun. Fazla.

Başımı okşayarak kıkırdadı. Soğuk taş zemin çok rahatsız edene kadar bir süre sessizlik içinde kaldık. Gözlerimi açtım, onunla yüzleşmeye biraz daha hazır hissediyordum.

"Kalkmama yardım et. Bu zemin soğuk."

Sırıttı ve beni kucağına alarak kollarına aldı. Minnettar bir iç çekişle onun kucağına gömüldüm. Bu çok daha iyiydi.

Yatağa yerleşti, yatak başlığına yaslandı ve beni kendine yakın tuttu. Göğsünün sürekli inip kalkmasına, güçlü kalp atışlarına, uyluğumda daireler çizen başparmağına odaklandım. Kendimi güvende hissettim. El üstünde tutulduğumu.

Ve acı neyse ki geçiyordu. Beynim yeniden düzgün çalışıyor, bana neler olduğunu hatırlatıyor, analiz ediyor, sorular soruyordu...

Dik oturmaya ve Grim'den uzaklaşmaya çalıştım ama kolları beni sıkıca sardı. Gitmeme izin vermedi.

"Oh, hadi ama!" Öfkelendim. "İstediğin şeyi yaptım, değil mi? Anlaşma tamamlandı. Şimdi bırak gideyim!" Grim'in alevleri mavinin soğuk bir tonuna dönüştü ve ben ürperdim. Oysa oda hâlâ sıcaktı,

Tüylerim diken diken oldu. Kızgın görünüyordu.

"Dinlemedin mi bebeğim?" diye sordu, yine fırtına öncesi sessizlik gibi hissettiren o aşırı kibar sesiyle. "Sikimi mi emiyorsun? Hayatını kurtaran bendim. Tekrar söylüyorum. Özümü yutmasaydın ölecektin. Ama sen onu yuttun ve şimdi hayattasın. Dahası, ölümsüzsün. Tebrikler."

Ona baktım, farkına varmışım. Haklıydı. Kendimi o ana o kadar kaptırmışım ki, o çikolatalı döl için o kadar açgözlüydüm ki, bunun ne için olduğunu tamamen unutmuştum. Bağırsaklarım endişeden ağırlaşmıştı. Beni kurtarmıştı. Ölümsüzdüm. Ve bunun karşılığında ona istediği her şeyi teklif etmişim.

Benden başka ne isteyebilir ki?

Vücudumun yumuşamasına izin vererek tekrar kollarına yerleştim. Ne isterse istesin, endişelenmenin ya da mücadele etmenin bir anlamı yoktu. Ona söz vermişim ve sözümü tutmak gerçekten iyi olduğum tek şeydi.

Evlilik yeminim dışında, değiştirdim. Ama bu durumda mazur olduğumu düşündüm. Onları ilk bozan kocamdı.

Grim'in gözleri bir ton daha sıcaklaştı ve beni kendine yakın tutarak tenimi okşamaya geri döndü. "Ee," dedim, bu işin bitmesini istiyordum. "Ne istiyorsun?"

Grim'in artık tamamen altın rengi olan gözleri bana odaklandı. Gözlerinden yayılan sıcaklığı Alevle hissedebiliyordum.

r.

"Senden istediğim tek bir şey var bebeğim," dedi. "Ama bu isteyebileceğim bir şey değil. Bu senin özgürce vermen için." Kaşlarımı çattım.

"Bu kadar mı? Benden bir şey istemeyeceksen neden böyle bir çıkış yaptın? Anlamıyorum!" Beni sırt üstü yatırdı ve yanıma uzandı. Birbirimize bakabilmek için döndüm. Eli belimdeydi, tenimde anlamsız desenler çiziyordu. O kadar yakındık ki titriyordum, karnımın alt kısmı arzuyla zonkluyordu.

Mükemmeldi. Kukum kafa karışıklığımı umursamıyordu. Tek istediği Grim'in canavar sikiydi. "Minnettar olmadığın için kızgındım," dedi. "Hayatını kurtardım ve bunu yaparken her şeyi riske attım. Azrail'in ölümüne müdahale etmesine izin verilmez."

Yutkundum, tedirgindim.

"Sana ne olacak?" diye sordum. "Bir tür doğaüstü hapis haneye falan mı gideceksin?"

Beni kurtardığı için acı çekmesini istemedim. Ona kötü bir şey olmasını istemedim.

Tanrım. Onun gitmesini istemedim.

"Hayır," dedi yine sırtarak. "Seni zamanında ölümsüz yapmamış olsaydım bu sorun yaratabilirdi. Ama artık bizden biri olduğun için dokunulmazsın. Ve ben özgürüm. Artık bir Azrail değilim ve bu yüzden bir Azrail gibi yargılanamam."

Hayal kırıklığıyla ofladım. Her şey çok karmaşık ve tuhaftı ve şu anda herhangi bir zihinsel çaba gösterecek durumda değildim. Çıplak vücudu tamamen dikkat dağıtıcıydı. İstemsizce kalçalarımı birbirine sürtüyor, muhtaç göbeğimdeki zonklamayı hafifletmek için biraz sürtünme yaratmaya çalışıyordum.

İşe yaramadı.

"Neden artık bir Azrail değilsin?" Konuşmaya odaklanmak için tüm zihinsel kaynaklarımı toplayarak sordum.

"Bir boşluk kullandım, Beth," dedi parmakları yan tarafımdan göğsüme doğru ilerlerken. Yan tarafına dokunduğunda inledim ve parmaklarının tekrar kalçama inmesine izin verdim. "Bir Azrail, bir ölümlü ruh Yeraltı Dünyası'na geçene kadar o ruha atanır. Gardiyanımın ölümü üzerine bana başka bir ruh atandı. Ama sen zamanında ölmedin. Döngü yenilenmeyecek ve ben özgürüm."

Bulanık zihnimin çıkarımları çözmesi bir anımı aldı.

"Yani beni kullandın mı?" diye sordum, pek de kızgın değildim. Öyle olsa bile, bu süreçte hayatımı kurtarmıştı ve bunun için minnettar olmalıydım.

"Bir bakıma," diye itiraf etti Grim, dişlerini göstererek gülümsedi. "Ama tamamen kendim için değil. Sen gelmeden önce yüzlerce ruhla ilgileniyordum. Özgürlüğü istememi sağlayan ilk kişi sendin."

Bedenlerimiz birbirine değecek şekilde kendini bana yaklaştırdı, dizlerim bacaklarının arasına dolandı, alnım alnının çıplak kemiğine değdi, boynuzları yukarıda belirdi. Kuyruğu etrafımı sarmış, ucu kalçama doğru seğiriyordu.

"Bu ne anlama geliyor?" Bu açıklamaya tamamen hazırlıksız bir şekilde sordum. Yüzlerce ruh mu?

Kaç yaşındaydı?

"Bunun anlamı bebeğim," dedi o alçak, kışkırtıcı sesiyle, "senin için özgür olmak istedim."

Böylece seninle birlikte olabilirdim."

Bu kavramla mücadele ettim.

"Ama... Yüzlerce ruh? Ve sen... *beni mi* seçtin?!"

Ondan uzaklaşmaya çalıştım ama o beni sıkıca tuttu ve kollarından kurtulma çabalarım kıkırdadı. Öfkelendim. Geri çekilmek istediğimde beni tutma eğilimi çok can sıkıcıydı.

Uzaklaşmak, bir yere kıvrılmak ve doğaüstü bir canavarın *bana* aşık olmasının imkânsızlığı içinde debelenmek istiyordum. Bunun için yalnız kalmaya ihtiyacım vardı.

Bunun yerine, o kaslı bronz kollara hapsolmuştum, o kemikli ereksiyon içime baskı yapıyor, inançlarımı tamamen yalanlıyordu.

Onun kollarındayken sevilmediğime inanmak çok zordu.

"Evet," dedi Grim, başımın tepesine sokularak. Mücadelemiz sırasında bir şekilde çenesinin altına sıkışmış, ona daha da yakınlaşmıştım, boynundaki nabız şakağıma çarpıyordu. "Ben seni seçtim. Baktığım yüzlerce ruh ve hayatım boyunca gördüğüm milyarlarca insan arasında sen en çarpıcı, en güzel yaratıktın. Sana sahip olmak için bir şeyler yapmalıydım Beth. Sana dokunmak için, en azından bir kez. Gerçi şimdi sen de bana dokunduğuna göre, bir kez yeterli olmayacak. Asla yeterli olmayacak. Sen benimsin. Sonsuza kadar."

Orada, onun sıcak bedenine yaslanmış, hızlı hızlı nefes alarak, şaşkınlık içinde yatıyordum. O bir canavardı. Bana takıntılıydı. Koşup çılgılık atmam gerekirdi ama bunun yerine orada öylece uzanıp her şeyi içime çektim.

Çünkü korkmuyordum. Dehşete
kapılmadım. Hayatımda ilk kez,
istendiğimi hissettim.

Hayatım boyunca *bunun* için beklediğimi fark ettim. Diğer yarımı aramaya devam ettim, farklı erkeklerle denedim, hatta bir kez evlendim ve hiç kimse benim için uygun değildi. Ve tüm bu zaman boyunca, Grim beni takip etti, görünmez, duyulmaz, sonunda onu göreceğim anı bekledi.

Ve şimdi buradaydım, onunla birlikteydim ve kendimi eve dönmüş gibi hissediyordum.

Kafatasına bakmak için biraz uzaklaştım. Tereddütle elimi kaldırdım ve sert yanağına koydum. Pürüzsüz kemik dokunuşumun altında yabancı hissettirdi, çok sıcak olduğu için daha da rahatsız ediciydi.

Grim derin bir iç çekerek elini benimkinin üzerine koydu ve yanağındaki kemiğe yaklaştırdı. Titredim ama gözlerimi kapatmadım, başka tarafa bakmadım. Vücudum duygu karmaşası ve karnımın alt kısmında yanan şehvetle titriyor, alt dudaklarımı ıslatıyordu.

"Seni istiyorum," diye fısıldadım, basit kelimelerimin cesurluğu karşısında kızarmıştım. Hiç bu kadar açık, bu kadar savunmasız olmamıştım. Ama onunlayken bunu yapabiliyordum. Beni yakından tanıyordu. Her şeyimi, hayatımın en çirkin anlarını bile görmüştü ve yine de beni istiyordu.

Grim kalçalarını bana dayayarak ereksiyonunu karnıma bastırdı.

"Hislerimiz karşılıklı," dedi. "Harika gidiyorsun, biliyorsun. Tam da yapacağını bildiğim gibi. Benim cesur bebeğim."

Beni sadece kelimelerle nasıl bu kadar azdırabildiğini anlayamadan, kalçalarımı birbirine sürterek inledim. Şey, sadece kelimelerle değil, hayır. Bana sıkıca bastıran o kaslı, lezzetli vücudun ve o devasa sikişinin kesinlikle bununla bir ilgisi vardı.

"Şimdi benim için daha da cesur ol," diye fısıldadı, kuyruğu bacağıma dolanıp onu kenara çekerken eli bacaklarımın arasına daldı. Bacaklarımı onun için açtım ve beni bir onay mırıltısıyla ödüllendirdi ve iki parmağını sıcaklığıma soktu.

Beni onlarla yavaşça becerdi, yanan ateşleri tepkilerime odaklandı. Her nasılsa, tüm doğru noktaları biliyordu, parmaklarını içimde kancalayarak ön duvarıma yavaş bir hızla vurdular. Bu hızla giderse parmaklarının her yerine boşalacaktım, oysa asıl istediğim onun sikiydi.

Tuttum ve sıktım, o da kısık bir hırıltı çıkardı.

"Yaramaz bebek."

Beni sırtüstü yatırdı ve ellerimi üstümde tutarak üzerime yerleşti.

Başımı. Artık daha hızlı nefes alıyordum, nefesim boğazımda düğümleniyordu. Böyle bir anda, onun altında tamamen çaresiz yatarken, canavarca görünüşü gerçekten bir etki yarattı.

Ama gözleri sıcacıktı ve azı dişleri sırtarak açılmıştı. Kuyruğu bileğimi yakalayıp yana doğru çekti ve bacaklarını dizlerimin arasına soktu, bir yandan da yüzüme bakıyordu.

"Benim için iyi bir kız ol, Beth," diye nefes aldı ve ben başımı salladım, yüzüm onun ilgisinden kızarmıştı. Ellerimi bıraktı ve yatağa doğru eğilerek üzerimde durdu. Ve sonra onu hissettim. Onun sertliğini, sıcak horoz girişime.

Grim dayanılmaz bir yavaşlıkla kendini içime itti ve yüz ifadesini görebilmek için gözlerimi sonuna kadar açık tuttum. Göz çukurları yarıklara kadar daraldı, odayı neredeyse karanlığa gömdü ve dişleri artık sırtmıyor, hırlıyordu.

Haykırdım, duvarlarımdaki gerilim çok fazlaydı. Çok kalındı, çok sertti ve yanlarındaki dikenler zaten saldırısından dolayı gergin olan etime batıyordu.

Grim durdu, zor nefes alıyordu, dikkati tamamen yüzümdeydi.

"Harika hissediyorsun bebeğim," dedi, sesindeki gerginlik neredeyse hissediliyordu.

"Her şey... Her şey tamam mı?" diye sordum, sesim de aynı derecede gergindi. Çevresine alıştıkça acı yavaş yavaş azaldı, ama canavar horozunun daha fazlasını alma düşüncesi beni korkuttu.

Grim keskin bir kahkaha attı ve başını salladı.

"Yukarı bak," dedi, kalçalarımız birleşik kalsa bile benden uzaklaşarak. Yerçekimine meydan okuyan bir jimnastikle beni kaldırdı, bizi havada çevirdi ve tekrar yere bıraktı. Şimdi bacaklarımın arasında diz çökmüştü, duruşu genişti, siki hâlâ içimdeydi.

Dikenler onu sıkıca yerinde tutuyordu.

Nefesimi toplar toplamaz söylediği gibi yaptım. Tavanda bir ayna vardı ve odada daha fazla ışık vardı, bu da görmemi sağlıyordu.

Manzara nefes kesiciydi. Orada, kızarmış ve darmadağınık bir haldeydim, bacaklarım iki yana ayrılmış, dizlerim bükülmüştü ve o da bacaklarımın arasında, yukarı bakıyordu. Gözlerimiz aynada buluştu ve sırtarak birleştiğimiz yeri işaret etti. Bu pozisyonda onu net bir şekilde görebiliyordum.

Dudağımı ısırdım. Çok büyük bir kısmı hâlâ dışarıdaydı. Belki yarısına kadar girmişti.

Ama sorun değildi. Ona çoktan alışmıştım, sert dikenler sabit, harika bir basınç yaratıyordu. Ben izlerken, Grim yavaşça, istikrarlı bir şekilde, sonuna kadar içeri itti. Nefesim kesildi, olasılığın sınırlarının ötesinde gerildim, dikenlerin basıncı içimdeki pek çok hassas noktaya baskı yaparken sinir uçlarım ateşlendi.

"Benim güzel kızım," dedi üzerime eğilerek.

Neredeyse tamamen dışarı kaydı ve tekrar içeri girdi, uzun, kapsamlı itişlerin yavaş, duyusal bir ritmine düştü. Nefes nefese kalmıştım, bu kadar çok doldurulma hissi tüm dikkatime hükmediyordu.

Ondan başka bir şey düşünemiyordum. Hayır, hiç düşünemiyordum. Sadece hissedebiliyordum.

Kısa süre sonra, kalçalarım cevap veren bir ritimle hareket ediyor, onu daha hızlı itmeye çalışıyordu, ama Grim acımasızdı. Kalçalarımı aşağı itti ve onları yerinde tuttu ve protesto için sızlandığımda, tamamen hareket etmeyi bıraktı.

Kabzasına kadar içime gömülmüştü, tamamen hareketsizdi ve yüzüme doğru eğildi, dişleri neredeyse dudaklarıma değiyordu.

"Uslu bir kız ol Beth," diye hırladı. "Şimdi seni yavaşça alacağım. İşimiz bittiğinde titreyen, tamamen tatmin olmuş bir karmaşa olmanı istiyorum ve istediğimi yapacağım."

Bir dürtüyle boynunu kavradım, başımı kaldırdım ve çenesinin yan tarafını öptüm. Grim hırladı, gözleri bembeyaz yanıyordu. Onu tekrar öptüm, dudaklarım bir dişinin üzerine indi. Ve bir kez daha

Çenesinin keskin kemiği.

"Kahretsin," dedi, nefis bir karanlıkla. "Beni yakaladın."

Çekildi ve nefes kesici bir güçle bana çarptı. İticileri artık daha hızlıydı ama yine de aynı derinlikte ve aynı titizlikteydi. Beni tüm gücüyle becerdi, kalçalarının her çarpışında bedenim yatakta daha yukarı kayıyor, taşakları göt deliğime çarpıyordu.

Lezzetli baskı, sürtünme ve çılgın hız yüzünden çığlık attım.

Sırtındaki çıkıntılardan biri beni parmakla siktiği nokta boyunca ilerliyordu ve baskı ve gerilim beni bunalttı, o beni çılgın bir hayvan gibi hırpalarken ben kenarda sallanıyordum.

Çığlık atarak boşalırken duvarlarım onun etrafında kenetlendi, sırtım o kadar yükseldi ki kırılacağını sandım. Grim beni daha hızlı becerdi ve sonra serbest kaldığını haykırdı, yükünü titreşen dalgalar halinde serbest bırakırken kalçaları bana çarptı.

İkimiz de nefes nefese yatağa düştük ve ellerim yüzünde kemiklerini okşarken, onunkiler saçlarımdaydı. Aleti hâlâ içimde gömülüydü ve dikenler dönüşüp kalınlaştıkça aniden yeni bir basınç nefesimi kesiyordu.

"Şimdilik içinde kalacağım," dedi. "Kendini çok iyi hissediyorsun bebeğim."

Sıcak, terli tenine bu kadar yakın olmak çok sıcaktı, hafifçe geri çekilmeye çalıştım ama kalçalarım hareket etmedi. Aleti bir santim bile dışarı kaymıyordu. Gerçekten sıkışmıştı.

"Sen burada kal," dedi bana, yüzünde o ana kadar gördüğüm en yumuşak ifadeyi takınarak. Boynuzlu kafatasının şefkatli görünmesi bile tamamen imkânsız görünüyordu ama öyleydi. "Artık sana sahip olduğuma göre, seni tutacağım."

Cinsel ilişki sonrası mutluluğumun pembe sisini bir kızgınlık iğnesi delip geçti.

"Ne, evcil hayvan gibi mi?" Kaşlarımı çatarak sordum. Gerçekten sinirlenmek istiyordum ama içimdeki o harika alet ve karşımdaki muhteşem kaslar bunu neredeyse imkânsız kılıyordu.

Boğazından kısık bir sesle kıkırdadı, hâlâ saçlarımı okşuyordu.

"Bir kız arkadaş gibi," diye açıkladı. "Bir eş. Bir sevgili. Bir eş. Ailem."

Yutkundum, şok olmuştum. Bu, iki saat önce tanıştığım birinden gelen çok ciddi bir açıklamaydı. Bana istediğim her şeyi teklif ediyordu ama onun bir yabancı olduğu gerçeğini görmezden gelemezdim.

"Senin hakkında neredeyse hiçbir şey bilmiyorum," dedim, kalçalarımı çekmeye çalıştım, ama aleti

Budge.

"Ne bilmek istiyorsun?" diye mırıldandı, sesi fazlasıyla baştan çıkarıcıydı. Yutkundum Zordu. Objektif ve makul olmam gerekiyordu ama o günahın kişileşmiş haliydi. Söylediği her şeyi kabul etmek istiyordum. Günaha nasıl karşı koyabilirdim?

"Pekâlâ... Tamam, benim için özgür olmak istediğini söylemiştin, değil mi?" Başını salladı, gözleri yumuşak bir kehribar ışıltısıyla doluydu.

"Yani... Neden? Neden ben? Ben yürüyen bir felaketim. Seksi, güzel ya da yetenekli değilim, yani..." Parmağını dudaklarıma bastırıp ayrılmış ağzımın kenarı boyunca gezdirirken dalıp gittim. Lanet olsun. Düşünce trenimi kaybetmeme neden oldu.

"Sen mükemmelsin Beth," dedi, o derin sesi o kadar buyurgan ki kendimi başımı sallarken buldum. "Hatalar yapıyorsun, evet. Ama her başarısızlıktan sonra ayağa kalkıyorsun. Hayal kurmaya ve hayallerin için çalışmaya devam ediyorsun. Etrafındaki güzellikleri fark ediyorsun. Kuşların cıvıltısını duyduğunda gülümsersin. Ağladığınızda içinizden ağlıyorsunuz ve sonra kalkıp tekrar gülümsemek için nedenler buluyorsunuz."

"Hayatı sevmek şeklin karşı konulmaz. Ben ölümün hizmetkârıyım, bebeğim. Gerçekten yaşayabileceğimi hiç düşünmedim. Hayatı hiç arzulamadım. Ama sen bunu istememi sağladın."
O konuştuğunda tuttuğum nefesi dışarı verdim.

"Kahretsin," dedim, tamamen dehşete düşmüştüm. "Keşke bunu kaydetmeyi akıl etseydim." Grim kıkırdadı ve elini omurgamda gezdirerek kığımın hemen üzerindeki kıvrımda durdurdu. "Kaydetmeye gerek yok. Bundan sonra her gün sana tekrar edeceğim."

Titredim, bunu o kadar çok istiyordum ki neredeyse canım yanacaktı. Ama bir parçam hâlâ güvensizdi. Her şey gerçek olamayacak kadar iyi geliyordu.

Ya da değil. Kafası yerine yanan bir kafatası vardı, değil mi? Onu asla ailemle tanıştıramazdım. Başımı hafifçe salladım ve Grim'le birlikte yaşamaya dair kurmaya başladığım hayalleri uzaklaştırmaya çalıştım. Hayır, onun hakkında daha fazla şey öğrenmem gerekiyordu.

Ya da bu yeni maceraya atılabilirdim. Ne de olsa ölümsüzdüm. Bunun bana sorumsuz olma hakkı verdiğini söyleyebilirim.

Bölüm 4

Ama Grim içimde sıkışıp kalmıştı ve şimdilik konuşmaktan başka yapacak bir şey yoktu. Meraktan yanıp tutuşuyordum. "Ne yani, benimle birlikte olmak istediğine karar verdin ve bu yüzden hayatını riske atarak beni ölümden kurtarır mısın?"

Başını salladı.

"Koruyucu meleğin bir bok değil," dedi, sesine bir öfke notası karışmıştı. "Tembel ve aptallar ve hayatının bu kadar erken sona ermesinin tek nedeni de bu. O lanet melek orada olmalıydı, sen onu görmeden keçiyi kovalamalıydı. Ama uçup gittiler ve seni yalnız bıraktılar."

"Koruyucu meleğim mi var?" Dedim, artık pek şaşırmamıştım. "Sadece ismen var. İşlerini yapmıyorlar."

"Onlar mı?"

"Evet, melekler cinsiyetsizdir. Azrailler de öyle."

Başım dönüyordu. Hiç mantıklı konuşmuyordu.

"Ama sekssiz değilsin," diye belirttim. Ne de olsa cinsiyeti artık iyice içine yerleşmişti,

Benim

seksim. Grim kıkırdadı, eli kıç yanağımı avuçlamak için aşağı indi. Titredim ve siki nabız gibi atmaya başladı.

İçimde, duvarlarımın onu otomatik olarak sıkıştırmasını sağladı. O da cevap olarak kıçımı sıkı.

"Ben bir erkek oldum. Senin için. Seni memnun etmek için kendimi şekillendirdim, zevk alman için özümün tadını bu hale getirdim. Acı verici bir süreçti ve çok çaba gerektirdi ama karşılığımı aldım. Artık sana sahibim. Sen benimsin."

"Bunu söyleyip duruyorsun," diye homurdandım ama şu anda umurumda değildi. İçimde nabızı atıyordu ve içimde sıcaklık yükseliyordu. Daha fazla seks için hazırıdık.

Merak ettim, nasıl bir his olurdu? Sonsuza kadar Grim'le birlikte olmak? Gözlerim görmeyene kadar onunla her gün seks yapmak?

Harika, diye karar verdim. Harika olacaktı.

"Yani ölümsüz olduğumu mu söylüyorsun?" Onu doğru anladığımdan emin olmak için sordum. Birlikte gerçekten sonsuzluğa sahip olduğumuzu.

"Evet. Artık bizi görebileceksin. Melekler, tanrılar, diğer Azrailler. Ölümlüler bizi sadece ölmeden hemen önce görebilirler. Bu yüzden bugünü beklemek zorundaydım. Bir Azrail'in insanına aşık olması çok nadirdir. Ve her zaman çok umutsuzdur. Bizi sadece ölmek üzereyken görebiliyorsun ve sonra gidiyorsun. Bizi kırık kalplerle bırakıp gidiyorsun. Seni nasıl tutacağımı bulduğum için şanslıyım."

"Ben de şanslıyım," dedim iç çekerek, tüm endişelerim aklımdan çıkmıştı. "Eğer bu bir rüyaysa, asla uyanmak istemiyorum."

Daha da yaklaştım, parmaklarımı boynuzunun üzerinde gezdirmek için elimi başına götürdüm. Dokunduğumda tısladı, siki içimde seğiriyordu. Kıkırdadım ve boynuzunu tekrar okşadım. Grim kısık bir iniltiyle bana doğru eğildi.

Sıcak, pürüzsüz boynuzu elime aldım, ona bir boynuz darbesi vurup ne olacağını görmek

niyetindeydim ama Grim elimi yakaladı.

"Yaramaz kız," diye nefes aldı, gözleri parlıyordu. "Ateşle oynamayı bırak. Kontrolümü kaybetmemi istemezsin bebeğim."

İçimden çıktı, siki artık sıkışmamıştı ve yatağın kenarına oturarak beni peşinden çekti. Hızlı, hassas hareketlerle beni kucağına oturttu ve hâlâ sert olan sikinin üzerine yumuşak bir şekilde yerleştirdi. İçimi doldururken bir kez inledim.

"Bak," diye kulağıma üfledi, ben de baktım. Önümüzde uzun, yerden tavana kadar uzanan bir ayna vardı. Göğsümü avuçlayıp meme ucumu sıkarak dudaklarımdan yalvaran bir miyavlama çıkarmasını büyülenmiş gibi izledim. Hınzır bir sırıtışla diğer eliyle klitorisimi parmakladı ve kollarının arasında seğirdim.

"Kendine bir bak," diye mırıldandı kulağıma. "Sana zevk verirken ne kadar güzel olduğuna bak. Benim için nasıl da kızarıyorsun. Çok ateşlisin. Titremene nasıl engel olamıyorsun. Bunu hissedebiliyorum. Her küçük seğirmeyi, her titremeyi, ıslak amının derinliklerine gömülü sikimde hissedebiliyorum."

Inledim, kalçalarım büküldü, ama beni o kadar yavaş okşadı ki, bu coşkudan çok işkence gibiydi. Tembelce meme ucumun etrafında dolaştı ve çimdikledi ve klitorisime dokunuşu beni boşaltmak için çok nazikti.

Kalçalarımı sikinin üzerinde sallayarak ondan daha fazlasını almaya çalıştım. Keskin nefes alışları hoşuna gittiğini söylüyordu, ben de ona bindim, o harika çıkıntılı dikenler tüm doğru noktalara çarpıyordu, sürtünme beni daha da yaklaşıtıyordu ve...

"Gözlerini aç," diye kulağıma homurdandı ve ben de hemen açtım. "Sevişmemizi izleyeceksin. Seni boşaltırken. Her saniyesini."

Ben onun sikinin üzerinde zıplarken, parmaklarını ıslaklığımın içinde döndürerek meme ucumu parmaklamasını iri gözlerle izledim. Kuyruğu bacağıma sarılmıştı, ucu iç uyluğuma doğru seğiriyordu ve yanan gözleri aynadaki gözlerime kilitlenmişti.

Ve ne manzaraydı ama. Dudaklarım ıslak ve ayırık, göz bebeklerim kocaman, simsiyah, saçlarım darmadağın. Ona bindikçe zıplayan göğüslerim, parmaklarının arasından görünen göbeğimin parlayan ıslaklığı ve beni destekleyen güçlü kalçaları, arkamda bir kas duvarı gibi duran o kocaman göğüs.

Ve onun canavar kafası benimkine çok yakındı, boynuzları üzerimizde yükseliyordu.

Kendimi desteklemek için bir elimi kalçasına koydum ve arkama uzanıp bir boynuzu kavradım. Tepkisi anında oldu.

"Lanet olsun Beth," diye inledi, ben de elimden geldiğince boynuzunu tutup sıkıyordum. Beceriksizceydi, çünkü ona biniyordum ve içimde giderek artan zevkle dikkatim dağılıyordu, ama aldırmadı.

"Diğerini getir," diye tısladı.

Birden elleri kalçalarımın altındaydı ve beni yukarı kaldırarak ona çarpmama izin verdi. Diğer elimle arkama uzandım, ikinci boynuzu tuttum ve Grim yüksek sesle inledi, beni tekrar tekrar yukarı kaldırdı, sevgili hayatım için tuttuğum gibi beni kendine dayadı. Ellerim uyuşmuştu, ama umurumda değildi, çünkü göbeğim onun etrafında daha sıkı ve daha sıkı sıkılmıştı, neredeyse serbest bırakılmaya hazırды.

Grim'in kuyruğu hiç şaşmadan klitorisime daldı ve tam da mükemmel bir şekilde ona sürtündü. Grim'in siki kabzasına kadar içime girdi ve boşalıyordum, Grim beni tekrar kaldırdı ve etrafını sıkarken sikinin üzerine düşmeme izin verdi, boynuzları ellerimde ısınıyor ve nabız gibi atıyordu.

Ava çıkmış bir yırtıcı gibi hırladı ve beni son bir kez kemikli sertliğine dayadı, kalçaları

biraz daha derine girebilmek için yükseldi. Kıpırdamadan durduk, ikimiz de zor nefes alıyorduk, siki hala içimde zonkluyordu, boynuzları aniden o kadar sıcaktı ki bırakmak zorunda kaldım. Tamamen tükenmiş bir halde göğsüne yığıldım.

"Asla uyanmayacaksın bebeğim," diye mırıldandı Grim kulağıma. "Çünkü bu bir rüya değil."

Sadece başımı sallayabildim. Evet, hiç böyle bir rüya görmemiştim. Aslında, az önce olanları en cüretkâr fantezilerimde bile hayal edebileceğimi sanmıyordum. Çılgıncaydı. Yani, o boynuzlar? Ve, oh

Aman Tanrım, şu kuyruklu kısım var ya? Vahşi.

Mahvolmuştum, fark ettim. Grim'den sonra, normal insan erkeklerine geri dönüş olmayacaktı. İyi ki beni tutmak istemiş.

Birkaç dakika bu şekilde yakın durduktan sonra, rahat bir sessizlik içinde, Grim beni kucağından kaldırdı ve yanındaki yatağa yatırdı.

"Uyman gereken bir randevun var, bebeğim. Giyinsen iyi olur."

En sevdiğim renk olan çikolata kahverengisinde muhteşem bir trekking seti, sıcak tutan bir ceket ve bir çift yürüyüş ayakkabısıyla birlikte yatağın üzerinde belirdiğinde bile kaşlarımı çattım.

"Ne randevusu?"

Grim kıkırdayarak başını salladı.

"Sana unutturdum, değil mi? Ama unutmuş olsan bile, bunun senin için hâlâ önemli olduğunu biliyorum, o yüzden gidiyoruz. Sylvia Pierrano bekliyor."

"Ateş et!"

O kadar hızlı kalktım ki kaslarım protesto çığlıkları attı. Ama kıyafetlerime uzanamadan Grim'in çikolatalı dölleri içimden akıp kalçalarımı boyayınca dikkatim dağıldı. Dudağımı ısırdım, düşündüm. Ne büyük kayıp. Acaba çok mu iğrenç olurdu...?

Başımı kaldırıp ona baktım, iç kalçalarım bakıyordu, birkaç saniye önce sarkmış olan siki yeniden sertleşmişti.

"Kahretsin, Beth," dedi, nefis bir boğuk sesle. "Meyve suyumla kaplı çok güzel görünüyorsun."

"Ağzımda olmasını tercih ederim," dedim ve daha fazla düşünmeye fırsat bulamadan bir kısmını parmağıma sürüp ağzıma attım. Tadı, Grim'in sikini ilk kez ağzıma aldığımda olduğu kadar güzeldi.

"Beth," dedi Grim, sesi tehditkârdı. "Ne kadar yaramaz bir kızsın, beni yine baştan çıkarıyorsun. Geri döndüğümüzde sana bir ders vereceğim. Ve doğru cezayı biliyorum. Şimdilik... Sana bir ipucu vereceğim. Karnının üstüne uzan."

Kalbim deli gibi çarparak anında itaat ettim. Bu kadar çok kez boşaldıktan sonra bu kadar çabuk tahrik olmak normal miydi? Başımı salladım. Normal olup olmaması kimin umurundaydı? Ben bayılmıştım.

Grim kıkımın yanına oturdu, yanaklarımı ellerinin arasına aldı ve sıktı. Selülitlerimi görüp görmediğini merak ederek irkildim.

"Mmm, çok güzel," diye mırıldanarak sert daireler çizerek masaj yaptı. Rahatladım, artık eksikliklerimi düşünmüyordum, ama sonra tekrar gerildim.

Cezadan bahsetmişti, değil mi? Peki ne planlıyordu?

Grim yanaklarımı araladı ve ıslak göbeğime ve göt deliğime serin havanın ani dokunuşu karşısında nefesim kesildi.

"Ne güzel bir delik," dedi Grim, sesi karanlık bir eğlenceyle renklenmişti. "Her seks yaptığında seni izliyordum bebeğim. Bu deliğin zevk için kullanıldığını hiç hatırlamıyorum. Yanılıyor muyum?"

"Hayır," diye kekeledim, daha hızlı nefes alıyordum. Oh lanet olsun. Oh, benim tatlı, günahkâr, ahlaksız sikim.

Parmağıyla göt deliğime hafifçe dokunup kenarlarında yavaş daireler çizerken ciyakladım.

"Mmm, ben de öyle düşünmüştüm. Ne yazık. Zevk için açlıktan ölüyor, Beth. Şimdi birlikte olman iyi bir şey.

Ben. Bu küçük deliği alabildiği kadar sevgiyle dolduracağım. Bunu yapmamı ister misin?"

Aman Tanrım. Bunun için kesinlikle cehenneme

gidecektim ama..."Evet, Grim."

Parmağını çekti ve bana tekrar dokunduğunda soğuk ve kaygan bir şeyle kaplıydı.

Kayganlaştırıcı. Yine göt deliğimin şeklini yavaşça ve nazikçe izliyor, o şekilde mırıldanıyordu

beni çıldırtıyordu.

"Ne kadar güzel bir delik, bebeğim. Çok güzel. İçine girip seni böyle hissetmek için sabırsızlanıyorum.

Bu mükemmel küçük deliği sadece benim için sakladığın için çok iyi bir kızsın."

Parmağını biraz içeri kaydırды ve ben inledim, o kadar tahrik olmuştum ki beni hemen orada becermesini istedim. Ama parmağını orada bıraktı, hafifçe duvarlarıma bastırды, sonra çıkardı, diğer eli kalçalarımı yoğururken yavaş daireler çizmeye geri döndü.

Parmak yine içeri girdi, biraz daha derine girdi ve geri çekildi. İhtiyacım için miyavladım, ama Grim sadece kıkırdadı, beni başka bir yavaş, nazık girişle ödüllendirdi. Bu sefer parmak içeride kaldı. Hiçbir uyarıda bulunmadan kıcıımı tokatladı ve öfkeyle haykırdım, kıcıım sıkıca kenetlendi.

Karanlık bir kahkaha attı ve parmağını çekti. Bir an için hiçbir şey olmadı. Sonra, serin bir şey kış deliğime dokundu ve içeri itti, bu sefer daha büyük ve daha şişman. Rahatsızlık arttıkça nefesim kesildi... Ve gitmişti. O şey içimdeydi ve onu hissedebiliyordum ama artık acımıyordu.

"Biz dönene kadar bunu takacaksın," dedi Grim, sırtüstü dönüp göt deliğimde sert varlığı hissettiğimde. "Şimdi, bak."

Kalçalarımın altına bir yastık koydu ve kıvrılmış dizlerimi göğsüme doğru eğdi, böylece tavandaki aynada kıcıımı görebildim. Odanın loş ışığında bir şey parlıyordu.

"Pırlanta takıyorsun," dedi kıkırdayarak ve beni bıraktı. "Şimdi giyinelim." "Gerçekten gitmemize gerek yok," dedim somurtarak. "Beni şimdi cezalandırabilirsin."

Grim gülerek başını salladı.

"Zavallı bebeğim. Hayır, gidiyoruz. Bir anal için hayallerinden ödün vermene izin vermeyeceğim."

İşte bu kadar. Mükemmeldi. Kıcımda elmaslar varken çok heyecanlıydım ve o beni sikmiyordu.

Bunun için bir şey yoktu, ben de banyo yapmayı dileyerek giyindim. Grim'e banyo olup olmadığını sorduğumda, döndüğümüzde bir tane olacağını söyledi. Şimdilik onun gibi kokmamı istiyordu. İtiraz etmedim, çünkü çok güzel kokuyordu.

Hazır olduğumda elimi tuttu ve karanlığın içinde kaybolduk. Bu sefer bilincimi kaybetmedim, bu yüzden mor ateşten oluşan gizemli halkayı ve ardından içinden uçtuğumuz soğuk dağları gördüm.

Ağaçların arasına gizlenmiş şirin bir dağ evinin bulunduğu düz bir alana ulaşana kadar patikadan süzüldük. Sylvia Pierrano'nun evi.

"Beni göremez," diye hatırlattı Grim. "Ama onu göreceksin Azrail. Sakın çılgılık atma."

Başımı salladım ve maviye boyanmış ahşap kapıyı çaldım. Kapı zili yoktu ama çalmak işe yaramış gibiydi, çünkü kısa süre sonra diğer taraftan ayak sesleri duydum ve kapı açıldı.

"Merhaba Sylvia! Beni görmeyi kabul ettiğin için çok teşekkür ederim," dedim, gülümsemem şaşkınlığımı gizleyemeyecek kadar parlaktı.

Sylvia vardı, evet. Omuzlarından aşağı dökülen uzun gümüş rengi saçları, kibar mavi gözleri ve bembeyaz takma dişleri vardı. Arkasında da Azrail'i duruyordu. Kesinlikle erkekti, kafatası Grim'inkinden birkaç ton daha koyu, vücudu daha uzun ve zayıftı.

Ağzı açık bir şekilde bize bakıyordu, gözleri kuşkulu bir yeşil tonundaydı.

Grim popomu okşayarak, "Sen onunla konuş, ben de onunla konuşayım," dedi.

"İçeri gel," dedi Sylvia ve ben de girdim.

Antika ahşap mobilyalar ve krom ışıltılı son teknoloji aletlerle dolu rahat mutfağına oturduk.

Yemek pişirmeyi ciddiye alıyordu ve ben de bunu onaylıyordum.

"Kendi jeneratörüm var," diye açıkladı çaydanlığı yakarken. "Su bir kuyudan geliyor. Genel olarak iyi idare ediyorum ama bazen yalnız kalabiliyorum. İşte o zaman kasabaya iniyorum."

Başımı salladım, hevesle etrafıma bakındım. Buzdolabının yanında eski kitaplarla dolu bir raf vardı. Yemek tarifi kitapları olmalı.

"Rüyayı yaşıyorsun," dedim sırtarak. "Buna bir de geceleri kendini iyi hissetmeni sağlayacak seksi bir adam eklersen, bence mükemmel olur."

Sylvia yüksek sesle güldü.

"Ah, yaşlılığında güzel bir ateşli ilişki için neler vermezdim," dedi hüzünle. "Ama mükemmel erkeği bulmak yaş ilerledikçe daha da zorlaşıyor. "Seksi erkeklerin" ilgisini çekeceğini sanmıyorum."

Yüzü düştü ve çay demlemek için ayağa kalktı. Nezaketsizliğime sessizce lanet ettim. Sylvia önüme bir fincan çay koydu ve bir kitaba uzandı.

"İşte," dedi. "Bu çok eski bir yemek tarifi kitabı. En meşhur tariflerimin hepsi, bazı değişikliklerle birlikte bundan alınmıştır. Her şeyi kenar boşluklarına yazdım."

"Bana... bunu mu veriyorsun?" Dehşete düşerek sordum. Bir tarifin xerox kopyasını bekliyordum belki ama o bana orijinal kitabını mı veriyordu? Nasıl olur?

Sylvia içini çekerek çayını karıştırdı.

"Al ve güzel pastalarla bazı insanları mutlu et canım. Ben emekli oldum. Yaşlandım. Artık buna ihtiyacım yok. Ama bana bir konuda söz vermelisin: Bu kitaptan ne zaman bir kek yaparsan yap, her zaman en kaliteli malzemeleri kullanmalısın. Aksi takdirde mükemmel olmaz."

Hararetle başımı salladım. İyi malzemelerin değerini biliyordum.

"Söz veriyorum. Ama Sylvia... Bana çok değerli, paha biçilmez bir hediye verdin. Lütfen, yapabileceğim bir şey varsa, HERHANGİ BİR ŞEY, söyle bana! Sana yardım etmek istiyorum."

Göz kırparak, "Eğer kapıma güzel, sert ve istekli bir adam bırakabilirsen, bu harika olur," dedi. "Sadece şaka yapıyorum. Hayır, Beth. Sadece kitabı al ve dünyaya muhteşem pastalar ver. Mirasımın yaşayacağını bilmek benim için yeterli."

Biraz daha konuştuk ve sonra tuvaletin nerede olduğunu sordum. Ben tuvalette otururken Grim birden ortaya çıktı, mutsuz görünüyordu.

"Sylvia'nın Azrail'iyle konuştum," dedi. "Ona aşık. Bizi gördüğünde çok şaşırdı ve nasıl birlikte olduğumuzu öğrenmek istedi. Ben de ona söyledim ama benim numaram onun durumunda işe yaramayacak. Sylvia üç gün içinde ölecek ve hızlı, şiddetli bir ölüm olacak. Onu kurtarma şansı yok."

Sifonu çektim ve Sylvia ile yaptığım konuşmayı düşünerek ellerimi yıkadım. Eğer onu doğru anladıysam, henüz ölmek istemiyordu. Ve harika bir seks için yanıp tutuşuyordu.

Gerçekten de böylesine muhteşem ve cömert bir kadının hayata veda etmesi haksızlıktı. Yalnız

Ama ne yapabilirdim ki?

"Çok üzgünüm," dedim Grim'e içtenlikle. "İkisi de mutluluğu hak ediyor."

Bir kez başını salladı. Ortam kasvetliydi ve daha fazla sefahat düşüncesi ortadan kalkmıştı. Aklımda.

Hepsi değil. Popo tıkaçı içimde kaldı, gelecek şeylerin acı tatlı bir hatırlatıcısı. Sylvia ile tekrar konuşmaya gittim ama yorgun olduğunu ve geç olduğunu söyledi.

"Gece olmadan arabana ulaşmak istiyorsan hemen gitmelisin," dedi yüzünde hüzünlü bir gülümsemeyle. "Seninle tanışmak çok güzeldi Beth. Umarım yakında beni tekrar ziyaret edersin!"

Göğsümdeki bir şey acıyla sıkıştı. Üç gün içinde ölecekti. Ondan önce onu ziyaret edemeyecektim. Belki kalabilir, onu izleyebilir, bir şekilde ölümünü engelleyebilirdim... Ama bunun faydasız olduğundan şüpheleniyordum. Eğer bir şans olsaydı, Grim bana söylerdi.

Gitmek için döndüm.

Ama donup kaldım, aklımda yeni bir düşünce belirdi. Nefesim kesildi, tek elim kapı kolundaydı ve hızlı düşünüyordum. İşe yarayabilir miydi? Bilmiyordum.

Ama denemek zorundaydım.

Sylvia'ya döndüm, şaşırılmış ama şüphelenmemiş görünüyordu. Ta ki ben ellerimi boğazına koyup sertçe sıkana kadar.

Yanımda hareketsiz duran Grim'e, "Yeterli olduğunda söyle," diye bağırdım. "Onu gördüğünde ama henüz ölmediğinde."

O zaman konuşmayı kesmek zorunda kaldım, çünkü Sylvia elimde çırpınıyordu ve yaşına rağmen güçlüydü. Tüm o dağ havası ve yürüyüşler yüzünden sanırım. Yere düştük, ben onun üstündeydim ve tüm gücümle ona tutundum. Ellerimi boğazında tutmak için her şeyimi harcadım.

Azrail sessizce süzülerek bana doğru geldi ve yanımda durdu. Sylvia'nın hareketleri yavaşladı. Boğuluyordu ve eğer zamanında durmazsam onu öldürecektim.

Gözleri büyüdü. Ama bana bakmıyordu. Azrail'ine bakıyordu. Grim bağırdığında boğazını bıraktım: "Şimdi!"

"Merhaba Sylvia," dedi derin, erkeksi bir ses. "Çok az zamanımız var, o yüzden iyi dinle."

"Hadi," diye fısıldadı Grim dirseğimden çekştirerek. Zor nefes alıyordum, şimdilik tüm gücüm tükenmişti ve beni kolayca evin dışına çekti. "Bundan sonrasını o halleder."

Sylvia'nın evinin dışındaki tahta banka oturduk, ben nefesimi düzene sokmaya çalışıyordum, Grim de elimi tutuyordu. Ne olacağını görmek için sessizce bekledik.

Yarım saat sonra yukarıdan bir pencere açılma sesi geldi. "Hey, hala orada mısın?"

Ayağa kalktım ve pencereye bakmak için evden uzaklaştım. Sylvia oradaydı, gümüş rengi saçları dağınık, omuzları çıplaktı. Yüzünde çok mutlu bir gülümseme vardı.

"Teşekkürler, Beth! Gerçekten başardın! Şimdi git buradan, çığlıklarımı duymanı istemiyorum."

Pencereyi kapattı ve ben de kıkırdayarak Grim'in elini tuttum. Sylvia'nın bana verdiği kitabı elime tutuşturdu. Ben onu boğmak için düşürdükten sonra kitabı almıştı.

Onu tam dişlerinden öptüm ve o da beni sıkıca kucakladı. Havada yükseldik, yavaş bir hava dansında dönüyorduk.

Sonsöz

Grim oturma odamda televizyon izlerken **ben** mutfaktaydım. Şimdi meşhur çikolatalı keki deneyecektim. Tüm malzemeleri tezgâhın üzerine dizmiştim, hepsi de alabileceğim en kaliteli malzemelerdi. Çikolata hariç. Standartların altındaki ürüne bakarak burnumu çektim. Olmazdı.

Neyse ki, çok daha üstün malları nereden bulabileceğimi biliyordum.

Elimde bir kavanozla oturma odasına yürüdüm ve Grim'in önünde diz çöktüm.

"Pantolonunu indir," dedim. "Senin şu birinci sınıf çikolata aromandan biraz istiyorum."

Ona iki kez söylememe gerek kalmadı. Pantolonu göz açıp kapayıncaya kadar kayboldu ve kemik gibi sertleşmiş siki arzudan şişmiş bir halde hazır ola geçti. Dolgun taşaklarını avuçladım, verecekleri büyük yük için kendi kendime gülümsedim. İki pastaya yetecek kadar.

Onu ağzıma aldım, prekumunun lezzetli tadının tadını çıkardım ve yaklaşıp kadar onu üfledim. Sonra elimle işini bitirdim. Boşaldığında, tüm suyunu kavanozda yakaladım, yalayarak temizledim ve kalçalarım kendini beğenmiş bir şekilde sallanarak mutfığa geri döndüm.

Mutfığa döndüğümde Grim bana seslendi: "Eğer mükemmel bir balkabağı baharatı şurubuna ihtiyacın olursa, tam kaynağını biliyorum. Bana haber ver, bebeğim."

"Kesinlikle yapacağım," diye cevap verdim. Sonra da pastayı pişirdim.

SON

Çikolatalı kekinizin tadı her zaman en iyisi olsun!

ORC

Canavar Erotika

Bölüm 1: İblis

Kırmızı derili, boynuzlu bir iblis aniden ortaya çıktığında orklar ziyafet çekiyordu. Masalarının üzerinde cisimleşti, toynakları et tabağının tam ortasıdaydı.

Bıçağını ilk fırlatan Gurd oldu. Bıçak iblisin etinin içinden sanki orada değilmiş gibi geçti ve bir başka ork olan Balzag'ın kalın kafatasına isabet ederek öfkeyle kükremesine neden oldu. Masanın üzerinden atladı ve Gurd'un saç örgüsünü yakalayarak kafasını masaya vurmaya çalıştı. Ama Gurd daha güçlüydü. Balzag'ın kolunu tuttu ve dirseğinin iç kısmını ısırdı. Yaradan kapkara görünen bir kan fişkırdı.

"Teslim oluyorum," diye homurdandı Balzag ve sürünerek uzaklaştı, kanamasını durdurmak için birkaç paçavra aradı.

İblis sahneyi sinir bozucu bir sırtışla izledi. Gurd yaklaştı ve iblisin bacağına deneysel bir hamle yaptı. Pençeleri ince havanın içinden geçti.

"Karşınıza ete kemiğe bürünmüş olarak çıkmakla aptallık etmiş olurdum," dedi iblis. "Beni parçalara ayırırdın ve sonra yeniden canlanmam gerekirdi ki bu da çok acıtırdı. Ve benim yapacak daha iyi işlerim var. Bu da bizi burada olma nedenime götürüyor."

"Sen de kimsin?" Gurd sordu. Bu yabancı sinirlerini bozmaya başlamıştı. Dokunulmaz olduğu gerçeği durumu daha da kötüleştiriyordu.

"Son zamanlarda Luc olarak biliniyorum ama siz bana Şeytan diyebilirsiniz."

Sanki bir tepki bekliyormuş gibi durakladı ama Gurd sadece başını yana eğdi. Kardeşleri masanın etrafında sıkı bir çember oluşturmuş, yumrukları ve silahları hazır bekliyordu ama kimse saldırmadı.

Şeytan denen iblis gözlerini devirdi.

"Siz neye inanıyorsunuz? Ağaç ruhlarına mı? Savaşçı bir tanrıya mı? Atalarınıza mı?"

"Baltama güveniyorum," dedi Gurd, söz konusu silaha uzanıp tehditkâr bir şekilde elinde tutarak

Yumruk.

"Ah, evet," dedi Şeytan, zarifçe masadan atladı ve toynaklarıyla Gurd'un yanından geçerek hiç ses çıkarmadan. "Ben baltayı kullanan gücüm. Ben gazabın ateşiyim, kaosun kaynayan karanlığıyım, dişinizle çiftleştığınızde hissettiğiniz kan hücumuyum."

"Hiç dişimiz yok," dedi Gurd, sesi huysuz ve kızgın çıkmıştı. Ama doğrudu: kabileleri tüm dişilerini kaybetmişti. Dünyalarında, erkekler için sadece küçük bir rahatsızlık olan bir hastalık vardı. Dişiler içinse kısırlığa ya da ölüme yol açıyordu.

Orklar ölüyordu.

"Bu da bizi nihayet konuya getiriyor," dedi iblis, onlara dişlek bir gülümseme vererek. "Size dişiler vereceğim. Size yiyebileceğiniz kadar yiyecek, bu dünyadan olmayan zenginlikler, ne isterseniz vereceğim. Ama dediğimi yapmak zorundasınız."

"Ne istiyorsun?" Gurd çenesini çalıştırarak sordu. İblisin vaatleri kulağa cazip geliyordu ve kardeşlerinin ayaklarını sürüyerek yer değiştirdiğini hissedebiliyordu. Avın ne olduğunu duymak için sabırsızlanıyorlardı.

Çünkü mutlaka bir bit yeniği vardı.

"Görüyorsunuz, yakın zamanda kendime bir eş buldum," dedi iblis, gözleri kehribar rengi bir ateşle parlayarak. "Ve bir balayı yolculuğuna çıkıyorum. Ama görevlerimi başıboş bırakamam. Bu

Sen de burada devreye giriyorsun.

"Ben aşkın tatlı meyvelerinin tadını çıkarırken sen benim dünyama kaos ekeceksin. Savaşacaksın, tecavüz edeceksin, yağmalayacaksın, yani başka bir deyişle en iyi yaptığın şeyi yapacaksın."

"Neden biz?" Gurd şüpheyile sordu ama çoktan günaha teslim olmuştu. Bütün bir dünya ayaklarının altına mı serilmişti? Doğurgan dişilerle dolu, bolluk içinde bir dünya mı? Elbette kabul edeceklerdi. "Çünkü yaratıcılığımla gurur duyuyorum," dedi Şeytan, kuyruğunu arkasında sallayarak. "Ben zaten savaşlara neden oldu. Sonra onlara bolluk ve oburluk çağı verdim. Ve sonra onlara veba gönderdim. Artık yeni bir şey bulmamın zamanı geldi."

"Bizden tam olarak ne yapmamızı istiyorsun?" Gurd, kardeşleri ona yaklaşıırken sordu, umutları ateşlerinden çıkan duman kadar yoğun.

"Sadece kendiniz olun," dedi Şeytan sırtarak.

Gurd başıyla onayladı. Bunu yapabilirdi.

Bölüm 2: Cosplayer

Kızıla çalan gökyüzü, nehrin hareketli sularına yansıyor. Karla nehir kıyısında, popüler bir buluşma noktası olan denizkızı anıtının yanında durmuş, etrafına bakınıyor ve kıpırdanıyor. Bu kadar erken gelmemeliydi. Şimdi bekliyor ve endişeleniyordu, oysa randevusunun zamanında gelmesi için daha on dakikası vardı.

Telefonu çaldı ve dikkatini dağıttığı için minnettar olarak telefonu açtı.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu 39 yaşında Karla'dan sadece 10 yaş büyük olan teyzesi Delilah. "Randevumu bekliyorum!" dedi, heyecanı çalkalanmış şampanya gibi köpürüyordu.

"Bir randevu! En son birini görmeyeli bir yıl mı oldu? İki mi? Hadi, bana her şeyi anlat. Kim o?"

"Bir yerde tanıştık..." Kiminle konuştuğunu fark edince sözlerini yarıda kesti. Delilah Gurd'la nerede tanıştığını öğrenirse çok fazla heveslenirdi. Tamamen sınır tanımayan bir kadın olarak Delilah cinselliği yüksek sesle, çok aleni bir şekilde kutlardı. Herkese Karla'nın yeni erkek arkadaşıyla bir fantezi porno topluluğunda falan tanıştığını söyleyecek ve bu çok utanç verici olacaktı.

Hızlıca düşünen Karla, gerçeğe en yakın ama tartışmalı olmayan şeyi söyledi: "Bir kitap kulübü. İnternet üzerinden."

"Kitap kulübü mü? Bu iyi bir şey. Yani... Sıkıcı ama iyi. Değil mi? Umarım eğlenirsin. Ve havalı bir amcası olup olmadığını sor." Delilah o gırtlaktan gelen, lezzetli kahkahasını attı. "Ya da bir erkek kardeşi."

Karla gözlerini devirerek gülümsedi. Teyzesi çeşitli yaşlardan o kadar çok erkekle çıkmıştı ki, bu şaşırtıcı bile değildi.

"Eğer iyi biriyse sorarım," dedi gülerek.

"Oh, hayır. Güzel istemiyorum. O yüzden sadece heyecan verici olup olmadığını sor. Güçlü ve kendi başına bir adam, anlıyor musun? Hiçbir kadın yetişkin bir erkeğe annelik yapmamalı, bunu unutmayın."

Telefonu kapattıklarında Karla hâlâ gülümsüyordu. Nedense Gurd'un kendisi gibi bir akrabası olduğundan şüpheliydi.

Aslında Delilah'ya yalan söylememişti. Gurd'la bir tür kitap kulübünde tanışmıştı. Ork romantizmi hayranları için çevrimiçi bir gruptu. Ve o bir ork cosplayerıydı. Resimlerine bakılırsa çok da iyiymiş.

Karla şimdi Gurd'un ork kostümüyle çekilmiş, tamamen gerçek görünen fotoğraflarını düşünerek iç çekti. O yosunlu çamurlu ten, keskin ve ölümcül parıldayan dişler ve o siyah ama bir şeyle, mizahla ya da tutkuyla ışıldayan gözler... Bunun sadece bir maske olması kimin umurundaydı ki? İçini hararetle bir özlemle sıkıyordu.

Ve karakteri görünüşüne mükemmel bir şekilde uyuyordu. Gurd az konuşan bir adamdı ama her kelimesi önemliydi. Ona güzel demişti. Ve cömert de. Onun kendisi için mükemmel olduğunu söylemiş ve ona neler yapacağını ayrıntılarıyla anlatmıştı.

Öp. Okşamak. Unutulana kadar seviş.

Böylesine inatçı bir hayranlıkla karşılaşan Karla'nın tüm bilinçli düşüncelerini kovalamaktan başka çaresi yoktu. Herkes gibi onun da güvensizlikleri vardı. Gurd onları hafifletmiş olsa da,

O gece işini şansa bırakmayacaktı.

Karla kendi çapında güzeldi, güçlü ve gururluydu ve giydiği elbise cömert kalçalarını ve göğüslerini vurguluyordu. Ayrıca ilk öpücüğe kadar sürecek kusursuz bir makyajla yetişkinlere özgü her sivilceyi de kapatmıştı.

Bu öpücüğün bir an önce gerçekleşmesini umuyordu. Gurd'u yatak odasına sürüklemek için seve seve atlayacağı akşam yemeğinden önce bile.

Karla düz sandaletleriyle ayaklarının üzerinde hafifçe zıplayarak etrafına bakındı. Zaten uzun boyluydu ve daha küçük görünmek için kendini kamburlaştırmamak için elinden geleni yapıyordu. Genelde tüm kadınlardan ve çoğu erkekten daha uzun olduğu için daha fazla uzamasına gerek yoktu.

Bağırışlar ve ardından kahkahalar dikkatini çekti ve caddenin karşısındaki kavşağa baktı. Orada küçük bir kalabalık vardı, herkes yüksek sesle konuşuyor ve fotoğraf çekiyordu. Ve kalabalığın üzerinde, çevredeki insanlardan bir baş daha uzun... Gurd.

Gerçek bir orka o kadar benziyordu ki, Karla'nın kalbi çılgınca çarpıyor, vücudu yırtıcı hayvana karşı ilkel bir korku içinde donup kalıyordu.

Gurd insanların kafalarının üzerinden etrafa bakıyor, onları görmezden geliyordu. Onu gördüğünde yürümeye başladı ve izleyenleri yanlara dağıttı. Bazıları onu takip etti ve sonunda geri döndü ve çok yüksek olmayan ama kan donduran bir hırıltı çıkardı.

"Aman Tanrım," diye fısıldadı Karla, dizlerinin dehşet içinde birbirine çarpmasını engellemeye çalışarak. Bundan sonra kimse ona yaklaşmaya cesaret edemedi.

Adamın önünde durması için on saniye bile geçmemişti ve kadın yukarıya, alev alev yanan gökyüzüne doğru uzanan vahşi kafasına bakıyordu. Adam da ona bakıyordu, maskesi tuhaf, neredeyse yumuşak bir ifadeye dönüşmüştü. Kaba saba yüz hatlarına hiç uymayan bu ifadenin ne anlama geldiğine karar veremiyordu.

"Merhaba," dedi, sesinin ne kadar zayıf çıktığını utanarak fark etti. En azından kekelememişti.

"Ben Gurd," dedi, sesi derin ve şimdiye kadar duyduğu en erkeksi sestən bile daha erkeksiydi. "Ve ben de K-Karla."

Kekelememek için çok fazla. Homurdanarak başını salladı.

"Sana bunu sorduğum için özür dilerim, çünkü bu tamamen, kesinlikle harika bir şey ve sırlarını açıklamak istemezsen bunu tamamen anlarım, bu yüzden bana söylemek zorunda değilsin, tamam mı, ama nasıl..." Karla derin bir nefes alarak aşırı heyecanlı ağzını gevezeliği bırakmaya zorladı. "Bunu nasıl yapıyorsun?" diye sordu maskesine bakarak.

"Ne yapmak?"

"Maskeniz... neredeyse gerçek bir yüz gibi. Çok etkileyici. Ağzın hareket ediyor ve çok gerçekçi görünüyor, bilirsin işte, dudaklar ve... dudaklar... Pardon. Ve insan boyunda değilsin ve bir cosplayer gibi görünmüyorsun. Çok gerçekçi görünüyorsun ve bu çok çarpıcı!"

Nefes nefese ses tonunu gergin bir kıkırdamayla örttü.

Gurd yine homurdandı ve başka bir şey söylemedi.

"Bu kadar çok konuştuğum için özür dilerim. Bunu gerçekten can sıkıcı buluyor olmalısınız," dedi, neşesi biraz azalmıştı. Konuşkanlığı bir kusurdu. Gurd'un bunu itici bulmaması bir mucize olurdu. "Aslında bunu bir keresinde bir cenazede yapmıştım, biliyorsun," dedi Gurd başka bir cevap verdiğinde.

homurdandı. Kıyı boyunca yavaşça yürüdüler. Hafif dalgalar kırmızı ve turuncu renkte parıldıyordu.

"Annemin kuzeninin cenazesiydi ve ben onu tanımıyordum. Karısını da tanımıyordum, çocuklarını da, çünkü uzakta yaşıyorlardı. Kederli dul e e, annemin ölümünü söyleme zamanı geldiğinde

Başsağlığı diledi, o kadar gergindim ki tabut ve söylediğimiz dokunaklı şarkı hakkında gevezelik etmeye başladım... Hatta ona ayakkabılarının harika siyah olduğunu, bu durum için mükemmel olduğunu söyledim. Sonra da kıkırdadım. Korkunçtu."

Tepkisini ölçmek için Gurd'a yukarıdan ve yandan baktı, çünkü Gurd yine hiçbir şey söylemedi. Ama Gurd ona baktı, kaşları çatılmıştı, gözleri biraz şaşkındı.

"Özür dilerim, çok hızlı konuşuyorum, değil mi? Çenemi kapatacağım, üzgünüm. İlk buluşmada sadece kendinden bahseden kız olmak istemiyorum... Ama dürüst olmak gerekirse, ben o kızım. O kız benim. Sürekli konuşuyorum ve kendimden bahsetmemeye çalışıyorum, ama biliyorsunuz, denediğimde bile, kendimden bahsetmek istemediğimden bahsediyorum ve... Uh. Şimdi susacağım."

Gurd durdu ve eğildi, neredeyse alnını Karla'nın kalkık yüzüne değdirecekti. Dudakları onu, tüm geniş düzlemleri ve sert çizgileriyle içine çekerken aralandı ve boğazının arkasından küçük bir ciyaklama sesi çıkardı.

"Seni dinlemeyi seviyorum," dedi, sesi Karla'nın neredeyse omurgasında titreştiğini hissedebileceği derin bir gürültüydü.

"Um."

Bir kez olsun nutku tutulmuştu. Gurd'un bakışlarındaki heyecan verici yoğunluk, teninden yayılan ve ona dokunan sıcaklık, keskin dişler, şimdi o kadar yakındı ki yaklaşıp onları yalayabilirdi... Karla bir adım geri çekilip başka tarafa baktı. Yanakları alev alev yanıyordu ve muhtemelen batan güneşin son ışınlarından daha kırmızıydı ve karnının alt kısmı da aynı derecede sıcakla doluydu.

"Oh, um... Teşekkür ederim. Sadece... Um. Aslında kimse bana bunu söylemedi. Hiç kimse. İnsanlar beni susturma eğiliminde. Ya da çenemi kapatmamı söylerler. Ya da sadece başlarını sallarlar, bilirsiniz, ama gerçekte akşam yemeğini düşünüyorlardır ya da... Um. Kusura bakma. Yuvarlanmak yok. Bu benim kuralım. Her neyse, madem yemekten bahsettim... Daha önce yemeğe çıkacağımızı söylemiştin."

Yüzünün kızarması bir türlü geçmiyordu ama artık Gurd'un yakınlığından değil, utancından içi içini yiyordu. Tek istediği onu yalnız yakalamakken neden yemekten bahsetmişti ki? Ama gevezeliğin laneti buydu işte. Gergin ya da heyecanlı olduğunda, ağzından rastgele şeyler dökülüyordu.

Gurd onu çok germişti. Ve çok heyecanlıydı.

"Senin için avlanacağım," dedi ciddiyetle.

Karla'nın gözleri b ü y ü d ü ve itiraz etmek için ağzını açtı ama kendini yine suskun buldu. Bu birkaç dakika içinde ikinci kez oluyordu. Gurd onun üzerinde gerçekten bir etki bırakmıştı.

"Ama sen... Sen... *Bunu* taşıyabilir misin ki?" diye sordu sonunda, Gurd'un az önce kemerindeki kayıştan çıkardığı şaşırtıcı derecede gerçekçi savaş baltasına bakarak. "Bu... bir dekor... değil mi?"

"Nehrin diğer tarafında bir bıldırcın sürüsü gördüm," dedi köprüye doğru adım atarak. "Senin için onları avlayacağım."

Karla, her uzun adımında kendisinin iki adımını alan Gurd'un peşinden umutsuzca koşarken, iyi ki düz ayakkabılar var, diye düşündü.

"Gurd! Gurd, dur!"

Döndü, kaşlarını çatarak ona baktı.

"Bak, tüm bu ork rolü gerçekten inandırıcı ve tatlı, ama fazla ileri gitmiyor musun? O kuşlar avlanmak için burada değil! Ayrıca, ben bir vejetaryenim."

"Vejetaryen mi?"

Kafası tamamen karışmış görünüyordu. Karla'nın kalbi daha hızlı atmaya başladı. O gerçekten... olabilir miydi? Ama olamazdı. Orklar diye bir şey yoktu. O sadece mükemmel bir oyuncuydu. İmkansızı ummayı bırakmalı ve sadece eğlenmeliydi.

"Ben et yemem," dedi ona neşeli bir gülümsemeyle.

Gurd başını geriye attı ve güldü. Karla'nın etrafındaki dünya, Gurd'un kahkahası onu lezzetli, erkeksi bir sıcaklık battaniyesiyle sararken yana doğru eğildi.

Dünyadaki en seksi kahkahaya sahipti. Onun kendisine gülmesini umursamıyordu bile.

"Çok güzelsin. Hale ve güçlü, doğurgan kalçalar ve bir tanrıçaya uygun göğüslerle. Ve et yemiyorsun? İmkansız."

Karla'nın karnında biriken sıcaklık her yere yayıldı, tüm vücudunu ısıttı ve kızarttı. Gurd'un Karla'nın kabaran göğüslerine sabitlenmiş gözleri şimdi daha karanlıktı... Aç. Artık gülümsemiyordu.

"Ama istemiyorum," dedi zayıf bir sesle. "Ve gerçekten hiçbir hayvanı avlamamı istemiyorum."

"Eğer avlanmamı istemiyorsan sana nasıl kur yapabilirim?" Gurd sordu, yüzü neredeyse bir hırıltıya dönüşmüştü. Öfkeliydi. Ve Karla gerçekten ama gerçekten geri adım atmak istedi ama sıcaklık, özlem onu olduğu yerde tuttu.

Aslında hırlayan canavar adama daha yakın olmak istiyordu.

"Bana yemek ısmarlayamaz mısın?"

Bir an için ona baktı. Sonra bir adımda Gurd'un kokusunu alabilecek kadar yaklaştı, vücuduyla kendi vücudu arasında sadece birkaç santim vardı, Gurd'un sıcaklığı kendi sıcaklığıyla karışıp baş döndürücü bir kokteyle dönüşüyordu.

"Yapabilirim."

Gurd başını eğdi ve ona yakından baktı, koyu renk gözleri odaklanmıştı. Karla yutkundu ama irkilmedi, geri adım atmadı. Bunun yerine onun kokusunu içine çekti: topraksı ve taze, ona ilkel ormanları ve sarp tepeleri düşündürüyordu... ve antep fıstığını.

Gurd antep fıstığı gibi kokuyordu.

"Seni seçtim," dedi basitçe, nefesi yüzüne sıcak bir dokunuş gibi değişiyordu. "Ne istersen yapacağım. Ama asla seni bırakmamı isteme, çünkü bunu yapmayacağım."

Bölüm 3: Bir Ork'un Arzusu

Kızıl iblis onları bolluk ve doğurgan dişilerin dünyasındaki derin bir ormana götürdüğünde, onlara hediyeler de verdi.

"Sizi olduğunuz gibi, yabancı bir dünyada serseri yaratıklar olarak bırakmayı düşünüyorum ama bu olmaz. Yakalanıp üzerinizde deneyler yapılır ve her şey örtbas edilir. Tıpkı Roswell gibi. Hayır, bu sefer farklı bir şey yapacağım."

Pençeli ellerini kaldırdı ve onları koyu bir dumanla kapladı. Duman dağıldığında artık bir ormanda değillerdi. Geniş, minderli banklar ve çok sayıda mavi ışıkla dolu büyük, hoş bir odadaydılar.

Gurd bir şekilde banklara sedir dendiğini ve mavi ışığın ekranlardan geldiğini biliyordu: televizyon ve bilgisayarlar.

"Artık onların dilini konuşabileceksin. Ayrıca sana bu dünyada işlev görebilmen için gereken temel bilgileri de verdim. Burayı üssünüz yapmaktan çekinmeyin. Planlar yapın ve sonra gidip bu dünyada kaos yaratın."

İblisin arkasında bir gölge belirdi ve bir çift devasa, kösele gibi bir şeye dönüştü. Kanatlar.

"Oh, bir şey daha. Eğer gizli gitmek istiyorsanız, sadece cosplayer olduğunuzu söyleyin. Ya da Finli

metal grubu. Buradaki insanlar kendi dünya görüşlerine uyduğu sürece her şeye inanırlar." Kanatlarını bir kez çırpıtı ve gözden kayboldu.

"Bira istiyorum," diyen Balzag mini bara yöneldi.

Diğer orklar üslerini keşfediyor, mikrodalga fırın ya da son teknoloji silahlarla dolu bir cephanelik gibi ilginç bir şey bulduklarında heyecanlı homurtular çıkarıyorlardı.

Ve Gurd televizyonu açtı. Kendisinden pek de farklı olmayan yeşil, dev bir canavarın, bağlanmış bir kadını kurtarmak için bir grup düşmanı öldürdüğünü görünce irkildi... sonra da onu öptü. Kadın da onu öptü.

Kesinlikle insandı, küçük ve yumuşaktı, uzun saçları ipeksi bir yumuşaklıktaydı. Ve diğer kısımları da yumuşak görünüyordu. Etinin canavarın dokunuşuna kolayca boyun eğeceğini biliyordu. Pençeleri derisinde çukurlar açacak, kız soluk soluğa kalacak ve can havliyle ona tutunacaktı.

Gurd büyülenmişti. Daha fazla izlemek için oturdu ve yavaş yavaş film onu kendi kadınına duyduğu özlemle doldurdu. Ona yan gözle bakan herkesi öldürerek koruyabileceği bir kadın. Öpebileceği bir kadın.

Kılıcına saplayabileceği biri.

Bölüm 4: Av

Karla'nın kafası karışmıştı. Bir yandan, kalbi bir şekilde çekirdeğine inmiş, orada sabit, sıcak bir vuruşla gümbürdüyordu. Diğer yandan, dehşete düşmüştü.

Elini nazikçe adamın çenesine götürdü ve parmaklarının adamın yüzünde iz bırakmasına izin verdi. Yüzünü. Maske değil.

Teni sıcak, sert ve köseleydi ve şüphesiz gerçektir. Parmağı onun dudaklarına ulaştığında Karla şaşkınlıkla bakakaldı: koyu yeşil, dolgun dudaklar parmağını yakalamaya çalışarak onun dokunuşuyla hareket etti. İrkilerek elini geri çekti.

"Sen gerçeksin."

O her zaman hayalini kurduğu şeydi. Bir ork. Kendini çok mutlu hissetmeliydi. O anda adamın kemiklerini kırmalı ve kendisini vahşi ork tarzıyla becermesi için onu dairesine sürüklemeliydi.

Onun yerine, topuklarının üzerinde döndü ve koştu.

O fanteziler sadece fanteziydi. Gerçek olmadıkları için onlara kendini kaptırabilmişti. Ve şimdi...

Arkasından gelen alçak bir hırıltı dönüp bakmasına neden oldu. Karla, Gurd'un güçlü, devasa figürünü gördüğünde gözleri korkuyla açıldı, kasları gergin ve eforla pompalanıyordu, uzun bacakları kolayca hareket ediyordu.

Peşinden koşuyorum.

Paniğe kapılarak ciyakladı. Çünkü doğal bir yırtıcı sizi kovaladığında, içgüdülerinizin kışınizi kurtarmasına izin verirsiniz.

Karla kadifemsi alacakaranlıkta daha hızlı koşmak için mücadele etti. Etrafta çok az insan vardı ve yanından geçtiği insanlar yolundan çekilmek için ellerinden geleni yaptılar. Gurd'u görenler kendileri koşmaya başladı.

Gurd ona yaklaşıyordu, ki bu kaçınılmazdı. Daha güçlüydü, daha fitti, daha uzun bacakları vardı.

"Sen benimsin," diye tehditkâr bir şekilde homurdandı ve Karla'nın içinde bir şey zonkladı, üzerinde durmamaya karar verdiği bir elektrik hissi. Hırıltılı nefes alıyordu, dikkati dağılmıştı, gözleri karmakarışık...

Birine çarptı.

"Özür dilerim," dedi otomatik olarak, ayağa fırlayarak. "Sorun değil," dedi yabancı rahat bir gülümsemeyle. Kadının çantasını aldı ve gitti.

Karla ayağa kalkmaya çalışmayı bıraktı ve sadece onunla birlikte hızla koşan genç adamın geri çekilen sırtına baktı... her şeyine. Belgeleri o çantadaydı. Polisi aramak zorunda kalacaktı ama... Kahretsin. Telefonu da oradaydı. Anahtarları. Kredi kartları.

"Seni pislik!" diye bağırdı aciz bir öfkeyle, ama adam dönmedi bile.

"Korkma. Düşmanlarını öldüreceğim," dedi Gurd, onun yanından geçerken.

Elinde baltası sallanırken soyguncuyu kovaladı.

Onun baltası bir dekor değildi. Gerçek bir orkun elinde keskin, ağır bir balta. Sadece on

dakika önce onun için kuş avlamaya hazır olan.
"Siktir!"

Karla o kadar hızlı ayağa kalktı ki gözleri kamaştı ve peşlerinden koştu. Gurd o hırsızı öldürürse, bu bir felaket olurdu. Onu durdurmak zorundaydı.

Öncekinden daha da hızlı koşuyordu, göğüsleri acı içinde zıplıyordu. Gurd'a durması, beklemesi için bağırdı ve Gurd biraz yavaşladı ama hızla yorulan soyguncuyu takip etmeye devam etti. Takip edileceğini tahmin etmemişti.

Karla elinden geldiğince göğüslerini tutarak hızlandı. Gurd sonunda hırsıza ulaşmış ve kolunu yakalamıştı. Sertçe sıkmış olmalıydı çünkü adam acı içinde çığlık attı ve Karla'nın çantasını düşürdü.

"Gurd! Bekle!" diye bağırdı, ciğerleri yanıyordu. Yan tarafında bir dikiş vardı ve baldırları efor sarf etmekten yanıyordu.

Gurd ona döndü ve hırsızı demir bir pençeyle tutarak bekledi. Karla nefes alışı sakinleştirmeye çalışarak onlara doğru yürüdü.

"Senin için onu nasıl cezalandırmalıyım?" Gurd sordu, sesi öfkeli bir hırıltıya dönüşmüştü. "Parçalanmasını mı istiyorsun? Vahşi bir at tarafından sürüklenmesini mi? Ezilmesini mi? Canlı canlı derisinin yüzülmesini mi? Söyleyin, yapayım."

Adam acınası bir şekilde inledi, kasıklarında koyu bir leke vardı.

"İkisi de değil," dedi, sesini sakın tutmaya çalışarak, vahşi bir hayvanla konuşan birinin konuşacağını hayal ettiği gibi ve Gurd'un gözlerinin içine bakarak. "Onu bağlayıp saklamamı istiyorum, ben de polisi arayacağım."

"Neden saklanayım ki? Senin yanından ayrılmayacağım."

"Ama polis sizi sorgulayabilir. Ya kimliğinizi görmek isterlerse?"

Gurd geniş omuzlarını silkti.

"O zaman onları öldürürüm."

Hâlâ Gurd'un acımasız pençesinde olan hırsız ağlıyordu, yüzünden sümük ve gözyaşları akıyordu. Karla kendi duygularını kontrol altında tutmak için derin bir nefes aldı. Gurd onu dinledi. Bunu kullanması gerekiyordu.

"Ama kimseyi öldürmeni istemiyorum."

Gurd gözlerini kırpmadan ona baktı. Sonra başını salladı.

"Sorduğun şey doğal değil. Seni korumaya yemin ettim. Sen benimsin. Senin düşmanın olan herkesi öldüreceğim."

Karla ayağını yere vurdu, sinirlenmeye başlamıştı.

"Senin olmayı kabul etmedim! Kimseyi öldürmeni istemiyorum, özellikle de benim için! Neden böyle... böyle bir ork olmak zorundasın?!"

Gurd kıkırdadı, aynı anda hem kan dondurucu hem de sıcak bir ses çıkarmayı başaran alçak bir kahkaha.

Karla sarktı, gerginliğinin bir kısmı onu terk etti. Kahkaha iyiydi. Balta cinayetinden daha iyiydi.

"Ne istersen yapacağım," dedi Gurd ve hırsızın bir kez daha inlemesini sağladı. "Ama sadece benim dişim olursan. Çünkü ben kimseye itaat etmem, sadece gelime."

Karla'nın ağzı açık kaldı.

"Yapamazsın... Bu şantaj! Beni bu şekilde zorlarsan gerçekten seninle kalmamı bekleyemezsin."

Gurd ona kendinden emin bir sırıtış attı ve Karla'nın kalbi göğsünde güm güm attı. Piç kurusu böyle sırıttığında yakışıklı görünüyordu. İğrenç, orkvari bir şekilde yakışıklıydı ama bu onun cazibesini daha da artırıyordu.

"Benimle bir gece geçirirsen başka kimseyi istemezsin."

"Kendini çok beğenmişsin."

Gurd sadece daha geniş bir şekilde gülümsediğinde, Karla kollarını göğsünde kavuşturdu ve istemsizce

Göğüsler dışarı ve yukarı... Gurd'un şehvetli bakışlarını üzerine çekti. Kızardı ve gözlerini kaçırdı ama Gurd'un onu bu kadar açıkça istemesinin ne kadar hoş olduğunu inkâr edemedi.

Ve şimdi ilk şokun etkisi geçtiğine ve korku kendini yaktığına göre... merak ediyordu.

O *gerçekten* bir ork muydu? Buraya nasıl gelmişti? Nereden gelmişti? Çıplak neye benziyordu? Aleti insan aletlerine benziyor muydu? Ork seksi neye benziyordu?

Gurd'un alçak sesle kıkırdaması hayalini böldü. Hafifçe panikleyerek ona baktı. Kızardığını biliyordu. Ama Gurd onun ne düşündüğünü kesinlikle bilemezdi... Değil mi?

"Tahrik kokunu buradan alabiliyorum," dedi ve Gurd'un hâlâ tuttuğu hırsız yüksek sesle hıçkırdı. "Bak ne diyeceğim. Burada kal ve benimle konuş, ben de gitmesine izin vereyim."

Karla bir kez başını salladı. Her iki durumda da kalacağını fark etti. Az önce sorduğu tüm o soruların cevaplanması gerekiyordu.

Gurd hırsızın gömleğinin arkasından yakaladı ve yüz yüze gelmeleri için onu yukarı kaldırdı.

Gurd keskin dişlerini göstererek, "Nasıl koktuğunu biliyorum, küçük tavşan," dedi. "Bunu bir daha yaparsan, seni avlar ve bağırsaklarını deşerim."

Adam başını salladı ve Gurd onu yere düşürdü. Ayağa fırladı ve hâlâ hıçkırarak koşmaya başladı.

Karla ürperdi. Orkla yalnızdı. Görünürde başka kimse yoktu ve gökyüzü karardı, batıda daha soluk bir leke ile çivit mavisi. Gece çöküyordu.

Gurd homurdandı ve ağır, kaslı kolunu ona doladı.

"Üşümüşsün. Seni ısıtmak istiyorum."

Karla son bir derin nefes alarak kararını verdi. Koyu yeşil, barbar yüze baktı ve şöyle dedi: "Beni eve bırakır mısın?"

Bölüm 5: Mükemmel Kadın

Balzag bir dişi aramaya çıkan ilk kişi olmuştu. Üslerinden çok uzaklaşmasına gerek kalmadı: ormanlarında koşu yapan bir kadınla hemen karşılaştı. Ama ağaçların altındaki gölgeden çıkar çıkmaz, ona şehvet dolu bir sırıtış atar atmaz, kadın çığlık attı, ona doğru koştu, gözlerine biber gazı sıktı ve kaçtı.

Balzag üsse alerjik reaksiyon nedeniyle gözleri kızarmış ve şişmiş bir şekilde geri döndü ve iyileşmesi günler sürdü.

Gurd, "Dışarı çıkıp hareket eden her şeyi kovalayamayız," dedi. "İblis haklıydı. Stratejiye ihtiyacımız var."

Yeni favori alanı olan internete daldı. Kısa sürede, canavarlara ilgi duyan insan toplulukları buldu. Ve sonra onu buldu.

Karla. Onun resmi kanını kaydattı ve kitaplardaki kurgusal orklara yönelik arzu ve övgülerle dolu paylaşımları ona kararlılık verdi.

Konuştular. Tatlı ve kabarcıklı, ışık ve sıcak, yumuşacık duygularla doluydu. O güneş ışığıydı ve adam karanlıkta oturan bir canavardı. Onu bu kadar çok istemesine şaşmamalı.

Ve ona sahip olacaktı.

Bölüm 6: Kova

Gurd onun dairesini küçeltiriyordu. Büyüktü, çünkü Karla'nın kendisi de kendine ait bir yer ararken ziyaret ettiğı daha küçük daireleri küçeltiriyordu. Dirseklerini eşyalara çarpmamak için bile olsa alana ihtiyacı vardı.

Bu yüzden evi, çok süslü olmasa ve oldukça seyrek döşenmiş olsa da, onun için yeterince genişti.

Ama Gurd için değil.

Baltası ve birkaç uzun bıçakla dolu kemerini çıkardı ve düzgünce bir palto askısına astı. Sonra etrafına bakındı.

"Hm."

Oturma odasına girdi ve kanepeyi duvara doğru iterek salonun ortasını temizledi.

Oda.

"Öylece..."

"Seni yere yatıracağım. Bu gece mobilya kıracak havada değilim. Belki de yarın."

Adam sırtarak dişlerini gösterdi ve Karla kendini başını sallarken buldu. Tüm kanın alt bölgelerine akmasına neden olan ve fazla düşünmemeyi çok daha kolay hale getiren lezzetli uyarılma için söylenecek bir şey vardı.

Anı yakalamak için.

Yine de Gurd kanepenin yerini değıştirdiğinde halının üzerinde ortaya çıkan tozlu çizgiler keyfini kaçırarak kadar rahatsız ediyordu.

"Çabucak süpürürüm."

Utançtan ve beklentiden dudağını ısırarak süpürmeye başladı. "Ne kadar gür, doğurgan kalçalar." Gurd'un gürültüsü tam kulağındaydı.

Arkasında durarak kocaman ellerini kalçalarına koydu ve kendini onun kışına bastırdı.

Karla'nın nefesi kesildi ve elektrikli süpürgeyi kapatıp orkla yüzleşti.

"Son bir şey daha," dedi iri eliyle göğsünü kapatarak. "Bir kovaya ihtiyacımız olacak."

Karla o kadar hızlı nefes alıyordu ki başı dönüyor, doğru düzgün düşünemiyordu.

"Neden?"

Gurd kıkırdayarak sütyenin kumaşının arasından göğüs ucunu okşadı. "Göreceksin."

Hemen pembe bir kova getirdi. Gittiğı süre içinde Gurd kıyafetlerini çıkarmıştı.

Elindeki kovayı tutarak ve ona bakarak durdu.

Devasa kasları örten yeşil, yaralı derinin çıkıntıları ve vadileri. Gürleyen kalçalarının birleştiğı yerde bir tutam siyah kıl. Ve gururla dışarı fırlayan bir sık. Krem, yeşil bir sıvı sızdıran düz, konik bir kafası olan yeşil, şişman bir horoz.

Gurd tek parmağıyla ona işaret etti ve Karla itaat etti, sanki suyun içindeymiş gibi yavaşça hareket etti. Adamın sikine baktı, kendinden geçti, kokusunu içine çekti: fındıksı bir misk, zengin ve inanılmaz derecede ağız sulandırıcı.

"Senin için avlanmadım," dedi Gurd, gözleri parlayarak. "Seni besleyebilirim."

Karla büyülenmiş gibi bakarken, kremsi prekumundan yuvarlak, kaygan bir damlacık yavaşça düşmeye başladı, hala esnek bir sıvı çizgisiyle horozuna bağlıydı.

"Beni tadacaksın," dedi Gurd, sesi gırtlaktan geliyordu, artık gergindi. Bu bir emir olduğu kadar

Keşke.

Ve Karla dizlerinin üzerine çökerek damlayı yere düşmeden önce diliyle yakaladı. toprak. Gurd'un özü ağzına doldu, kavrulmuş antep fıstığının tuzlu, kremsi tadı. Başını kaldırıp daha fazla kremlenen, büzülmüş açıklıkta gittikçe daha fazla sıvı biriken sikine baktı.

Ve hâlâ yukarıda Gurd'un yüzü beliriyordu, vahşi bir odaklanmayla bükülmüştü, burun delikleri her nefeste alevleniyordu. Ona gülümsedi ve dilini yeşil sikinin kaygan başına bastırdı.

Yüksek sesle inledi ve tadı açgözlü diline karşı patlarken Karla inledi. Onu yaladı ve yaladıkça daha fazla üretti. Kısa süre sonra çenesi ve dudakları Gurd'un prekumuyla kayganlaştı ve uzun horozunun ucu ağzındaydı. Açgözlülükle emdi.

Onun üzerinde Gurd kıpırdamadan duruyordu, vücudu gergin bir kas duvarına dönüşmüştü, dişli ağzından domuza benzer homurtular çıkıyordu.

Karla zevk içinde kaybolmuştu. Kısa süre sonra, iki eli de onun boyundaydı, pürüzsüz tenini kavıyor, altındaki kan pompalayan sert damarları izliyor ve daha fazlası için onu sağlıyordu. Çok acıkmıştı ve şimdi doymak üzereydi.

Kısa süre sonra o kadar çok boşaldı ki, tek yapabildiği elleriyle sikini pompalamak ve yutmaya devam etmek oldu, çünkü prekumu fişkırlarak geliyordu. Her yukarı aşağı pompaladığında, ağzının içine büyük bir ağız dolusu fişkirdi ve yuttu, yuttu ve yuttu...

Gurd vahşi bir feryatla sikini kadının ağzından çıkarıp kovaya dayadı. İlk boşalması inanılmaz bir güçle fişkirdi ve kovayı yana devirdi. Karla onu sabitledi ve ağzı açık bir şekilde Gurd'un giderek daha fazla boşalmasını izledi.

Sonunda sarkık sikini bırakarak sarktı. Adam ağır ağır yere oturdu ve kadın kovaya baktı.

Neredeyse doluydu.

Adam ona seslendi ve kadın onun yanına uzandı, kendini onun sıcak tenine bastırdı, göğsü inip kalkarken aldığı her derin nefesi hissetti.

"Yakında seni becereceğim," dedi Gurd, sesi kendinden emin ve memnundu.

Kalçalarını birbirine sürttü. Hâlâ kıyafetlerini giyiyordu. Adam göğsünü okşamak dışında ona dokunmamıştı bile ve kadın ona duyduğu şehvetten çılgına dönmüştü. O ork sikini emmek hayatının en erotik deneyimiydi. Onun başka neler sakladığını görmek için sabırsızlanıyordu.

"Benim için olgunlaştığının kokusunu alabiliyorum," diye mırıldandı, göğsü sesiyle titriyordu. Karla onun yüzüne bakmak için yana kaydı.

"Bu ne anlama geliyor?"

Gurd'un yarı kapalı gözleri onun yüzüne odaklandı. Elini başının arkasına koydu ve parmaklarını saçlarının arasına daldırdı.

"Tohumum vücuduna her girdiğinde daha da doğurgan oluyorsun. Ağzına girdi. Yakında, amına biraz ekeceğim ve emin olmak için kışına bile biraz koyacağım. O zaman ekilmeye hazır olacaksın."

Karla yutkundu. Konuşma tarzında lezzetli bir şekilde çözücü bir şey vardı, böyle bir komuta ve kesinlik ile. Sanki başka seçenek yokmuş gibi. Başka bir yol yokmuş gibi. Emredilmek heyecan vericiydi. Çocuklarını doğurmasını isteyecek kadar arzulanmak.

Onu düzelttiği için neredeyse üzgündü.

"Aslında hap kullanıyorum. Sivilcelerim için alıyorum, ne yazık ki pek bir işe yaradığı söylenemez ama yine de hamile kalmayacağım anlamına geliyor. Hapın ne olduğunu biliyor musun? Bir çeşit ilaç..."

"Ne olduğunu biliyorum. Fark etmez. Sende kokusunu alabiliyorum. Olgunluğunun. Açmaya hazır bir çiçek gibisin. Ekilmek için can atan nemli bir kara toprak parçası."

Karla'nın kalbi hızla çarptı ama başını salladı.

"Bu işlerin böyle yürüdüğünü sanmıyorum..."

"Sus."

Gurd onun elini tuttu ve yine sertleşmiş olan kaygan sikinin üzerine koydu. Sert, ağır ve inanılmaz derecede büyüktü.

Karla bunu istedi. Hem de çok. Ama içine sığacak mıydı? Acıtmaz mıydı?

"Giysilerini çıkar," dedi, doğrulup otururken. Keskin dişlerini göstererek ona baktı, gözleri karanlıktı, kaşları ağırdı.

Karla ayağa fırladı ve canavarın dediğini yaptı.

Onun karşısında çırılçıplak dururken, kendini örtmemeye özen gösterdi. Saklanma içgüdüsüne rağmen gururlu ve dik duruyordu. Gurd bir yırtıcı hayvanın sıvı zarafetiyle ayağa kalktı ve ona yaklaşarak etrafını sardı.

Gurd onu ittiğinde Karla bir adım geri attı, sonra bir adım daha. Kısa süre sonra sırtı duvara yaslanmıştı ve Gurd'un kocaman siki, döllerini akıtarak karnına girmişti.

"Benim için neredeyse hazırsın," dedi zevkle. "Karnını doyurdun ve şimdi vücudun beni karşılamaya hazırlanıyor. Benim güzel dişimi."

Nefesi boğazında düğümlendi. Sesi sahiplenici ve şefkatliydi ve bu kombinasyon ona bir şeyler yaptı, ona karşı daha sert kıvranmasına neden oldu, uyluklarının tepesi her zamankinden daha ıslaktı.

Gurd eliyle sikini bir kez pompaladı ve bol miktarda, parlayan prekumunu parmaklarında topladı. Kalçalarının arasına uzandı ve Karla içgüdüsel olarak daha geniş durarak onun için açıldı.

Ork kayganlığını kızın kıvrımlarının arasına yayarak büyük bir parmağını amının içine soktu ve Karla ona karşı ürperdi, vücudu hemen onun dokunuşuna tepki verdi. Göbeği muhtaç bir tutkuyla ateşlendi ve amı parmağının etrafında kenetlenerek onu içine çekmeye çalıştı.

Gurd kıkırdadı ve eğildi, önce bir, sonra iki parmağıyla onu yavaşça parmakladı, prekumuyla kapladı. Ve sonra dudakları Karla'nın dudaklarındaydı, dişleri engel olduğu için ilk başta çekingendi. Ama kısa süre sonra Karla öpüşebilecekleri bir açı buldu ve adamın alt dudağını yalayarak, parmağı gerçekten iyi hissettiren bir nokta bulduğunda inledi.

Çok geçmeden kalçaları Gurd'un eline çarptı, dili açgözlülükle Gurd'un ağzının içine daldı, keskin, canavarca dişlere aldırmadı. Gurd zevkle inledi ve o pozisyonda yapabildiği kadar ona doğru itti.

"Daha fazla bekleyemem," diye homurdandı, parmaklarını dışarı kaydırarak.

Karla'yı sanki hiçbir ağırlığı yokmuş gibi kollarının arasına aldı ve sırt üstü yere yatırdı. Ne olduğunu anlayamadan, korkmaya başlayamadan, adam bacaklarının arasındaydı ve onları demir bir tutuşla birbirinden ayırıyordu.

Adamın kucağında kıkırdandı, hava onun şişmiş, ıslak çekirdeğine karşı soğuktu, ama Gurd büyülenmiş gibi sadece ona baktı.

"Çok güzel," dedi dudaklarını yalayarak. Eğildi, burnunu neredeyse kadının göbeğine dayadı ve derin derin içine çekti. "Beni almaya hazırsın."

Ve adam ayağa kalktı, siki tam girişine dayanmıştı ve içeri doğru itiyordu. Karla soluk soluğa kaldı ve sonra inlemeye başladı, muhteşem gerginlik onu genişletiyor, açıyordu, ta ki ağzının açık, onu yutmaya hazır, nabızı atan bir delik olması gerektiğini düşünene kadar.

Acı yoktu, yanma yoktu, sadece lüks bir kayganlık, sıcaklık ve sonra... dolgunluk vardı. "Dur," diye nefes aldı.

Sona ulaşmıştı, kadın bunu biliyordu. Daha fazla yer yoktu. Bu doğal insan anatomisi bariyeriydi.

Gurd bir an durdu, alçak sesle homurdandı ve Karla ön kollarının üzerinde yükselip birleştikleri yere baktı.

Kalbi göğsünde korku ve endişe karışımı bir hisle çarpıyordu. Gurd daha yolun yarısındaydı. Dışarıda hâlâ kendisinden çok şey vardı... ve daha ileri gidemezdi.

"Hepsini alacaksın. Vücudun alıştı," diye homurdandı ve Karla telaşla ona baktı. Adam onun kalçalarını tutuyordu ve kaçmak mümkün değildi.

"İstiyorum," diye neredeyse hıçkırarak ağlıyordu. "Ama bu imkansız, bu yüzden..."

Gurd onu daha da içine itti ve Karla yarı acı, yarı ani, görkemli bir coşkuyla nefesini tuttu.

Bir an durdu, ikisi de nefes nefese kaldı ve Karla onu içinde hissetti, olması gerekenden daha yukarıda, etinde rahatça kılıflanmıştı.

"Al," dedi Gurd, bir santim daha iterek ve kadın haykırdı, bacakları titriyordu. "Ben," diye devam etti Gurd, daha da iterek, içinde bir tünel kazarak, kendine yer açarak ve kadın ter içinde kaldı, acı olmayan, mutluluk olmayan, bildiği hiçbir şey olmayan bir şeyden inledi. "Bütün."

Sonuna kadar itti, devasa, şişman horozu Karla'nın amında tamamen kayboldu ve çığlık attı, sırtı içgüdüsel olarak eğildi, yabancı, imkansız zevk dalgası boyunca dalgalanıyordu... dalga sonra... sadece sırt üstü yatıp nefes alabilene kadar ona kuvvetle çarpıyordu.

Gurd elini kadının karnının alt kısmına koyarak, "Çok güzel," diye mırıldandı.

Doğru olmayan bir şeyler vardı. Karla zayıfça uzanarak adamın elini yana itti ve orada etini hissetti.

"Vay anasını."

Derisinin altında hissedebiliyordu. Sert, uzun, aynı Gurd'un siki gibi şekilliydi. Neredeyse göğüs kafesine kadar uzanan büyük, uzun bir çıkıntı.

Bunu yapmak için onun içini parçalamış olmalıydı... Ama parçalamamıştı. Kadın bir bütündü ve bu dünyanın dışında bir zevkle sarmalanmıştı.

Ve sonra Gurd hareket etti. Emici, höpürdeten bir sesle içinden çıktı ve parmaklarının altındaki çıkıntının kaybolmasını sağladı. Kolayca, yavaşça geri itti ve elinin altında, yavaş bir hamleyle içine girdiğini hissetti.

Gurd onu o kolay, eşit ritimde becerdi ve Karla her derinlere itişinde onun etrafında sıkıştı. Gurd ne kadar içeri girerse, zevk o kadar enfes ve ezici oluyordu. Çok geçmeden Karla Gurd'un pençeleri altında kıvranmaya başladı, daha hızlı ve daha derine gitmesi, taşaklarına kadar içine gömülmesi ve asla çıkmaması için yalvarmaya başladı.

Ama Gurd onu görmezden geldi.

Gittikçe daha yüksek sesle hırıliyordu ama hızlanmadı, kontrolünü kaybetmedi. Karla'yı her seferinde tüm sınırlarını aşacak şekilde doldurarak, onu akıl almaz bir çılgınlığa sürükledi ve başka bir orgazm hızla gelişti, Karla'nın tüm vücudu gerginleşene ve boncuklarla kaplanana kadar horozunun her vuruşu bir çentik yukarı itti.

terlemiş, zihni mutluluğun kalın, ışıltılı sisinde kaybolmuştu. "Dostum," dedi Gurd, gırtlaktan gelen vahşi bir sesle.

Hızını artırdı, daha hızlı itti, tüm uzunluğunu içine soktu ve içindeki gerilim dayanılmaz hale geldikçe ellerini karnında tuttu, şişkinliği hissetti...

Adını haykırarak boşaldı, onu inanılmaz bir güçle derinlere, içine çekti ve Gurd yaralı bir hayvan gibi böğürerek onu vahşi, kekeleyen bir ritimle sikişin üzerine oturttu. Gurd bir iniltiyle içinden çıkıp salıverildiğinde, kadın hâlâ orgazmın pençesindeydi ve şok hâlâ tüm vücudunu sarıyordu...

Yüzüne. Göğüslerine. Karnına. Karla'nın üzerine kalın, ağır bir krema şelalesi gibi boşaldı ve kısa süre sonra Gurd'un cevizli, yeşil özüyle sıırılsıklam oldu.

Saçları ıslak ve yapış yapıştı. Yüzü o kadar kaplıydı ki burnundan nefes alamıyordu. Gözlerindeki ve yüzündeki spermleri sildi ve Gurd elini tutup kalkmasına yardım edene kadar oturmak için mücadele etti.

Karla gözlerini yavaşça kırıştıtararak açtı ve dağınıklığa baktı.

Halısı, vücudunun şeklindeki boş alan dışında her yere dağılmıştı.

Duvarlarda ve mobilyalarda da sperm vardı.

Her yerdeydi.

"Son bir şey daha," diye gürledi Gurd, parmağını Karla'nın dölle kaplı meme ucunun etrafında döndürerek. Karla ürperdi. Yeni orgazm olmasına ve temizlemeye nasıl başlayacağını bile bilmediği berbat dağınıklığa rağmen hâlâ tahrik olmuştu.

Ekilmeye hazır.

Gurd onu nazikçe sırt üstü yatırdı ve kaygan parmağını göt deliğine dayadı. Karla'nın nefesi kesildi ama onu durdurmadı. Puslu zihninde söyleyecek hiçbir sözü kalmamıştı.

Parmağını yavaşça ama acımasızca içeri itti ve bu rahatsız ediciydi... Ama acı verici değildi. Yanık yoktu. Dölüyle kayganlaşan parmağı kolayca içeri kaydı ve tamamen içeri girdiğinde Gurd parmağını oynatarak kadının duvarlarını kapladı.

Karla kalçalarını adamın eline doğru itti, sürtünmeyi arıyordu ve Gurd ona baktı, gözleri parlıyordu.

"Bundan çok mu hoşlanıyorsun?"

Başını salladı, leğen kemiğinde çiçek açan ve kuyruk sokumunu çekiştiren yeni tür sıcaklıktan nefes nefese kalmıştı.

"Henüz hazır değilsin," diye homurdandı, parmağını hâlâ kadının duvarlarını zorlayan daireler çizerek oynatıyordu. "Ama olacaksın."

Parmağını çıkardı, döl kovalasına daldırdı ve tekrar içeri itti, şimdi kaygan geçitte daha da az dirençle karşılaşıyordu.

"Bu seni açar. Seni benim için hazır hale getiriyor. Ama sadece seçtiğim eşim için işe yarar."

"Yani... Bu şeyi şişeleyip gelmiş geçmiş en iyi anal kayganlaştırıcı olarak satamaz mıyız?" Karla sordu ve parmağıyla göt deliğine girip kolay bir ritim tutturduğunda inledi.

"Hayır."

Fıstık yeşili krema dolu kovaya bir bakış attı. "Ziyan etmek yazık olur."

"Seninle tanışmadan önce her şey boşa gidiyordu. Şimdi en azından bir işe yarıyor," dedi ve parmağını bir kez daha kaplayıp kızın göt deliğine soktu.

Diğer eliyle klitorisine uzandı ve Karla çifte hissin içinde kayboldu. Gerilme, arkasındaki

muhteşem sıcaklık ve önündeki karıncalanma, lezzetli elektrik. Kısa süre sonra

ama Gurd acele etmedi.

Onu bitiş çizgisine kadar aceleye getirmede, bunun yerine onu izledi, odak noktası mutlaktı, her dokunuşu hesaplanmış ve meraklıydı. Kız inledi ve yalvardı ama adam yine de onu sadece bir kademe daha yukarı itti, onu uçurumun kenarına göndermeden sadece bir kademe daha yaklaştı. Kaşları konsantrasyon içinde çatılmıştı.

Ve sonra, tamamen durdu. Karla'nın gözleri yaşardı ve acınası bir şekilde sızlandı, şişmiş, sıcak eti gergindi ve serbest bırakılmayı arzuluyordu. Gurd parmağını güven verici bir şekilde klitorisine geri koydu, hafifçe okşadı ve şimdi iki parmağını spermiyle kapladı.

Adam onlarla göt deliğine girdiğinde yanmayı hissetti. Çok fazla gerilme, çok fazla rahatsızlık vardı ve adam daha önce olduğu gibi klitorisinin etrafında dönmeye geri döndüğünde protesto etmek üzereydi ve acıyı unuttu, kalçalarını ona doğru itti, sözsüz bir şekilde daha fazlasını istedi.

Gurd'un diğer parmakları gibi kalın ve güçlü olan iki parmağı kızın göt deliğini istikrarlı bir şekilde sikti ve klitorisine yeterli basınçla, yeterli sürtünmeyle saldırdı... Kız patladı, içindeki her şey ilahi bir ıstırap noktasına kadar sıkılaştı ve güçlü ve her şeyi kapsayan zevk şokları içinden geçti.

Kendine geldiğinde, ork vahşi bir sırtışıla onu izliyordu ve aleti sertleşmişti.

Hiç.

"Duş almalısın," dedi. "Ben de sonra duş alacağım. Gelinimin dikimi bir önemli bir tören."

Karla doğrulmak için mücadele etti ve nihayet doğrulduğunda dağınıklığın büyüklüğü onu bir kez daha etkiledi. "Sanırım bu halının gitmesi gerekecek," dedi iç çekerek. "İyi ki kurtulduk, hiç sevmemiştim.

çok. Peki ya duvarlar?"

"Ben hallederim gelinim," dedi Gurd. "Git, ılık suya gir. Acını dindirecektir."

Ayağa kalkarken yüzünü buruşturdu. Daha önce ağrıdığını fark etmemişti ama ağrıyordu. Amcığı zonkluyordu ve göt deliği biraz gevşek ve boş görünüyordu. Ve ağrıyordu da.

Evet, ılık bir banyo sıradaydı. Ve sonra, biraz daha Gurd.

Bir anlık belirsizlikle ona döndü. Adam halıyı inanılmaz bir kolaylıkla sarmaya başlamıştı bile.

"Gitmiyorsun, değil mi...?" Gurd başını kaldırıp ona baktı ve sırtıttı.
"Seninle kalıyorum."

Bölüm 7: Dikim

Önce yapışkan, cevizli pisliği duruladı ve sonra küveti sıcak suyla doldurdu. Gurd haklıydı: suda ıslanmak acısını hafifletmişti. Ama hissettiği manyetik çekimi azaltmak için hiçbir şey yapmadı. Ork'tan uzakta olmak, sadece başka bir odada bile olsa, kendisini boş ve yoksun hissetmesine neden oluyordu.

Onu arzuluyordu. Onun tohumunun içinde patlamasını ve yanlardan dışarı dökülmesini, onu doldurmasını, döllemesini...

Suyun altında kendine dokunmaya başladı, parmakları hâlâ dolgun olan etinin üzerinde hafifçe kayıyordu ve mantıklı düşünmeye çalıştı. Bir ork bebeği olamazdı! Ya da herhangi bir bebek, gerçekten. Hazır değildi.

Oturma odasından bir dizi gümbürtü geldi, ama o sadece suyun derinliklerine battı. Gurd pisliği halledeceğini söylemişti. Bırak kendi bildiği gibi yapsın.

Onun yolu her neyse.

Karla tekrar iç çekti, iki parmağını amına soktu ve bunun yeterli olmadığı ortaya çıktığında hafifçe sızlandı. Tek istediği onun kalın, damlayan horozunun onu çocukla ağırlaştırmasıydı.

Yine de Gurd'u ne zamandır tanıyordu? Yeni tanıştığı birinden hamile kalmak akıllıca olmazdı!

Ama cesaretini ne kadar kırmaya çalışırsa çalışsın, özündeki çekim çok güçlüydü. Vücudu ekilmek için çağırıyordu. Becerilmek, becerilmek, tekrar becerilmek ve Gurd'un bereketli tohumuyla doldurulmak için.

Sonunda, bu çok fazlaydı.

Karla küvetten fırladı ve kendini havluyla sildi. Aynaya son bir kez baktıktan sonra neredeyse banyodan çıkmak üzereydi ki... olduğu yerde durdu.

Aynadaki sisi temizledi ve kendine daha yakından baktı. Sonra yüzüne dokundu, parmakları çılginca okşadı, araştırdı...

Sivilceleri gitmişti. On yılını bununla savaşıyor geçirmiş, eczanelerde ve dermatologların muayenahanelerinde bir servet bırakmıştı. Ve hiçbir şey, hiçbir şey sivilcelerini temizlemeyi başaramamıştı. Ta ki...

Gurd'un cesareti. Bu o olmalı. O şeyle kaplanmıştı.

Akne için mucize bir tedavi miydi? Ve eğer öyleyse, başkaları için de işe yarar mıydı?

Karla temiz tenli yansımalarına son bir kez daha baktı. Gurd'un kalacağı kesindi. Bunu çözmek için zamanları olacaktı. Ve belki de inanılmaz tedaviyi dünyayla paylaşacaklardı.

Banyodan çıktığında halısı gitmişti ve balkon kapısı açıktı. Halının altında tozlanmış olması gereken zemin de yıkanmış olmalıydı. Gurd elinde bir bez tutmuş, eski ve artık tertemiz olan ahşabın pırıl pırıl parlayan yüzeyini inceliyordu.

"Sen... yerleri mi yıkadın?" Karla, içindeki sevinçle savaşıyor inançsızlıkla sordu.

Bu pek de orklara özgü bir şey gibi görünmüyordu. Ama kendisinden istenmeden temizlik yapabilen bir ork... Bu bir hazineydi.

"Yerlerin temiz olmasını seviyorsun," dedi omuz silkerek. "Ben de senin için temizledim."

Gurd düş alırken, Karla yorganı getirip yere serdi.

Birkaç mum yaktı. Çok geçmeden ork ortaya çıktı, hâlâ çıplaktı, siki kalkmış ve damlıyordu.

Kova boştu.

Gurd kollarını açarak, "Buraya gel, gelinim," dedi.

Hiç tereddüt etmeden ona doğru yürüdü, kalbi hızla atıyordu, içi tahrikten kayganlaşmıştı. Gurd onu sırtı kendisine dönük olacak şekilde çevirdi ve ereksiyonuna uyum sağlamak için hafifçe yanlara doğru bastırdı.

Adamın sıcacık teni ve altında oynayan yontulmuş kasları kıza baskı yapıyordu ve kız titredi, aynı anda hem adamın yakınlığından sıcak hem de beklentisinden soğuktu. Ork'un siki kalçasında kıpırdandı ve yutkunarak aşağıya baktı. Hayal mi etmişti... Yoksa daha mı büyümüşü?

Ama Gurd onun meme uçlarına uzanıp parmaklarının arasında yuvarlayınca bu düşünce dağıldı ve kadın ona doğru kıvrılarak muhtaç bir solukla poposunu ona doğru itti. Göbeğı sıkılaştı, karnının alt kısmında ısı filizlendi.

Onu bir süre bu şekilde okşadı ve sonra klitorisine uzandı. Takdirle mırıldanarak onu okşadı, hâlâ hassas meme ucuyla oynuyordu.

Karla'nın bacakları titriyordu.

Boşalmak üzereydi, sadece onu biraz daha hızlı, biraz daha sert okşamasına ihtiyacı vardı... Ama Gurd klitorisini okşamayı bıraktı ve göğüs ucunu öyle sert çimdikledi ki haykırdı.

"Seni ellerin ve dizlerin üzerinde becereceğim. Tohumumu içine akıtacağım. En derine."

İnledi ve kışını yukarı kaldırarak dört ayak üzerine düştü. Sıcak ve gergindi, reddedilen orgazm yüzünden her yeri kaşıınıyordu. Boşalması gerekiyordu. Onun içindeyken.

Gurd onun arkasında diz çökmüş, sikini içine sokuyordu. Yavaşça. Sonsuzca. Kız inliyor, kıvranmaya çalışınıyordu ama Gurd onun kalçalarını yerinde tutarak sikini içine almasını sağlıyordu. Santim santim onu açtı, acımasızca kendini daha derine ve daha derine itti...

Artan basınçtan, yanmadan, en azından bir insan siki tarafından açılmaması gereken yerlerin gerilmesinden ve açılmasından dolayı haykırdı.

Gurd'un kalçaları onun kalçalarına dokundu. Adam tamamen onun içindeydi ve kadın yanıyordu. İtti.

Tek bir güçlü, kaygan hareketle, adam ondan çekildi ve tekrar içeri girdi ve kadın çığlık attı, basınçtan delirdi. Sürtünme. Zevkten.

Gurd her hamlede homurdanıyor, onu hâlâ sıkı bir tutuşla yerinde tutuyordu. Kadın onun zevki için bir araçtı ve Gurd onu istediğı gibi, tam da derinlere dalabileceğı şekilde tutuyordu. Her itişte çığlık attı, basınç arttı, duvarları onun horozunun her kaymasını, her damarını, içindeki her seğirmesini hissedinceye kadar sıkılaştı ...

Gurd homurdanarak onu daha hızlı sikmeye çalıştı ama kadın onu o kadar sıkı sarmıştı ki, her hamlede kadının direncini kırmak zorunda kaldı.

Hâlâ çok bol ve kaygan olan prekumu, her geri çekilişinde kadından dışarı kayınıyordu ve kadın şimdi onun etrafında ezilmişti, bol sıvılar kayganlaştırıyor, daha hızlı hareket etmesine izin veriyordu...

Gurd ona şiddetle çarptı ve eğer onu tutuyor olmasaydı, acımasız itiş yüzünden yüz üstü düşebilirdi. İtiş, başka bir itiş, daha hızlı ve daha hızlı.

Artık çığlık atamınıyordu. Boğazı onu terk etmişti.

Ve böylece orgazmı sessizlik içinde geldi. Güçlü, doğaüstü bir kuvvet onu neredeyse yerden kaldırdı, vücudu kaskatı kesildi, her kası gerildi. Uçmaya hazır bir balerin gibiydi.

Karla'nın ağzı ve gözleri fal taşı gibi açıldı ve tüm vücudu sarsıldı, içindeki her şey kasıldı ve sıkıştı, sıkıştı, sıkıştı... Gurd'un sikini öfkeli bir boğa gibi böğürene kadar sıktı.

Çöktü. Gerginlik kasıldı ve bıraktı ve ecstasy içinden geçti, kör edici beyaz

ışık, bir süpernova hissi. Beyaz ışıktan oluşan sessiz, görüşsüz topun içinde Karla asılı kaldı, çözüldü, lif lif koptu, Evren'le bütünleşti.

Sonsuza kadar sürdü.

Ve sonsuz bir mutluluk, beden dışı bir deneyim, tüm orgazmları aşan bir orgazm.

Ve sonra geri döndü. Vücudu artçı şokların etkisiyle titriyordu, yüzü yorganın üzerindeydi ve Gurd hâlâ kalçalarını tuttuğu için sadece hafifçe aşağı yukarı hareket ediyordu.

Uzun, sert siki kadının içine giriyor, her hamlesinde kadının kalçaları tokatlanıyordu.

Sonra, Gurd'un salıverme feryadı ve yeni bir basınç onu doldurdu, sıvı ısı içinde patladı, inanılmaz derecede derin. Adam kızdan çekildi ve fişkırırcasına boşaldı, kovayı doldururken, sıcak dölleri düzenli bir akış halinde kızın içinden aktı.

Gurd kalçalarını tutmadan Karla nefes nefese yere yığıldı. Vücudu ağırlaşmıştı ve içindeki her şey tatlı ve gevşek hissediyordu. Sanki kaslarında ve fasyasında birikmiş olan tüm küçük gerilimler, tüm acılar, stresler ve ağrılar serbest bırakılmış gibiydi.

"Ben bir erişteyim," dedi ve zayıf bir şekilde kıkırdadı.

Gurd elini kadının karnına koyarak, "İyi dikilmiş bir erişte," diye onayladı. "Ve benim eşim."

Bölüm 8: Arka Kapıdan

Üç yerden yemek sipariş ettiler. Gurd'un sihirli bir şekilde sınırsız bir kredi kartı olduğu ortaya çıktı, bu yüzden büyük pizza, biftek, tatlı patates kızartması, krep ve meyve salatası siparişlerini ödedi.

Sonra da musluktan su içti. Çok fazla sıvı kaybetmiş, diye düşündü Karla kıkırdarak. Yenilemesi gerektiği mantıklıydı.

Hiç konuşmadan birlikte oturup yemeği beklediler. Karla ilk kez konuşmak istemiyordu. Sessizliği doldurmak için onu zorlayan hiçbir gergin enerji yoktu. Gurd tembelce teninde desenler çizirken ve memnuniyetle gülümserken, kendini her zamankinden daha rahat hissediyordu.

Ve sonra yemek yediler. Kreplerini ve meyve salatasını mideye indirdi ve Gurd'un biftek yığınının parçalamasını izledi. Gülümseyerek başını salladı. Gurd onu değiştirmeye mi çalışıyordu? Hayır, değiştirmeye çalışmıyordu. O da Gurd'u değiştirmeyecekti.

Gurd bir süre sonra minderlere yaslanarak, "Bu dünya en iyi yemeklere sahip," dedi. "Ve en iyi kadın da burada," diyerek Karla'ya döndü ve elini onun kalçasına koydu. "Dinlenmeliyiz. Seni rahat ettirmek için daha fazla battaniye getireceğim. Ve söz veriyorum dudaklarında bir zevk çılgılığıyla uyanacaksın."

Yanaklarında ve karnının alt kısmında sıcaklık yükselirken Karla kıkırdadı.

"Artık uyuyamayacağım," dedi parmağını ona doğru sallayarak. "Beklediğime değse iyi olur."

Ona geniş, kendinden emin bir sırıtış attı.

"Merak etme. Özel bir şey planlıyorum."

Aksi olacağından emin olmasına rağmen, Karla sırtını Gurd'un güçlü ve sıcak göğsüne yaslar yaslamaz uykuya daldı.

Ama bir çılgılla uyanmadı. Daha çok boğuk bir nefes alıştı. "Nesin sen... Siktir. Bu da ne...? Oh, bu iyi hissettiriyor."

"Merhaba gelinim," diye gürledi Gurd onun kulağına, parmağı göt deliğinin derinliklerine daldırırken. Diğer eliyle klitorisini ovuşturdu, vücudu sıcaktı ve onun etrafında kaçınılmazdı.

Karla kıvrandı ve inledi, adam tam da mükemmel noktaya vurduğunda sırtını kamburlaştırdı.

Gurd hiç vakit kaybetmeden onu almaya hazır hale getirdi. Klitorisini asla bırakmadan, her ikisi de dölüyle kaplı iki parmağını kıcına soktu. Tanıdık sıcaklık kadının içinde hızla yükseldi.

Kıcına bu şekilde girmesinde çok savunmasız ve çiğ bir şey vardı. Uzaklaşamıyordu, derinliği ya da açığı kontrol edemiyordu çünkü adam onu çok yakınına bastırmıştı. Tek yapabildiği ona verdiği her şeyi almak ve inlemektir.

Ve daha fazlası için yalvar.

Gurd şimdi klitorisine daha fazla odaklanarak saldırdı ve kadın zevk içinde kayboldu, seğirdi ve kollarında inledi. Ama sonra... Gurd onun göt deliğini içeriden itti. Gurd'un onu daha fazla açmak, germek için parmaklarını birbirinden ayırdığını fark etti.

Yanık, zevk dalgalarının altında kaldı ve haykırarak sertçe boşaldı, ama yeterli değildi. Asla yetmeyecekti, bunu biliyordu. Onun aletinin içinde olması bir seçenekken değil.

"Lütfen," diye yalvardı, nefes nefese kalmış ve seğiriyordu.

Ve Gurd buna mecbur kaldı. Islak ve kaygan siki önce nazikçe kızın göt deliğini itti. Başını, orgazmın artçı şoklarıyla hafifçe açılıp kapanan, seğiren büzülmüş deliğine sürttü.

Bu sefer, hâlâ çok hassas olan klitorisine yönelmedi. Sert vuruşlarla meme ucunu okşadı, sertliğini arka girişine sürttü. Karla'nın ağzı açık kaldı ve kendini açmaya, almaya, onu bütünüyle almaya istekli oldu...

Tek bir sert vuruşla içeri itti ve kadın haykırdı, çok fazla dolmuştu. Adam çok büyüktü ve kadın bunu yapamazdı... yapamazdı...

Ama adam içerideydi ve kadın kesinlikle yapabiliirdi.

Gurd yüksek sesle inledi, ilkel bir tatmin sesiydi ve daha derine, daha derine, daha derine itti... İçindeydi.

Ve Karla karnına dokundu, oradaki sert, tanıdık çıkıntı onu içten içe şişiriyordu.

Gurd geri çekildi ve sonra içine girdi, o da gözlerini kapattı. Omurganın tabanında gergin bir ısı oluştu. En sıkı kasları gevşemek için çalıştırılıyor, zorla gevşetiliyor ve kuyruk kemiğinin etrafında tuttuğu gerginlik hareket ediyor, yayılıyor, serbest bırakılıyordu.

Ve Gurd'la, onun sıcak sertliğiyle, kayganlığıyla ve yumuşak girip çıkmasıyla, girip çıkmasıyla o kadar doluydu ki...

Gurd onun klitorisine uzandı ve Karla bacaklarını açabildiği kadar açarak daha fazlasını içine almak için kıcını dışarı çıkardı. Gurd vahşi bir domuz gibi homurdandı ve ofladı ve canavarın güçlü kollarında yatan Karla tüm bunlarla birlikte titredi.

Kırılmalı. Açılış. Vahşi sesler.

Daha hızlı pompaladı, vuruşlarını uzun tuttu. Neredeyse tamamen dışarı çekiliyor ve gidebildiği yere kadar geri çarpıyor, kıcında tamamen kayboluyordu.

Ve sonra, tamamen dışarı çekti. Ve tekrar içeri itti. Direnç yoktu ve Karla yeniden içeri girmenin karıncalanma, elektrik hissiyle haykırdı.

Tekrar yaptı. Tamamen dışarı, onu boş ve ağzı açık bırakarak. Ve tamamen içeri, uzun bir vuruşla içine daldı. Ve tekrar.

Adam onu düzgün bir şekilde becerdiğinde ağlıyordu, hayal kırıklığından, artan gerilimden, imkansız serbest bırakmadan ağlıyordu. Titreyen bir karmaşaydı, orgazmın kıyısında duruyordu, kıcı ork sikiyle doluydu.

Ve sonra, dudaklarından sert, vahşi kelimeler döküldü ve Karla onun etrafında sıkıldı ve neredeyse... neredeyse...

İçinin derinliklerinde, derinliklerinde durdu ve içi daha fazla dolarken ağzını sessiz bir çığlıkla açtı... ve daha fazla... Karnı elinin altında daha da yuvarlaklaştı. Yabancı, imkânsız bir basınç onu içten içe parçalıyordu ve vücudu Gurd'un siki ve döleriyle dolup taşarken boşalıyor, boşalıyor ve boşalıyor.

Adam çekildi ve döleri içinden fişkırdı, hâlâ içinden geçmekte olan vahşi, imkânsız orgazm tarafından dalga dalga dışarı itildi, vücudunu tepeden tırnağa salladı.

Karla bayıldı.

Sonsöz: Sevgiyi Yaymak

"Biliyor musun, kendi orkumun bana yüz bakımı yapmasını tercih ederim," dedi Delilah, göz kapaklarında salatalık dilimleri ve yüzünü kaplayan yeşilimsi, kremi bir maskeyle bir koltuğa uzanmıştı.

"Ama o zaman başka insanlarda işe yarayıp yaramadığını bilemem," dedi Karla, keskin yüz maskesini taktığı diğer koltuktan. "Bilirsin, eğer onun eşi olmayan biri için işe yaramıyorsa."

"Oh, iyi. Eğer işe yararsa bunu bir cilt bakım ürününe dönüştürecek misiniz? Manşetleri görebiliyorum: *Sadece bir uygulamadan sonra tüm cilt tiplerini güzelleştiren ve nemlendiren gizemli, güçlü tedavi. Bu anında, fıstık aromalı, vegan ürünü deneyin ve hayallerinizdeki cilde kavuşun!*"

Salatalık dilimlerini düşmemeleri için tutarak kıkırdadı.

"Yine de buna vegan diyemem," dedi Karla kahkahalarla titreyerek. "Teknik olarak değil."

"Fındık gibi kokuyor... Oh, bekle. Hayır. Hayır, söyleme, söyleme..." Delilah o kadar çok gülüyordu ki, karnını tutarken salatalık yere düştü.

"Ne diyeyim?"

"Şey... Nutty..." Delilah hırıltılı nefes alıyordu. "Oh, hadi ama. Fındık gibi mi? Fındık gibi mi kokuyor? Ve taşaklarından mı çıkıyor?"

"Şey, teknik olarak, ondan çıkıyor..."

"Horoz!" Delilah çığlık atarak bir başka çılgın kahkaha nöbeti başlattı. "İşte bu yüzden vegan değil!"

Karla endişeyle ona baktı.

"Baksana, Gurd'un spermi seni uçuruyor mu?" Yerde baltasını bilemekte olan Gurd'a döndü. "Senin menin insanları uçurabilir mi?"

Omuz silkti. "Hiç sanmıyorum."

Delilah sonunda kahkahalarla gülmeyi bıraktı.

"Kafam iyi değil. Kendim oluyorum. Tamam, hadi şu mucize spermi yıkayalım. Cildimin daha iyi olup olmadığını görmek istiyorum."

Banyoda ikisi de artık kurumakta olan maskeleri duruladı ve Delilah hayretler içinde kaldı.

"Bakın! Çenemin etrafında biraz hiperpigmentasyon vardı ve gitti! Ve kaşlarım çok güzel görünüyor.

çok daha iyi, daha yumuşak! Sağlıklı bir parlaklıkları var. Bu şeyi saçında denedin mi? Aman Tanrım, bana bir ork ayarlamalısın! Ya da iki tane! Kızım, bir fabrika kuruyoruz!"

Karla Gurd'a döndüğünde orada biri vardı. İki kişi. Daha doğrusu, bir kişi ve bir kişi.

"...Şeytan mı?" Karla ziyaretçinin kırmızı derisine, kocaman boynuzlarına ve toynaklarına bakarak şüpheyi sordu.

"Bizi buraya getiren o," dedi Gurd, baltasını tehditkâr bir şekilde kaldırarak. "Ve burada ete kemiğe bürünmüş durumda, yani beni sizden uzaklaştırmaya kalkarsa onu öldürebilirim."

"Ayy," dedi Şeytan'ın yanında duran kadın. "Bu çok şirin! Gördün mü, onlara izin vermelisin kal!"

Şeytan'ın gözü seğirdi.

"Kargaşaya neden olmaları gerekiyordu," diye homurdandı, pençeli elleri yumruk şeklinde kenetlenmişti.

"Değil... etrafa sevgi yaymak!"

"Başka bir 'cosplayer' mı?" Delilah havalı tırnak işaretleri yaparak sordu. "Bana aldırmayın, ben sadece bir iş planı yazmaya gidiyorum."

"Ne iş planı?" Şeytan ona dönerek sordu. "Yüz bakımı," diye cevapladı kız, yüzünü asmadan.

Karla, Gurd'a endişeli bir bakış atarak, "Ork özüyle kozmetik yapmak istiyoruz," diye açıkladı. Onun dairesinde kimseyi öldürmeyeceğini umuyordu. Kanı temizlemek spermi temizlemekten çok daha zordu.

Şeytan'ın yüzü yavaş, duygusal bir gülümsemeyle aydınlandı.

"İşte bu hoşuma gitti. Yap bakalım. Ve herkes kullandığında, kozmetik ürünlerinizin gerçek kaynağını sızdıracağız. Çok güzel. Devam edin, millet."

"Güle güle!" diye neşeli bir el salladı kadın ve ikisi de bir duman bulutu içinde kayboldular.

"Şimdi, ilk küçük fabrikamızı kurmak için gerekli parayı ve binayı nasıl bulacağız?" Delilah söyledi,

Gözlerinde hırslı bir parıltı.

Gurd omuz silkerek ona kredi kartını uzattı.

"Bunlardan bir sürü var. Ve başka şeyler. Üssümüzü görmek ister misiniz? Bir sürü boş oda var."

Delilah güldü ve Karla da Gurd'un elini tutarak ona katıldı. Onunla tanışmak başına gelen en güzel şey olmuştu. Ve bu sadece bir başlangıçtı.

SON

Cildiniz her zaman sağlık ve güzellikle ışılsın!

CROW

Canavar Erotika

Bölüm 1: Karanlıktaki Kanatlar

Karga çiçek açmış bir akasya ağacının tepesinde oturuyordu, silueti arkasındaki yüksek binanın parlak penceresine karşı karanlıktı. Hareketsizdi, keskin gözleri sessiz sokağa dikilmişti.

Bir saattir böyle oturuyordu. Bekliyordu.

Veronica her an ortaya çıkabilirdi. Her zaman geç saatlere kadar çalışır, bugün yapabileceği hiçbir şeyi yarına bırakmaz ve her zaman başkalarının iş yükünü onun omuzlarına yıkmasına izin verirdi.

Crow onun iş ahlakına hayranlık duyuyor ve aynı zamanda bundan rahatsız oluyordu. Yoluna çıkan her canlıya baktığı gibi kendisine de bakmasını diliyordu.

Ama Veronica kendi iyiliği için fazla nazıktı. Crow başını eğdi, boncuk gözleri soğuk ve kızgın parlıyordu.

Sıkı bir ele ihtiyacı vardı. Onun ihtiyaçlarıyla ilgilenecek birine. Onu herkesten üstün tutacak birine. Kendisinden her zaman esirgediği zevki alması için onu zorlayacak birine.

Bir araba kaldırımın kenarında durdu. Veronica arabadan indi, kıvrımlı vücudu yorgun ve kamburdu, market poşetleri ona ağırlık yapıyordu. Araba başka bir gece yolcusunu almak üzere uzaklaştı ve Veronica iç geçirerek apartmanına baktı. Günün son çabası için omuzlarını güçlendirdi: altıncı kattaki dairesine çıkan merdivenleri tırmanmak.

Crow ona (bazı tehditler ve dayak da içeren) ayarlamalar yaptığını ve asansör tamir şirketinin nihayet yarın gelip işlerini yapacağını söylemek isterdi ama bu kısmı rahatlıkla atlayabilirdi.

Keşke içeri dalabilseydi, elindeki poşetleri alabilseydi ve onu yukarı kadar takip edebilseydi. Ona akşam yemeği pişirecekti, her zaman yediği donmuş yiyecek tepsilerinden daha iyi bir şey, düzgün bir yemek hazırlayamayacak kadar yorgun.

Sonra ona bir banyo hazırlayacak ve o sıcak suyun içinde yatarken boynuna masaj yapacak ve belki de pençeli kuş adam elleri onun dolgun bedeninden aşağı kayacak ve cömert göğüslerini avuçlayacaktı.

İç çeker ve tüylerini okşardı, o da onu banyodan çıkarır, dar yatağına yatırır, stresini ve endişelerini yalayarak yok ederdi.

Yatağının başucundaki çekmecedeki çeşitli oyuncakları da kullanırdı. Onları kullanırken, perdeleri açık ve ışıkları sönmükken, karga gözleri karanlığı mükemmel bir şekilde delip geçebilirken, onu izleme isteğine her zaman direnmişti.

Ama onunla birlikte olursa, her şeyi kendisinin yapmasına gerek kalmazdı. Onu tekrar tekrar orgazma ulaştıracaktı, ta ki yumuşak ve kemiksiz bir hale gelip tamamen gevşeyene kadar.

Doyduğunda da onu yatırır ve uykusuna göz kulak olurdu. Gece yarısı uyandığında onu çağırır, o da arkasına uzanır ve kendini onun davetkâr sıcaklığına gömerdi. Onunla birlikte uyur, tüylü kollarıyla tatlı bedenini sarar, kabuslarını uzakta tutardı.

Onu koruyorum.

Uzakta bir köpek havladı ve Crow'un görüşü paramparça oldu, yerini acı, soğuk gerçekliğe bıraktı.

İsteklerini asla eyleme dönüştüremedi. Veronica'yı sadece uzaktan koruyabilirdi,

Düşmanına göz kulak oluyor ve uzaktan hayatını kolaylaştırıyor.

Kara karganın kalbi öfke ve arzuyla sızlasa da, ona asla yaklaşmamasının doğru olduğunu biliyordu.

O karanlıktan, korkudan ve acıdan yaratılmış bir yaratıktı ve Veronica'nın hayatında başka bir kâbusa ihtiyacı yoktu. Bu yüzden onu izledi, kanatlarını onun hayatının üzerine koruyucu bir şekilde yaydı. Tıpkı şimdi yaptığı gibi, Veronica çantasındaki anahtarı bulmaya çabalarken ona öfkeli bir çaresizlikle bakıyordu.

Kapının kilidini açmak için bir poşeti yere bıraktı. Kapı suratına kapandı, çünkü yorgunluğundan poşeti alırken kapanmasını engellememişti.

Sonunda, mırıldandığı bir sürü küfürden sonra içeri girmeyi başardı. Crow, dairesinin ışıkları yanana kadar birkaç uzun dakika bekledi. Yalnız ve güvende olduğundan emin olmak için içeri bakarak daha yakın uçtu. Tatmin olduğunda kanatlarını açtı ve sertçe çırparak kirli gökyüzüne doğru yükseldi.

Gitmesi gereken bir yer vardı.

Bölüm 2: Peri Masalı Büyüsü

Jaga'nın çitinin hemen içindeki uzun bir meşe ağacına kondu. Evine giden yolda iki kişi yürüyordu, bir erkek ve bir kadın. Davranışları cinsel gerilimden söz ediyordu; birbirlerine doğru çekildiler ama elleri birbirine değer değmez kadın sıçrayarak uzaklaştı.

Bedava eğlenceyi asla es geçmeyen Crow, hareketsiz bir şekilde oturdu ve hafifçe hareket eden yaprakların arasından onları izledi.

Crow adamın insan olmadığını hemen anladı. Etrafında bir uyarı gibi parlayan güçlü, gümüş bir aurası vardı. Çok güçlüydü. Tehlikeliydi. Muhtemelen bir şekil değiştiren.

Eğer onun düşmanı olursa, Crow bir dövüşten canlı çıkacağından emin değildi. En azından adil oynarsa.

Şekil değiştirenin yanındaki kadın insandı ama karanlık, çalkantılı aurası kaderine kara büyünün dokunduğunu gösteriyordu.

Yanında yürüyen adamın ne kadar tehlikeli olduğundan tamamen habersiz görünüyordu.

"Oraya girmemi mi bekliyorsun?" diye sordu alaycı bir ifadeyle, Jaga'nın tamamen siyah olan ve tehlikeli bir şekilde bir tarafa doğru eğilmiş evini işaret ederek.

Crow kadının bu kadar cesur mu yoksa sadece aptal mı olduğunu merak etti. Yanındaki korkunç canavara meydan okumakla kalmamış, aynı zamanda var olan en güçlü cadının eviyle de alay etmişti.

"Ve orada birinin bana yardım etmesi gerekiyor-ne? Daha az felaket olmama mı? Gerçekten patron, kov beni. Benden bu kadar," dedi ve durdu.

Kapıya doğru geri döndü. Şekil değiştiren göz açıp kapayıncaya kadar uzun, pullu bir kuyruk uzattı, ama kuyruğunu ona dolayamadan tökezledi ve yüzüstü yere düştü. Bir an sonra kuru bir dal ağaçtan başının üzerine düştü.

Şekil değiştiren onu kuyruğuyla yakaladı ve bir kenara fırlattı.

"Benimle geliyorsun Jo," dedi hırlayarak. "Yoksa hayatını yürüyen bir kaza olarak yaşamaya mı niyetlisin?"

Ayağa kalktı, neredeyse öfkeden hırlayacaktı.

"Sikini emerken *kaza* geçirmediğim için mutlu ol! Olabilirdi *kazara* ısıırıp kopardı. O zaman sadece bir tane olurdu, tıpkı Tanrı'nın istediği gibi."

Crow'un pullardan ve iki penisten bahsetmesinden çıkardığı şekil değiştiren -bir tür yılan ya da kertenkele- onun tehdidini hiç umursamadan güldü.

"Eğer şimdi boşalmazsan iki sikimi de gırtlığına sokacağım ve bunda tesadüfi bir şey olmayacak."

Jo sessizce onu düşündü ve sonra kasıtlı olarak ayaklarını dikip kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. Sırıttı. Crow, şekil değiştirenin tehdidini gerçekleştirmeye cesaret ettiğini fark etti.

İkisi de deli.

Şekil değiştiren hırladı ve ona doğru ilerledi. Ama Jo'ya ulaşmadan Jaga'nın ön kapısı açıldı ve altın rengi ışık verandaya yayıldı.

"Perun aşkına, ben orada olmazsam kimse benim bahçemde sevişmeyecek," dedi, Slav aksanı her zaman sinirlendiğinde olduğu gibi güçlüydü. "Girin içeri. Sadece siz değilsiniz

bu gece beni görmek istiyor."

Evin içinde kayboldular ve Crow sabırla bekledi. İki saat geçti, zaman ayın gökyüzündeki yavaş dansıyla ölçülüyordu. Sonunda dışarı çıktılar. Jo bastırılmış ve kaybolmuş görünüyordu, aurası etrafını sıkıca sarmıştı, siyah artık altın rengine bürünmüştü. Şekil değiştirenin yüzünde öldürücü bir ifade vardı.

Onun önünde yürüdü, belli ki karanlık düşünceler içinde kaybolmuştu. O da onu takip etti. Crow şekil değiştirenin tereddüt edişini izledi, aurası daha da parlıyordu ve sonra elini rahatlatıcı bir şekilde onun omzuna koymak için kaldırdı. Ama o bunu yapamadan Jo dönüp ona baktı.

"Senin merhametini istemiyorum, Draco. O yüzden Tanrı aşkına, sakın duygusallaşayım deme."

"Pekâlâ," diye cevap verdi, karanlık bir ifadeyle onu izliyordu. "Ne istiyorsun o zaman?"

Kadın dudaklarını yaladı ve ona savunmasız, neredeyse yalvaran bir bakış attı.

"Bir ikram. Beni unutturacak bir şey."

Draco bir an donakaldı, sonra bir adım daha yaklaşp ellerini kızın yanaklarına koyarak yüzünü sabit tuttu. Uzun bir süre birbirlerine baktılar ve sonra sanki sözsüz bir anlaşmaya varmışlar gibi Draco onun elini tutup arkasından Jaga'nın gıcırtılı kapısına doğru çekti.

Karga, Jo'nun 'ikram' derken neyi kastettiğini merak ederek onları takip etmek istedi ama Jaga tam o anda ona bir pencere açmayı tercih etti. Tuhaf çifte son bir kez baktıktan sonra kanatlarını açıp içeri uçtu.

Masalsı eviyle tamamen uyumsuz, parlak ışıklı, modern bir alan olan mutfığa indi. Gözleri pırıl pırıl bir bıçak takımına takıldı, en büyüğü yetişkin bir adamı etkili bir şekilde doğrayabilecek büyüklükteydi.

Yemek pişirmek Jaga'nın hobisi ve tutkusuydu. Yemeğe ve yemek hazırlamaya çok önem verirdi. Şimdi, gecenin bu geç saatinde, mutfak tertemizdi, tezgahlar bir bardak dışında boştu, yarım

altın rengi, ışıltılı bir sıvıyla dolu.

"Sandalyenin üzerinde bir bornoz var," dedi Jaga, kilerden çıkarak. "Benim rahatım için üstünü değiştir. Düşünce okuyacak havada değilim."

Bardağı kaptı ve ona üstünü değiştirmesi için fırsat vererek arkasını döndü. Karga gagasını bir kez tıkırdattı ve tüylerini silkeledi. Birdenbire büyüyor, kemikleri bir dizi şiddetli, yakıcı çatlakla uzuyor, gagası kırılıyor ve kendini yeniden şekillendiriyor, tüyleri şiddetle dökülüyor, insana dönüşen pençeli ayaklarına düşüyordu.

Kanatları titredi ve büküldü, etleri eriyerek insan kolu şeklini aldı, derisinden yeni siyah tüyler acı veren dikenlerle çıktı.

Karga kloakası titreyerek şekil değiştirdi ve yumuşak siyah tüyler içinde bir penis büyüttü. Her zaman olduğu gibi, yer değiştirdiğinde, tam bir ereksiyonla ortaya çıktı, ağır, nervürlü, serbest bırakılmak için ağrıyordu.

Crow, dönüşme işkencesinden tüm vücudu acı çekse de, iç çekerek şikâyet etmesine bile izin vermedi. O anlarda, şekil değiştirenlerin bu kadar kolay dönüşebilmelerine, iki nefes arasındaki boşlukta bir şekilden diğerine geçebilmelerine imreniyordu.

Ama sonra lanetini hatırladı. Jaga'nın zekice büyüğü olmasaydı, günlerinin geri kalanında sadece bir karga olacaktı, düşünceleri bu kadar küçük bir beyne hapsolmaktan küçülecek, insanlığı kendini kaybedene kadar kan kaybedecekti.

Ona insanlığını geri vermişti. Cehennem gibi acısa bile.

Titreyen elleriyle bornozu üzerine geçirdi ve mutfağın ortasındaki parlak ada tezgâhının

arkasına oturdu. Ereksiyonu yakında sönecekti ama o zamana kadar tezgâh onu gözlerden saklayacaktı.

"Ben iyiyim," dedi, sesi boğuk bir cızırtıyla çıkıyordu.

Jaga içkisini koklayarak ona geri döndü. Tüy yığınının bir bakış attı ve parmağını döndürerek bir süpürge ve faraş çağırdı ve hemen ortalığı süpürmeye başladı.

"Umarım sakıncası yoktur. Lanetli tüyler değerli bir iksir bileşenidir. Ve değiştiğin için teşekkür ederim. Bu, bir bedenin yıllar boyunca katlandığı tüm büyüme sancılarının birkaç saniyeye sığdırılması gibi bir şey olmalı. Çok acıdığını hayal edebiliyorum." Küçük bir yudum aldı. "Mmm. Bu çok lezzetli. Umarım Draco'nun yakında tekrar yardımına ihtiyacı olur. Bana en iyi şeylerle rüşvet verir."

Ah, Draco. Ejderha sonrası sersemliğiyle Crow kendisinden önce gelen tuhaf çifti hatırladı ve merakı parladı.

"Kim o?" diye sordu pençeli avuçlarını tezgâhın üzerine koyarak. Ellerin arkası yumuşak, siyah bir tüyle kaplıydı. Korkunç ve uygunsuz görünüyorlardı, bu yüzden onları kucağına sakladı.

"Sana söylemeyeceğim," dedi Jaga, altın rengi içkiden biraz daha yutarken gözleri yarı kapalı bir şekilde. "Onların hikâyesi henüz bitmedi ve ben yarım yamalak hikâyeler anlatmaktan nefret ederim. Her neyse. Lanetini kırmakla ilgili yeni bir fikrim yok. Ama geçen sefer konuştuğumuz şey hakkında biraz araştırma yaptım."

Karga sıkıntıyla gagasını tıkırdattı. Onu davet etmişti, kendi rahatı için değişmesini emretmişti ve şimdi ona her şeyin boşuna olduğunu mu söylüyordu?

Jaga alaycı bir tavırla, "Oh, tüylerini bu kadar diken diken etme," dedi. "Bu iyi bir haber. Sizi tamamen iyileştirmeyebilir ama dönüşümlerinizi daha az acı verici hale getirecektir. Ayrıca gün içinde de değişebileceksiniz. Düşünmeye değer."

Crow iç çekti. Titremelerin bir kısmı kayboldu ve siki merhametli bir şekilde gevşedi. Boğazı hâlâ yanıyordu, yeni büyüyen ses telleri korkunç bir şekilde kaşınıyordu. Yavaşça Jaga'nın lavabosuna doğru yürüdü ve musluktan soğuk su içti, büyük gagasını akıntıyı yakalamak için eğdi.

"Peki. Söyle bana," dedi adam doya doya içtikten sonra. "Ne yapmam gerekiyor?"

"Bu hâlâ gerçek aşkın öpücüğüyle ilgili," dedi. "Şüpheli olduğunuzu biliyorum ve umarım argümanlarımı tekrar gözden geçirmişsinizdir."

Karga ayağını karo zemine vurdu, pençeleri yumuşak, cızırtılı tıkırtılar çıkarıyordu.

"Evet. Peri masalları gerçektir. Ben kelimenin tam anlamıyla bir peri masalı lanetinin ürünüyüm. Sen Baba Jaga'sın. Ne demek istediğini anlıyorum. Benim tek endişem, tecrübelerime göre, sadece çirkin hikayelerin gerçek olması. Kara büyü. Canavarlar. Lanetler. Katil bir cadı... Tüm saygımla."

Jaga başını geriye attı, kızıl saçları parlak ışıktaki parlıyordu ve gırtlaklarını yırtarcasına güldü.

"Eğer hakkımız olandan bahsediyorsak, bu oldukça fazla bir saygı," dedi sonunda şeytani bir sesle

sırıtarak. "Sizin de çok iyi bildiğiniz gibi. Şimdi, başka bir iyi haber daha var. Gerçek aşk karşılıksız olabilir. Bu yüzden sevdiğiniz kişiyi, o zavallı her kimse, öpmeniz yeterli. Onlar da sizi sevmek zorunda değil."

Karga tamamen hareketsiz kaldı, açık pencereden içeri giren esintide bir tüyü bile kıpırdamadı.

"Benim... sevdiğimi nereden biliyorsun?" diye sordu, kelimeler nefret dolu, neredeyse bir tıslama gibi çıkıyordu. Jaga elini umursamazca salladı.

"Oh, o her yerinde. Her nefeste, çırpınan siyah kalbinin her seğirmesinde. Perun aşkına, auran pembe. Gerçekten, daha açık olamazdı."

"...pembe?"

Jaga tekrar kıkırdadı ve bardağını boşalttı.

"Şey, lacivert siyahla karışık ve şu küçük pembe lekeler var. Eğer gerçekten bu kadar kesin olmak zorundaysak. Her neyse. Şunu bir düşünün. Bir randevuya git, bir öpücük çal, özgür bir adam ol. Yani, kuş adam. Ama özgür."

Karga başını yana eğdi ve Jaga'nın tamamen delirip delirmediğini merak etti. O bitti

900 yaşında. Bu yaşta bunaması o kadar da beklenmedik bir şey değil. "Neden bana böyle bakıyorsun?" Jaga tersledi.

"Sadece ağzından köpükler saçmaya başlamanı bekliyorum," dedi. Jaga ona anlamsızca göz kırpınca içini çekti ve sırtını, muhtemelen birkaç cesedin düzgün paketler halinde yerleştirilebileceği kadar büyük olan lekesiz, parlak buzdolabına yasladı.

"Sen delisin," diye açıkladı kollarını kavuşturarak. "Bir *randevuya* çıkamam. Yüzümü gösteremem ve insanların dehşet içinde kaçmamasını bekleyemem. Ve kesinlikle bir öpücük *çalamam*. Benim dudaklarım yok."

Jaga ağzı sırtarak onu başından savdı. Crow bir ayağından diğerine adım attı. Kadının yüzü ona bir zamanlar onu kuş formundayken yakalamaya çalışan bir kediye hatırlattı.

"Oh, pish. Aynaya baktın mı? Evlat, sen bir afetsin! Sadece kollarını esnet, kalçanı göster ve kimse gagana bile bakmasın. Dürüst olmak gerekirse, kara kara düşünen, acı çeken bir tip olsaydım, ki değilim, seni kendim yerdim. Dudaklara gelince, eminim bunu başarabilirsin. Dilin var, değil mi?"

Omuz silkti, onun küçümseyici ses tonuna sinirlenmişti. Elbette, bunun çok kolay olduğunu düşünecekti. Kendini genç bir kadın gibi gösterebilen yaşlı cadı kesinlikle görünüşün önemli olmadığını düşünecekti. Ya da rızanın, çünkü herhangi birine ya da herhangi bir şeye istediğini yaptırabilirdi.

Şu anda bile onu manipüle ediyordu. Küçük bir umut kıvılcımını ateşlemişti, bu kıvılcım gerçek bir cehenneme dönüşecek ve adamın kalbinin etrafına ördüğü tüm teslimiyet ve kendini inkâr duvarlarını yerle bir edecekti.

Daha önce yasak ve imkânsız olan Veronica'yı gagasıyla öpme düşüncesi onu arzudan ve kendinden nefret etmekten ürpertti. Hayır. Dokunmaktan bahsetmek bir yana, onu görmenin dehşetini bile ona asla yaşatamazdı.

Ve yine de, umut yanıyordu. Tehlikeli, hain bir umut.

Jaga bir pipo çıkarıp yaktı ve mutfığı keskin, bitkisel bir dumanla doldurdu.

"Gördün mü?" dedi, piposuyla onu işaret ederek. "Kara kara düşünüyorsun. Oysa yapman gereken şey aşkının yatak odasına uçmak ve o öpücüğü almak için çalışmak."

"İyi geceler," dedi Crow pencereye dönerek. Gitmek zorundaydı çünkü aksi takdirde ona hakaret etmiş olacaktı. Bu da akıllıca olmazdı. Ne de olsa Jaga onu kurtarmıştı.

Minnettarlık önemliydi. Her şeye gücü yeten, intikamcı kurtarıcınıza işgüzar bir kocakarı dememek de öyle.

"Bekle," dedi. "Ayrıca yaşadığın diğer sorunla ilgili bir teoriyi de test ettim."

Crow isteksizce geri döndü.

"Evet? Tedavi edebilir misin?"

Jaga piposundan uzun bir nefes çekti ve birkaç mükemmel duman halkası çıkardı.

"Hayır. Ve aslında bunu anlamam bu kadar uzun sürdüğü için biraz utanıyorum." Hiç de utanmış görünmüyordu. "Görüyorsun, seni lanetleyen cadı bunu büyüünün içine yerleştirmiş. Bu bir tür ikincil lanet ve ancak seni eski haline döndürmeye çalıştığımda tetiklendi. Korkunç bir cadı o. Ve kurnaz."

Bir kez başını salladı, yüreği burkuldu. Lanetini büyük ölçüde kabullenmiş, onunla yaşamayı öğrenmişti.

Ama o bir parça, o bir aşağılanma, geleceğini karartan sürekli bir gölgeydi.

"Ne yazık ki cadıyı öldürdün," dedi Jaga. "Ondan bir şeyler öğrenmeyi çok isterdim. Ya da, bilirsin, lanetini geri alması için onu ikna etmeyi."

"Evet," dedi Crow, omurgası kaskatı kesilmiş, pençeleri öfkeyle kıvrılmıştı. "Yazık."

Jaga yumuşak bir iç çekerek yaklaştı ve onun birkaç adım gerisinde durdu. Onun aurasını hissedebiliyordu, yakıcı sıcaklığı kendi karanlık aurasının kenarlarını yalıyordu. Neyse ki Jaga dokunmaya çalışmadı.

Ama sadece bu bile, auraların nazikçe fırçalanması bile rahatlatıcı geliyordu.

"Bir şeye ihtiyacın olursa buraya gel, ödeme yapmana gerek yok. Umarım öpücüğü denersin. Bilim için de, çünkü işe yarayıp yaramadığını bilmek istiyorum, ama daha çok senin iyiliğin için. Şimdi uç. Geç oluyor."

Karga arkasına bile bakmadan içe doğru kıvrıldı, tekrar kuş olana kadar küçüldü, küçüldü ve bir tüy telaşıyla sabahlığın içinden fırladı.

Aya doğru uçtu, her şeyi unuttu, geriye tek bir düşünce kaldı: Veronica'ya. Onun için Aşk.

Bölüm 3: Veronica ve Canavar

Saat ikiyi geçmişti ve hiçbir şey yolunda görünmüyordu. Mahalleyi son bir kez daha gözden geçirdi, çok özel bir yüze ve herhangi bir anormalliğe dikkat etti, ancak şüpheli bir şey yoktu.

Veronica'nın güvende olduğundan emin olunca, penceresinin karşısındaki uzun akasyada kendisi için yaptığı yuvaya yerleşti. O gece, Jaga'nın saçlarının tüylerini yakan bir ateşe dönüştüğünü, kendisini lanetleyen cadıyı, pençeleri gözlerini delerken bile çılgınca kıkırdadığını hayal ederek uyudu.

Rüyasında pembe kabuklu yumurtalardan çıkan yavru kargaları görüyordu. Acınası bir şekilde ciyaklıyorlardı ve yuvalarının hemen yanında, onları rahatlatmaya, uyumaları için şarkı söylemeye hazır sıcak bir varlık vardı.

Ve bu hayaller arasında, rüyasında Veronica'yı öptüğünü gördü.

Adam uyandığında, kadın penceresindeydi ve sabahın parlak ışığında buğulanan şehre bakıyordu. Gözleri şiş ve yorgundu. Bir yanağı diğerinden daha kırmızıydı, yastığının izi belli belirsiz çizgilerden oluşan bir ağ gibiydi. Kahve içiyordu, saçları asi bir hale gibi farklı yönlere doğru uzanıyordu.

Çok güzel.

Karga kanatlarını gerdi, tüylerini silkeledi ve dünyaya gaklamak için gagasını açtı. Veronica gözden kayboldu. Ağaç köklerinin arasına gizlenmiş küçük bir kuytuya uçtu, burada kısmen kapalı bir temiz su kabı tutuyordu. Kuş formundayken kapağını kırmak kolaydı.

Mahallede birkaç tur attı, gözleri hep Veronica'yı aradı. Yarım saatten fazla bir süre sonra ortaya çıktı, saçları hafiflemiş, yorgunluğu makyajla zar zor örtülmüştü.

Crow onu otobüse kadar takip etti ve sonra bindiği otobüsü takip etti. Kız yüksek, cam ofis binasının içinde kaybolduğunda, gözcülük yapmak için dışarıdaki bir ağaca yerleşti.

Ne zaman lanetler ve gerçek aşkın öpücükleri hakkında aklına takılan düşünceler onu rahatsız etse, iki kat daha dikkatli bir şekilde nöbetine devam ediyordu. Çok yorucuydu ama Veronica'nın dudaklarını düşünmesine izin veremezdi.

İrade gücü bir yere kadar gidiyordu.

Öğle tatilinde yürüyüşe çıktığında onu takip etmiş. Ve sonra onu geri takip etti. Boncuk gibi gözleri kalabalığı, arabaları, yakındaki binaların pencerelerini taramaya devam etti ama Emery hiçbir yerde görünmüyordu.

Öğleden sonra geç saatlerde, nihayet dairesinin dışındaki görevine dönme zamanının geldiğine karar verdi. İşi bittiğinde o kadar geç olurdu ki otobüsle uğraşmazdı. Genellikle bir araba çağırır ve doğruca eve giderdi, bu da yeterince güvenliydi.

Ve Emery'nin onu iş yerinde takip etmektense evinin dışında gözetleme yapması çok daha olasıydı.

Yine de aylardır onunla iletişim kurmaya çalışmamıştı. Belki de sonunda pes etmişti.

Karga bekledi. Gece çöktü, alışılmadık derecede sıcak geçen günün ardından ılık ve ılıktı. Yuvasında oturmuş, akşamın huzurlu seslerini, hoş havayı ve Veronica'nın güvende olduğunu bilmenin rahatlığını içiyordu.

Hatta Veronica'nın iş yükünü nasıl hafifletebileceğine dair iyi bir fikri bile vardı. Bir iş

arkadaşı vardı, Adam, en kötü görevlerini her zaman Veronica'nın üzerine yıkardı. Crow bunu birkaç gün önce

Adam'ın konuşmasına kulak misafiri olduğunda haftalık işyeri kontrolü.

Ve Crow ertesi gece kuş adam formunda Adam'ı köşeye sıkıştırarak ve o pislikle biraz sohbet edecekti. Ona sorumluluklarını başkalarının üzerine yıkmamayı öğretecekti.

Ve belki o zaman Veronica dinlenebilirdi.

Keyifli akşamın ve yarın için yaptığı tatmin edici planların etkisiyle, uzun süren gözetim gününün yorgunluğuyla, Crow uykuya daldı. Bu kez uykusunu rahatsız edici hiçbir rüya bölmedi, bu yüzden derin bir uyku çekti.

Ta ki bir çığlık onu uyandırana kadar. Bir kadın
çığlığı. Veronica'nın çığlığı.

Ne olduğunu anlayamadan yuvadan yuvarlanmaya başladı. Yere yarı inmişken kendini düzeltti ve kanatlarını çırparak yönünü bulmaya çalıştı.

Koşan ayakların sesi, anahtarların şingirtisi ve bir adamın sarhoş kahkahası vardı.
Emery.

Crow seslere odaklandı ve çok geçmeden hızla koşan Veronica'nın tam üzerinde uçmaya başladı, anahtarlığını kavıyor, çantası kalçasına çarpıyordu. Emery onu kovaladı. Eski sevgilisinin peşinden koşacak kadar sarhoş biri için ayakları şaşkıncı derecede sağlamdı.

"Geri dön bebeğim!" diye bağırdı. "Acelen ne? Sadece konuşmak istiyorum."

Veronica arkasına bakacak kadar yavaşladı. Adamın kendisine yaklaştığını görünce ciyakladı ve hızlanarak sola, en yakın arka sokağa döndü, muhtemelen dar sokakların labirentinde onu kaybetmeyi umuyordu.

Bir gün önce patlayan bir borudan sonra o sokağın inşaat halinde olduğunu bilmiyordu. Tüm alan kazılmış ve kapatılmıştı.

Karga bir uyarı gıkılaması yaptı ama artık çok geçti ve zaten onu anlamıyordu.

Veronica kapatılmış inşaat alanının önünde durdu ve nefes nefese kalarak çılgınca arkasına baktı. Emery sokağın ağzında durmuş, bir piç gibi sırtıyordu.

"İşte buradasın," dedi, sesi aldatıcı bir şekilde sakindi. "Şimdi yüz yüze güzel bir sohbet edeceğiz. Artık arkamdan dedikodu yapmak yok. Patronlarıma sinsice arkadan bıçaklayan mektuplar göndermek yok. Sadece sen ve ben."

Adam yavaşça ona doğru yürüdü ve Veronica sırtı barikata çarpana kadar geri çekildi. Nefes nefese arkasına bir bakış attı. Arkasında derin bir çukur vardı.

Karga onun sonunda çıkış yolu olmadığını kabul ettiği anı gördü. Çantasını yere bıraktı, anahtarlarını kavradı ve omuzlarını destekledi, içinden geçen hafif titremelere rağmen yüzü sabitti.

Cesur, vahşi Veronica. Ama yalnız değildi. Onu korumak için buradaydı.

"O mektubu gönderdikten sonra işini kaybettiğine gerçekten çok sevindim," dedi, sesi neredeyse sakindi. "Sen bir tacizci ve şiddet yanlısı bir pislisin. Ve çocuklarla çalışmayı asla düşünmemeliydin bile."

Emery'nin ifadesi nefret dolu bir yüz buruşturmasına dönüştü. Ona doğru ilerledi ama daha iki adım atamadan, Karga yüzündeydi, gagası ve pençeleri saldırmaya hazır. Emery'nin yanağına iyi bir çizik attı ve Emery onu olağanüstü hızlı ve güçlü bir hamleyle kenara itmeden önce kulağına sağlam bir gagalama yapmayı başardı.

"Ne oluyor lan?!" diye bağırdı Crow uçuşunu düzeltip geri dönerek tekrar Emery'nin yüzüne doğru geldiğinde.

Emery eğildi ve ayaklarının üzerinde dönmeye başladı. Crow ona tekrar saldırdığında hazır, ellerini kaldırarak çift gard aldı. Crow daha da yükseldi ve arkasını dönerek Emery'nin sırtına

Emery'nin boynunu. Emery dönüp onu kenara fırlatmadan önce uzun bir çizik daha atmayı başardı.

Yere indi ve hemen tekrar uçarak sokağın üzerinde yükseldi ve Emery'nin dikkati dağılmışken Veronica'ya koşması için öttü.

Ama o orada öylece durmuş, ağzı açık bir şekilde Crow'u izliyordu.

Bu yüzden tekrar daldı, doğrudan Emery'nin yüzüne nişan aldı, onu izlemek için yükseldi. Bu kez, hızla alçaldı, pençeleri hazırды. Eğilmesi ya da uçuşunu tersine çevirmesi mümkün değildi ama yeterince hızlı olursa pençelerini Emery'nin gözlerine gömüp onu etkisiz hale getirebilir ve Veronica'ya kaçması için zaman kazandırabilirdi.

Emery sadece ona baktı, yüzü tamamen açıktaydı. Zaman yavaşladı ve Crow neredeyse oraya varmıştı, tüm odağı sakatlayacak ama öldürmeyecek kadar sert vurmaya yöneldi, ki bu çok zordu.

Neredeyse geldik.

Emery doğaüstü bir hızla ona öyle sert bir ters vuruş yaptı ki kuş bedenindeki tüm kemikler sarsıldı. Karga bir duvara çarptı ve aşağı kayd, duyuları bir odaklanıp bir kayboluyordu. Kafatasının içinde korkunç bir kükreme büyüdü, sağır edici bir acı çığlığı, bu noktada fiziksel olmaktan çok zihinseldi.

Başarısız olmuştu. Veronica'yı koruyamadı.

Gözlerini kaplayan sisin arasından Emery'nin ona döndüğünü görebiliyordu.

"Bunu ödeyeceksin, kaltak. Küçük gösterinden sonra hiçbir okul beni işe almak istemiyor. Ve sayılan başka kimse de. Bu senin hatan."

Veronica duruşunu değiştirerek ona doğru döndü. Emery'den ayrıldıktan sonra birkaç krav maga dersi aldığıını hatırladı Crow. Belki de her şeye rağmen bir şansı vardı.

Ama Emery iri yarı ve hızlıydı. Beden eğitimi öğretmenliği ve futbol koçluğu yapmıştı ve işsiz kaldığı aylar içinde daha da heybetli bir hale gelmişti. Veronica'dan bir baş daha uzundu, kolları kaslarla doluydu, Veronica'nın yumuşak ve kırılgan olduğu yerde o güçlü ve sertti.

Karga başını salladı ve görüşü bulanıklaştı. Ayağa kalkmayı denedi ve üçüncü denemesinde başardı. Ama yapabileceği hiçbir şey yoktu. Kanatlarından biri hasar görmüştü, tüyleri garip açılarla dışarı çıkıyordu. Uçması mümkün değildi.

Başka kimsenin gelip yardım etmeyeceğini de biliyordu. Bu mahalledeki insanlar kendi işlerine bakarlardı. Çığlıklar duyduklarında tek yaptıkları televizyonlarının sesini açmak olurdu.

Emery'nin neredeyse şakacı bir tavırla Veronica'ya doğru hamle yapmasını ve Veronica'nın eğilerek menzilden çıkmasını yüreği sıkışarak izledi. Emery hafifçe tekrar saldırdı ve Veronica bir adım daha geri çekildi. Ablukadaki bir boşluğa doğru.

Emery onu o boşluğa doğru sürüklüyordu.

Düşüğünde bir yerini kırıyor, hatta ölüyordu ve bu bir kaza gibi görünüyordu.

Yani uçamıyordu. Yapabileceği tek şey şekil değiştirmekti. Veronica onun kâbus gibi şeklini görecekt ve muhtemelen korkudan bayılacaktı ama artık bunun bir önemi yoktu.

Onu kurtarmak yaptı.

Tüylerini silkeledi. Vücudu acıyla patladı, ıstırap uzuvlarını büktü, ateş boğazını yuttu, iç organları olgunlaşmış meyve gibi patladı ve yeniden büyüdü.

Emery Veronica'ya tekrar hamle yaptı ve bu sefer yumruğu Veronica'nın yanağına değdi. Veronica eğilmemişti. Crow'a bakıyordu, yüzü şok ve dehşetle doluydu.

"Sen ne...?"

Emery döndü, tam zamanında Crow'un tüm çirkin ihtişamıyla ortaya çıktığını gördü.

Doğruldu, güçlü vücudu dimdikti, vites değiştirdikten sonraki titremeleri tüylerini

ürpertiyor, iri gagası havayı ciğerlerine çekiyordu.

"Bu da ne... Nesin sen, ucube mi?!" Emery ığlık atarak şaşkınlığını

varsayılan çıkış, öfke. "Bu özel bir konuşma. Kaybol yoksa o acayip ellerini kırarım." "Hadi o zaman," dedi Crow, her kelime gırtlığını keskin bir acıyla delip geçerek.

Emery ilerlemek yerine bir adım geri çekildi. Gözlerinde korku parladı ve hemen daha fazla öfkeye dönüştü.

Öfke dolu bir çığlık atarak Crow'a doğru koştu, yumrukları havadaydı.

Kalabalık kaçtı. Her an daha da güçleniyor, acı yavaş yavaş azalarak kemiklerinin derinliklerinde zonklayan donuk bir sızıya dönüşüyordu. Emery hiç vakit kaybetmeden geri döndüğünde hazırды.

Emery'nin hamlesini solar pleksusuna indirdiği sert ve hızlı bir yumrukla karşıladı. Emery yüksek bir of sesi çıkardı ama yavaşlamadı. Crow'un saldırısını, göğsüne ve karnına nişan alarak bir dizi vuruşla karşıladı. Crow esnedi ve darbeler sert bir kas duvarından sekti.

Emery saldırısının hiçbir işe yaramadığını fark edince ağırlığını bir tarafa kaydırды. Emery onu kasığından vurmaya çalışmadan önce Crow'un aldığı tek uyarı buydu.

Crow bunun olmasına izin vermedi. Emery'nin havaya kalkan dizini iki eliyle yakaladı ve tekmenin momentumunu kullanarak bacağını daha da yukarı çekti. Emery inledi ve dengesini kaybederek sırt üstü yere düştü. Sağa doğru yuvarlandı, Crow'un tekmesinden kurtuldu ve nefes nefese ayağa kalktı, gözlerinde nefretten iki dar yarık vardı.

"Bu hiç sportmence değildi," dedi Crow, rahatlama anında omuzlarını yuvarlayarak. Yeni gelişen tendonları ve eklemleri bu hareketle mükemmel bir uyum sağlayarak hareket alanını genişletti. Emery hırlayarak yaklaştığında Crow sağ dirseğini gidebildiği kadar geriye çekti ve rakibi sağdan gelen darbeden kaçınmaya hazırlanırken sol eliyle Emery'nin çenesine hızlı ama zayıf bir aparkat savurdu.

Emery'nin dikkatini dağıttıktan sonra sağ eliyle güçlü bir düz vuruş yaptı. Tam da Crow'un istediği gibi Emery'nin şakağına indi.

Emery tökezleyerek geri çekildi, gözleri odaklanamaz hale gelmişti. Crow ona tekrar vurdu ve Emery yine tökezledi. O da karşılık vermeye çalıştı ama vuruş hedefi ıskaladı ve Crow'un eğilmesine bile gerek kalmadı. Emery'nin çırpınan kolunu bir kenara savurdu.

Ve tekrar vur.

Emery'yi barikatta Veronica'yı itmeye çalıştığı aynı boşluğa doğru sürüyordu. Üç adım daha. Crow, Emery'nin omzuna vurdu. İki adım daha. Sağ kalçasını tekmeleyerek Emery'nin dengesini kaybetmesine neden oldu.

Bir adım daha. Crow, gözleri kocaman açılmış ve yaşlarla dolmuş, vücudu titreyerek ona bakan Veronica'ya baktı. Onu bu kadar kötü korkuttuğu için duyduğu korkunç suçluluk duygusunu bastırdı ve şöyle dedi:

"Şimdi onu aşağı iteceğim. İzlemek istemiyorsan arkanı dönebilirsin."

Kadın küçük, refleksif bir hareketle başını salladı ve Crow bir kez başını salladı.

Sonra olduğu yerde dönerek bacaklarına güç verdi. Yüksek bir tekmeyle Emery'yi deliğe yolladı. Yumuşak bir inilti geri geldi ve sonra her şey sessizleşti.

"O yaşıyor, bu yüzden endişelenmene gerek yok. Onunla ben ilgileneceğim. Bunun olmasına izin verdiğim için de özür dilerim," dedi ve Veronica'dan uzaklaşarak onun çirkin gagasına daha fazla bakmak zorunda kalmamasını sağladı. "Bundan sonra daha iyi davranacağım. Söz veriyorum seni bir daha rahatsız etmeyeceğim."

Bölüm 4: İtirafılar

Uzaklaşmaya başladı, vardiya sonrası etkileri geri dönüyordu, adrenalini seviyesi düştüğü için şimdi iki kat daha güçlüydü.

"Bekle!" Veronica'nın korkmuş sesi geldi.

Karga dondu kaldı. Tek istediği ortadan kaybolmak ve onun bir kez daha korku dolu bakışlarına katlanmak zorunda kalmamaktı. Ama istediği her şeyi yapma dürtüsü daha güçlüydü.

"Ne istiyorsun?" diye sordu arkasını dönmeden. Titremeleri daha da arttı, kasları acı verici bir gerginlikle kasıldı.

"Bana adını söyle," dedi.

Veronica daha önce hiç kekelememişti. Crow küfretti, ama Veronica duymasın diye sadece zihninde küfretti ve kabahatler listesine bir suç daha ekledi.

Onun kekelemesine

neden olmuştu.

"Karga."

"Neden..." kadın derin bir iç çekerek kendini toparladı ve adam daha fazla dayanamadı. Dönüp ona baktı ve işte oradaydı: onu bunaltan bir şeyle yüzleşmek zorunda kaldığında omuzlarının tanıdık desteği, çenesinin kararlı duruşu. "Neden onunla dövüştün?"

Crow deliğe yaklaştı, Veronica ile arasındaki mesafeyi korudu ve onu ürkütmemek için yavaşça hareket etti. Aynı anda kalbi daha hızlı atıyor, kanı bir şelalenin gürültüsü gibi kulaklarına hücum ediyordu.

Ona hiç bu kadar yakın olmamıştı. Onun gözlerini hiç kaymış vücudunda hissetmemişti. Onun sadece varlığının uyandırdığı duygu kokteyli sarhoş ediciydi.

"Onu uzun zaman önce öldürmeliydim," diye homurdandı Emery'nin çukura yığılmış baygın bedenine bakarak. "Pençe gözünden. En hızlı yol bu. Sana bir daha zarar veremez."

Veronica'nın yüzü hafifçe yeşile döndü. Crow onu korkuttuğu için kendine bir kez daha lanet etti. Ama kontrolü çoktan kırılmıştı ve doğru düşünemiyordu.

"Neden yapmadın?" diye sordu, dişleri birbirine çarpacak kadar şiddetli bir şekilde titriyordu.

"Ona bir şey olmasını istemediğini söylemiştin. Ayrıldıktan belki bir hafta sonra Diane ile yürürken şöyle dediniz: 'İntikam istemiyorum. Hayır, onun iyi yaşamasını ve iyileşmesini istiyorum.' Yani onu öldürmedim. Sadece senin güvende olduğundan emin olmak için o piç kurusuna göz kulak oldum."

Veronica kollarını ovuşturdu, titremeleri biraz azalmıştı. Tiz ve histerik bir kahkaha attı, onun dışında her yere bakıyordu. Yüzü tamamen kızarmıştı.

"Çok komik. Sanırım kendimi ikna etmeye çalışıyordum, anlıyor musun? Bir yandan da onun... hak ettiğini almasını diliyordum."

"Bir dahaki sefere aklından geçenleri söylemeye çalış. Çünkü bu gibi konularda istediğin her şeyi yapacağım," dedi, sesinin bu kadar gerçekçi çıkmasından memnundu. Durum yeterince kötüydü. Her kelimeyle kendini daha da mahkûm ediyordu.

Crow içini çekti ve ayaklarına baktı, keşke ortadan kaybolabilseydim diye düşündü. Ama o zaman Veronica'yı nasıl koruyacaktı?

İşte o zaman ayaklarının çıplak olduğunu fark etti, pençeleri siyahtı ve en yakın sokak lambasının ışığında parlıyordu, inciklerinden yukarı doğru uzanan yumuşak siyah tüyler esintiyle hafifçe dalgalanıyordu.

Çıplaktı. Ve aleti açıkça kalkmıştı ve kesinlikle damlıyordu. "Siktir."

Veronica kıkırdama olabilecek tiz bir ses çıkardı. Ve sonra hıçkırdı. Ve ayaklarının üzerinde sallandı.

Crow omuzlarını dikleştirdi ve ona sert bir bakış attı.

"Bu kadar yeter. Şoka girmişsin. Telefonunu çıkar ve Diane'i ara. Yeterince yakın oturuyor ve dairene gitmene yardım edecektir."

Veronica ona şaşkın bir bakış attı ve elini çantasına attı ama yarı yolda durdu.

"Diane'i arayamam. Bebeğinin bugün ateşi vardı. Hastayken koşarak gelmesini bekleyemem. Ama sorun değil. Ben iyiyim. Evim de uzak değil. Yürüyebilirim."

Kekelemeyi bırakmıştı. Bu gerçekten iyiye gittiği anlamına geliyordu. Ya da belki daha kötüsü, tekrar sallanıp neredeyse Emery'nin peşinden düşerken bunu söylemek zordu.

"Siktir. Delikten uzaklaş."

Gözlerini kırpıştırarak adama baktı, dudakları aralandı, gözleri camlaştı. Dolgun, yumuşak parmakları çantasının askısını düşüncesizce okşadı.

Tekrar sallandı.

Crow uzun bir sığrayışla onun yanındaydı. Kız tam uçuşumun kenarından yuvarlanırken elini yakaladı, dudakları şaşkın bir O harfi oluşturdu.

Tereddüt etmeden onu kaldırdı, bir eli dizlerinin altında, diğeri sırtının altındaydı. Onu inşaat alanından uzaklaştırdı, adımları ölçülü ve etkiliydi, siki hâlâ kalkıktı ve güçlü bir ihtiyaçla zonkluyordu.

Onu zorlamanın bir faydası yoktu. Vardiyadan sonra her zaman kontrolünü kaybetmişti ve şimdi Veronica kollarındayken Crow şehvetten çılgına dönmüştü. Duyuları ateşlendi, sinir uçlarının tazeliği bu deneyimi daha da yoğunlaştırdı.

Karnı ona bastırıyor, kalçası karnına sürtünüyor, göğsü sıcak ve ağır bir şekilde göğsüne yaslanıyordu. Onun her çılgınca nefesini, nabzının her çırpınışını hissedebiliyordu. Onun aurası, zengin balın altın rengi, ısıltılı kehribar rengi, onunkine karşı dalgalanıyordu, iki ruh birbirine dokunuyor ve birlikte akıyordu.

Bunun bitmesini hiç istemedi.

Yine de onu bir an önce eve götürmek zorundaydı. Saat geç olmuştu ve sokaklar boştu ama her an biri ortaya çıkabilirdi.

"Anahtarlarınız yanınızda mı?" diye sordu binaya vardıklarında, tüm vücudu gergindi ve Canlı.

Şingirdayan yüzüğü ona uzattı. Bunca zamandır elindeydi ve anahtarlar avucunda derin çıkıntılar ve girintiler yaptı.

Crow onları öpüp uzaklaştırmak istedi. Onun yerine kapıyı beceriksizce açtı ve Veronica'yı kollarından hiç bırakmadı.

"Yapmalıyım... Beni taşımak zorunda değilsin," diye itiraz etti zayıf bir sesle, adam merdivenleri çıkmaya başladığında. "Çok ağır olmalıyım..."

"Fark etmedim," dedi dürüstçe. "Ve endişelenme. Seni yukarı taşıyacağım, gerçekten iyi olduğundan emin olacağım. Sonra da gideceğim."

Bir kat merdiven. Bir kat daha. Onu hissetmeyi, parmaklarının titremesini, göğsünün çıplak tenine değmesini, nefesinin sesini ezberledi. Bu an onun içinde yaşayacaktı.

sonsuz dek hatırlayacağım.

Neredeyse kapısına varmışlardı. Crow'un siki hayal kırıklığıyla acı veren bir seğirme yaptı.

"İndir beni," dedi Veronica ve indirdi, anahtarları ona uzattı. "Ve hiçbir yere gitme. Bana cevaplar borçlusun."

Başını kaldırıp ona baktı ve yüzünde o kararlı, sert ifade vardı. Kahverengi gözleri koridordaki lambanın ışığında merak ve kızgınlıkla parlıyordu.

Tekrar kendisiydi. Ve korkmuyordu.

"Evet," dedi, sanki başka bir cevap olabilirmiş gibi.

Veronica'nın ardından içeri girdi ve kapıyı yavaşça arkasından kapattı. Küçük koridorda durdu, ışıkları yaktı ve dönüp ona baktı. Gözleri adamın sikine takıldı ve yanakları alev alev yanarak yüzünü çevirmeden önce bir an bakakaldı.

Eliyle belli belirsiz bir işaret yaparak, "Ben seni... um... Sen burada bekle," dedi.

O da öyle yaptı, etrafına baktı ve evinin bu bölümünü katalogladı. Herhangi bir pencereden görünmüyordu, bu yüzden daha önce hiç görmemişti. Dar alan, tıpkı dairenin geri kalanı gibi düzensiz ama rahat, çeşitli uyumsuz mobilyalarla sıkıştı.

Veronica yumuşak, mor bir battaniyeyle döndü ve gözlerini mütevazı bir şekilde kaçırmış, yanakları hâlâ kızarmış bir halde battaniyeyi ona uzattı. Battaniyeyi gövdesini çıplak bırakacak şekilde kalçalarına sardı. Kanı çılgınca akıyordu ve rahatsız edici derecede sıcaktı.

"Teşekkür ederim."

"Tamam," dedi, hâlâ ona bakmadan. "Biraz çay yapayım. Hadi gel."

Crow onu mutfığa kadar takip etti, bir gölge gibi hep bir adım gerisinde durdu. Veronica elektrikli çaydanlığı aldı ama çaydanlık titreyen elinden kaydı ve bir takırtıyla tezgaha düştü. Nefesinin altında bir küfür mırıldandı... ve Crow su ısıtıcısını almak için etraftan dolaştığında gıcırdadı.

"Otur," dedi adam, kadın döndüğünde, göğüsleri göğüs kafesinden birkaç santim uzaktaydı. "Çok şey yaşadın ve iyi değilsin. Çay yapacağım."

Kadının geçmesine izin vermek için kenara çekildi ve o geçerken kolları birbirine değerek adamın hislerini aydınlattı. Ereksiyonu battaniyeye doğru gerildi ve acı verici bir şekilde zonkladı.

Ve tek gereken kazara bir dokunuştı. Gerçekten sikilmişti.

Veronica bir sandalyeye tünemişti ama gergin ve dikkatliydi, elleri titriyordu, göz bebekleri o kadar genişti ki gözleri siyah görünüyordu. Crow kendini başka tarafa bakmaya ve çaydanlığa su doldurmaya zorladı. İki fincan bitki çayı hazırladı, ihtiyacı olan her şeyi eksiksiz buldu.

"Beni izlediğini söylemiştin," dedi Veronica. Ses tonu suçlayıcı değildi, sadece meraklıydı.

Crow ona döndü ve tezgâha yaslandı. Veronica'nın gözleri adamın gövdesinden aşağıya, kalçalarının üzerinde duran battaniyenin kenarına, göbeğine kadar uzanan ince siyah tüylerden oluşan bir çizgiye doğru kaydı.

Yüzü kızararak başka tarafa baktı.

"Seni asla incitmeyeceğim," dedi Crow sessiz bir inançla. Bu onun bilmesi gereken en önemli şeydi. "Sana yalan da söylemeyeceğim. Ve cevabım evet, seni izliyordum. Emery sana zarar verdiğinden beri. Pencerenin tam karşısında bir yuvam var. Ve seni neredeyse her yerde takip ediyorum."

Çaydanlık kaynadı ve Crow suyu iki bardağa da doldurmak için arkasını döndü. Birini Veronica'nın önüne koydu, küçük bir fincan tabağı ve bir çay kaşığı ekledi.

Veronica onu sessizce süzdükten sonra, "Doğru," dedi. "Beni takip ediyordun. Bir... olarak

kuş."

Başını salladı.

"Ve bu..." Yüzüne ve vücuduna belli belirsiz el salladı. "Bu bir kılık değiştirme değil. Bu bir maske. kılık değiştirme değil."

"Hayır."

Merakını açıkça belli ederek onu tekrar baştan aşağı süzdü. Ve bu sefer gözlerini kaçırmadı. Battaniyenin üzerinden bakışlarının ağırlığını hisseden adamın aleti umutla seğirdi. Veronica hafifçe irkildi ve gözlerini kaçırdı.

"Vardiyadan sonra her zaman sertleşirim," diye açıkladı Crow. "Genellikle birkaç dakika sonra geçer.

Ama seninleyken değil."

"Oh."

Ona baktı ve hızla uzaklaştı. Elleri artık titremiyordu ve Crow daha iyi hissettiğine sevindi.

"Nedenini bilmek ister misin?" diye sordu, kılını bile kıpırdatmadan. Bekliyordum.

Veronica ona kaçamak bir bakış daha atıp başını salladı, yanakları güzel, alevli bir kırmızıya boyanmıştı.

"Ben bu dünyaya ait değilim. Eskiden... ah, bir prens doğru dünya olurdu. Ama güçlü bir cadıyı kızdırdım ve o da beni lanetledi. Beni bir kargaya dönüştürdü. Laneti kaldırabilecek tek kişinin o olduğunu bilmiyordum ve onu öldürdüm."

"Kulağa peri masalı gibi geliyor," dedi Veronica kuşkuyla.

"Evet, öyle. Cadıyı öldürdükten sonra yıllarca bir karga olarak yaşadım. Ve bir kuş bedeninde olduğum için yavaş yavaş insanlığımı kaybediyordum. Bir gün kim olduğumu unuttum ve basit bir kuş hayatı yaşamaya devam ettim. Ama kargalar özel kuşlardır. Şeylerin derin katmanlarını görebiliriz. Ve dünyalar arasında geçiş yapabiliriz.

"Bir gün, bir geçide, gerçeklikler arasındaki bir yarığa rastladım. Kendi dünyamın taşlı sahillerinden, hızla hareket eden araçların ve gökyüzünü boydan boya geçen elektrik hatlarının olduğu bir sokak ve bina labirentine uçtum. Kaybolmuş ve şaşkın bir halde doğruca camdan bir gökdelenin duvarına uçtum. Bilincimi kaybettim ve sokak kedileri için kolay bir av olarak kaldırımda öylece yattım."

Veronica elleriyle ağzını kapattı. Gözleri kocaman olmuş, şaşkınlık ve hayretle ona bakıyordu.

"Ölebilirdim," diye devam etti Crow sessizce, alçak sesi duygusallıkla daha da derinleşiyordu. "Ama güzel, nazik bir kadın beni gördü ve kucağına aldı. Beni evine taşıdı ve orada benim için bir yuva yaptı. Bana yiyecek ve su getirdi ve zayıflık dönemim boyunca bana baktı. Ve her zaman benimle konuşuyordu."

Veronica sessizce ağlıyordu. İri gözyaşları yanaklarından aşağı yuvarlanıyor, vücudu hıçkırıklarla sarsılıyordu. Gözleri adamın yüzünden hiç ayrılmıyordu.

"Dilini anlayamıyordum ama sesinin tınısı, kahkahası ve nazik dokunuşu anıların zayıf yankılarını uyandırıyor. Bir gün tüylerimi okşayıp bana bir hikaye anlatırken, birden kim olduğumu hatırladım."

Karga pencereden dışarı baktı, gagası gülümsemeye benzer bir şekilde gevşedi. Veronica artık ağlamıyor, sadece geniş ve ıslak gözlerle onu izliyordu. Ona inandığını söyleyebilirdi.

"Yeterince iyileştiğimde," diye devam etti hikayesine, "beni serbest bıraktı. Sonraki birkaç günü beni geri döndürebilecek birini arayarak geçirdim. İnsanların ve nesnelerin auralarını

görebiliyorum ve büyü yapabilen birini tanıyabileceğimi biliyordum.

"Bir cadı buldum. Güçlü ve heybetliydi ve beni geri döndürmeye istekliydi, ama

Lanetim hileliydi. Onu bozamadı. Onun yerine, insanlığımı kurtarmam için bana bir yol verdi. Bu bedene geçebiliyorum ama sadece geceleri. Gün boyunca sadece bir kuş olabiliyorum. Beden değiştirmek hoş bir şey değil ama kim olduğumu bir daha asla unutmamak için buna katlanıyorum."

Karga çatal bıçak çekmecesinden büyük bir kaşık aldı ve onu gagasına çay dökmek için kullandı. Dudakları olmadan bardaktan içmek neredeyse imkânsızdı ve ortalığı dağıtacağı kesindi.

"Beni kurtaran kadını aradım," diye devam etti. "Ona ödenmesi imkansız bir minnet borcum vardı, bu yüzden en azından onu kontrol etmek, yardıma ihtiyacı olup olmadığını görmek istedim. Onu ayda bir ziyaret ettim ve bu arada bu dünyada nasıl yaşanacağını öğrendim.

"Yıllar geçti, taşındı, bir iş buldu, kaybetti, başka bir iş buldu, nişanlandı. Onu ziyaret etmeye devam ettim. Ta ki bir ay onu dövülmüş ve kanlar içinde, telefonda nişanlısının kendisine zarar verdiğini söyleyerek ağlarken bulana kadar."

Gözlerini kırpmadan birbirlerine baktılar, Veronica kıpırtısızdı, soluk alıp veriş i sık ve hızlıydı, kırmızı dudakları aralanmıştı. Ve Crow öfkesinin yankılarını, Emery'ye duyduğu öfkeyi, intikam için duyduğu yakıcı ihtiyacı yeniden yaşadı.

"Karşıma çıkamazdım. Bu seni ölümüne korkuturdu ve daha fazla kâbusa ihtiyacın yoktu. Ama elimden geleni yaptım. Seni her yerde takip ettim, Emery'yi nasıl ortadan kaldıracağımı planladım, böylece sana asla acı veremeyecekti."

Başını hayıflanarak salladı. Veronica bir heykel gibi hareketsiz oturuyor, sadece göğsü sık nefeslerle hareket ediyordu.

"Ama Diane'e onun yaşamasını istediğini söyledin. Ben de planlarımdan vazgeçtim ama güvende olmadığını biliyordum. Emery'yi bir süre takip ettim ve ölümcül planları olduğunu öğrendim. Bu yüzden nöbete devam ettim. Ve seni izledim. Her gün ve her gece.

"Ve senin hakkında daha çok şey öğrendikçe, yardım edemedim ama aşık oldum. Bu kaçınılmazdı. Nezaketini, güzelliğini ve ruhunun gücünü görünce seni derinden sevmeye başladım. Acımasızca."

Kelimeler aralarında ağır bir yük gibi asılı duruyordu, odadaki ışığı emen bir kara delik gibi. Crow aşkının yükünü onun omuzlarına yüklemeye hakkı olmadığını biliyordu ama dürüst olmaya yemin etmişti.

Bu yüzden onu rahatlatmak için acele etti.

"Bu konuda endişelenmene gerek yok. Hayatında asla bir canavar istemeyeceğini biliyorum. Sorun değil. Tek istediğim güvende olduğunu bilmek." Durdu, kızın şok olmuş, kızarmış yüzünü izledi. "Hayır. Bu bir yalandı ve sana sadece gerçeği söyleyeceğime söz verdim.

"Ve gerçek şu ki, seni öpmek, seni becermek, seninle ilgilenmek ve hayatımın her günü yanında kalmak istiyorum.

"Seni istiyorum ve hepinizi istiyorum."

Bölüm 5: Gerçek Aşkın Öpücüğü

Veronica onun şok edici itirafına tepki vermedi. Crow sakince onu izledi, az önce söylediklerinin bir kırılma noktası olacağından emindi. Onu dışarı atacak ve bir daha asla yanına yaklaşmamasını isteyecekti.

Elbette itaat etmeyecekti. Onun güvende ve iyi olup olmadığını bilmeden yaşayamazdı. Ama mesafesini koruyabilir ve onu bir daha asla onun korkunç yüzünü görmeye zorlayamazdı.

Onun kendine gelmesini ve bağırmaya başlamasını bekledi. Bağırmadı.

Bunun yerine, sandalyenin ayakları yere sürtünerek yavaşça yerinden kalktı. Kararlı ve açık bir bakışla onu izledi, gözlerinde ve ağzında hâlâ merak ve şaşkınlık izleri vardı.

Hiç kıpırdamadan, gözlerini kırpmadan, nefesini değerli bir şey gibi göğsünde tutarak bekledi. Bırakmaya cesaret edemedi, çünkü onun gözlerinde bir şey vardı, büyüü bozmaktan korkmasına neden olan kaçınılmaz ve imkânsız bir şey.

Masanın etrafından dolaştı ve emin, kolay adımlarla ona yaklaştı. Adamın önünde durup başını geriye eğerek ona baktı. Bir süre bu şekilde durdular ve Crow çevresel görüşünde mutfak penceresinden yansıyan tabloyu görebiliyordu.

Cesur, düzgün vücutlu bir kadın ve gagası kadının başının üzerinde beliren uzun, karanlık bir canavar.

Veronica elini kaldırdı. Yavaşça, sanki onu ürkütmek istemiyormuş gibi, elini yüzüne götürdü ve hafifçe yanağını kaplayan tüylerin üzerine koydu.

Bu dokunuş neredeyse hiç yoktu, gerçek bir şeyden çok bir hayalet gibiydi ama yine de Crow onun göğsünün derinliklerine, kara, kapkara kalbine işlediğini hissetti.

"Seni özledim," dedi sessizce. "Hiç unutmadım. Sen... Seni eve getirdiğimde hayatımın en önemli anıydın. Ve... yardımımın kırık bir kuşu iyileştirmekten çok daha fazlası olduğunu düşünmek... Bu hayatımın bir amacı olduğu anlamına geliyor. Teşekkür ederim."

Crow'un buzları çözülüyor, şoktan kaynaklanan felç hali uzuvlarından sızıyordu. Kısa bir tereddüt anından sonra yanağını onun eline yasladı ve dokunuşunu içine çekti.

"Elbette hayatının bir amacı var," dedi sitemle. "Uyandığın her gün dünyayı daha da güzelleştiriyorsun. Sakın aksini düşünme."

Parmakları tüylerini okşadı ve Karga derin bir iç çekti. Zaten çok zayıf olan ve en küçük bir rüzgârda uçup gidebilecek olan kendini inkâr ilkesi, onun dokunuşuyla toza dönüştü.

Yani o bir canavardı. Bu güzel insan kadına asla göz dikmemeli, onun hayatına asla girmemeliydi. Ama buradaydı. Kadın buradaydı.

Ve ondan kaçmadı.

Kolları ona dolandı, onu kendine çekti, bir eli belinde, diğeri sırtının alt kısmındaydı. Kız onun içinde eridiğinde, adam kendini tutamadı. Kendini onun karnına yasladı, acı veren zevk kalçalarında yuvarlandı.

Ürkek bir ses çıkardı, neredeyse bir miyavlama. Ve küçük bir adım daha yaklaştı.

Başka bir teşvike ihtiyaç duymayan Crow elini Veronica'nın saçlarına gömdü; uzun, pençeli parmakları saçlarını nazikçe tarıyor, parmak uçları kafa derisine masaj yapıyordu. Veronica iç çekti ama artık erimiyordu. Vücudu gerginleşmişti.

Küçük bir adım geri çekildi ve onun yüzüne baktı. Parmağını gagasının yanına koydu, dokunuşu tereddütlüydü.

"Beni öpmek istediğini söylemiştin," dedi, yanakları kızarmış, gözleri kararlıydı. "Ama nasıl... Bu nasıl olacak?"

"Korkarım bilmiyorum," dedi Crow, sesini kendi derinliklerinden çıkararak. "Sadece bunu yapmak istiyorum."

Veronica parmak uçlarında yükseldi ve onun gagasını öptü. Sadece yumuşak bir gagalamaydı ve gagası hiçbir zaman çok hassas olmamıştı. O ana kadar.

Çünkü dudakları dudaklarına değdiğinde, adamın tüm yüzü heyecanla aydınlandı. "Tekrar yap."

Büyük, çirkin gagasını çırpınan öpücüklerle yıkadı ve Crow bunun zevkinden tısladı, onu ağzına kadar dolduran karıncalanma şefkati, aurasını gümüşü pembeye boyayan fiziksel his.

Elleri Veronica'nın omuzlarına gitti ve gagasıyla yüzünü okşadı, Veronica da onu öpüyordu ve ağzını açıp uzun, dar dilini Veronica'nın alt dudağını yalayarak dışarı çıkardı.

Ürkek bir çığlık attı ve ağzını açarak başını daha da geriye eğdi, dudakları adamın gagasının kenarına doğru hareket etti, dili onunkine dolandı.

Öpüşüyorlardı.

Ve Crow göbeğinin derinliklerinde garip, büyümlü bir çekim hissetti, bir çözülme. Unspooling. Derinlerde bir şey parçalandı... ve hiçbir şey değişmedi.

Yüzü olduğu gibi kaldı. Veronica'nın karnına lezzetli bir şekilde bastırılmış olan siki, ne kadar sert olduğu için neredeyse uyuşmuştu. Ve taşakları sıkılaştı, doldu. Yumurtaları bırakmaya hazırlanıyordu.

Crow Veronica'yı itti ve başını öne eğdi, o öpücüğün verdiği mutlulukla nefes nefese kalmıştı ve ona yapmak istediği, ihtiyaç duyduğu şeyin aşağılanmasından dolayı acı çekiyordu.

"Sorun ne?" diye sordu nefes nefese. "Yanlış bir şey mi yaptım?"

"Sen mükemmelsin," diye homurdandı, onu bir an için bile şüpheye düşürdüğü için kendine kızgındı. "Sorun bende. Ben tamamen hatalıyım."

"Ama... Sen değilsin. Dürüst olmak gerekirse, oldukça mükemmelsiniz."

Crow başını kaldırdı, şaşkınlıkla ona bakıyordu. Veronica utangaç bir şekilde gülümsedi, yanakları pembeydi, dudakları kırmızı ve ıslaktı, gözleri parlıyordu.

"Ben zaten sıradan erkeklerden uzağım," dedi titreyerek. "Ve ben... seni gerçekten istiyorum. Söylediğin şey... Birinin bana söylediği en erotik ve romantik şeydi."

"Peki o zaman."

Ellerini kalçalarına götürdü ve onu kendine doğru bastırdı. Pençeleri kızın etine battı ve kız ciyaklayarak ırkıldı.

"Ah. Bu bir sorun olabilir."

Onu bıraktı ve en büyük bıçaklarının bulunduğu çekmeceyi açtı. Avucunu büyük, ahşap kesme tahtasının üzerine koydu ve parmaklarını genişçe açtı.

"Bekle! Sen ne..."

Ama bıçak yumuşak bir tıslamayla düşmeye başlamıştı bile. Crow onun siyah pençelerini metodik bir şekilde kesti,

Birbiri ardına, hepsi körelene ve onu incitme olasılığı çok daha az olana kadar.

"Hadi yatak odana gidelim," dedi ona dönerek. "Herkes bizi bu pencereden görebilir ve benim için sakıncası yok."

Veronica, adamın bıçakla yaptığı önceki gösteride açık kalan ağzını kapattı. "Sen... aklını mı kaçırdın? Sokaklarda kelimenin tam anlamıyla çırlıçıplak dolaştın."

Crow pençeli elini kızın koluna koyarak onu mutfaktan dışarı çıkardı.

"Seni dünyayla paylaşmayı önemsiyorum. Benimleyken başka kimsenin görmesine izin yok."

Veronica yumuşak bir nefes verdi ve daha hızlı yürüdü. Yatak odasında doğruca pencereye gitti ve perdeleri kapattı. Crow da onu takip ederek ışıkları yaktı ve Veronica daha ona dönmeden onu kollarının arasında yakaladı.

Zor nefes alıyordu ve adam pençeli elini karnının üzerinde gezdirerek onu yerinde tutarken diğer eliyle göğsünü kavrayıp sıktı.

"Tam da düşündüğüm gibi," diye mırıldandı Crow, yumuşak, cömert eti yoğururken. "Harika hissediyorsun ve göğüslerin nefis."

Veronica'nın göğüs ucu avucunun altında sert bir tepe oluşturmuştu ve tüm dikkati Veronica'nın tepkilerine odaklanmış bir şekilde parmaklarının arasında sıktı.

Kadın yanıt olarak inledi, kalçalarını birbirine sürttü, kıcını adama bastırdı ve inleme sırası Crow'daydı, sesi kapalı gagasından boğuk geliyordu.

"Böyle devam edersen pantolonuma boşalacağım," dedi sertçe. "Ama bu bir sorun değil. Muhtemelen sen bayılana kadar devam edebileceğime inanıyorum. O zaman dinlenmene izin verebilirim."

"Oh. Oh, kutsal bok," Veronica, parmakları meme ucuyla oynarken, ritmik hareketlerle sürtünürken, yumuşak, esnek etin tadını çıkararak kıcına yaslandığında nefes nefese kaldı.

"Hmm. Evet. Bluzunu çıkar."

Kadın aceleyle itaat etti ve bluzla uğraşırken Crow battaniyeyi bırakıp adamın sikine eleştirel bir gözle baktı.

Zaten görmüştü. İnsan penisine benzemediğini fark etmiş olmalıydı. Ama bunun hakkında ne düşünecekti?

Yakında öğrenecekti.

Veronica ona döndüğünde "Çok güzel," dedi. Sütyenini de çıkararak her şeyin ötesine geçmişti ve dolgun, enfes göğüsleri ağır ağır sarkıyordu, meme uçları sert ve koyu renkti.

Karga dilini açtı ve gagasından dışarı fırladı, esnek, kırmızı, güçlü bir et şeridi. Veronica'nın üzerine eğildi ve dilini bir meme ucunun etrafına sardı, sertçe sıktı, sıcak teninin tadının tat alma tomurcuklarının üzerinde yuvarlanmasına izin verdi.

Pençeli eliyle diğer meme ucunu parmakladı, pençelerinin sivri uçlarıyla etini hafifçe ısırdı, diğer eli ise uzun eteğinin altına daldı ve kıcının yanağında durarak tenini okşadı.

Veronica haykırdı, bacakları titriyordu, elleri adamın omuzlarını tutuyordu, parmakları umutsuzca onu kavriyordu.

"Şimdi. Sikime bakmanı istiyorum. Eğer izin verirsen onu içine sokacağım, ama farklı hissedeceksin. Hazırlıklı olmalısın. Yatağa otur."

Öyle yaptı, kocaman gözlerle ona baktı, gözbebekleri güzel, pembe yüzünde geniş ve karanlıktı. Crow onun önünde durup aletini yüzüyle aynı hizaya getirerek, "Enfes birisin," dedi. Bu

şişmiş ve yavaşça zonkluyordu, kör, geniş başı mürekkep mavisi prekumla kaplıydı. "Bana ne gördüğünü söyle."

Veronica ona biraz paniklemiş bir bakış fırlattı. "Şimdi mi? Ben... Gerek yok..."

"Var. İyi bir kız ol ve bana sikimi tarif et."

Kısa ve şaşkın bir nefes verdi ve yüzünü adamın kasıklarına yaklaştırdı, dikkati adamın aletine odaklanmıştı. Meraklı bakışlarının ağırlığını neredeyse hissedebiliyordu.

"Bu... Oh, tamam. Büyükmüş. Tenin burada daha koyu, neredeyse morumsu. Ve senin, şey, spermin... siyah. Hayır, siyah değil, daha çok koyu mavi gibi. Yaban mersini."

Kız gergin bir kıkırdamayla ona baktı ve Crow parmaklarını hafifçe saçlarına geçirerek bekledi.

"Doğru. İşte zor kısım geliyor. Bak, kelime oyunu yaptım. Zor olduğu için mi? Boş ver. Ahem. Yani kafan mantar şeklinde değil. Fil hortumu gibi bir şey mi? Bir açıklık var ve hafifçe titreşiyor ve... İzin verir misiniz?"

Crow cevap veremedi, parmakları damlayan başının yuvarlak kenarlarında gezindi ve düşünceleri kayboldu, dokunuşunun güçlü fiziksel hissi farkındalığının tek odağı haline geldi.

"Siktir."

Veronica ona baktı ve tekrar yaptı, parmaklarını hafifçe kenar boyunca ve sonra tekrar iç tarafta gezdirdi.

Parmağı daha fazla ilerleyemedi. İlk santimi geçtikten sonra açıklık kapanmıştı ve sadece bir yumurta bırakmak için açılacaktı. Bu da olmayacaktı, diye karar verdi Crow zevkin sersemliğiyle. Veronica'ya bu şekilde tecavüz edemezdi.

"Ve ucundan köküne doğru daha da genişliyor," dedi, parmakları şaftı boyunca dans ediyor, horozuna kan pompalayan ve onu çok acı verici bir şekilde sert tutan çıkıntılı damarları izliyordu. "Ve kök... yumuşak, siyah tüylere gömülü."

Onları okşadı, her dokunuş pelvisinde kör edici bir yoğunlukla yankılandı. Bu yumuşak, zar zor dokunuşlar nasıl bu kadar güçlü bir etkiye sahip olabilirdi?

Aleti ağlıyordu, Veronica'nın kalçasına mürekkep gibi bir prekum sıçırıyordu.

"Bu etekten çıksan iyi olur," dedi ve sesi hiç de ona benzemiyordu. Derin bir hırıltıydı, geceleri canavarların kol gezdiği bir dünyadan gelen bir ses.

Veronica ona baktı ve yüzü de değişmişti. Utanmaz ve istekli görünüyordu. Aç görünüyordu.

Crow'un içinde bir şeyler kıpırdandı ve onu yatağa itip içine girme, sıcak etine gömülme ve çılgılık atmaktan sesi kısılana kadar kabaca alma dürtüsü duydu.

Sabır, diye hatırlattı kendine.

"Eğer yaparsam," dedi Veronica sinsi bir gülümsemeyle, utangaçlıktan geriye sadece belli belirsiz bir iz kalmıştı, "seni tatmama izin verir misin?"

"Çıkaracağım. Ve eğer bu eteği hemen çıkarmazsan, onu senden yırtıp atacağım."

Ayağa kalkmadan eteğini sıyırdı ve ayaklarının dibinde göllenmesine izin verdi. Crow bir dizini bacaklarının arasına soktu, birini kenara çekti ve kalçalarının arasında durdu. Kadının uyarılma kokusu ona doğru yükseldi ve onu içine çekti, havayı tatmak için dilini dışarı çıkardı.

Veronica hiçbir uyarıda bulunmadan başının kenarını yaladı, diliyle kalın prekumu topladı ve sıcak, ıslak, hafif pürüzlü doku en hassas yerlerinin üzerinden kayarken Crow zevkle tısladı.

"Senin de tadın yaban mersini gibi," diye iç geçirdi Veronica. "Sürprizlerle dolu."

Onu tekrar yalamak için eğildi, dili yavaş, kapsamlı vuruşlarla her santimini kaydırdı ve Crow parmaklarını saçlarında taradı, elini başının arkasına hafifçe dayadı.

Tüm varlığı boyunca böylesine enfes bir hazzı hiç yaşamamıştı. Dili sıcaktı, nefis bir şekilde ıslaktı ve onun için istekliydi.

Onu istiyordu.

Veronica onun hepsini ağzına aldı ve mutluluk patladı, her şeyi tek bir zevk noktasına sıkıştırdı, ağzı onu tamamen sardı. Veronica'nın içine girmemek, boğazının derinliklerine, tekrar tekrar, bencilce bir vazgeçişle itmemek için kendini kontrol etmesi gerekiyordu.

O yapmadı.

Bunun yerine, hızını belirlemesine izin verdi, eli onun uzunluğunun etrafına sarıldı, dili keşfediyordu. Kendinden emin değildi, alışık olmadığı anatomisi yüzünden zaman zaman durup tereddüt ediyordu ama yine de bu meraklı dokunuş yaşadığı en iyi şeydi.

"Daha sert sık," dedi, sesi sertti ama yumuşatmak mümkün değildi. Çok yaklaşmıştı ve eğer onu yumurtalarıyla dolduramazsa, onu bu şekilde işaretleyecekti: dölleri boğazından aşağı inecek, çenesinden aşağı damlayacaktı. "İşte böyle. Aferin kızıma."

Ona karşı inledi ve bu ses adamın hassas sinir uçlarını gıdıkladı. Bundan hoşlandığını fark etti. Ondan hoşlanıyordu.

Kız daha sert emdiğinde, adam sonunda kendini tutamadı ve kızın başını iki eliyle kavrayıp ağzının derinliklerine doğru itti, bir kez, iki kez... Durdu, kızın içini dölleriyle doldurdu.

Veronica onun özünü yuttu ve Veronica'nın başını serbest bıraktı, geriye doğru sendeledi, görüşünde siyah yıldızlar dans ediyordu. İçindeki basınç boğucu bir günde serin bir nefes gibi bir kademe azaldı ama gerginlik devam etti, dürtüleri daha da keskinleşti.

"Senin sıran," dedi Crow dengesini yeniden sağladığında. Veronica ona dipsiz, odaklanmamış gözlerle baktı ve şaşkınlıkla dudaklarını yaladı.

"Tadı gerçekten yaban mersini gibi. Sanki içimde bir şey kıpırdadı. Bir boşluk var ve sen doldurmazsan ölecekmişim gibi hissediyorum!"

Göğüslerini umutsuzca kavradı ve Crow'un uyanık gözlerine şişmiş gibi göründüler, narin derinin altında pembe damarlar görünüyordu, areolalar daha koyu ve daha büyüktü. Veronica inledi, pelvisini yavaş, duygusal bir ihtiyaç dansıyla hareket ettirdi.

Yumurtalarını kızın içine itme, karnını onlarla, tohumuyla doldurma, kızın çocuklarıyla büyümesini sağlama dürtüsü onu alt etti ve Crow ona sadece göz kırpabildi, aleti yeni bir güçle, yeni bir amaçla gerildi.

"Hayır," diye silkelendi. Bu düşünce bir anda ortaya çıkmış, mantığını bir an için bir kenara itmişti ama dürtülerinden daha güçlüydü. "Şimdi seni tadacağım."

Bacaklarının arasına diz çökerek dizlerini birbirinden ayırdı. Dili uzun ve çevik bir şekilde açıldı ve Crow onun ziyafetine daldı. Yavaş ve dikkatli bir şekilde etini yaladı, onun her sesini dinledi.

Veronica sızlanıp inledi ve kısa bir süre sonra, onun işaretleriyle, sert ve şişmiş, küçük bir et parçası olan klitorisine odaklandı. Onu yaladı, dilini etrafına doladı, ileri geri hareket ettirdi ve Veronica inledi, vücudu gerildi, sırtı kamburlaştı.

Nefes nefese onun adını sayıkladı ve adam iki parmağını tatlı küçük amcığının içine daldırıp yavaş daireler çizerek duvarlarında gezdirdi.

Vücudu titredi ve adam hızını artırarak dilini tekrar tekrar klitorisinin üzerine sürttü. Kadın haykırdı ve amcığı güçlü bir dalgadan sonra güçlü bir dalgayla parmaklarının etrafında sıkıldı.

Dalga.

Veronica zor nefes alarak geriye doğru yığıldı. Crow onun kıcını kavradı ve onu daha da yukarı itti.

Yatağa. Kadının sol bacağını tuttu, dizini büktü ve kaval kemiğini göğsüne dayadı. Aletini kızın girişiyle aynı hizaya getirip içeri itti ve kızın ona yapışan, etrafını saran, neredeyse direnen sıcaklığıyla tısladı.

Direnci aştı, Veronica'nın yumuşak, miyavlayan inlemelerinin sesiyle derinlere, çok derinlere kaydı. Derin bir iniltiyle dibe vurdu, Veronica'nın titreyen çekirdeği tarafından bütünüyle yutuldu. Crow bir süre bu şekilde kaldı, vücudu Veronica'ninkini istila ederken ona mutlak bir şekilde sahip oldu.

Sadece bir şey eksikti.

"Teslim ol," diye fısıldadı kısık sesle. "Benim olduğunu söyle."

Gözlerini araladı ve parmaklarıyla onun gagasına dokundu. "Ben seninim," diye fısıldadı.

Crow geri çekildi ve yavaşça itti, onun uzunluğunu, çevresini, her şeyini almasını sağladı. Yavaşça, itiş üstüne itiş, onu gittikçe daha fazla kendine ait hale getirdi ve bedeni isyan etti, onun etrafında sıkı ve gergin, kendini içine gömdüğünde onu sertçe kavradı, geri çektiğinde direndi.

"Beni doldurmana ihtiyacım var," diye inledi Veronica, kıcını kavradı ve onu kendine doğru çekerek daha derine inmeye teşvik etti.

Bu yüzden onun kalça yanaklarından birini yana itti, onu kendisi için daha geniş açtı, daha derin bir itme için aç yaptı ve daha hızlı gitti, et ete çarptı, horozu onun güzel ateşi tarafından tüketildi.

Karga'nın üzerine sertçe bindi, parmakları etine saplandı, pençeleri teninde kanlı izler bıraktı ve Karga acıyı fark etmedi bile, onu daha fazlası için zorladı. Karga boğazından çıkan hayvani ve aç, yırtıcı seslere engel olamadı.

"İçime gel," diye yalvardı. "Lütfen, sadece doldur beni, beni doyur!"

Leğen kemiği orgazmın etkisiyle gerilmişti, taşakları yumurtalarla dolup taşıyordu, onu tamamen doldurmaya hazırdı, dölleri akıyordu, yumurtalar sonra sıkılıyordu ve bu yüzden kendini tutmanın imkânsız odak noktasıyla gagasını bastırdı.

Onu sıkıca kavradı, orgazmı içinde yuvarlandı, tüm vücudu o tek, uzun gergin teslimiyet anında kilitlendiğinde orgazmın gücü onu yataktan kaldırdı. Adam bir an sonra boşaldı, kadının zonklayan coşkusu takip etmemek imkânsızdı ve adam yeni kafese konmuş bir hayvan gibi hırladı, vücudu yumurtaları zapt etme çabasıyla titriyordu.

Kızın içine boşaldı, onu dölleriyle doldurdu ama yine de tatmin olmamıştı, coşkusu cansızdı. Dışarı çekerken, çuvalı harcanmamış yumurtalarla ağırlaşmıştı, derisinin değiştiğini fark etti Mavi.

Kelimenin tam anlamıyla kendine mavi topklar vermişti.

Ama Veronica ona odaklanmamış gözlerle bakıyordu, vücudu gevşek ve rahattı, dudakları Doymuş bir gülümsemeye gerindi. Ve her şeye değdiğini biliyordu.

Crow onun arkasına uzandı, ona sıkıca sarıldı, yumuşak bedeni ona sokuldu. Güvendeydi, zevkle doluydu...

Onun kızıydı.

Sadece bir gece için bile olsa.

Bölüm 6: Vaftiz Annesi

"Meraktan soruyorum, tacizci eski sevgilinle ne yaptın?" Jaga onun kalçalarına bir havlu sarmasını izleyerek sordu.

"Onun icabına baktım. Artık bir önemi yok. Öpücük işe yaramadı."

Karga Jaga'nın mutfağında volta atıyordu. Güneş batar batmaz uçup gelmiş ve dönüşmüştü. Dönüşüm her zamanki gibi acı vericiydi. Belki de yaşadığı hayal kırıklığı yüzünden daha fazla.

Hâlâ lanetliydi. Hala bir canavardı. Veronica'ya layık değildi.

"Bazen bir öpücükten daha fazlası gerekir," dedi Jaga. Elleriyle bir tür tombul, soluk hamur yoğuruyor, arada bir üzerine un serpiyordu. "Bir dahaki sefere onu becermelisin."

Karga dönüp ona baktı, tüyleri öfkeyle kabarmıştı.

"Söyledim. Veronica hakkında konuşurken de saygılı kelimeler kullanacaksın."

"Ah, özür dilerim," dedi Jaga alaycı bir tavırla, unlu ellerini kalçalarına koyarak. "Yani kalbinin çiçeğiyle tatlı, şefkatli bir aşk yaşadığını mı söylüyorsun? Erkeklik şaftının onun çiçek açan mutluluk korusuna girdiğinden emin misin? Kunduz yuvasını bebek yapma mayoneziyle mi marine ettin?"

"Ugh."

Karga lavaboya doğru yürüdü ve başındaki parlak tüylerin arasına gizlenmiş kulaklarını yıkayarak bir gösteri yaptı.

"Lütfen, siktir demeye devam et."

Jaga sırttı ve iki eliyle büyük hamur yığınını aldı. Başının üzerine kaldırdı ve tüm gücüyle tezgâhın üzerine fırlattı.

"O zavallı ekmek adayı sana ne yaptı?" Crow volta atmaya devam ederek sordu.

"Bu tür hamurların biraz sert sevgiye ihtiyacı vardır. Senin sorununa dönelim. Sikini onun amına soktun mu? Ve boşaldınız mı?"

Crow nefesinin altında bir küfür mırıldandı ama Jaga'nın seçtiği küfürler hakkında yorum yapmadı. "Bu önemli mi yoksa başkalarının seks hayatlarına burnunu sokmaktan zevk mi alıyorsun?"

"İkisi de," dedi Jaga geniş bir sırıtışla. "Sadece soruya tüm dürüstlüğüyle cevap ver, ben de neden önemli olduğunu açıklayayım."

Crow sırtını tezgâha yasladı ve kollarını çıplak göğsünde kavuşturdu. Jaga'nın gözleri parlayarak ona takdirle baktı ve hamura işkence etmeye devam etmeden önce ona göz kırptı.

"Geldim. Ve evet, geldim. Birkaç kez. O da boşaldı. Ama yumurtaları bırakmadım." "Aha."

Jaga yoğurmayı bıraktı ve dudağını çiğneyerek düşünceli bir şekilde onu izledi. Sonunda açıkladı.

"Gerçek aşk öpücüğü işe yarar çünkü oksitosin salgılar," dedi hamuru işlerken, kollarındaki yağsız kaslar çilli teninin altında zarıfçe hareket ediyordu. "Bu aşk hormonudur. Ve aynı zamanda

doğum hormonu. Bir kadın doğum sancısı çektiğinde oksitosin salgılanır ve seviyeler yeterince yüksek olduğunda çocuğu doğar.

"Bir lanet genellikle sizi fiziksel ya da ruhsal olarak başka bir şekle sokar. Sizinle ilgili bir şeyi değiştirir. Ve bunun kırılması için, en azından kısmen, yeniden doğmanız gerekir. İşte bu yüzden gerçek aşkın öpücüğü geleneksel tedavidir. Sevgiyi hissettiğinizde ve karşılığında sevildiğinizi hissettiğinizde, oksitosin seviyeniz yükselir."

Kızıl saçlarından bir tutam gevşek saç filesinden kaçıp alnına düştü. Jaga kızgınlıkla saçını savurdu ve Crow'a baktı.

"Bir lanet yeterince güçlüyse, bir öpücüğün verdiği heyecan yeterli olmayabilir. Daha fazlasını istersiniz ve bunu bir orgazmı elde edebilirsiniz. Ama biri sizin kadar eşsizse, sıradan bir orgazm yeterli olmayabilir."

"Onun içine yumurtlamam gerektiğini mi söylüyorsun?" dedi Crow, sesi donuklaşarak. "Hiç şansın yok. Bunu asla yapmayacağım."

Jaga saç tutamını üfleyerek uzaklaştırdı ve tekrar yüzüne geldiğinde parmağıyla hızlı bir kesme hareketi yaptı. Rahatsız edici saç koptu ve düşmeye başladı, ancak hamuruna düşmeden önce beyaz aleve dönüştü ve bir anda yanarak yok oldu.

"Ayın o zamanı," dedi hışımla, dolunayın geceye gümüş rengi serpiştirdiği pencereyi işaret ederek. "Ve saçlarım biliyor. Şimdi, yumurtalara neden bu kadar karşısın? Bazı kadınların bu konuda rüya gördüğünü bilmiyor musun? Yumurtlamayı araştır, biraz 3 boyutlu porno izle. Hoş bir sürprizle karşılaşabilirsin."

Ona kızgınlıkla gakladı, boynunun arkasındaki tüyler kabardı. Onları sabırsızca düzeltti ve pencereden dışarı baktı. Jaga hamur yığınını dövüyor, ona cevap vermesi için zaman tanıyordu.

"Ben bir iğrencim," dedi sonunda. "Bu iğrençliğe katlanmak zorunda kalmamalı."

"Özür dilerim, sanırım bir şeyi kaçırdım. Onu dün becerdiğini söylemiştin." Crow başını sallayınca Jaga ona baktı. "O zaten senin canavarca sularınla marine olmuş durumda. Oraya git ve işi bitir."

"Hayır," diye tekrarladı Crow inatla. "Bunun... gebe kalmaya yol açabileceğine inanıyorum."

"Oh!" Jaga haykırdı, yüzü ıslıl ıslıl bir gülümsemeye dönüştü. "Lütfen, lütfen, küçük yavru kargalarınız olduğunda buraya gelin! Çocukları çok severim ve sizinkiler çok şirin olacak!"

Crow ona doğru ilerledi, adanın önünde durdu, pençeli elleri aralarındaki tezgâhın üzerindeydi, parmakları öfkeyle kıvrılmıştı.

"Çocuklarımı yemenize izin vermeyeceğim."

Jaga güldü, masum, fokurdayan bir kahkaha ve yüzüne biraz un serpti.

"Asla yemem. Kusura bakmayın ama karga eti sert ve liflidir. Ve bilgin olsun diye söylüyorum, artık uzun domuz yemiyorum. Dürüst olmak gerekirse hiç de abartıldığı gibi değil. Son birkaç on yılda damak zevkim olgunlaştı.

"Ama sana dönecek olursak: en azından onunla konuş. Bırak kendi kararını kendisi versin. Tek istediğim bu."

Crow pençelerini açarak derin ve sakinleştirici bir nefes aldı. Jaga'nın çocuklarına dokunduğu, hatta çocuk sahibi olduğu düşüncesine verdiği içgüdüsel tepki onu şaşırtmıştı.

Hayalleri birdenbire genişlemişti ve artık sadece Veronica'ya değil, bir aileye de göz dikmişti. Tek kelimeyle harika.

"Masum çocukları bu lanetli hayatı yaşamaya nasıl zorlayabilirim?" dedi çirkin yüzünü sallayarak.

Jaga elini adanın üzerine uzattı ve gagasının yan tarafını okşadı. Gözleri yumuşak ve anaçtı ve Crow onun ulaşamayacağı bir yere adım atmadan önce bu şefkatin tadını çıkarmak için kendine bir an izin verdi. "Onunla konuş. Sadece bu basit şeyi yap. Ve bil ki ne yaparsan yap sana yardım

İhtiyacım var. Bir iyilik perisi gibi," dedi kıkırdayarak, sesi bir periden çok kötü bir cadıya benziyordu. "Umarım ekmeğiniz hayatta kalır," dedi hamura başını sallayarak. "İyi geceler."

Kalçasına geçirdiği havlunun içinden fırladı, kanatları havayı dövüyordu.

Veronica'ya doğru uçtu. Dairesinin ışıkları onu çağırıyordu, şehrin büyük kovanındaki diğer tüm ışıklı pencerelere o kadar benziyordu ki, yine de tanıdık, kusursuzdu. Gagasını onun penceresine vurdu ve kadın aceleyle pencereyi açtı.

Bekliyordu.

"Geri döndüğüne çok sevindim," dedi. "Seni bir kuş olarak görmek tuhaf olsa da... Tanrım, umarım sensindir. Yani, başka bir karganın penceremi çalması garip olurdu, değil mi? Oh, seni görmek için sabırsızlanıyorum... Yani, sensin, ama ne demek istediğimi anlıyorsun..."

Gergindi. Ayrıca uyluğunun ortasında biten ipek bir sabahlık giymişti. Altından kırmızı dantel görünüyordu.

Onun için giyinmişti, Crow fark etti. Seksi görünmek istemişti.

Onun için.

Bir gecede nadiren iki kez üstünü değiştirirdi, ama Veronica tam önünde dururken, bu kadar gergin, sevimli ve baştan çıkarıcıyken nasıl değiştirmezdi?

Kuş formundan sıyrıldı ve dönüştü, vücudu yeniden büyüyor, acı onu kavurucu bir mengene gibi kavırıyordu. Acı çektiğini belli etmemeye çalışarak sesini çıkarmadı ama Veronica'nın titreyen nefesi ona kanmadığını gösteriyordu.

"Aman... Acı çekiyorsun! Aman Tanrım... Ne yapabilirim?! Kahretsin, kahretsin, kahretsin... Su?

İbuprofen mi? Hayır, tabii ki hayır. Lütfen, eğer bir şey varsa, yardımcı olabilecek herhangi bir şey..." Ses telleri yeni büyümeyle yanmayı bırakır bırakmaz, "Sarıl bana," diye mırıldandı.

Kendisinden çok onun iyiliği içindi, çünkü onu kendi adına bu kadar endişeli görmeye dayanamıyordu. Ama yumuşak, titreyen kolları onu sardığında, teni pürüzsüz ve serin olduğunda, minnetle onun kucağına gömüldü.

Yavaş yavaş titremeleri azaldı, acısı kemiklerine kadar indi ve normal bir şekilde nefes alabildi. "Özür dilerim," dedi Veronica, yüzü onun boynunun kıvrımlarına gömülmüştü.

"Bunu sormamalıydım.

değiştirmen için. Bunun bu kadar korkunç olduğunu bilmiyordum! Keşke yardım edebilseydim..."

Crow kollarını ona doladı, onu yakınında tuttu, ereksiyonu karnının alt kısmına doğru itti.

"Sorun yok. Her şeyi daha iyi yaptın. Teşekkür ederim."

Uzaklaşmaya çalıştı ama Crow buna izin vermedi, kolları artık onu sabit tutacak kadar güçlüydü. "Seni özledim."

"Ben de seni özledim," diye itiraf etti. "Ama Crow. O cadının bir kuş adama dönüşmene yardım ettiğini söylememiş miydin? Acı çekmene yardım edemez miydi? Her gece buna maruz kalman, bilemiyorum... Çok korkunç görünüyor!"

Crow içini çekerek onu serbest bıraktı. Ne de olsa ona gerçeği söyleyeceğine söz vermişti. "Bana lanetimi hafifletmenin bir yolundan bahsetti. Ama işe yaramadı."

"Peki, ne oldu?" Veronica harekete geçme arzusuyla titreyerek sordu. "Gerçek bir aşk öpücüğü," dedi Crow, sesi alçaktı. "Ama dün gece beni öptün. Ve çok daha fazlasını. bundan daha fazla. Ve işe yaramadı. Yine de... bunun nedeni bir şeyleri saklıyor olmam olabilir."

"Öyle miydin?" Kız ona büyülenmiş gözlerle baktı. "Ve... benim öpücüğüm senin gerçek aşkının öpücüğü müydü? Bir peri masalındaymışım gibi hissediyorum... Tamam, Veronica, odaklan. Tamam, Veronica, odaklan. Ne saklıyordun? Belki bunu bu gece yapabiliriz?"

"Size lanetimle ilgili her şeyi anlatmadım," dedi. "Üreme sistemimi etkiliyor. İnsan erkekleri gibi boşalıyorum. Ama aynı zamanda... yumurtluyorum. Ve bu zevkin en yüksek şekli. Bir

Dürtü. Dün gece birlikteyken içimden geldi ama kendimi tuttum. Ama şimdi bile tek istediğim yumurtaları içine sokmak, derin ve rahat. Seni onlarla ağzına kadar doldurmak."

Veronica'nın gözleri donuklaştı ve köprücük kemiklerinin üzerindeki deri pembeleşti.

"Oh. Oh. Böyle bir şeyin kulağa bu kadar... tahrik edici geleceğini bile bilmiyordum," dedi, alev alev yanan yüzünü ona doğru kaldırarak, dudaklarını ayırdı. "Sadece senin konuşmanı dinlerken mini bir orgazm yaşadım... derin ve rahat... ve ağzına kadar... Kutsal bok."

Ellerini adamın göğsünde ve karnında gezdirdi ve adam içgüdüsel olarak esnedi, kasları onun keşfeden parmakları altında daha da sertleşti. Birden kaşlarını çattı ve ona meraklı bir bakış attı.

"Acıyacak mı?"

"Bilmiyorum," dedi, onun coşkulu yanıtı karşısında hâlâ kafası karışmıştı. "Bunu daha önce hiç kimseye yapmadım. Ama bu şekilde hamile kalabileceğinden şüpheleniyorum. Normal doğum kontrol yöntemlerinin geçerli olacağını sanmıyorum."

Bekledi, ona düşünmesi için zaman tanıdı, kendini onun reddine hazırladı. Yüzünün şaşkınlıktan gerginliğe ve spekülatif bir ifadeye geçişini izledi. Bir şeyler planlıyordu.

Veronica ona gülümsedi, biraz utangaç, biraz kendini beğenmiş, gözleri muziplikle dans ediyordu.

"Kahretsin," dedi Crow, pençeli elini yüzüne doğru kaldırarak. "Bu arsız bakış sana çok yakışıyor."

"Benimle yatak odasına gel," diyerek onu arkasına çekti. "Sana göstermek istiyorum bir şey."

Kapı arkalarından kapandığında Crow, Veronica'nın onun ziyareti için hazırlanırken katlandığı mesafeye şaşırdı.

Perdeler sıkıca kapatılmıştı, şifonyerlerin üzerinde mumlar yanıyor, ışıkları sabahlığının rengiyle uyumlu parlak koyu saten çarşafların üzerinde oynaşıyordu. Yerde yumuşak bir halı seriliydi, minderler etrafa saçılmıştı. Yatağının başucundaki sehpa ise çeşitli şişeler vardı.

Odasını şehvetli bir seks yuvasına çevirmişti.

Veronica saten kemeriyle oynayarak, "Görüyorsunuz ya," diye başladı, "ben biraz seks düşkünü diyebileceğiniz biriyim."

"Biliyorum," dedi Crow.

Gözleri şaşkınlıkla açıldı.

"Oh, öyle mi?! Aman... Kahretsin. Dikizledin mi? Beni her izlediğinde..."

"Hayır," diye araya girdi Crow, o daha fazla sinirlenmeden. "Çok cazipti ama direndim. Gerçekten sadece seni güvende tutmaya çalıştım. Yine de koleksiyonunu fark etmeden edemedim."

Gözleri, içinde çok sayıda yapay ilaç olduğunu bildiği başucu çekmecesine kaydı. Sikler.

"Oh, tabii ki," dedi rahatlamış bir şekilde. "Biliyor musun, ben gerçeğini tercih ederim," diye başladı,

"Ama Emery'den sonra yapamadım... Evet. Aman Tanrım. Ne büyük bir gaf. Özür dilerim. Sadece, bütün gün bunu dört gözle bekledim, işte zar zor odaklanabildim. Sonunda seks yapabileceğim! Ve şimdi, onun adını söyleyerek her şeyi mahvettim, yani..."

"Veronica."

Mırıldanarak sözünü kesti ve parmakları birbirine dolanarak ona baktı. Endişeli ve aşırı

heyecanlı görünüyordu.

"Nefes al."

Bölüm 7: Tam

Anında gözlerini kapadı ve uzun bir nefes aldı. Crow onun arkasına geçerek ellerini boynuna koydu ve parmaklarının ucuyla gerginliğini hafifçe masaj yaparak aldı. Kadın derin, rahatlamış bir iç çekti ve Crow parmaklarını boynuna götürerek tenini okşadı, sonra da köprücük kemiklerine.

Sabahlığının kumaşını aralayarak, kabarık göğüslerine baktı. Kırmızı dantelden yapılmış, neredeyse yarı saydam bir sutyen giymişti.

Adamın siki kadının beline doğru seğirdi ve Veronica soluk soluğa bir kıkırdama çıkardı.

"Hiçbir yere gitmiyorum," diye söz verdi Crow. "Ne kadar istersen o kadar kalacağım. İstedğin her şeyi yaparız. Zamanımız var."

Daha hızlı nefes alıyordu ve adam parmaklarının güneye, göğüslerine gitmesine izin verdi, kumaşın üzerinden meme uçlarını hafifçe okşadı. Bir anda sertleştiler, güzelce tepki verdiler ve Veronica usulca inleyerek onun gövdesine yaslandı.

Karga gagasını onun saçlarına soktu, şampuanının kokusunu ve teninin daha yumuşak, topraksı notalarını içine çekti. Aleti gerildi, sabahlığını mürekkep gibi sakızla boyarken, yumurtalarla dolu kesesi gerildi ama yavaşça nefes aldı, acele etmedi.

"Bana bir şey göstermek istedin."

"Oh, evet," dedi Veronica ve sesinin seksi, derin temposu adamın daha da büyümesine neden oldu

Daha sert.

Saten elbisesini çıkardı, sırtı ona dönüktü. Sonra bir adım öne çıktı ve poposunu dışarı itti, biraz oynattı.

"Siktir."

Crow gözlerini onun dolgun kalçalarından ayıramıyordu. Çünkü bir tanga giymişti, ince kırmızı çizgi lezzetli yarığın içinde kayboluyordu ve yanaklarının arasında mumların ışığını yansıtan bir şey parlıyordu.

Arkasında diz çöktü ve kışının yanaklarını yavaşça aralayarak içini çekti. Büyük bir yakut ona göz kırptı. Veronica'nın göt deliğinde mücevher vardı.

"Seni fingerdek," dedi adam, hipnotize olmuş bir halde mücevhere bakarak. Pençeleri refleks olarak kalçalarına battı ve Veronica usulca inledi... ve kalçasını daha da dışarı çıkararak kendini onun ellerine doğru itti.

"Beğendin mi?" diye sordu nefes nefese.

Crow cevap vermek yerine dilini serbest bıraktı ve yakutta durarak kadının çatlağından aşağıya doğru yaladı. Etrafında daireler çizdi ve daha aşağıya, amına doğru yaladı. Dili içeri daldı ve kadın ıslaktı, ıslaktı, ıslaktı, arzu ve ihtiyaç tadındaydı.

"Oh. Oh, evet," diye nefes aldı. "Görüyorsun... Oh, tam orada. Siktir. Yapabileceğimizi düşünmüştüm... Oh.

Lütfen! Evet, oh... Önce götten deneyebiliriz."

Crow onun klitorisini yaladı, elleri kalçalarını yoğurdu ve kadın kalçalarını oynatarak kendini onun yüzüne doğru itti. Çok geçmeden bacakları titremeye başladı ve Karga onun yaklaştığını anladı.

Geri çekildi.

"Dizlerin yerde olacak şekilde yüzüstü yatmanı istiyorum. Buraya."

Halıyı yatağa yaklaştırdı ve iyi bir önlem için üstüne bir minder attı.

"Beni bekle. Kendine dokunma."

Bir gölge kadar hızlı adımlarla dışarı çıktı ve doğruca bıçak çekmecesine yöneldi. Her dönüşümde vücudu yeniden büyüyor, pençeleri yeniden uzun ve keskin oluyordu. Beş hızlı hareketle onları kesti, bıçak kesme tahtasına çarparak gümbürdedi.

Kenarları test etti ve köşeler hala keskindi, bu yüzden Veronica'nın banyosuna gitti ve hızlıca iki tanesini güvenli bir körlüğe indirdi.

Geri döndüğünde Veronica'yı yatağın kenarında diz çökmüş, karnı ve gövdesi yatağın üzerinde, dizlerini iki yana açmış bir halde buldu. Kalçalarını oynatıyor, kendini yatağa sürtmeye çalışıyordu, yumrukları hayal kırıklığından sıkılmış, alt dudağı dişlerinin arasına sıkışmıştı.

"Aferin kızım," dedi, siki onu görünce seğiriyordu, o kadar itaatkâr, o kadar azgındı ki. "Sanırım önce seni hazırlamamız gerekiyor."

"Umurumda değil," diye sızlandı, başını kaldırıp ona baktı, yanakları kırmızıya boyanmıştı. "Tıkacı yerleştirmek için biraz kayganlaştırıcı kullandım. Ben hazırım. Lütfen sık beni Crow."

Aleti bunu yapmak için zorlandı, güneye doğru akan kan yüzünden görüşü kısa süreliğine karardı. Kendini sabitlemek için derin bir nefes aldı ve Veronica'nın birkaç şişe hazırladığı komodine doğru yürüdü. İçlerinden biri kayganlaştırıcı olmalıydı.

"Karga? Lütfen," dedi poposunu davetkâr bir şekilde oynatarak.

"Hmm. Bu çok cazip. Ama eğer bunu yapacaksak, benim yöntemimle yapacağız. Seni incitme riskini almayacağım."

"Ama canımı yakıyorsun!" diye haykırdı. "Hadi ama, ne kadar acı çektiğimi görmüyor musun? Lütfen!"

Kısa bir kahkaha attı ve bir şişe aldı. Masaj yağı. Mükemmel.

Birazını ellerinin arasına aldı ve Veronica'nın kıkına koydu. Veronica içini çekerek başını şiltenin üzerine bıraktı ve Crow parmaklarını Veronica'nın pürüzsüz teninde gezdirdi, dokunuşuyla çukurlaşan teninin uysallığını ve itaatkârlığını hayranlıkla izledi.

Yanına diz çöktü ve kalçalarına masaj yaptı, uzun diliyle olgun bir meyve gibi ağır ve baştan çıkarıcı olan göğsüne uzandı. Yukarı ve aşağı doğru yaladı, meme ucuna yaklaştı ama asla yalamadı.

Veronica ağır ağır nefes alıyor, biraz kıvranıyordu ama şimdilik dayanıyordu. Ama adam tekrar neredeyse meme ucuna kadar yaladığında, sıkı areolasının sadece dış kenarının tadına baktığında, hayal kırıklığıyla inledi.

"Crow, sık beni. Lütfen!"

Birkaç saniye onu düşündü. Ve sonra kıkına bir tokat attı. Dolgun et, tokadın etkisiyle küçük dalgalar halinde yuvarlandı ve Veronica şaşkın bir inilti çıkardı.

"Uslu ol," diye tembihledi onu, tokadın etkisiyle uyarılan siki daha fazla precum fişkırtırken.

"Yapacağım," diye iç geçirdi Veronica. "Ama sadece bunu tekrar yaparsan." "Hmm."

Elini çekti ve kızın kıkında açan hafif kızarıklığı izledi. Şimdi daha iyi bir vuruş yaparak daha sert vurdu. Veronica haykırdı, kıkı yuvarlandı ve seğirdi. Crow daha da ısınan ve kızarıklığı yayılan tenine masaj yapmaya devam etti.

Uyluklarını birbirine sürtmeye çalışarak inledi ve adam onun daha da tahrik olduğunun kokusunu alabiliyordu.

Göğsünün yan tarafını yaladı ve bu kez ıslak, çevik dilini meme ucunun etrafına dolayarak bir kez sıkı. Veronica sessiz bir iniltiyle sırtını kamburlaştırdı. Adam onun meme ucunu yaladı ve sıkı, kalçalarının dansını izledi, miyavlayan zevk seslerini dinledi.

Ama bu kadar yavaş gitmek dayanılmazdı. Aleti daha önce olduğu gibi acıyor, beklentiyle geriliyordu. Crow onun kıcının arkasında diz çökmüş, parıldayan kırmızı mücevheri izliyordu. Onu kavradı ve deneysel olarak sağa sola oynattı. Veronica memnun bir iç çekerek kıcını yukarı itti.

Biraz çekiştirdi ve dirençle karşılaştı, ama Veronica yumuşak bir 'evet' dedi, bu yüzden fiş biraz dışarı kayana kadar daha sert çekmeye devam etti, mücevherin karanlık, parlayan tabanı ortaya çıktı. Crow bıraktı ve tekrar içeri kaymasını aç gözlerle izledi.

Tekrar çekiştirdi, bu sefer daha da dışarı itti, tabanı her ısırıkta daha da genişledi, Veronica nefes nefese kaldı ve yumuşak bir şekilde inledi. Tekrar bıraktı ve tekrar Veronica'nın derinliklerine battı.

"Lanet olsun! Karga!" diye hırladı.

Diğer yanağını da tokatladı, lezzetli, ıslak bir ses çıkaran sert bir tokat. Veronica irkildi. Veronica kendini toparlayamadan Crow yavaşça ve acımasızca fişi çekti, dirence karşı hareket etmesini sağlayacak kadar güç uyguladı. Veronica kalçalarını oynatmayı denedi, o da güçlü bir kolunu kalçalarının etrafına sararak onu sıkıca yerinde tuttu. Bu sonsuza kadar sürdü ve kız tüm bu süre boyunca inledi ve sızlandı, ama sonunda tıkaç dışarı çıktı.

Crow siyah, parlak şekli inceledi ve sonra tekrar Veronica'nın nefes alıyormuş gibi titreşen kıcına baktı. Nispeten dar görünüyordu.

"İlginç," dedi, tıkaçın şişman, şişkin şekline dikkat ederek.

Veronica'yı tutuşunu azalttı ve klitorisine daldı, hafif, zar zor dokunuşlarla okşadı. Veronica nefesini tutarak kendini adamın eline bastırdı. Sırtı mum ışığında kehribar gibi görünen parlak ter boncuklarıyla kaplıydı.

Crow onu zirveye çıkardı ve dilini amına soktu, duvarlarına karşı yaladı, nabzını hissetti, içinde gerginlik arttı. Her an boşalacakmış gibi görüldüğünde, onu serbest bıraktı ve kayganlaştırıcıyı bulmak için ayağa kalktı.

"Seni piç kurusu," diye hırladı, omzunun üzerinden ona kötücül bir bakış fırlatarak. "Seni mutlak canavar."

Karga kıkırdadı, kahkahasıyla birlikte gagası da seğirdi.

"Evet, öyleyim," dedi hoş bir şekilde. "Ah, işte burada. Anal kayganlaştırıcı. Mükemmel." "Sonunda," diye inledi Veronica.

Kendini tekrar yatağa sürtmeye çalıştı ve Crow uzanıp göğüs ucunu çimdikledi. Sadece bir kez, sertçe.

"Mmm-sikeyim," diye hıçkırdı Veronica.

Crow durakladı, göğüs ucunu serbest bıraktı. Gözlerinde dökülmeye hazır yaşlar birikmişti. Arzularının, fantezilerinin sağduyusunun önüne geçmesine izin verdiği için sessizce kendini lanetledi. Yoğunluğuyla onu incitmişti.

"Duracağım," dedi, hayal kırıklığını ve kendine olan öfkesini bastırmak için yumruklarını sıkarak.

Veronica kendini yataktan kaldırdı ve ona döndü. Gözyaşları yanaklarından süzülüyordu ama üzgün görünmüyordu.

Kararlıydı, tutku ve öfkeyle kızarıyordu.

"Sakin durayım deme. Tanrı aşkına! Bu şimdiye kadar yaptığım en iyi seks ve sen daha içine bile sokmadın!"

"Ama ağlıyorsun."

"Ne olmuş yani?" diye sordu, yanağından bir damla gözyaşı daha süzüldü. "Eğer durmanı istersem sana söylerim. Lütfen, yaptığın şeye geri dön, yoksa yemin ederim, ben... ben..."

Karga dudaklarını yaladı ve Veronica hıçkırır hıçkırır güldü. Onun gagasını öptü ve bir iç çekişle yerine geri döndü.

Kızın titreşen, büzülmüş göt deliğini inceledi ve bu görüntü onu çağırdı. O delik doldurulmak istiyordu. Leğen kemiğini salladı, siki boş havaya doğru acı ve istekle itiliyordu. Torbası ağır ve sert bir şekilde sarkıyordu ve Crow bir iniltiyle onu avuçladı, yumurtaların şekillerini hissetti. Büyük değillerdi, belki de en geniş yerinde o popo tıkaçı kadardılar ve o küçük delikten kolayca geçmişlerdi.

Bunu gerçekten yapacaktı. Ama henüz değil. Şehvetten nefesi kesildi ve yine de kendini Bekle.

Kayganlaştırıcının bir kısmını Veronica'nın göt deliğine fışkırttığında, Veronica şaşkınlıkla nefesini tuttu ve adam

Hemen parmaklarıyla yaydı, o küçük deliğin kenarlarında gezindi, onlara deneysel olarak bastırdı. Ağır ağır nefes alıyordu, kesinlikle hareketsizdi, sırtı kavisliydi.

Çok yavaşça, bir parmağını içeri itti, ne kadar rahat olduğunu, açıklığın parmağının etrafında çok sıkı olduğunu tısladı. Ama kadın inledi ve adam devam etti, parmağı kayganlaştırıcıyla kaplıydı, direnci kolayca aştı.

Daha da içeride, daha uysaldı, alan onun için açılıyordu. Parmağını daireler çizerek hareket ettirdi, duvarlarını test etti ve Veronica sert nefes alarak kalçalarıyla ona doğru sallandı.

"İki tane deneyebilirsin," diye soludu adam parmağını çekip çıkardığında, parmağını içeride tutmaya çalışan sıkı açıklığının gerilmesini izlerken.

Böylece iki pençeli parmağını kayganlaştırıcıyla kapladı. Önce girişe yumuşayınca kadar masaj yaptı ve tek bir yumuşak hamleyle parmaklarını kadının içine itti. Veronica haykırdı, içgüdüsel olarak ondan uzaklaştı ve sonra tamamen içeride kaybolana kadar parmaklarına karşı geri itti.

"Çok güzel," dedi, parmaklarıyla kızın göt deliğini sikerken, leğen kemiğindeki basınç Patladı.

"Evet," diye nefesi kesildi Veronica'nın. "Lütfen, Crow."

Ve bu sefer, onu reddedemezdi. Daha fazla kontrolü, iradesi kalmamıştı. O çekti parmaklarını çıkardı, bir mendile sildi ve zaten kalın prekumuyla kaplı olmasına rağmen sikini kayganlaştırıcıyla kapladı.

Bir eliyle Veronica'nın kalçasını, diğeriyle de zonklayan sikini kavradı. Veronica'nın küçük deliğine doğru itti ve bir an sonra en dar yeri geçerek içeri girdi ve Veronica nefesini tutmuş, elleriyle çarşafı kavramıştı.

Aleti usulca içeri kaydı ve Crow onu sertçe itip hızlıca becermekten başka bir şey istemese de anatomisinin kızın alışık olduğundan farklı olduğunu biliyordu.

Penisinin en dar yeri baş kısmı, en geniş yeri ise kök kısmıydı. Bu, bir insan penisinde, baş içeri girdiğinde en büyük kısmın içeride olduğu ve gerisinin kolay olduğu anlamına geliyordu.

Crow'un sikinde öyle değil.

"Oh, Tanrım," diye inledi Veronica, adam yarısına kadar girdiğinde. "Bu... sikeyim... Çok büyük... Tamam, biraz daha. Siktir! Hepsi girdi mi? Artık dayanamıyorum, ama hepsini istiyorum!"

İnsanüstü bir kendini kontrol etme becerisiyle gagasını sıkmak zorunda kaldığı için konuşamayan Crow, pençeli, temiz eliyle kızın klitorisine uzandı. Etrafında hafif daireler çizdi ve Veronica'nın göt deliği zevkle dalgalanıp sıkılaştı.

Onu parmakladı, yavaşça daha uzağa itti, çevresi onu gerdi. Girişinin sıklığı cennet gibi hissettiriyordu.

Kadın haykırdı ve adam dibe vurdu, tamamen içine gömüldü, etin sıkı halkası shaftının etrafındaki bir mengene gibiydi.

Veronica'nın klitorisine son bir fiske vurdu ve gözlerini kapadı, kendini başka bir cehennem gibi, işkence gibi yavaş itmeye hazırladı. Yarısına kadar çekti ve şaftına daha fazla kayganlaştırıcı fişkırttı, ne kadar soğuk hissettirdiğine seğirdi. Kendini kontrol altında tutmanın verdiği gerginlikle titreyerek tekrar içeri itti.

Veronica inledi ve bu sefer durmasını istemedi. Crow tekrar geri çekildi ve şimdi daha hızlı bir şekilde içeri itti ve Veronica onu bütünüyle yuttu, et halkası sıkı ve lezzetliydi.

"Oh lanet olsun. Evet, lütfen. Evet, lütfen," diye ısırıldı ve Crow'un kontrolü sonunda kırıldı.

Neredeyse tamamen dışarı çekti ve kalçaları onun lezzetli kalçalarına çarparak tekrar içeri girdi. Kadın zevkle haykırdı ve adam daha da derine inmek için kış yanaklarını araladı. Tüm yaşam gücüyle, tüm dikkatini defalarca içinde kaybolan, kaygan, sert ve çok, çok rahat olan sikine odaklayarak onu terk edilmiş bir şekilde becerdi.

"Kendine dokun," diye bağırdı, eğer kendisi denerse hassas klitorisini pençeleriyle acımasızca parçalayacağını biliyordu.

Bir iniltiyle karnının altına uzandı ve çığlık atması birkaç saniyeden fazla sürmedi. Göt deliği acıyla gerildi, onu kavradı, daha derine yuttu, orgazmı onu içine kilitledi.

Karga gakladı ve hırladı ve salıverilmesi gürlledi, horoz onun kış deliğinin sıcak, alıcı derinliklerine cum fışkırttı.

Ama işi bitmemişti. Artık onu durdurmanın bir yolu yoktu.

Veronica'nın kalçalarını kavradı, onu çürükler bırakacak bir güçle içine bastırdı ama umurunda değildi. Torbası sıkılaşmış ve yumurtalar sikinin içine doğru kaymaya başladı. Derinden inledi, görüşü karardı ve geriye kalan tek şey yumurtaların ilerlemesinin, açılan kanaldan geçmesinin, genişlemesinin ve büyümesinin verdiği coşkuydu.

Sersemlemiş bir haldeyken Veronica'nın inlediğini duydu. Kalçalarını oynatmaya çalıştı ama adamın tutuşu çelik gibiydi. Hiçbir yere gitmiyordu.

Ecstasy onun içinden geçti, nabız gibi atan, kör edici bir zevk. İlk yumurta dışarı çıkmıştı. Ama daha fazlası da yoldaydı ve Crow gerildi, tüm vücudu çelikten bir kordon gibiydi, sertti, zevkten titriyordu. Kadının içine daha fazla itti, onu tamamen doldurdu.

İkinci yumurta içinden geçti, büyük, yuvarlak ve sertti ve Veronica'nın kışının derinliklerine iterek sikinden tükürdü.

Şimdi tüm vücudu titriyordu ve üçüncü yumurta hareket ediyordu. Sessizliğe gömüldü, nefes alamıyordu çünkü basınç çok büyüktü. Yumurta dayanılmaz bir şekilde yavaşça geçti, sert, büyük bir şişkinlik horozundan geçti, ta ki diğer ikisine katıldığı yerde onun içine bırakana kadar.

Veronica çığlık atıyordu ve duvarları titreşen, güçlü dalgalarla tekrar onun etrafında sıkılaşmış ve ikinci kez geldiğini fark etti.

Son yumurta kıpırdadı ve sikinin içine kayd, canı yanıyordu, ölüyordu ama yine de mutluluk vericiydi, mutlak bir zevkti ve uğruna ölmeye değerdi.

Yumurta yavaşça, duraklayarak ilerledi ve Veronica'nın duvarları onu çok sert kavradı, göt deliği çok gergin ve sıkı ve yumurta sonunda ondan çıkıp içine düşene kadar onunla birlikte çığlık attı.

Bir an geçti. Crow sonunda nefes alabildi. Veronica onun etrafında nabız gibi atıyor, hızlı hızlı nefes alıyordu.

Gözlerini açtı, ellerini kalçalarından çözdü ve pençelerinin derisinde kan sızan derin, kırmızı delikler açtığını merakla fark etti.

"Sen... Bu..." Veronica'nın nefesi kesildi, hala onun etrafında seğiriyordu, onu kendi içine daha derine çekiyordu, Veronica'nın kendisi tamamen tükenmiş olmasına rağmen göt deliği hala açtı.

Crow'un geri çekilecek cesareti yoktu. Kemiksizdi ve aptalca rahatlamıştı.

Ve ona bir şeyler oluyordu. Ruhunda bir yırtılma, bir kanama, aurasında şiddetli bir erime

ve yeniden şekillenme gibi hissediyordu. Derin derin nefes alıyordu, siki hâlâ sertti ve Veronica'nın derinliklerine gömülmüştü.

Bekledi, değişimi yargılamadan izledi, sadece olduğu gibi deneyimledi.

Karanlık aurası paramparça oldu ve mavi, pembe ve gümüş etrafını sararak Veronica'nın ışıltılı halesiyle karıştı. Başı dönüyordu, düşünceler rüzgârdaki yapraklar gibi bir oraya bir buraya savruluyordu.

Ve sonra, patladı. İçinden bir şeyler koptu ve geniş bir nefes alarak havayı içine çekti, kendini hafif ve özgür hissetti. Sanki kaburgalarının etrafına, tam olarak nefes almasına izin vermeyen sıkı bir kemer takmıştı ve bu kemer düşmüş, ciğerlerini havayla doldurmasına izin vermişti.

Crow bekledi, sadece onun parçalarının ve parçalarının kendilerini yeniden düzenlemesini izledi. Bunun bir doğumdan çok daha huzurlu ve daha az acı verici olduğunu hayal ediyordu ama yine de öyleydi.

O yeniden doğdu.

Belki de tamamen lanetsiz değildi, çünkü gagası hâlâ yerindeydi, avuçlarının arkasını hâlâ tüyler kaplıyordu ve parmakları pençelerle bitiyordu.

Ve çuvalının boşlukla, yumurta eksikliğiyle titreştiğini hissedebiliyordu ve yenilerinin yakında orada olacağını biliyordu.

Ama prangadan kurtulmuştu. İçinden bir ses ona istediği zaman yer değiştirebileceğini ve bunun acısız olacağını söylüyordu.

"Şimdi çekileceğim," dedi.

Veronica'nın cevabı boğuk ve uykulu geldi. Yüzü yatağın üzerindeydi, gözleri açık, hiçbir şeye bakmıyordu. Sakin sakin nefes alıyordu, doymuştu.

Crow sikini çıkardı ve mürekkep gibi küçük bir döl fişkırması Veronica'nın dizlerinin altındaki mindere damladı. Kaşlarını çattı ve omuz silkti. Ona yeni bir tane alması gerekecekti.

Veronica'nın rahatlamış vücuduna baktı. Ter içindeydi ve göt deliği adamın sularıyla kırmızı ve yapış yapış görünüyordu.

"Onları dışarı itmek isteyebilirsin," dedi kara gözleriyle onu izlerken.

Bundan zevk almıştı. Adamın ona yaptığı her şey hoşuna gitmişti ve hatta adam yumurtaları içine yerleştirirken bile boşalmıştı.

Crow onun gitmesine asla izin vermezdi.

"Şimdilik bende kalsınlar," dedi Veronica uykulu bir sesle. "Senden bir parçayı yanımda taşımak için." Crow sevgiyle başını salladı. Onun nasıl bir mucize olduğuna hayret etmeyi asla bırakmayacaktı.

"En azından tuvalete git," diye onu teşvik etti. "Kadın cinsel sağlığı hakkında öğrendiklerime göre, seksten sonra işemen gerektiğini biliyorum."

"Mmm. Yapma."

Karga gagasını şaklattı ve Veronica'yı sırt üstü yuvarladı. Veronica bir çığlık attı ama Veronica onu kenara itmeden adam onu taşımaya başlamıştı bile. Onu tuvalete oturttu ve geri çekildi.

"Çiş."

Gitmek istedi ama Veronica onu durdurdu.

"Şimdi beni geri taşımak zorundasın."

Adam Veronica ellerini yıkayana kadar bekledi ve Veronica ellerini yıkadıktan sonra onu yatak odasına götürdü. Veronica ona hafif bir kızgınlıkla baktı.

"Biliyor musun, dün istediğim her şeyi yapacağını söylemiştin," dedi, sesi suçlayıcıydı.

Ama hareketleri ses tonunun etkisini azalttı. Onu yatağa çekti ve kollarına sarıldı.

"Eee?"

Crow ciddi bir ifadeyle, "Sanırım bunun sadece belirli durumlar için geçerli olduğuna dair bir uyarı eklemiştim," dedi.

"Bazen çok ihtiyacın olan ama istemediğin şeyleri yaparım. Buraya sana hizmet etmek için değil, sadece seni korumak için geldim. Sana iyi bakacağım."

Bir süre onu düşündü, boğazında büyüyen tüyleri okşadı. "Tamam," dedi sonunda. "Sanırım bununla yaşayabilirim."

Bir süre sessizlik içinde kaldılar, ikisi de rahat ve gevşekti, kolları gevşek, vücutları sıcaktı.

"İşe yaramadı, değil mi?" Veronica bir süre sonra şöyle dedi. "Şey... 'gerçek aşkın anal'ı o masalsı tınıyı taşımıyor ama başka ne denebilir ki?"

"Hayır, sanırım işe yaradı," dedi Crow, tekrar derin nefes alarak, göğsünde hissettiği yeni özgür duygunun tadını çıkararak. "Yarın göreceğiz. Eğer gün içinde yer değiştirebilirsem ve ağrı olmazsa, işe yaramış demektir."

"Ne? Aman Tanrım, çok rahatladım," diye itiraf etti Veronica. "Görüyorsun ya, sıradan bir adama dönüşmenden korkuyordum ve bunu kabul etmeye hazır olsam da -yani, kimse mükemmel değildir, değil mi?"

"Sen... bunu mu tercih ediyorsun?" diye sordu Crow, dünya ona hak etmediği bir mucize daha sunarken kalbi küt küt atıyordu.

Ama hak etse de etmese de bunu kabul edecekti. Mutluluğu tattıktan sonra daha fazlası için açgözlüydü. "Mmm. Evet. Mükemmelsiniz, Bay Birdman."

Bölüm 8: Irk

Altı ay sonra

"Kesinlikle emin misin?" Crow, Veronica'yı şüpheyile izleyerek sordu.

"Başka bir şey istemiyorum," dedi, adamın fermuarına uzanmaya çalışarak. "Hadi, ben doğurganım. Şu kötü çocuğu çıkaralım."

Crow onun her iki bileğini de yakaladı ve tuttu, tutuşu nazikti ama kolları demir gibi sertti, kımıldamıyordu bile. Veronica bir süre debelendi ve sonunda pes ederek ona ateşli bir bakış fırlattı.

"Kes şunu. Bir düşün. Ya yaralanırsan?" dedi sessizce.

Kaba bir ses çıkararak gözlerini devirdi.

"Gerçekten. *Dinlemedin* mi? Jaga hamileliğimi izleyeceğini söyledi. Bir sorun çıkarsa yardım edecekmiş. Ve bunu ondan daha iyi kim yapabilir? O çok güçlü. Dışarı çıkmak istediğinde normal bir insan gibi görünmeni sağlayan büyüyü bile o verdi. Bana bir şey olmaz. Gerçekten, Crow. Rahatla."

Kızın ellerinden birini gagasına doğru kaldırdı ve bileğine sokuldu. Veronica içini çekti ve bir adım daha yaklaştı.

"Senin de istediğini biliyorum," dedi. "Peki sorun nedir?"

Crow onun ellerini bıraktı ve duvara yaslanıp onu incelemeye başladı.

Birlikte oldukları, onun dairesinde yaşadıkları ve ne zaman kendini çok daraltsa Crow'un onun ihtiyaçlarıyla ilgilendiği süre içinde Veronica sağlıklı bir ışıltı kazanmıştı. Adımlarında yeni bir sıçrama vardı ve her zaman kendinden emin ve dünyaya gülerek başını dik tutuyordu.

O da iş değiştirdi ve Crow, şimdi ölü olan bir büyücünün bir zamanlar altınlarını sakladığı gizli bir cep gerçekliğine girerek gelirlerine oldukça fazla katkıda bulundu.

Karga yetenekleri, sihir görme ve dünyalar arasındaki sınırları geçme yeteneği, bir lanet değil, bir nimet olduğu ortaya çıktı.

Lanetten bahsetmişken, lanet bozuldu. Çoğunlukla. Hâlâ kargaya dönüşebiliyordu ve kafası ve vücudu tamamen insan gibi görünmüyordu ama bunu bir parçası olarak kabul etmeye başlamıştı.

Veronica mutlu ve sağlıklıydı. İkisinin de ihtiyaçları karşılanmış ve güvendeydiler. Onu güvende tutacak kadar güçlü ve kuvvetliydi.

Peki sorun neydi?

"Bir şeyi bilmem gerekiyor," dedi sonunda. "Tanıştığımız o gece, beni bu formda ilk gördüğün zaman. Eski sevgilini dövmüş ve onu büyük bir çukura atmıştım. Pençeleri ve gagası olan kocaman bir kuş adam canavarıydım. Ve sen beni dairene davet edip seni becermeme izin verdin. Bana neden güvendin ki?"

Veronica başını sallayarak güldü.

"Birincisi, az önce tacizci eski sevgilimi dövdün ve hayatımı kurtardın," dedi göz kırparak, sesi sadece biraz hüzünlüydü. "Başka? Sen insan değildin. Emery'den sonra randevulara bile gitmediğimi biliyorsun. Ve yüksek libidomla bu gerçekten zor olmaya başlamıştı. Perişan haldeydim. Yalnızdım."

Kız ona doğru uzandı ve Crow kollarını ona doladı.

"Ve sonra bana o hikâyeyi anlattın. Seni nasıl kurtardığımla ilgili." Boynunun kıvrımına doğru konuştu. "Ve bu beni güvende hissettirdi. Az önce benim hayatımı kurtarmıştın ve sonra da benim seninkini kurtardığımı itiraf etmiştin. Kader gibi hissettirdi. Bir şekilde... Sana güvenmek çok kolaydı. Seni arzulamak nefes almak kadar doğaldı ve seni istemekten kendimi alamadım.

"Ve şimdi, seni sevmek, olmak için doğduğum kişi olmaktır. Ben buyum." Bir süre sessiz kaldılar, Crow'un göğsü duygularla kabarıyordu.

"İşte bu yüzden her şeyin yolunda gideceğine inanıyorum," diye ekledi Veronica. "Çünkü biz sadece birlikte olmak için yaratılmışız."

İçini çekti, onu içine çekti ve muhalefeti toz haline geldi.

Onun rahmini yumurtalarla doldurmak istiyordu. Onun çocuklarıyla şiştiğini görmek istiyordu. Her şeyden çok.

"Jaga'nın söylediklerine bakılırsa, bu acı verici olabilir," diyerek, onu etkilemeyeceğini çok iyi bildiği son çürük argümanını sundu.

"Evet, ama araştırdığı vaka çalışması kocaman bir Naga erkeği ve küçücük bir kadınla ilgiliydi ve adam kadına zorla sahip olmuştu," dedi. "Ve biz bunu bu şekilde yapmayacağız. Yine de, bilirsiniz, kaçıyormuş gibi yapmamın bir sakıncası yok..."

"Hayır, bu sefer değil," dedi Crow, ellerini Veronica'nın tatlı kıkına doğru kaydırarak. "Sonra o zaman," dedi Veronica onu kucağına alıp kendine bastırırken.

Bacaklarını adamın beline doladı ve adam onu yatak odasına taşıdı, çuvalı şimdiden beklentiyle gerilmişti, siki sert ve hazırды.

"Daha büyük bir yer bulmamız gerekecek," diye soludu Veronica onun omuzlarını tutarak.

"Bahçeli, bir sürü ağacı olan ve..."

Karga onu kararsızca yatağın üzerine bıraktı ve alçak sesle gakladı.

"Bir dahaki sefere çocuk odası için planlar yapmaya başlarsan, seni susturmak için sikimi boğazına sokarım," diye söz verdi karanlık bir şekilde.

Veronica dirseklerinin üzerinde yükselip ona muzip bir bakış fırlattı.

"Çocuk odası mı dediniz? Muhtemelen sizin gibi şekil değiştiren olacaklar, bu yüzden hem yataklara hem de yuvalara ihtiyaçları olacağını düşünüyorum, bu yüzden... mmmmmmm!"

Crow yatağın üzerindeydi, elleri Veronica'nın kalçalarının iki yanındaydı, alelacele kot pantolonundan kurtardığı sikini Veronica'nın ağzına sokmuştu. Veronica onu açgözlülükle emiyor, dilini tam onun sevdiği şekilde hareket ettiriyordu. Elleriyle torbasını kavradı, nazikçe hissetti ve sıkılaştı, yumurtalar tenine doğru itildi. Boğazının arkasından boğuk bir ses çıkardı ve adam onun yumurtaları saydığını anladı.

"Hepsini serbest bırakmak zorunda değilim," dedi, eteğinin bandını aşağı kaydırıp külotunu kenara iterek tadına baktı. "Biriyle başlayabiliriz."

Veronica kalça kemiklerini iterek onu daha yükseğe kaldırmaya çalıştı. Crow kıkırdadı, çünkü yardım etmezse Veronica'nın çabaları onun gövdesini hareket ettirmek için hiçbir işe yaramayacaktı.

Böylece ayağa kalktı ve siki kadının ağzından düşmesine izin verdi.

"En az iki!" diye soluk soluğa kaldı. "Biri yalnız ve farklı hissedecek ama iki kişi birbirini destekleyebilir. Daha da iyisi, üç kişi! Paramız var, yapabiliriz... Aman Tanrım, evet, tam orada."

Onu yaladı, girişinde zaten toplanmakta olan ıslaklığın tadına baktı, her gün oradaydı, onun için hazırды. Kendini tekrar alçalttı ve kadın zevkle mırıldanarak sikini ağzına aldı.

"Üç olsun."

Dilini kadının amcığına soktu ve ağzının derinliklerine doğru iterek üreme dürtüsüne izin verdi.

onunla birlikte olmak, onu yavrularla şişirmek, ön plana çıkmak. Bu sefer, onu geri itmek zorunda kalmadı. Ve yumurta olmalarına rağmen, Jaga onların sperm gibi davrandıklarını açıklamıştı. Veronica'nın yumurtasındaki genetik materyali emeceklerdi.

Döleri sadece yolu kolaylaştıran bir kayganlaştırıcıydı. Ve alıcının anatomisini değiştiriyordu. Her şey yolunda giderse, Veronica'nın rahim ağzı yumurtaları almak için bir coşku seliyle açılacaktı.

Crow düşünceleri bir kenara itti ve onun üzerinden yuvarlandı. Veronica onu izledi, gözleri kapüşonlu ve karanlıktı, teni nefis bir pembelikteydi.

"Soyun."

Adam tişörtünü çabucak kaybederken, kadın itaat etmek için çabaladı. "Yatağa uzan. Seni arkadan alacağım."

Dört ayak üzerine kalktı, istekli ve soluk soluğaydı ve Crow onun kık yanaklarını ayırıp sadece ona baktı.

Pembe et davetkâr bir şekilde parlıyordu ve bir parmağını onun ıslak sıcaklığına sokarak içinde döndürdü.

Her şey hazır.

Her şeyi ona yaptıracaktı. Onun sikini, dölünü ve sonra yumurtalarını alacaktı ve onu doyururken zevkten çığlık atacaktı.

Sert, ağlamaklı sikini kadının içine soktu, onu yavaşça içine aldı, parmakları klitorisine uzandı. İnledi, o kadar yükseğe çıktı ve itişlerini derinleştirdi, gidebildiği kadar ileri itti, kendi kayganlaştırıcı markasının onu kaygan ve esnek hale getirmesine izin verdi.

Veronica kalçalarını salladı, açgözlülükle itişlerini karşıladı, onu bütünüyle aldı ve kısa süre sonra tutarsız kelimeler konuştu, amı sıkılaştı, klitorisi genişledi ve şişti.

Kadın güçlü, sıkıcı bir dalgalanmayla boşaldı ve Crow kendi yüksekliğini kovalayarak daha sert itti. Kalçaları onun muhteşem kıkına çarptı, etleri yuvarlandı ve bu görüntü, keyifli sürtünmeyle birlikte onu sınırın ötesine itti.

Boşaldı, amcığını sular altında bıraktı, siki derinlere gömüldü, rahim ağzına doğru eğildi.

Veronica onun etrafında kasıldı, ikinci kez boşaldı ve Crow kendini daha derine itti, yanaklarını genişçe açtı, kuvvetle itti. Torbası sıkılaştı ve bir yumurta bıraktı. Yumurta, kendinden geçmiş ve güçlü bir şekilde sikinin içinde dalgalanmaya başladı ve siki Veronica'nın içinde *hareket* ederek rahim ağzıyla aynı hizaya geldi.

"Oh. Oh, kutsal bok. Hissedebiliyorum... Açıldığını hissedebiliyorum... Tanrım. Siktir!"

Karga kadının kalçalarını kavradı, çünkü kadın çırpınıyor, yüksek sesle inliyor, amcığı daha önce hiç deneyimlemediği bir güçle sıkılıp gevşiyordu. Yumurta neredeyse hedefine varmak üzereydi ve son orgazmik çaba için gerildi, onu kadının içine, açık olan başka bir alana itti.

Yumurta bariyeri aşp adamın sikinden çıktı ve Veronica'nın rahmine girdi ve Veronica çığlık attı, sesi o kadar tizdi ki adam zar zor duyabildi.

"Karga... Siktir..."

Titriyordu, bacakları onu zorlukla destekliyordu, vücudu ter içindeydi, ama Crow'un ikinci yumurtası onun darlığına doğru ilerliyordu ve tekrar inledi, kolları pes etti, amı onu daha sert sıktı, içine çekti.

Crow kendi salıverilişini inledi, zevk onu sarhoş ya da belki de ölü yapıyordu ve ikinci yumurta tam rahim ağzına gelmişti, bunu sadece hassas başının kenarlarıyla hissedebiliyordu. Sert bir et halkasıydı, şimdi açıktı ama yumurtanın içine düşmesi için yeterli değildi.

Hayır, araya sıkışması gerekiyordu ve Veronica hıçkıra hıçkıra ağladı, gülüyor ve

seğiriyordu. "Belki de..."

"Üç!" diye bağırdı sayıklamaları arasında. "Üç... olmalı."

Üçüncü yumurtayı çuvalından dışarı iterek zorladı ve kendi vücudu titriyordu, zevk

Onun içinde bu kadar derinlerde olmak, yumurtalarını onun gerçek rahmine bırakmak neredeyse çok fazlaydı.

Crow gerildi. Tendonları sertleşmiş, kasları yanmış, kemikleri mutluluğunun baskısıyla un ufak olmuştu. Son bir imkansız çabayla son yumurtayı da daracık delikten içeri itti ve Veronica artık sadece seğirebiliyor, yüz ifadesi hıçkırıklara boğulmuş bir gülümsemeye dönüşüyordu.

Adam onun üzerine yığıldı ve bir sonsuzluk sonra nihayet hareket edebildiklerinde, adam yuvarlandı ve onu kollarına aldı. İkisi de uyudu, tamamen bitkin, tamamen memnun.

Sonsöz: Yumurtalar

Veronica, bu yumurtaları bulmak için çok uğraştı. Ama ne kadar bakarsa baksın, yumurtalar hiçbir yerde görünmüyordu. İç çekerek saatine baktı. Çocuklar vaftiz anneleri Baba Jaga ile birlikteydi ama sadece bir saat daha. Ve Veronica evde Crow'la yalnızdı ve keki fırına koyar koymaz ona saldırmayı planlıyordu.

Şimdi gidip daha fazla yumurta alması gerekecekti ve planı mahvolacaktı. İç çekti. Hem bu pastayı pişirip hem de kocasıyla biraz seksi zaman geçirebilmesinin bir yolu var mıydı?

Veronica'nın yüzü yavaşça muzip bir gülümsemeyle aydınlandı. Sonra yüksek sesle güldü ve parlak çözümü için kendine iltifat etti.

"Tatlım, buraya gel!" diye seslendi ve Karga'nın cevabı başka bir odadan geldiğinde, ardından adımlarını takip ettiğinde, çoktan oranları saymakla meşguldü. Mesela, bir buçuk yumurtası bir standart tavuk yumurtasına...

Bu pasta mükemmel olur.

SON

*Bir dahaki sefere haşlanmış yumurta yerken içtenlikle beni düşünün!
Elbette bu bir şakaydı ve sizi herhangi bir yiyecekten soğutmak gibi bir niyetim asla yok. Bu hikayeyi okuduğunuz için teşekkür ederim ve umarım çok beğenmişsinizdir!
~Layla*

JACK 2

Cadılar Bayramı Canavar Erotika

Bölüm 1

Gece kulübüne giden dar metal merdivenlerden aşağı inmeye başlamadan önce kendimi destekledim. Tırabzan, sırttan fener şeklinde parlayan ışıklarla süslenmişti ve sağ ayağım basamağın üzerindeyken durdum.

Cadılar Bayramı'nı gerçekten böyle mi geçirmek istiyordum?

Bir yıl oldu Ava, kendimi rahatlattım. Üstesinden gelebilirsin.

Ayrıca, on dakika önce bana gönderdiği gülen, hafif bulanık selfie'den çıkardığım gibi, Monica barın yanında bekliyordu. Fotoğrafta Monica, kalın turuncu bir içkiyle dolu uzun bir bardağı gururla gösteriyordu. Muhtemelen Cosmopumpkitan ya da Jack-o'-Whiskey gibi aptalca bir adı vardı.

Başımı salladım ve yürümeye devam ettim. Cadılar Bayramı yılın en sevdiğim zamanıydı ve Jack'in bunu bozmasına izin vermeyecektim. Cazibemi geri kazanacak ve bu partinin tadını çıkaracaktım.

Başım dik, mağara gibi salona girdim ve şaşkınlıkla durdum. Dans pistinin üzerinde turuncu ve parlak beyaz ışıklar parlıyor, dansçıların kıvranan silüetlerini keskin, ürkütücü kabartmalarla ortaya çıkarıyordu. Duvarların kenarındaki kabinler siyah ve turuncu kurdelelerle kaplıydı, orada burada bir iskelet ya da kopmuş bir zombi eli asılıydı.

DJ'in kürsüdeki masası parlayan mor örümcek ağlarıyla süslenmişti. Kulübün uzak köşesindeki bar ise ürpertici bir kırmızı ışıkla aydınlatılmıştı.

En yakınımıdaki dansçılara odaklandım. Bir cadı, kedi kulaklı, cılız giyimli bir kadın, vampir bir adam... Sonunda kalbim o tanıdık heyecanla, çocukluğumdan kalma nostaljik ama coşkulu bir hisle çarpmaya başladı. Bu Cadılar Bayramı'ydı.

Gülümsedim. Balkabağı Gecesi tam da ihtiyacım olan şeydi.

Kendimi daha güvende hissederek, giyinmiş parti müdavimlerinden oluşan kalabalığın arasından sıyrılıp bara doğru ilerledim. Etrafımdaki insanların boyalı yüzleri, titreşen ışıktaki daha da çarpıcı görünüyordu, gölgeler daha koyu, vurgular daha parlak parlıyordu.

Bu, özenle yontulmuş yüzümün de aynı derecede çarpıcı görüneceği anlamına geliyordu. Halk hikâyelerinde önce çocuklarını, sonra da kendisini boğan ve ölümden sonraki hayatını nehirlerle dadanarak, çocuklarını arayarak ve yaklaştırmaya cesaret eden herkesi boğarak geçiren bir kadın olan La Llorona gibi giyinmiştim.

Yüzüm siyah ve beyaza boyanmıştı, makyaj onu iskelet haline getirmişti. Uzun siyah saçlarım sallanıyordu ve uzun kollu, dantellerle süslenmiş kısa beyaz bir elbise giymiştim.

Bir el belime indi ve ilerlememi durdurdu. Donup kaldım, kaçsam mı yoksa kalsam mı diye tereddüt ettim. Deneyimlerim bana gece kulüplerindeki bu kısa süreli, samimi dokunuşların, karşımdakinin yüzünü hiç görmediğim takdirde en iyisi olduğunu söylemişti.

O zaman onlar hakkında hayaller kurabilirdim. O kısacık dokunuşun, heyecan verici bir temas noktasının değerini bilebilir ve bunun büyümlü bir anı olmasına izin verebilirdim.

Eğer şimdi dönseydim, hayal kırıklığına uğrardım.

Sıcak parmaklar karnıma bastırdı ve bir nefes kulağımı okşadı. "La Llorona, değil mi?"

Nefes verdim. Tek seferde aldım. Vay be. Cadılar Bayramı kostümümü tek seferde tahmin edebilen bir adam kadar seksi bir şey yoktu. Şimdi yatırım yapmışım ve onun neye benzediğini görmek istiyordum-ve

Sanırım kılık değiştirmiş.

Döndüm. Ve küfrettim.

Hayır. O kadar insan arasından o olmalıydı. Ve burada, bu gece... Bir kaza olamayacak kadar uygun geldi. Ya tam bir yıl görüşmedikten sonra beni takip ediyordu ya da şansım açıklanamayacak kadar kötüydü.

Dönüp gitmem gerektiğini biliyordum. Yaptıklarından sonra bu gece medeni bir konuşma yapmamızın imkânı yoktu.

Ama bacaklarımı hareket ettiremiyordum. Her zamanki gibi yakışıklıydı, karanlık gözlerini aydınlatan o yaramaz ışıltı, uzun, kaslı vücudu beni içine çeken canlı bir varlıktı.

Sarhoş ediciydi. Bir yıl görüşmedikten sonra, kısa ilişkimiz sırasında onun külot eriten cazibesine karşı geliştirdiğim bağışıklığı kaybetmiştim.

"Merhaba," dedi Jack yüksek sesle, ağız geniş bir gülümsemeyle kıvrılmıştı. "Seni burada görmek ne güzel." "Bu berbat bir tavlama cümlesi," diye bağırdım müziğin üzerine, yerimi korumak için çaresizce. *Ne yaptığını unutma Ava. Onun ne olduğunu hatırla.*

"Giyinik değilsin," dedim ve duygularımı dizginlemek için derin bir nefes aldım.

Her şey yolundaydı. Bir süre konuşurduk, birbiriyle karşılaşan normal eski sevgililer gibi kibarca hasret giderirdik ve ben oradan uzaklaşır ve onu bir daha asla görmezdim. Tıpkı olması gerektiği gibi.

"Tekrar tahmin et," dedi, gülümsemesi o mükemmel beyaz diş sırasını ortaya çıkarıyordu.

Ve gamze. Çenemi sıkarak kuvvetle nefes verdim. O gamzeye karşı hep zayıf bir nokta olmuştu. Ama gerçek değildi, değil mi? Jack'in insan görünümünü bir yalandı. Ve altında yatanı görmüştüm.

Bir canavar.

"İnsan gibi giyinmişsin," dedim, Jack'in gerçek görüntüsü zihnimde canlanırken ağızım burkuldu. "Haha. Çok komik. Ne yazık ki benden başka kimse anlamayacak."

"Sorun değil," dedi Jack, müziğin vahşi ritmine rağmen onu duyabilmem için daha yakına eğilerek. "Önemli olan tek fikir seninki."

Geri adım attım, göğsüm bir duygu kokteyli ile doldu. Kalbim zevkle çarpıyor, içim huzursuzlukla dolup taşıyordu... Ve tüm bunların altında bir ateş yanıyordu. O kadar öfkeliydim ki tükürebilirdim.

"Bana bunu söylemeye hakkın yok," dedim ve geri dönüp gitmeye hazırlandım.

Jack bileğimi yakaladı ve beni tökezletecek kadar geri çekti. Kollarını bana doladı, beni hapsetti, nefesi kulağımda sıcaaktı.

"Geçen sefer açıklamama izin vermedin. Sana kendimi gösterdim ve sen kaçtın. Seni aradığımda bana küfrettin ve isimler taktın. Sonra da bütün kıyafetlerimi pencereden attın. Erkek arkadaşına böyle davranamazsın Ava.

"Ama en çok ne üzdü biliyor musun? İkimiz de sakinleştikten sonra senden özür diledim. Hem de bolca. Seni korkuttuğumu biliyordum ve gerçekten üzgündüm. Ama sen de beni incittin. Yine de ağızından tek bir pişmanlık kelimesi çıkmadı."

"Sana hiçbir şey borçlu değilim," diye boğuldum, sert bir utanç ve korku yumağı boğazımı tıkamıştı.

Kaçmaya çalışmadığımı fark ettim. Hayır, orada öylece duruyordum, Jack'in kaslı ön kolu göğsümde, tam göğüslerimin üzerindeydi, ikinci elinin parmakları belime giriyordu.

Tanrım, onu özlemiştim.

Bu hain ve imkânsız düşünceyi aklımdan uzaklaştırmak için başımı salladım. Jack'te özlenecek bir şey yoktu. O eski pislik haliyle bana patronluk taslıyordu.

Patronluk taslanmasından hoşlanıyorsun, diye fısıldadı içimden bir ses.

Gözümün önünden bir sahne geçti.

Jack dimdik duruyordu, gözleri ateş saçıyordu, sesi bir kırbaç gibi emrediyordu.

"Dizlerinin üzerine çök, tatlım."

Rüyanın geri dönüşünü uzaklaştırmak için başımı salladım. Ya da kendime karşı dürüst olursam, tam olarak bir rüya değildi. Bu sahne, uyku ile uyanıklık arasındaki o puslu andan geliyordu, rüya gördüğümü bildiğim ve umutsuzca buna tutunarak hikayenin ortaya çıkmasını istediğim andan.

Rüya, Jack'le yüzleşecek ve bana verdiklerini alacak kadar cesur olduğum tek yerdi. Ama rüyada değildik.

Bu gerçeklikti. Duman, ter ve egzotik bir parfüm ve kolonya karışımı kokan, ısrarcı, sesle patlayan gerçeklik.

Ve bu gerçeklikte Jack sadece bela demekti, iyi türden değil.

"Özür dile benden şekerim," dedi kulağıma, sesi sıcak, eğlenceli bir davetti.

Tüm bedenim kaskatı kesildi ve rüyamın puslu kalıntıları sis gibi dağıldı. Özür dilemek mi? O gerçekten bir pislikti. Çünkü ben o kadar iyi davranmamış olsam da o da masum değildi. "Asla," diye tısladım, beni duyup duymadığını umursamadan. İnsanlar bara doğru yürürken yanımızdan geçiyordu. Biz

samimi bir kucaklaşmaya kilitlenmiş bir çift gibi görünüyor olmalıydı.

"Bana yalan söyledin," diye devam ettim. "Tanıştığımız andan itibaren beni kandırdın. Onca zaman insanmış gibi davrandın ama değilsin. Bırak beni gideyim."

Jack kendini sırtıma yasladı ve nefesim kesildi. Onu beyaz elbisemin ince kumaşından hissedebiliyordum: sarmal bir güçle sertleşen kasları, tişörtünden taşan vücudunun sıcaklığı, kot pantolonunun kalçalarımaya sürtünen sert çizikleri.

Geri çekildi, elleri yavaşça üzerimden kayıyor, okşuyordu. Bir parçam gitmesine izin verdiği için üzüldü ama hemen susturdum. O bir canavar ve yalancıydı ve ben kaçmak zorundaydım.

"Ava," dedi Jack, aramızdaki mesafeye rağmen fısıltısı tam kulağımın dibindeydi.

Sağduyumu hiçe sayarak döndüm, göğsümün içinde ezilmeye hazır narin bir çiçek gibi açan aptalca bir umutla.

"Evet?"

"Sana bir şey göstermek istiyorum."

Elimi tuttu ve bir an için hiçbir şey olmadı. Orada, kulübün ışıltılı, gürültülü mağarasında durduk, gözleri yanan kömürlerin yoğunluğuyla bana odaklanmıştı.

Ve başka tarafa bakamadım. Kendimi kurtarmaya bile çalışmadım.

Birdenbire dönmeye başladık, gece kulübü etrafımızda hafifçe dönüyordu. Jack diğer elimi tuttu. Nefes almak ya da ona neler olduğunu sormak için ağzımı açtım ama konuşmaya çalıştığımda hiç ses çıkmadı.

Karşımda durdu, uzatılmış ellerimiz birleşti ve ben onun elinden kurtulmaya çalıştığımda kurtulamadım. Sanki birbirimize yapışmış gibiydik.

Daha hızlı ve daha hızlı döndük ve elini daha sıkı kavradım, midem bulanıyordu. Müzik sırayla daha yüksek ve daha sessiz, bozuk ve yankılı geliyordu ve o kadar hızlı dönüyorduk ki, her şey turuncu, beyaz ve siyahtan oluşan bir bulanıklıktı.

Dişlerimi sıktım, umutsuzca kusmamak için kendimi zor tuttum.

Jack'in gözleri yüzüme kilitlendi, derinliklerinde turuncu ateşler oynaşıyordu ve ağzının bir köşesi yukarı kalkmış halde sıırıttı.

Sinirlenemeyecek kadar başım dönüyordu.

Döndük, döndük ve etrafımızdaki ışıklar tamamen karanlıkla çevrelenene kadar yanıp söndü. Zemin ayaklarımın altından kayıp gitti ve havada bir yerde döndük, asılı kaldık.

Bir boşluk, tek dayanağım Jack'in ellerimi tutan elleri.
Çığlık attım ve boşluk çığlığını yuttu. Her
şey sessizdi.

Bölüm 2

Birdenbire bir ışık belirdi. Altın rengi ve yumuşaktı ama yine de acıtıyordu. Gözlerimi kapadım, ayaklarımın üzerinde sallanıyordum. Jack ellerimi bıraktı. Bir cam şingirtisi, bir ayak patırtısı duyuldu ve uzaklarda bir yerde bir kapı çarpıldı.

Her şey yine sessizdi ama bu boşluğun bunaltıcı sessizliği değildi. Sessizliğin bir dokusu vardı ve bir odanın içinde olduğumuzu biliyordum. Dışarıda yumuşak bir rüzgâr hışırtısı vardı, yakınlarda bir yerde yanan bir mumun hafifçe püskürmesi.

Halı kaplı zeminde sessiz adımlar. "Ava."

Jack tam karşımdaydı ve bunun sadece bir rüya olmasını umutsuzca dileyerek gözlerimi kapalı tuttum.

Çünkü az önce olanlar gerçek olamazdı. Olamazdı.

"Tamam. Bana bakma. Sadece hizmetçileri gönderdiğimi bilmeni istedim. Çıldıırabilirsin ve kimse seni görmez. Ve göreceğini de biliyorum, o yüzden... hadi şu işi bitirelim."

Ona ters ters bakma niyetiyle gözlerimi açtım. Bunun yerine geri çekildim, bacaklarımın arkası bir şeye çarpına kadar geri çekildim ve sert ama yumuşak bir şeyin üzerine gümbür gümbür düştüm. Bir koltuğa.

Aşırı nefes aldım, nefesim çok kısa geliyordu, göğsüm korkudan daralmıştı. Vücudum kilitlendi ve kafamın içinde kendime kaçmam için bağırırsam da kaçamadım. Taş kesilmişti.

Dehşetimin içinde Jack'e ve onun umursamaz sesine duyduğum öfke, yoğun sisin içindeki acil durum ışıkları gibi kırmızı renkte yanıp sönüyordu. Ona odaklandım, öfkeme odaklandım, çünkü ona bu zevki tattırmayacaktım. Panik yapmayacaktım.

Jack çıldıracağımı düşündü. Ve bunun için her türlü sebebim vardı.

İnsan kafası gitmişti. Yerinde üçgen gözleri ve keskin dişlerle dolu sırttan bir ağzı olan turuncu, oyulmuş bir balkabağı oturuyordu. Deliklerden çıkan turuncu ateş, balkabağının derisini kömürleştirmeden yalıyordu.

Korkunç, imkânsız şey Jack'in kaslı omuzlarının üzerine oturmuştu ve cehennem ateşi köprücük kemiklerinin üzerinde sıcak ve turuncu renkte oynayarak karın kaslarının arasındaki çizgiyi gölgede bırakıyordu. Balkabağı ve insanın birleşimi kesinlikle gülünçtü ve daralan boğazımın içinden bir kahkaha attım. Tişörtünü ne zaman kaybettiğini bile bilmiyordum.

Gördün mü? Korkmuyorum.

Jack-o'-lantern'in ifadesi değişti. Sırtışı genişledi, gözleri yumuşadı ve ateş daha koyu bir tonda, neredeyse kırmızıya yakın bir renkte parladı.

Yutkundum, kendimi hareketsiz oturmaya zorladım.

Burası her neyse, gece kulübü değildi. Kaçsam bile nereye gideceğimi bilmiyordum. Bu yüzden olduğum yerde kaldım ve panik içinde nefes aldım, titreyen ellerimi eklemlerim bembeyaz olana kadar kolçakları tutmaya zorladım.

"Hâlâ buradasın," diye mırıldandı Jack, bir adım daha yaklaşarak. İrkilmemek için kendimi zor tuttum. "Seninle gurur duyuyorum şekerim."

Karnımın alt kısmında bir şey zonkluyordu, ısrarcı bir nabız ve dişlerimi sıktım. Bu

çok fazla. Neden bu kadar çelişkili olmak zorundaydı ki? Canavarların insanları parçalara ayırması gerekirdi, sohbet edip bana evcil hayvan isimleri takması değil.

"Benden ne istiyorsun?" diye sordum.

Parmaklarını şıklattı ve bir koltuk sessizce yerden uçarak benimkinin tam karşısında, Jack'in arkasında durdu. Oturdu ve ben göz kırparak zorlukla nefes aldım.

"Az önce..."

Jack parmaklarını tekrar şıklattı ve koltuğum yumuşak bir hareketle öne doğru kaydı. Dizlerim onunkilere çarpınca nefesim kesildi.

"Öyle oldu," dedi, balkabağı yaramaz bir ateşle yanıyordu.

Gözlerimi sıkarak yüzümü başka tarafa çevirdim. Çok yakınımıdaydı ve kokusunu alabiliyordum.

Mum, baharatlar, sıcak ten. Jack ve Cadılar Bayramı tek bir kokuda birleşti.

"Ne istiyorsun?" Tekrar sordum, sesim o kadar ince ve korkaktı ki bir an için benim sesim olamayacağını düşündüm. Sesim böyle çıkmıyordu.

"Konuşmak için."

Jack'in sesi ona çok benziyordu: sıcak ve kendinden emin. Elbette, ben tüm gücümle akıl sağlığıma tutunmak zorundayken o son derece sakin olacaktı.

"Lütfen, bırak gideyim," dedim, hâlâ ona bakmadan. Dizlerimde, tenimin Jack'in kot pantolonunun kumaşına değdiği yerler karıncalanmış ve sıcak hissediyordu.

"Hayır."

Daha yakına eğildi ve alevlerin tenimi yalayan sıcaklığını hissettiğimde nefesim kesildi. Sıcak değillerdi, gerçek ateş gibi değillerdi. Ama yine de normal insan dokunuşundan çok daha sıcaktı.

"Neden olmasın?" Ciyaklayarak yüzümü daha da yana çevirdim, ta ki boynum donuk bir sesle protesto edene kadar.

Acı.

"Çünkü işimiz bitmedi Ava."

Bir şey çeneme dokununca irkildim. Jack parmağını çeneme dayadı ve hafifçe, yüzümü ona dönmem için beni ikna etmeye çalışıyordu. Bıkkın nefesi ensemden aşağı doğru üflenip karanfil ve şarap kokusu taşıyana kadar onunla mücadele ettim.

"Sadece bana bak. Lütfen."

Gözlerimi açtım. Sesinde ham bir duygu vardı. Kendinden emin, otoriter Jack yalvarıyordu, sözleri kırık dökük ve ihtiyaç doluydu.

Yavaşça ona döndüm, tepkilerimi kontrol altında tutmak için çenemi sıktım. İşte buradaydı. Balkabağı teni, yumuşak ışıktaki mat ve turuncu. Gözlerini dolduran koyu kırmızı ateş. Ve ağzı, kapalı ve kararlı. Sadece en hafif parlaklık çizgisi dikişin nerede olduğunu gösteriyordu.

Sonra Jack ağzını açtı ve içini çekerek alevleri altın bir parıltıya dönüştürdü.

"Teşekkür ederim."

"Beni bu yüzden mi buraya getirdin?" Aramızda filizlenen gergin sessizliği bozarak sordum. "Sana bakayım diye mi?"

"Diğer şeylerin yanı sıra," dedi Jack elimi tutarak. "Sakın korkmaya kalkma."

"Yapmayacağım," diye tısladım, tekrar sinirlenmeye başlamıştım. "Tanrı aşkına Jack, burası neresi? Benden ne istiyorsun? Birbirimizi bir yıldır görmedik bile ve sen..."

"Seni görmek istedim," diye araya girdi, sesine soğuk bir nota karışmıştı. "Numaramı engelledin. Sana başka yollardan ulaşmaya çalıştığım da bana küfrettin ve hakaret ettin."

Elimi onunkinden çekmeye çalıştım ama o tuttu, gözleri daha parlaktı. Balkabağı şaşırtıcı

derecede etkileyiciydi, tıpkı bir insan yüzü gibi. Belki daha da fazla.

"Başka ne bekliyordun ki?!" Ona bağırdım. Ağzımdan tükürükler saçıldı ama umurumda değildi.

"Bana yalan söyledin! Bunca zaman insanmış gibi davrandın, oysa gerçekte... Sen *busun*. Neden beni rahat bırakmıyorsun?"

Jack elimi bıraktı. Ayağa kalktı ve koltuğu hemen geri çekilerek ona hareket alanı sağladı.

"Çünkü beni korkudan reddettin ve bu doğru bir sebep değildi."

Ona bakakaldım, sözlerine o kadar şaşırmıştım ki öfkem dağıldı, unutuldu. Ben de ayağa kalktım ve düşünmek için kendime zaman tanıyarak etrafıma bakındım.

Bir kütüphanedeydik. Yıpranmış halıları, konularına ve yazarlarına göre düzenlenmiş kitap raflarıyla halka açık bir kütüphane değildi. Bu muazzam bir kişisel kütüphaneydi, başka bir çağa, başka bir ülkeye... başka bir dünyaya ait bir şeydi.

Elimi dudaklarıma bastırdım ve gözlerime inanamayarak ağzımı açtım.

Koyu renkli ahşaptan yapılmış kitap rafları odanın tüm çevresini kaplıyordu. Duvarlara tırmanıyorlardı ve tavana ulaştıklarında da durmuyorlardı. Kitap rafları tavana kadar uzanıyordu ve ortada buluştukları yerde ağır, siyah metal bir avize yaylanıyor, başımızın üzerinde alçakta asılı duruyor, siyah kasnağın etrafında parlak turuncu ateşler yanıyordu.

Ağzım bir karışık açık baktım ve tavandaki kitapların nasıl düşmediğini anlamaya çalıştım. Ya raflara yapıştırılmışlardı ya da yerçekimiyle ilgili bir sorun vardı.

"Bu sihir," dedi Jack, sesi sıcak ve samimiydi. İrkildim.

Büyünün gerçek olmadığına itiraz etmeye hazır bir şekilde ona baktığımda, Jack sadece daha geniş sırttı ve başını işaret etti. Derin bir nefes aldım ve başımı salladım. Haklısın.

Her birinde kanepeler, koltuklar, alçak masalar ve ayaklı lambalar bulunan üç rahat okuma alanı vardı. Orada burada bir balkabağı şekli parlıyordu: bir yastığın üzerine işlenmiş, bir abajurun üzerine basılmış, bir masa tablasına gömülmüş. Odada dolaştım, parmaklarımı kadife döşemenin üzerinde gezdirdim, sonra eğrelti otları ve balkabağı desenli güzel bir vitray abajurla kaplı bir lambayı açtım.

Ayaklarımin altındaki halı yumuşak bir turuncuydu ve o kadar yumuşaktı ki topuklularımı çıkarıp ayak parmaklarımı sıcaklığına gömmek istedim.

Hayalini kurduğum her şey ve hatta daha fazlası vardı. Bu kütüphane büyülydü ve sadece yerçekimine meydan okumasıyla değil. Elime bir kitap alıp bir koltuğa gömülmeyi, yanımdaki masada dumanı tüten bir çay fincanı içmeyi arzuluyordum.

Düşüncelerimi gerçeğe döndürmek için bir çabaydı. Burada özgür irademle bulunmuyordum. Jack bana bir çıkış yolu gösterir göstermez kaçacak ve bir daha asla buraya dönmeyecektim. Kitap karıştırmak, uzanmak, bir fincan çay eşliğinde sessiz öğleden sonraları olmayacaktı.

Pişmanlığımı bastırdım ve tekrar Jack'le yüzleştim.

"Burası neresi?" diye sordum. Kapı yoktu, pencere yoktu, sadece kitap rafları vardı.

"Kütüphanem," dedi ellerini kot pantolonunun ceplerine sokarak.

Bu pozu biliyordum. Jack o çok sevdiğim kayıtsız ve umursamaz haliyle böbürleniyordu.

Çok fazla. Vardı. Tapmıştım.

"Bir kapı var mı?" Ben sordum. "Ya da pencere? Havasız kalmıyor mu?" "Sana göstereyim," dedi elini uzatarak.

Gözleri meydan okumayla parlıyordu, eli avuç içi açık bekliyordu. Yanağımın içini ısırdım, Düşünüyordum. Paniğim azalmıştı ve korkmaktan çok merak ediyordum. Jack'in eli gayet normal görünüyordu: büyük ve güçlü. Parmaklarının ne kadar hassas olduğunu hatırladım. Dokunuşu tam olarak doğrudu.

Karnımın alt kısmındaki o ısrarlı zonklama geri döndü ve bir ayağımdan diğerine adım atarak kıpırdandım. Jack'in ateşi bir saniyeliğine bembeyaz parladı ve normale döndü. Yüzüne baktım, alaycı ya da kendini beğenmiş bir ifade arıyordum ama orada sadece sabır vardı.

Artık ondan kaçamadığım için balkabağına bu kadar çabuk alışmam çok garipti. Ona onun yüzü demek ne kadar doğal geliyordu.

Sinirli bir iç çekişle havayı üfleyerek halının lüks genişliğinin üzerinden geçtim ve elini tuttum. Sıcak ve kuruydu, tıpkı hatırladığım gibi.

Jack parmaklarını avucumun etrafında sıkı ve ben rahatlardım, dokunuşunun tanıdık büyü beni rahatlattı. Ve bana muzip bir gülümsemeyle baktığında, tepkimi kontrol etmek zorunda bile kalmadım. Korkmuyordum.

"Önce size pencereleri göstereyim. Yılın bu zamanında yıldızlar olağanüstüdür."

Beni bir duvara çekti ve kalın bir kitabı işaret etti, sırtı lacivertti ve gümüş yıldızlardan oluşan bir desenle basılmıştı. Gördüğüm şeyin gerçek olduğundan emin olmak için gözlerimi kırptım. Evet, parıldayan bir ışıkla titreşiyorlardı.

"Çıkar onu. Hadi."

Çıkardım. Kitap direndi ve sadece bir santim dışarı kaydı. Bunu yapar yapmaz, yüksek bir gıcırta sesi, makara ve dişlilerin takırtısı duyuldu ve önümüzdeki kitap raflarının tüm bölümü, duvar ve tavan, kristal berraklığında cam bölmeleri ortaya çıkararak öne ve sonra yana doğru hareket etti.

Nefesim kesildi ve Jack kıkırdayarak elimi sıkı. "Yukarı bak."

Ben baktım. Cam o kadar mükemmel şeffaftı ki, sanki dışarıdaymışım da gökyüzüne bakıyormuşum gibi geldi. Yıldızlar parlıyordu, bazıları daha büyük, bazıları daha küçüktü. Takımyıldızların deseni alışık olduğum hiçbir şeye benzemiyordu ve bunun yabancı bir gökyüzü olduğunu hemen anladım. Bazı yıldızlar bembeyaz, bazıları gümüş rengine, bazıları ise pembe ya da şişe yeşili tonlarındaydı.

Göğsümde filizlenen duygunun ne olduğunu bilmiyordum. Güçlü bir özlem gibiydi, keder ve kayıp gibi, sonunda cevaplanmıştı.

Ruhum evimdeymiş gibi.

Bölüm 3

Hıçkırarak ağladım ve yüzümü başka yöne çevirdim. Ama Jack tam oradaydı, beni yakalamaya hazırdı ve güçlü kolları beni sardı, yüzümü göğsüne çekti, yanağım tam kalbinin üzerindeydi.

"Çok güzel, biliyorum," diye fısıldadı.

Bir elini saçlarıma dolayarak kafa derimi nazikçe kaşırken, diğer eliyle sırtımda daireler çizerek beni yatıştırdı. Bu kadar güçlü, bu kadar adlandırılmaz bir şeyi hissedebildiğim için şaşkınlıkla ona gömüldüm.

Numinous.

Jack'in emin kucağında sakinleştikten sonra geri çekildi ve ateş saçan gözlerinde endişeyle bana baktı. Görünüşü karşısında şaşkınlığımı yenileyerek ürperdim ve o da kaşlarını çatarak bir adım geri çekildi. Tepkim onu incittiği için üzgündüm ama onun kucağında güvenle kozalandığımda, nasıl görüldüğünü unutmak kolaydı.

Neydi o?

"Sana kapıyı nasıl açacağını göstereceğim," dedi, sesi soğuk ve kibardı ve suçluluk duygusu midemde erimiş katran gibi kaynadı.

Ama ne diyebilirdim ki? Hâlâ beni korkutuyordu ve tepkilerim doğaldı. Bu yüzden onu sessizce başka bir kitaplığa kadar takip ettim, orada küçük kırmızı bir kitabı çekiştirdi ve kitaplıkların tüm bölümünün açılmasını sağladı. Bu gizli geçit beni heyecanlandırabilirdi ama şaşkın halimle ancak belli belirsiz bir gülümsemeyi başarabildim.

Jack bana kolunu uzatarak, "Sana içecek bir şeyler getirelim," dedi.

Gözleri tetikte, ağzı bir çizgi halindeydi ve başka bir korku gösterisine hazırlandığını anladım. Başka bir reddedilme.

Hiç tereddüt etmeden koluna girdim, parmaklarımı pazusuna doladım ve Jack alevlerini körükleyerek yumuşak bir iç çekti. Geniş, rahat bir koridorda yürüdük. Duvarlardaki ferforje aplikler parlak turuncu ve sarı alevlerle yanıyordu. Halı kütüphanedekinden daha inceydi ve duvarlar art déco görünümlü altın desenli krem rengi bir duvar kağıdıyla kaplıydı.

Daha yakından bakmak için yavaşladım. Desen balkabağıydı.

"Her yerdeler," dedim Jack'e bakarak.

Omuz silkti, sıcak kolu elimin altında hareket etti.

"Burayı ben inşa ettim," dedi kesin bir ifadeyle. "Adını Cadılar Bayramı Konağı koydum ve gerçekten de öyle. Kapının yanında bir de şekerlik var. Bazen doğaüstü olaylara daha yatkın olan bazı çocuklar yanlışlıkla bu âleme geçip kapımı çalıyor. Yine de onlar için maske takıyorum. Beni böyle görürlerse ve korkarlarsa, dünyalar arasında kaybolabilirler."

Bir köşeyi geçtik ve geniş bir merdivene adım attık. Tırabzan cilalı ahşaptan yapılmıştı ve yüzeyine balkabakları oyulmuştu.

"Burayı inşa ettiğinizi söylediğinizde..." Sorumu nasıl ifade edeceğimi bilemediğim için sözümü yarıda kestim. Çok gerçek dışı görünüyordu.

"Sihirle tabii ki. Ama her taş, her mobilya parçası, her ayrıntı benim tarafımdan tasarlandı. Bir iç tasarım simülatörü düşünün, sadece gerçek."

Sırıttı ve ben de yüz ifadesinden büyülenmiş bir şekilde sendeledim. Altı yıllık ilişkimiz

boyunca

Bir aylık ilişkimde bir kez bile gerçek Jack'i görmedim. Normal bir insan gibi davranırken bana asla yaratıcı yönünden bahsetmedi.

Jack'in tırabzanın üzerine eğildiğini, kabak alnının düşünceli bir şekilde kırıştığını, gözlerinin ahşapta sihirli bir şekilde beliren desene odaklandığını hayal ettim. Bu işe kendini tamamen adanmış, takıntı derecesinde titiz biri olurdu.

Tıpkı yatak odasında olduğu gibi.

Karnımın alt kısmındaki tanıdık sıcaklık geri döndü ve vücuduma sakinleşmesini söyleyerek derin bir nefes aldım. Jack'in malikanesinden ne kadar hoşlanmış olursam olayım, burada kalamazdım. Teslim olup beni becermesine izin veremezdim.

Tabii bunu istemişse. Omurgamdan aşağı buz gibi bir korku geçti, tamamen saçmaydı. Onu istemiyordum! Öyleyse Jack'in kapanmaktan başka bir şey istemeyeceği düşüncesi neden beni böylesine umutsuzluğa sürüklüyordu?

"Dediğim gibi," dedi Jack, merdivenlerin dibinde durarak. "Bir şekerlik."

Nefesim kesildi ve sonra güldüm, çünkü bu bir kâse değildi. Bu bir fıskiye idi, bir şeker fıskiyesiydi, hışırtılı, renkli şeker ve çikolata paketleri fışkırtıyor, sonra bunlar zarıfçe geri düşüyordu... bir kâse değildi. Daha çok büyük bir leğene benziyordu.

"Ziyarete gelen çocuklar bundan korkmuyor mu?" Çeşmeyi keyifle izleyerek sordum.

"Hayır, havalı olduğunu düşünüyorlar," diye cevap verdi Jack sırtarak. "Gel, sana mutfakı göstereyim."

Bir an için ön kapıyı inceledim; ağır demir aksamalı, ortaçağ tarzında çift ahşap bir kapıydı. Kapı tokmağı yoktu ve diğer her şey gibi bunun da sihirle çalıştığını hemen anladım.

Benim için açılmayacağını biliyordum. Ve açılrsa bile, çocukların dünyalar arasında kaybolmasıyla ilgili söylediği şey vardı. Jack'in söylediği doğruysa, artık Dünya'da değildim.

Ondan kaçmak yoktu. Gitmeme izin verene kadar olmaz.

Burada, Cadılar Bayramı'nın özü olan bu son derece büyümlü yerde kalmak zorunda olduğum için duyduğum uygunsuz rahatlama hissini bastırdım ve Jack'i salonun dışına açılan geniş bir kemerden geçerek takip ettim.

"Mutfak," dedi.

Burayı hemen sevdim. Cilalı ahşap tezgahlar, pırıl pırıl pirinç kaplar, tavandan sarkan sarımsak ve otlardan oluşan rustik çelenkler. Ve basit dış görünüşün altında, modern kolaylıkların işaretleri. Büyük lavaboda eski moda bir pompa değil, bir musluk vardı ve en büyük ahşap dolap elektrikle uğulduyordu. Muhtemelen buzdolabıydı.

"Beğendin mi?" Jack alev alev yanan gözlerinin yoğun bakışlarını bana odaklayarak sordu ve ben de suskun bir şekilde başımı salladım.

"Sanki... Sanki rüyalarımın çekip çıkarılmış gibi," dedim boğazımda oluşan sıkı bir düğümün içinden. Tepkimi gizlemek için mutfak adasının yanındaki uzun tabureye oturdum. Taburenin ayaklarının kapıya sürtünmesi, ağızımdan çıkan sinirli iniltiyi örtüyordu.

Jack cevap olarak başını salladı, daha beyaz parladı ve sonra arkasını döndü. Elini salladı ve dolaptan sofistike bir espresso makinesi çıktı.

"Balkabağı baharatlı lattelere bayılıyorsun," dedi sessizce, uzun bir latte bardağı, bir şişe kehribar renkli şurup ve bir krem şanti dağıtıcısı aynı anda çeşitli yerlerden fırlayıp başının üzerinde yavaşça dönerken ve o makineyi çalıştırırken.

"İstiyorum," dedim, kalbim acı dolu bir seğirme yaşadı.

Bir yıl oldu ve hâlâ hatırlıyor. Aslında bu o kadar da sürpriz olmamalı. Cadılar Bayramı'na kafayı takmıştım. Sonbaharı ve onunla ilgili her şeyi severdim. Sıcak kazaklar, kesik eldivenler.

kapalı parmaklar, ilginç çay bardakları, mevsimlik kahve, balkabağı turtası, renkli yaprakları toplamak, yağmurda yürümek...

Sonra Jack'le tanıştım ve o zamanlar normal görünmesine rağmen Cadılar Bayramı tuhafliklarımdan çok etkilenmiş görünüyordu. Ne zaman pazardan güzel bir balkabağı alsam, balkabağı desenli bir kazak giysem ya da parlak turuncu dantelli siyah bir iç çamaşırı takımı giysem...

Evet. Ama sonra neden bu kadar heyecanlandığını anladım. Çünkü o balkabağı kafalı bir ucubeydi.

İçimi çektim, mideme yeni bir suçluluk dalgası doldu. Ona böyle hitap etmemeliydim.

"Karanlık düşünceler yok," dedi Jack, sesi azarlarcaydı. "Bu büyüü huzursuz eder.

Bak."

Başımın üzerini işaret etti, ben de yukarı baktım. Gri karnında vızıldayan minyatür yıldırımlarla tamamlanmış küçük, hareketli bir fırtına bulutu başımın üzerinde süzülüyordu. Şaşkınlıkla nefes aldım ve burnuma bir bebek şimşegi fırlatarak burnumun karıncalanmasına neden oldu.

"Ouch."

"Sana söylemiştim," dedi Jack sırtarak. "Pekâlâ. Bir balkabağı baharatlı latte. Ayrıca, kullandığım şurubun mağazadan satın alındığını bilmeni isterim. Sıradan bir insan tesisinde üretildi ve şişelendi."

Üstünde bir parça çırpılmış krema ve bir tutam tarçın olan uzun bardakta duran harika latteyi inceledim. Çok iştah açıcı görünüyordu ama Jack'in sözleri beni duraksattı.

"Başka ne olabilir ki?" Ben sordum.

"Umarım sana daha sonra gösteririm," dedi, sırtışı o kadar sıcaktı ki yüzümü korumak zorunda kaldım. "İç ve bana şimdiye kadar içtiğin en iyi balkabağı baharatlı latte olmadığını söylemeye cesaret et."

Bir yudum aldım ve eridim. Bu içecek ile ilgili her şey daha fazlaydı. Krem şanti daha kremalıydı, kahve ısırtığı daha koyuydu ve tatlı ama baharatlı tat daha uzun süre kaldı.

Neden sadece mutlu olamıyorum? O anda kendime sordum. Çünkü Jack'in istediğim her şey olduğu ortaya çıkıyordu. Onun evi hayallerimin eviydi. Yaptığı kahve en iyi kahveydi. Görünüşe göre benden hoşlanıyordu.

Ve hala onu unutamamıştım. Tam olarak

değil. Yani kafasının yerinde bir

balkabağı vardı. Önemli değil.

Balkabaklarını severdim.

Kafamı kaldırdığımda Jack'in çok daha yakınımda durduğunu gördüm. Başparmağını üst dudağımda gezdirip oraya yapışmış olması gereken krem şantiyi toplarken gözleri kıpkırmızı olmuştu. Ağzına götürüp emdi ve ben kıvrılırken nefesim kesildi.

Ne söyleyeceğimi bilemedim. Aramızda bir gerginlik, gergin bir beklenti anı vardı ve sonra ne olacağını biliyordum. Bir öpücük. Beni öpmeye çalışacaktı.

Bölüm 4

Ve bunu istemediğimden değil. Jack'i sevmiştim. Gerçekten sevmiştim. Ayrıldığımızdan beri tek bir randevuya bile çıkmamıştım. Ve şimdi, yavaş yavaş onun gerçek görünüşüne alıştıktan sonra, eski duygular geri geldi, beni kelebeklerle doldurdu, kanımı şampanya gibi köpürttü.

Ama bir parçam panikledi.

Çünkü bir balkabağını nasıl öpebilirsin ki?

"Jack. Daha önce söylediğin şey. Bir sorum var."

Bir an öylece durdu, vücudunun hatları kaskatı kesilmişti, neredeyse beklentiyle titriyordu. Sonra iç çekerek geri çekildi ve gözlerinin arasındaki bir noktayı ovuşturdu. "Evet? Ne oldu?"

"Doğru sebep ne olabilir?"

Bir an beni izledi ve sonra yüz hatları anlayışla değişti. Kütüphanede söylediği şeyi soruyordum: korku yüzünden ayrılmanın yeterince iyi bir neden olmadığını.

Yüzü kapandı, okunamaz hale geldi, az önce insani bir şekilde yumuşak görünen ağzı sertleşti. Tıpkı gerçek bir balkabağı gibi.

"Örneğin, beni çekici bulmasaydın."

Bu ifade ikimizin de dokunmak istemediği zehirli bir şey gibi aramızda duruyordu. Bunun ayrılmamız ve beni eve göndermesi için geçerli bir neden olacağını kabul etmek zorundaydım. Top artık benim sahamdaydı ve onunla ne yapacağımı bilmiyordum.

Çekiciliğimi inkar mı edeyim? Yoksa ona gerçeği mi söyleyeyim?

Peki gerçek neydi? Karnımın alt kısmındaki neredeyse acı veren bir nabız, ihtiyacım olan tek cevaptı. O kadar tahrik olmuşum ki, canım yanıyordu. Tek istediğim...

Gevşek bir tırnak etiyle oynadım, gözlerimi lattemden ayırmadan gerçeği ağzımda evirip çevirdim. Tadı aşağılanma gibiydi. Yenilgiyi kabul etmek gibi.

Jack fincanını masanın üzerine koydu ve ateş saçan gözlerini bana dikerek belirgin bir koku aldı. Sırıttı, kırmızı, etli bir dil ağzından dışarı kayarak oyulmuş ağzının kenarını yaladı.

"Ama ikimiz de durumun böyle olmadığını biliyoruz. Şu anda bile çok güçlü, çok doğal bir dürtüyle hareket etmemek için kendini zorluyorsun."

Ağzım kurudu ve beynim hıçkırarak ona bakakaldım. Esprili ya da kesici bir şey söylemem gerekiyordu ama aklıma hiçbir şey gelmiyordu. Ya da açıkçası hiç düşünemiyordum bile.

"Peki bu ne?" diye sordum.

Jack daha yakına eğildi, hınzır sırtışı parlıyordu.

"Beni kucaklamak, sıkımı çıkarmak ve kendini onun üzerine bırakmak için neredeyse kontrol edilemez bir dürtü duyuyorsun. Şu anda sadece bana yakın olduğun için amin sırılsıklam. Ellerin tenimde gezdirmek istediğin için titriyor. Ağzın soğuk ve öpücüğüm için çaresiz ve dilin benimkine dolanmaktan başka bir şey istemiyor."

Nefes almayı bıraktım. Beynim çalışmayı bıraktı, düşüncelerin hayaletleri zihnimi dolduran ısıltılı, turuncu sisin içinde tembelce dönüyordu. İçgüdüsel olarak kalçalarımı birbirine sürttüm ve Jack onları tezgahın altında göremese de bilerek kıkırdadı.

"Gördün mü şekerim? Çok fazla özlem ve arzu. Ama yine de kendini inkâr ediyorsun. Neden böyle?"

Bilmiyordum. Yalvaran gözlerle Jack'e baktım. Onu istiyordum. Ama onu eskiden olduğu gibi istiyordum, normal insan erkek arkadaşını, sihirli malikanesinin, güzel kütüphanesinin, şeker çeşmesinin bonusuyla birlikte.

Jack sessizce güldü ve benden uzaklaştı.

"Söyle," dedi, sesinde çelikten bir nota vardı.

Ne söylemem gerekiyordu? Bir anı kristalleşene kadar düşüncelerim karmakarışık ve korku dolu bir şekilde dönüp durdu.

Kulüpte *benden özür dile* demişti. Ama yapamadım. Dilemezdim. Bir yıl önce kendini ifşa etmesine verdiğim tepki doğaldı ve bunun için özür dilemeyecektim. Dudağımı ısırdım ve ona yalvaran son bir bakış attım. Jack'in yüzü sertleşti ve ateşi mor renkte parladı.

"Hayır, şekerim. Yüksek sesle söyle. Yoksa seni hemen geri gönderirim ve bir daha birbirimizi görmeyiz. tekrar."

Ayağa kalktım, hayal kırıklığım öfkeye dönüştü. Çünkü sadece yarım saat önce Onu almış ve mutlu olmuştum. Ve şimdi, gönderilmek bir ceza gibi geliyordu. "Siktir git, Jack."

Beni takip etti ve ben ne yaptığını anlayamadan elleri gevşekçe boğazıma dolandı. Bakışlarının yoğunluğu beni olduğum yerde sabitledi ve hareket etmemi imkânsız hale getirdi.

"Yani özgürce vermeyeceksin ve gitmeyeceksin, öyle mi?" diye sordu, sesi tehlikeli bir şekilde alçaktı. "Beni ne kadar istediğini biliyorum Ava. Kalmak için ne kadar çaresiz olduğunu biliyorum. Ama yine de boyun eğmiyorsun. Peki tam olarak ne istiyorsun?"

"Onu benden al," diye fısıldadım, dudaklarım kurumuştu. "Lütfen Jack. Sadece beni yap."

Birkaç saniye boyunca donmuş bir şekilde durdu, ateşi sadece kırmızı bir köz parıltısı olana kadar gittikçe azaldı.

"Durmamı istediğinde *canavar* de."

Boğazımı bir kez sıkıldığında nefesim kesildi, sadece baskı hissetmeme yetecek kadar sertti. Bıraktığında, elleri doğrudan kıçıma gitti. Beni o kadar hızlı kendine çekti ki, beni tutmasaydı dengemi kaybedebilirdim.

Jack elimi yakaladı ve ereksiyonuna bastırdı, ben de inledim, gözlerim büyüdü. Hatırladığımdan farklı hissediyordum ama aradan bir yıl geçmişti. Daha da büyümüş olabilir miydi?

Ama kısa sürede bunu unuttum, çünkü Jack ağzının açık kısmını dudaklarıma bastırdı ve bir balkabağının öpülebileceğini öğrendim.

Bir dili vardı. Uzun, etli şey, sıcak ve dokulu, dudaklarımı zorla ayırdı ve dilime bastırdı, yaladı ve tattı. İnledim ve Jack çıkardığım her muhtaç sesi yuttu, ağzının sert, balkabağı gibi kenarı dudağımı yakaladı. Sıcaktı.

Elleri sırtımda ve kıçımda dolaştı ve sesler de çıkardı. Alçak, erkeksi sesler. Açlığın çaresiz iniltileri.

"Hiçbir fikrin yok... Kahretsin, bir yıl oldu, şekerim. Lanet olası bir yıl. Tanrım, çok mükemmelsin. Yine de çok mükemmel."

İnlemeler ve sızlanmalarla cevap verdim, duyumlar tarafından tüketildim. Meraklı ve daha fazlası için çaresiz bir şekilde parmaklarımı başının yan ve arka tarafında gezdirdim, pürüzsüzlüğü ve sıcaklığı hissettim ve Jack vahşi bir hırıltıyla beni itti.

Parmaklarını şıklattı ve giysilerim kayboldu. Aynen böyle, mutfağında cırılçıplak duruyordum, ayaklarım çıplaktı, parlak ışık beni acımasızca ortaya çıkarıyordu.

Üstümü örtmeye çalıştığımda "Hayır," dedi. "Göster bana."

Ellerimin titreyerek yanlarıma düşmesine izin verdim. Birkaç adım ötemde durdu, kırmızı korlar ölçümü alıyordu. Bakışlarının ağırlığını köprücük kemiklerimde, göğüslerimde, karnımda hissedebiliyordum. Bacaklarımın arasındaki kıvrıcık saçlar.

Bu gece çıplak olmayı beklemiyordum, hele de onun yanında.

Hayatımın en uzun dakikası gibi gelen bir sürenin ardından, "Aferin kızıma," dedi.

Bir adımda Jack tam önümdeydi. Beni kaldırıp tezgâhın üzerine oturttu ve bir bacağına kalçalarımın arasına soktu. Nasırlı parmaklarını kaburgalarım ve belimin yumuşak kıvrımlarına bastırarak yanlarımı okşadı ve ben nefes nefese onun yüzüne baktım.

Hayatımda hiç bu kadar tahrik olmamıştım. Onunla bile, daha önce, beni insan formunda becerdiğinde.

Parmağını labialarımın arasına sokup uzun bir vuruşla üzerimde gezdirdi ve cennet gibi hissettiren bu tek dokunuşla tüm vücudum kaskatı kesildi.

"Siktir, şekerim."

Jack kaygan parmağını kaldırdı ve ağzına soktu. Sonra geri çekildi, yüzünde zalim bir sırıtış vardı.

"Kendine dokun, tatlım. Benim için bir gösteri yap."

Yanağımın içini ısırarak irkildim. Jack bu tür şeylerden hoşlanmadığını biliyordu. Performans sergilemem gereken durumlarda kendimi bilinçli ve gergin hissederdim ve izlenmekten daha fazla tahrik olsam da bu şekilde asla boşalamazdım.

Tereddütümü gördü ve sırtıttı.

"İstediğin buydu, şekerim. Ve eğer değilse, sadece *canavar* de ve duralım."

Canavar. Bana yüzünü gösterdiğinde dehşet içinde haykırdığım bir kelime. O günden sonra benimle iletişime geçmeye çalıştığında şiddetle tekrarladığım bir kelime.

Birdenbire artık o kadar da doğru görünmeyen bir kelime. Hayır, bu doğru değildi. Kelime doğruydu. Ama arkasındaki duygu doğru değildi.

Bunu ona bir daha söyleyemezdim. Özür dilemeden olmaz. Ve bu olacaktı, kararlıydım. Sadece şimdi değil.

Bacaklarımı yavaşça açtım ve elimle göğsümü kavradım, ağırlığını ve yumuşaklığını hissettim. Jack tezgâha yaslandı ve gözleri parlayarak beni izledi. Kot pantolonunu zorlayan ereksiyonunun dış hatlarını görebiliyordum ve bu bana cesaret verdi.

O da beni istedi.

Meme ucumu parmaklarımın arasında yuvarladım ve sıkıştırdım, sırtımı kamburlaştırdım. Diğer elimi ağzıma götürdüm ve bir parmağımı içeri kaydırđım. Bir yandan emiyor, bir yandan da Jack'e anlamlı anlamlı bakıyor, ne demek istediğimi anlatmak için onu düşünüyordum.

Sikini istiyorum.

Yer değiştirdi, tezgâhı daha sıkı kavradı, midesi bana kendi gösterimi sunmak için gerildi. Vücudunu seviyordum ve ayrıldığımızdan beri daha da tutkulu olmuştu.

Kalçalarımı gidebildikleri kadar açarak parmaklarımı klitorisimin kenarlarından aşağıya, girişime doğru gezdirdim. Onları kayganlığımınla kapladım ve kendimi yavaşça ovuşturđım, Jack'i kapüşonlu gözlerle izledim, nefesim hızlı ama derin geliyordu.

Bana bakışı bir afrodisyak gibiydi. Kabak kafası aniden karın kasları kadar tahrik ediciydi. Tanrım, onu istiyordum.

"Jack," dedim ve nefes nefese bir inilti gibi çıktı. "Ben üzgünüm..."

Sözümü bitiremedim. Görünmez bir el dudaklarımı kenetledi ve kelimeleri içeriye hapsetti. Ona karşı mücadele ettim ama söylediğim her şey boğuk ve anlaşılması imkansız çıktı.

"Şansın vardı şekerim," dedi, vücudu gergindi, sanki sıçramaya hazırlanan bir kaplan gibiydi. "Ama kullanmadın ve şimdi bunu zor yoldan yapacağız. Koş, Ava."

Mutfaktaki ışıklar karardı ve gölgeler uzayıp pençelerini büyüttü. Karanlık gölge eller bana uzandı ve Jack'in balkabağı kafası bir kâbusa dönüştü, orantısız bir şekilde büyüdü, dişler sıra sıra sivrildi, uçları kanla kırmızılaştı.

Tekrar konuşabilirdim ama sadece düzensiz, tiz bir çığlık çıkıyordu. İlkel bir dehşetin pençesine düştüm ve tezgahtan kayarak koşmaya başladım, gölgeler beni kovalıyordu. Biri kıcımlı ısırdı, acı verici bir yanıktı ve çığlık attım, kabustan uzaklaşmak için bacaklarımı daha hızlı pompaladım.

Jack'in kahkahası sıcak ve kendini beğenmiş bir şekilde çınladı ve beni birkaç adım geriden takip etti. Arkama bakmaya cesaret edemedim.

Yönümü bile düşünmeden dümdüz koştum. Merdivenleri çıktım ve devam ederek başka bir koridora girdim. Jack peşimdeydi ve ben panik içinde koşuyordum, çıplak vücudum terden boncuk boncuk olmuştu. Bir kapıyı açıp içeri dalabilmek için biraz ilerlemeye çalıştım.

Birkaç adım atmış gibi göründüğümde, tam da bunu yaptım. Siyah metal bir kapıyı açtım, içeri koştum ve çarparak kapattım. Tırnaklarım çılgınca kapının tokmağına sürtündü. Anahtar kilidin içindeydi. Anahtarı çevirdim ve belirgin bir klik sesi duydum.

Rahat bir nefes alır almaz kapının tokmağı insanlık dışı bir güçle tıkırdadı. Bir kez hıçkırdım ve nefes nefese yere yığıldım. Şimdilik güvendeydim.

Tıkırtılar kesildi ve odanın içindeki karanlığa baktım. İçeri girilemezdi, pencerelerden içeri bir parça ışık bile sızılmıyordu. Tabii pencereler varsa. Hiçbir şey göremiyordum ve ani sessizlik kulaklarımda çınlıyordu.

Yavaşça, bacaklarım koştuktan ve korkudan titrerken, vücudum uyarılmanın kalıntılarıyla zonklarken, ayağa kalktım ve kapının yanındaki duvarı okşadım.

Sihirli ya da değil, bu yerde ışık düğmeleri olmalıydı.

Sonunda buldum ve titrek bir rahatlama hıçkırığıyla düğmeyi çevirdim.

Oda ortam ışıyla doldu. Jack'in birkaç adım ötede durduğu görüldü. Gözlerindeki ve ağzındaki ışıklar sönmüştü. Sonra kırmızı ve kızgın bir şekilde yandılar ve Jack sıırttı.

"Zindanıma hoş geldin şekerim."

Bölüm 5

Geri çekilmeye çalıştım ama gidebileceğim hiçbir yer yoktu. Sırtım kapıya çarptı ve metalin soğukluğu karşısında irkildim. Arkama uzandım ve titreyen bir elle anahtarı buldum. Çevirmek için hamle yaptığımda kayboldu.

Jack başını arkaya atarak güldü.

"Kal ve hayran ol. Burayı sizin için inşa ettim," dedi ve kolunu gösterişli bir kavis çizerek salladı.

İzledim, ensemdeki tüyler dehşet içinde diken diken oldu... ve başka bir şey daha. Siyah çarşaflar ve turuncu yastıklarla dolu büyük boy bir yatak vardı. Yakınında kırbaçların sergilendiği bir raf duruyordu. Daha solda, kelepçe ve iplerden oluşan başka bir vitrin. Siyah deri döşemeli alçak bir bank. Onun yanında çok daha uzun, neredeyse Jack'in boyu kadar, turuncu döşemeli bir bank.

"Söyle," diye alay etti Jack, sözlerinde acı bir kahkaha vardı. "Bana bir canavar olduğumu söyle, ben de sana izin vereyim.

git."

Bu beni ayılttı. Derin bir nefes aldım ve titremeyi bıraktım. Bu gerçek değildi. O gerçek değildi.

Aslında bana zarar vermeye çalışıyordu. Yoksa öyle miydi? Başımı bir kez salladım. Hayır, bana gerçekten hiçbir şey olmamıştı. Sadece korkuyordum.

"Beni cezalandırıyorsun," diye soluk soluğa bağırdım. "Hepsi bu... Tanrım, Jack. Ben çok sor..."

Yine görünmez güç ağzımı tıkadı ve Jack elini kaldırdı, "Bebeğim, daha başlamadım bile. gözler

Hadi kemerini bağlayalım, çünkü bu bir yolculuk olacak."

i. Parmaklarını şıklattı. Etrafımdaki dünya tersine döndü ve karnım soğuk deriye bastırdı.

Ben daha nefes alamadan, geniş deri kemerler ensem ve belime bastırdı. Yanağım deriye bastırıldı ve tokaların yumuşak şingirtisini duydum.

Paniğimi kontrol etmek için derin bir nefes aldım. Sorun yoktu. Deri banklardan birine, turuncu olanına, yukarıya doğru uzanmıştım. İki kemer beni yerimde tutuyordu. Ensemdeki başımı kaldırmamı imkânsız kılıyordu, belimi sıkan ise bu şeyden kayamayacağım anlamına geliyordu.

Ama ellerim ve bacaklarım serbestti.

Bunu düşünür düşünmez bir şey bileklerimi yakaladı ve aşağı doğru sürükleyerek bankın altında birbirine bağladı. Neredeyse ona sarılmıştım ve ellerimi ne kadar kurtarmaya çalışsam da bağlar beni bırakmıyordu.

"Bu kadarı da fazla," diye nefes aldım.

Kemer başımı bu pozisyonda tutarken, sağ yanağım bankın içine doğru itilirken konuşmak zordu. Yine de konuşabilirdim. Bir çıkış yolum vardı.

"O zaman vazgeç," dedi Jack alaycı bir sesle. Kalçalarımın yanında bir yerdeydi, başı muhtemelen kışımın hizasındaydı ama onu görmek için dönemiyordum.

Güvenli kelimemi söylemek ya da söylememek...? Kalbim göğsümde çarpıyordu ve

koşarken beni ele geçiren korku büyük ölçüde gitmişti. Onun yerine, bacaklarımın arasında yeni bir uyarılma dalgası yayıldı.

Evet. Bana patronluk taslanmasından *gerçekten* hoşlanıyordum. Ve görünüşe göre, cezalandırılmaya da açmışım.

"Cesur kız," diye mırıldandı Jack. "Bakalım bana yalvarman ne kadar sürecek."

Ne için yalvaracağımı düşündüğünü sormak istedim ama elini uyluğumun arkasından yukarı doğru okşadı, başparmağı iç tarafa doğru kıvrıldı. Kıç yanağıma ulaştığında, başparmağı doğrudan göbeğime daldı, klitorisimin üzerinde, amımın girişinde ve daha da yukarı, kıç deliğimin üzerinde sürüklendi.

Jack'in parmakları etime batarken, hafifçe bastırarak orada durdu. Sonra şiddetli bir hamleyle bacağımı yana itti ve amımı ortaya çıkardı.

"Bunu hiç yapmadık," dedi, sesi yumuşaktı. "Ve ben hep senin göt deliğini sikmeyi hayal etmişimdir. Bu gece o gece, şekerim. Gerçek sikimi içine sokacağım ve işim bittiğinde, sen yozlaşmış olacaksın. Bu geceden sonra hiçbir insan aleti seni tatmin etmeyecek."

"Bekle," diye nefes aldım, beni böyle bağlayıp hiçbir hazırlık yapmadan sikini oraya sokacağı düşüncesiyle panik moduna geri döndüm. Klitorisim mutlu bir beklentiyle gerildi, ama hazır değildim ve...

Jack sessiz bir kahkaha atarak, "Sözünü biliyorsun şekerim," dedi. "Ama bunu henüz yapmayacağız. Bana yalvarana kadar olmaz."

Delirmiş miydi? Kıcıımı sikmesi için ona asla yalvarmazdım, milyon yıl geçse bile... "Siktir, Jack! Ne yapıyorsun?!"

Sanki etimin üzerine ılık, canlı bir sıvı dökmüş gibi bacaklarımın arasına elektriksel bir sıcaklık yayıldı. Vızıldadı ve karıncalandı, yapışkan ama yine de tüy kadar hafıftı. Bağılara karşı kıpırdandım, daha yoğun hale getirmek için kendimi bu şeyin içine itmeye çalıştım.

Sırtımı dikleştirip kıcıımı bağlı halimle gidebildiği kadar geriye ittiğimde, sıvı basınç geri çekildi ve geride sadece bir dokunuş fısıltısı bıraktı.

Jack kıcıımın yanağını yoğurarak, "Bu sihirdi, tatlım," diye mırıldandı. "Ve daha fazlasını istiyorsan hareketsiz kalacaksın."

Rahatladım, bacaklarımı banktan düşüp hoş olmayan bir şekilde sarkana kadar açtım. Hava kıpırdadı ve aniden ayaklarım üzengilerdeydi, ikisi de desteklenmişti. Hem de bağlı. Bacağımı yukarı çekmeye çalıştım ama başaramadım.

"Evet, aynen böyle," diye fısıldadı. "Çok çaresiz. Tamamen çıplak ve benim için açık. Seni böyle görmeye bayılıyorum."

Erimiş ısı geri döndü, omurgamdaki çukurda, tam kuyruk kemiğimin üzerinde birikti. Sihirli dokunuş tenimi okşadı ve dokularıma nüfuz ederek sinirlerimi harekete geçirdi. Kafatasımın dibine kadar ilerledi, kaslarımı ıslattı ve derin bir iniltiyle deriye gömüldüm.

Yıllardır kas dengesizliği ya da stresin bir sonucu olarak yıpranmış, esneme ya da masajla yumuşatmak için saatlerimi harcadığım gergin noktalar eriyip gitti. Derin bir rahatlama ve gevşeme hissi bedenime akarak beni yumuşak ve esnek hale getirdi.

Alıcı.

Sihir saldırdığında hala vücudumun ne kadar kolay ve sıcak hissettiğinin etkisindeydim. Yeni bir enerji, elektriksel bir canlılık vardı. Meme uçlarımın üzerinde sıkılaştı, titreşim onları alevlendirdi ve haykırdım. Bağlı ellerim işe yaramaz yumruklar halinde sıkıldı.

Jack kıkırdadı ve kıcıımı tokatladı. Etli şaplak çınladı ve meme uçlarım sert, titreşen çakıl taşlarına dönüştü. Sadece meme uçlarımın uyarılmasıyla boşalabilseydim, boşalırdım. Çok yoğundu.

Ama Jack etrafta sinsice dolaşırken ben sadece yarı acı yarı coşku içinde kıvranıyordum. Ben.

"Kötü bir kız oldun Ava," dedi. "Ama bu benim de hatamdı. Sana göstermeliydim önce benim gerçek sikim. Bundan kaçmazdın. Hayır, kalırdın ve dokunurdun, sonra tadına bakardın

ve bu anlaşmayı tamamlardı. Çünkü tadım *güzel*, şekerim. Tadım tıpkı senin en sevdiğin şey gibi.

dünya."

İnledim, yoğun, işkenceli zevkten titriyordum. Boşalmak zorundaydım. Zorundaydım, yoksa Çılgınca.

"Jack, lütfen," diye inledim, sesim ağlamaklıydı, ama bu halimden utanmayacak kadar ileri gitmiştim.

Sesli. "Lütfen, sana yalvarıyorum..."

"Söyle o zaman," dedi, parmağı am dudaklarımda gezinirken.

İnledim ve ürperdim, çünkü onun büyüğü göğüslerimde mutlak bir tahribat yaratırken, en hafif dokunuş bile mutluluk vericiydi. Ama Jack'in parmağı hareketsiz kaldı, sadece hafifçe bana doğru bastırıyordu ve istediğim yere değil.

"Söyle bana," diye tekrarladi.

"Ne dedin? Jack, lütfen, ne yaptığını bile

bilmiyorum..." "En sevdiğin tat nedir?"

Öfkeyle ofladım, beynimi bir saniyeliğine odaklanmaya zorladım.

"Balkabağı baharatı," dedim dokunuşuna karşı kıpırdanmaya çalışarak.

"Aferin kızıma."

Sesi o kadar alçaldı ki son heceyi zar zor duyabildim ama önemli değildi.

Geliyordum. Meme uçlarımı iki yakıcı ıstırap noktasına dönüştüren büyü titreşti ve aktı, yanlarımdan aşağıya doğru kaydı. Dokunaçları belime, kalçalarım dolanana ve göbeğime dalana kadar karnımdan aşağı kaydı.

Jack parmak eklemiyle klitorisimi dar daireler çizerek ovdu, dokunuşu biraz fazla sertti ama doğru sertlikteydi. Gerildim, sırtım kamburlaştı, içimde parıldayan ısı o kadar yükseğe tırmanıyordu. Bir kez... iki kez...

Altın bir zevk havuzuna düştüm, dünya unutuldu, bedenim ve coşku önemli olan tek şeydi. Beni kavradı, sıcak ve pırıltılı, ışık, elektrik ve başka bir şey gibi.

Sihir. Sihirle dolup taşıyordum.

Mutluluk havuzundan aç bir nefesle çıktım. Jack başımın yanında durmuş, gözleri yüzüme odaklanmıştı. Altın hala içimde durgun bir şekilde akıyordu ve bunun yaşadığım en iyi orgazm olduğunu biliyordum. Şimdiye kadar.

Ve beni becermemişti bile. Belki de nedeni buydu.

Elimi kaldırmaya çalışarak kıpırdandım. Bağlama tuttuğunda, yumuşak bir iç çekişle vazgeçtim ve Jack'e gülümsedim.

"Harikası," dedim ona gülümseyerek.

Jack dondu kaldı, ateşi söndü. Sonra tekrar yandı, eskisinden daha parlaktı, gözlerinden yaramaz parıltılar uçuşuyordu.

"Benimkinin ne olduğunu biliyor musun?" diye sordu, bir tutam saçımı

kulağımın arkasına sıkıştırarak. "Senin neyin?"

"En sevdiğim tat."

Kekeleyerek cevap vermeye başlayamadan bir şey beni geri çekti. Tüm vücudum, beni tutan kemerler ve bağlarla birlikte, kığım bankın en ucuna gelene kadar hareket etti.

Jack görüş alanımdan çıktı ve birkaç dakika sonra arkamda bir sıcaklık belirdi. Tam arkamda duruyordu, yüzü bana birkaç santim uzaklıktaydı ve onu durdurmak için yapabileceğim hiçbir şey yoktu.

Bir daha asla söylemeyi reddettiğim o tek kelimeyi söylemekten başka bir şey yapmadım.

Sıcak hava tenimin üzerinde döndükçe daha da ısıniyordum. Jack kıcıma üflüyordu.

"Sorun bu," dedi yumuşak bir sesle.

Sıcak, ıslak ve dokulu bir şey, klitorisinden kıcıma kadar uzun bir vuruşla açıkta kalan çekirdeğimin üzerinden kaydı. Tüm aşırı hassas sinirlerim hayata dönerken haykırdım. Bağırışıma aldırmayan Jack tekrar yaptı.

Buna inanamıyordum. Jack beni yalıyordu ve dili... dili... normal değildi. Bir insan dilinden daha büyük görünüyordu ve onu içime sokarsa nasıl hissedeceğimi merak ettim.

Daha fazla merak etmeme gerek kalmadan nefes nefese kaldım ve ellerimi yumruk haline getirdim. Etli, ıslak şey amıma daldı ve içimde kıvrılarak beni ağzına kadar doldurdu.

Vay anasını. Oh lanet çocuk.

Parmakları klitorisimle oynarken Jack beni diliyle beceriyor, boşalmaya yaklaştığım anda tempoyu değiştiriyordu. Bu pozisyonda popomu olabildiğince yukarı kaldırdım ve inleyerek sözsüz bir şekilde daha fazlasını istedim.

Jack'in dili içimden kaydı ve ıslak, höpürdeten bir sesle beni tekrar yaladı.

Eğer kemerler olmasaydı, banktan düşebilirdim. Bu gerçek olamazdı.

"Dünyada en sevdiğim tat sensin Ava," dedi, sesi niyetliydi. "Sana her gün sahip olmak istiyorum. Benim olduğumu kesin olarak bilmeden bir dakika daha dayanamam. Bu lezzetli am, bu muhteşem kadın benim."

Beni tekrar yaladı ve söyleyecek sözüm yoktu. Zevkten zihnim bomboştu ve sözlerini sadece yarım yamalak anlayabiliyordum. Tüm bunlar ne anlama geliyordu?

"Aman Tanrım," diye nefes nefese kaldım, dilinin ucu klitorisimin etrafında dönüyordu, dokunuşu sert ve kendinden emindi.

"Adım Jack, ama teşekkür ederim," dedi kara bir kahkaha atarak.

Gülmeye çalıştım ama beni yalamaya devam edince kıkırdamam bir nefese dönüştü. Görünüşe göre hiçbir yerim sınır dışı değildi. Jack dilini klitorisimin üzerinde gezdirdi, amımın derinliklerine soktu ve sonunda ucunu açıklığa itmeden önce kış deliğimin her tarafıyla dalga geçti, bu dokunuşun ne kadar istilacı ve tahrik edici olduğu konusunda inlememe neden oldu.

"Hoşuna gitti, değil mi şekerim?" diye mırıldanarak ıslak sondasına kısa bir ara verdi.

Uçurumun kenarında sallanıyordum. Kadınların çoklu orgazmlara bu kadar kolay ulaşması mı gerekiyordu? Ben bunu hiç yaşamamıştım. Bunun bir efsane olduğunu düşünüyordum. Sadece, birkaç dakika önce boşalmıştım ve yine de açıkça başka bir orgazma doğru savruluyordum.

Ve daha sikini bile görmedim.

Jack klitorisimi sıkı ve sert darbelerle yalarken gözlerimi kısık bir iniltiyle kapattım. O haklıydı. Beni şımartacaktı ve bir daha asla başka bir sevgili istemeyecektim.

Ki bu endişe vericiydi.

Gözlerim birden açıldı ve uzaklaşmaya çalıştım ama tabii ki yapamadım. Jack hareketimi gördü ve sıcak, erkek elleri kalçalarıma inerek beni yerimde tuttu. Dili tekrar göt deliğime daldı, ıslak ucu kolayca içeri girerken bir inilti çıkardım.

Böyle devam edersek, gitmesine izin veremem. Ama ya bunların hepsi intikamsa?

Dehşet içimi burktu ve yaklaşan orgazmı dondurdu. Jack beni kimsenin beceremediği gibi becerecek, sadece onunla yaşayabileceğim zevki tatmama izin verecek ve sonra da ona sahip olduğum gibi beni bir kenara mı atacaktı?

Dil geri çekildi ve sadece Jack'in parmakları amımın ön duvarına içeriden masaj yapıyordu.

"Neyin var bebeğim?" diye sordu, içimi daha da ürperten kısık ve hırıltılı bir sesle.

O eller. O dil. Onun sesi. Jack bacakların üzerinde seks yapıyordu.

"Lütfen Jack," diye inledim, titriyordum. "Eğer bundan sonra beni terk edeceksen, şimdi söyle.

Ben... Sen bunu yaparsan hayatta kalabilir miyim bilmiyorum, bu yüzden hazırlanmama izin ver. Tek istediğim bu."

Onu görebileceğim bir yere doğru ilerledi ve büyüünün sıcak, karıncalı dokunuşu parmaklarının yerini aldı, beni tahrik etti ama daha yükseğe çıkarmadı.

"Hayır," dedi, sanki tadını çıkarıyormuş gibi kelimeyi uzatarak. "Sadece bekleyip görmen gerekecek. Bak ne diyeceğim, şekerim. Neden bunu düşünmeyi bırakıp seni son kezmiş gibi becermeme izin vermiyorsun?"

Kısık, acı dolu bir iniltiyle gözlerimi kapattım. Vücudum yanıyordu. Amım mutluluktan çok acıya yakın olan yoğun, ezici bir zevkle zonkluyordu. Tek istediğim beni boşaltması ve sonra da istediği her şeyi yapmasıydı. Ne kadar isterse. Ben onun olacaktım.

"Söyleyecek bir şey yok mu?" diye sordu büyü etimin üzerinde kıvrılıp kayarak beni titreyen bir karmaşaya dönüştürürken.

"Lütfen," diye inledim. "Sen ne istersen."

Daha yakına eğildi, alevlerinin sıcaklığı tenimi yalıyordu.

"Kıçını sikmek istiyorum," diye mırıldandı kulağıma, sesi sıcak ve samimiydi. "Yani.... Beg Ben."

Bölüm 6

Doğru kelimeleri bulamadığım için hıçkırdım. Tüm vücudum titriyordu, beynim pelte gibiydi ve göğsüm onu ne kadar çok istediğim ve beni terk etmesinden ne kadar korktuğum için gergindi.

Bunu kendisi söylemişti.

Seni son kez sikecekmişim gibi sikmeme izin ver.

Olabildiğince derin bir nefes aldım ve dağınık düşüncelerimi toparladım. Şimdi gitmek istiyor muydum? Kesinlikle hayır. Onu istediğimi yapmaya ikna edebilir miydim? O da hayır.

Yapabileceğim tek şey kalmak, oyununu oynamasına izin vermek ve neler olacağını görmektir.

Kalbim o kadar hızlı atıyordu ki, neredeyse göğsümden bankın üzerine çarpacaktı. Daha önce hiç bu kadar tahrik olmamış, heyecanlanmamış ve korkmamıştım. Hepsi aynı anda. O kadar gergindim ki, vücudum gerginlikten yırtılacakmış gibi hissediyordum.

Bir şey vermek zorundaydı.

"Lütfen Jack," dedim ateş saçan gözlerine bakarak. "Lütfen, sikini kıcıma sok ve beni becer.

"Son kezmiş gibi sik beni."

Jack'in ateşi o kadar yoğun bir beyaza dönüştü ki beni kör etti. Gözlerimi sıkarak kapattım ve göz kapaklarımın arasından yanan ışığı hâlâ görebiliyordum. Sonra kayboldu. Jack uzaklaştı.

Gözyaşlarımı kırıpıştırarak vücuduma ve hâlâ yüksek olan zevke odaklandım, kaslarım o kadar gergindi ki acıyordu. Odak noktamı bacaklarımın arasındaki kaygan sıcaklığa ve Jack'in sihrinin beni orada okşamasına çevirdim.

Tüm gücümle duyumlara odaklandım: çıplak bedenimin altındaki deri, yanımda yürüyen Jack'in sıcaklığı, en ufak dokunuşlarla beni okşayan sihir, beni tam istediği yerde tutuyordu.

Her şeyi hatırlayacaktım. Bundan sonra ne olursa olsun, bu anıya sahip olacaktım.

Bank sarsıldı ve tek bir yumuşak kayışla kendini indirdi. Yere inerken yarı yolda durdu. Jack'in sıcak elleri arka tarafıma indi, etimi yoğurdu, kalçalarımın masaj yaparken parmakları defalarca çatlağıma girdi.

Havaya ılık bir karanfil kokusu yayıldı. Islak bir şey tenimi kapladı, ellerinin tenimde yumuşakça kaymasına izin verdi ve rahatlatarak iç çektim. Kayganlaştırıcı. Ama kısa süre sonra rahatlama yerini hayal kırıklığına bıraktı. Jack tenimi okşamaya devam ediyordu ama göt deliğimi doğrudan okşamaması çok azdı.

Klitorisimin üzerindeki sıcak baskı sabit kaldı ve henüz delirmemiş olsam da, delilik çok uzakta değildi

Ka

palı

"Jack, lütfen."

Başparmağını çatlağıma soktu, kıkır deliğimin sadece bir kıl kadar uzağına bastırdı ve daha uzağına taşıdı. Hayal kırıklığı içinde inledim ve ellerimi serbest bırakmak için salladım.

"Sabırlı ol, şekerim," dedi ve sesindeki sırıtmayı neredeyse duyabiliyordum. "Bunun çok erken bitmesini istemeyiz."

"Siktir."

Tüm vücudum bu kadar uyarılmış, bu kadar gergin ve orgazma bu kadar yakın olmanın verdiği çabayla terden ıslanmıştı. Kıkırım neredeyse karıncalanıyor, amım zonkluyor, klitorisim

patlayacakmış gibi hissediyordu eğer yapmazsam

serbest bırakılmamı.

"Sikini içime sok. Lütfen, Jack. Artık dayanamıyorum." Parmakları durdu, kıcıma bastırdı.

"Şimdi mi? Hala yapmam gereken bazı hazırlıklar var." "Evet, lanet olası şimdi!"

Ellerini çekti ve sihirli ısı üzerime yayıldı, karıncalanma hissi veren dokunuşlar kık deliğimin içinde gezinmeye başladı. Haykırdım, elektrik, erimiş ısı içime girerken bedenim kaskatı kesildi. İnemelerimin arasından Jack'in fermuarını açarken çıkardığı sesleri duyabiliyordum.

Sihir hâlâ içimdeydi, sikinin başını göt deliğime bastırırken kaygan, sıcak bir uğultu gibi.

"Tekrar duymak istiyorum tatlım," diye hırladı ve sesinin ne kadar vahşi çıktığını görünce irkildim.

Cılalı kaplama gitmişti. Celladımın yerini şehvetten çıldırmış bir yaratık almıştı. "Lütfen, göt deliğimi sik," diye inledim.

İçeri itti ve ben yıldızları gördüm. Kıçım yandı ve gerildi ve kaslarım ona direndi.

Jack hırladı, elleri kalçalarımın gömüldü ve sonra sertçe itti.

Dibe vurduğunda canım yandı. Yine de içimi kaplayan sıvı sihir, acıyı zonklayan bir ısıya dönüştürdü. O kadar doluydum ki, o kadar tamamen sahiplenilmiştim ki, sadece alabiliyordum.

Jack alçak bir iniltiyle hareket etti ve ben de karşılık olarak inledim. Ve farklı hissediyordu. Belki de onu daha önce hiç götten almadığım içindi. Ama sonra, güçlü bir titreşim tüm pelvisime yayıldı ve şok içinde ağzımı açtım.

Aleti titriyordu.

Teslim oldum. Güçlü titreşim dokularımın derinliklerine nüfuz ederek Jack'in kalın sikinin her itişini mini bir mutluluk patlaması haline getirdi. Kıçım istila ile titreşirken klitorisim titredi ve amım hiçbir şey için sıkılmadı.

Her şeyi içime aldım. Jack'in sikinin kaygan ileri geri hareketleri, parmaklarının kalçalarımındaki sert, morartıcı tutuşu, çıkardığı alçak, hırıltılı sesler. Bedenim ona direndi. Sığamayacak kadar büyüktü ve o ittikçe bir rahatsızlık, hatta acı hissediyordum. Ben de bunu hoş karşıladım ve kabullenmemle birlikte acı, zevkin farklı bir tadına dönüştü.

Jack hırladı ve daha hızlı pompaladı, kalçaları ritmik tokatlarla kıcıma çarptı. Popomu kaldırarak onu karşıladım ve yeni açıyla ağır taşak torbası klitorisimi tokatladı.

Titreyerek haykırdım. Tekrar tekrar soktu, göt deliğimin ne kadar kaygan olmasına rağmen çabası hissediliyordu. Vücudumla savaştı ve titreşimlerle birleşen sürtünme kutsal değildi.

Klitorisime bir tokat daha. Başka bir hamle, Jack kendini taşaklarına kadar kıcıma soktu. Kendini tamamen içime sokarken bedenim bedenime bir tokat daha attı.

Boşaldım, vücudum o kadar gergindi ki sanki bankın üzerine çıkmışım gibi hissettim. Güçlü şok dalgaları patladı, kıcımdan ve klitorisimden dışarı doğru yayıldı ve lezzetli bir karanlık beni doldurdu, tüm sinirlerimi aşırı hızda ayarladı. Duygusal, yoğun zevk dalgalar halinde üzerimden geçti, her biri bir öncekinden daha güçlüydü, ta ki gülerek derinin üzerine yığılana kadar.

Hiç bu kadar iyi hissetmemiştim. Bir an için sanki bedenim cennetin zevklerini görmemi sağlayan ruhani bir şeye dönüşmüştü.

İnsanlık dışıydı. Angelic.

Jack homurdandı, kendini içime gömdü, sık ve derin itişler yaptı. Boşaldı, siki zonkluyordu. Etrafımda çok sıkıydım, orgazmımdan sonra tüm kaslarım gerildi, her seğirmeyi hissedebiliyordum. Sikinin tüm düzensiz noktalarını. İçime fişkıran döllerini sıcaklığı.

Yüzümü buruşturdum, karnımın alt kısmında bir yerde hoş olmayan bir karıncalanma hissettim. Güçlü ve baharatlı bir çayın dilimde bıraktığı yanık hissine benziyordu.

Nefes nefese kaldık ve Jack yere yığıldı, kabak kafası başımın yanındaki banka bastırıyordu, gövdesi sırtımın üzerinde kaygan ve sıcaktı. İkimiz de terlemiştik, ikimiz de tükenmiştik. Tükenmiştik.

Aleti hâlâ içimde seğiriyordu.

"Jack... Nefes alamıyorum," dedim.

Ağırılığı beni eziyordu ve ciğerlerime hava doldurmakta zorlanıyordum. Jack inledi ve kollarının üzerinde yükseldi ama çekilmedi.

"Alabildiğin kadar nefes al," diye homurdandı, eli kalçamı sıkarken. "Çünkü bunu tekrar yapıyoruz."

Hayır. Deli miydi? Böyle bir sikişi daha yaşayamazdım. Kafam patlayacaktı. "Yine mi? Ne zaman?"

Sıcaklık terli sırtımı yaladı ve Jack'in sırttığını biliyordum. "Peki ya şimdi?"

Yavaşça geri çekildi ve tekrar içeri itti, ben de kısıp bir inilti çıkardım. İçimdeki her şey daha sıkı, daha az esnekti ve her hareketi yalnız bırakılması gereken yerleri zorluyordu.

Tam zayıf protestolarımı dile getirmek üzereydim ki dışarı kaydı ve kıcımdan sıcak sıvı damladı. Döllerini içimden çıktı. Aman Tanrım. Keşke görebilseydim.

Ama bunun ne kadar tahrik edici olduğunu düşünecek vaktim olmadı çünkü beni tutan bağlar gevşedi ve Jack'in sihri beni hafifçe çevirerek sırtüstü yatırdı, ayaklarımı bankın kenarlarına dikildi. Jack üzerimde belirdi, yüzü yırtıcıydı.

"Merhaba, tatlım."

Yanıtımı beklemeden göt deliğime geri itti ve yumuşak bir çığlıkla onu karşıladım. Jack birkaç kez itti, homurdanana ve parmaklarını şıklatana kadar daha da yaklaştı. Bank alçaldı, zeminle aynı hizaya geldi ve Jack iki yanıma diktiği ön kollarına yaslandı.

Mükemmel bir vanilya misyoner pozisyonundaydık, göt deliğime girmesini bekliyordum ve yüzü alev alev yanan bir balkabağıydı.

"Hadi sevişelim," dedi, o kadar alçaktı ki sesi sestten çok titreşim gibiydi.

Kolayca itti, güçlü kalçaları çalışıyordu. Ağzını benimkine bastırdı ve diliyle dudaklarımı yaladı. İç çekerek açtım ve Jack telaşsız bir ritimle iterken beni öptü.

Bu samimi hissettirdi. Anal seksi her zaman pis, daha derin duygulardan yoksun saf seks olarak görmüştüm ama Jack bunu tatlı bir bağlantıya dönüştürdü. Ben onun gözlerine baktım, koyu kırmızı parıltılar vardı ve o da yüzüme bakarak içimde yavaşça hareket etti.

"Bunu her gün yapacağız," dedi, sesi alçaktı. "Sabahları dilimi klitorisinde hissederek uyanacaksın, ardından sikimi amına sokacağım. Sonra, öğle yemeğinden sonra, tatlı olarak bana sakso çekeceksin. Ve akşamları seninle sevişeceğim, kıcını sikeceğim ve sana ne kadar güzel olduğunu söyleyeceğim."

Bacağımı beline dolayarak inledim ve Jack yavaşlayarak ritmini derin itişlere dönüştürdü. İçime girip çıkıyordu, o kadar yavaş ve titizdi ki her şeyi hissedebiliyordum. Onun baskısını ve sürtünmesini. Titreşiminin uğultusu dar kanalın her yerinde hareket ediyordu.

"Her gün mü?" Tırnaklarımı sırtına geçirerek nefes nefese kaldım.

"Mmm. Ayrı kaldığımız o yılı telafi etmeliyiz. Ve seni düşünerek mastürbasyon yaptığım her an için seni iki kez sikkem gerekiyor. Bu çok fazla sikiş demek şekerim."

Kalçalarımı hareket ettirdim, bir ayağım yere basarken diğer ayağım ona gömüldü. Kısa sürede iki kez boşalmıştım ve bunu tekrar yapmam imkânsız olmalıydı, yine de üçüncü kez o yüksekliğe tırmandım. Yavaş ve lezzetliydi ve Jack'in sözleri pis, tatlı aşkımıza daha da baharat kattı.

"Yani bu son değil mi?" Kasık kemiği bana doğru bastırırken nefes nefese kaldım. Klitoris.

"Seni bırakacağımı sanıyorsan delirmişsin, Ava," dedi, gözlerinde altın parlıyordu. "Sen artık bana ait."

Sertçe itti ve durdu, aleti o kadar derindi ki onu göbeğimin etrafında bir yerde hissedebiliyordum. Acıması gerekirdi ama kesinlikle harika hissettirdi. O kadar doluydum ki, mükemmeldi.

"O zaman özür dilememe izin verecek misin?" Akıl sağlığımı koruyarak sordum.

Bu önemliydi. Eğer beni gerçekten geri istiyorsa... Eğer ben de onu gerçekten istiyorsam... O zaman geçmişimizdeki pisliği temizlememiz gerekiyordu.

Jack beni öptü, dili ağzımın içine girdi. Güçlü, esnek organ beni susturdu, dilimi itti, damağıma doğru hareket etti. Hızlı bir an için boğazıma daldı ama ben öğürmeden önce geri çekildi.

Sonunda Jack beni öpmeyi bıraktı ve acı verici bir şekilde yavaşça itmeye geri döndü. "Bunu telafi etmene izin vereceğim. Dizlerinin üzerinde. Ama şimdi değil."

"Neden?"

"Çünkü şimdi sevişiyoruz. Dikkatini ver, tatlım."

Ve beni tekrar öptü, daha sert sikmeye başladı. Ben de onu öpebildiğim kadar çok öptüm. Karnımın alt kısmındaki yoğun ısı arttı ve ne kadar hızlı nefes alırsam alayım, yeterince hava alamıyor gibiydim. Vücudumun her yeri karıncalanıyordu.

Jack daha hızlı hareket etti ve titreşimi kasık kemiğimden kuyruk kemiğıme kadar pelvisimde yankılanarak içimde dolaştı. Klitorisimle, kıcımla, her şeyimle oynadı ve ben onun altında inledim ve kıvrandım. Tüm düşünceler baloncuklar gibi birbiri ardına patladı, sadece ben, Jack ve ikimizin de içinden cömertçe akan zevk kalana kadar.

Üçüncü orgazm yavaşça gelişti, içime işledi. Jack'in büyüü bacaklarımin arasında birikti ve siki göt deliğımi tekrar tekrar doldururken, büyü klitorisimin üzerinde pervane kanatları gibi nazik ama ısrarcı bir şekilde çırpındı.

Zamanın kendisinin yavaşladığı kristal berraklığında bir an geldi. Jack beni becerdi, usulca hırıliyordu, güçlü vücudu üzerimdeydi, kalçaları pompalıyordu. Parlayan ateş aramızdaki tüm temas noktalarını sardı ve nefes almayı bıraktım, her şey hareketin ortasında asılı kaldı.

Jack bir şeyler homurdandı, beni vahşi bir hızla becerdi ve büyüünün erimiş sıcaklığı bana saldırdı, boğazımın derisini fırçaladı, iç uyluklarımı ve sırtımı okşadı, meme uçlarımı yıkadı, kıcımlı, amımı, klitorisimi boğdu.

Son santimi tırmanıp zirveye ulaşana ve diğer taraftan aşağıya düşene kadar nefes alamadan duraksamaya devam ettim.

Beyaz, kör edici ışık beni yuttuğunda, varlığımın her molekülünü mutlulukla yıkadığında her şey kayboldu. Süzüldüm, tamamen bedenim ve onun verdiği zevkle ilgili bir beden dışı deneyim yaşadım. Ben aşağı süzülürken, asırlar sonra, Jack üzerimde titriyordu. Hâlâ ön kollarının üzerinde duruyordu,

Ama beni ezmek için çok çaba sarf etti.

"Bırak beni," diye fısıldadım.

Öyle yaptı. Ağırlığı beni yerimde sabitledi ve kollarımı onun terli, kaslı sırtına dolayarak kendi kendime gülümsedim.

Bölüm 7

Bu şekilde yattık, birbirimize bastırdık, yüksek sesli bir iniltiyle beni bırakana kadar siki kıcımda seğirdi. Evin içinde bir yerde yumuşak bir zil sesi duyuldu ve Jack küfretti. Gözleri bir an için maviye döndü ve tekrar küfretti.

"Çocuklar kapıda."

Kendine baktı, ter içindeydi, siki kızarmış ve yumuşamaya başlamıştı. Ben de ona baktım ve iki kere çektim. Bu da neydi...

Jack parmaklarını şıklattı ve üzerinde küçük siyah kurukafalardan oluşan bir desen bulunan turuncu bir bornoz onu sardı. Çıplak ayakla dışarı çıktı, balkabağı kafası bir insan kafasına dönüştü. Gözlerimi kırpıttım. Sonra kalkmaya çalıştım ama bir gümbürtüyle yere düştüm.

Ayağa kalkmak abartılıyordu.

Kısa süre sonra Jack geri geldi. Yerde uzanıyordum ve tuvalete gitmeyi düşünüyordum ama vücudum işbirliği yapmayı reddetti.

"Yemin ederim, onları getiren gotik kız buranın ne olduğunu çok iyi biliyor. Her yıl daha fazla arkadaşını getiriyor. Kocaman kağıt torbaları vardı ve ağzına kadar doldurmuşlardı. Arsız çocuklar. Her neyse, şeker kasesini bir notla birlikte dışarı koydum. Eğer daha fazla çocuk gelirse, şekerlerden alabilirler."

Hâlâ insan kafasını takıyordu. Bu benim aşık olduğum Jack'ti. Başımı kaldırıp baktım, gözlerim tanıdık yüz hatlarında geziniyordu ve bir anda onun artık beni etkilemediğini fark ettim.

Yakışıklıydı, gözleri muzipçe parlıyordu ve çok sevdiğim o sevimli gamzesi vardı.

sevdi

m. Ama ben gerçek Jack'i tercih

ederdim. "Kendine dön," dedim.

Yanımda çömeldi, gözleri yüzümü arıyordu. Sonra kaşlarını çattı, ikna olmamıştı, ta ki ben

burnuna.

"Haydi. Balkabağını geri istiyorum."

Uzun bir süre sadece birbirimize baktık. Sonra Jack sırttı ve kafası göz açıp kapayıncaya

kadar değişti. Yine kendisiydi ve ben de gülümseyerek yüzünün yan tarafını okşadım.

"Özür dilerim," diye fısıldadım.

Jack uzun bir iç çekti. Sonra, o kadar hızlıydı ki nefesim bile kesilmedi, beni kollarına aldı ve

Gül.

"Bu seni kurtarmaz şekerim," diye sırttı, ateşi alev alev yanıyordu. "Hâlâ borcunu ödemek

zorundasın.

dizler."

Ama gülümsüyordu ve şaka yaptığını biliyordum. Affedilmiştim. Beni istiyordu. Beni

istiyordu.

beni her gün sikmek, her gün tadıma bakmak istiyordu. Ve şimdi, ben de istiyordum.

"Henüz bahçeyi görmedin," dedi, gözlerinin derinliklerinde kıvılcımlar çakıyordu. "Ve çok seveceksin, biliyorum."

Bahçeye giderken banyoya uğradık, ama ben duş alacağımı söylediğimde Jack

başını salladı.

"Bahçede."

Karanlık ağaçlar ve yanan balkabaklarının olduğu bir Cadılar Bayramı sahnesini tasvir eden vitraydan yapılmış arka kapıdan dışarı çıktık. Dışarıda, güneşli bir günde sabah kahvesi içmek için mükemmel bir alan olan küçük masa ve sandalyelerin bulunduğu bir veranda vardı.

Meşaleler verandayı ve yeşilliklerle dolu, yemyeşil ve güzel bir labirent olan bahçenin geri kalanını aydınlatıyordu. Çimenliğe inen merdivenlerin yanında gece çiçekleri açmış, sapları yumuşak turuncu bir parıltı yayıyordu.

Jack elimi tuttu ve beni serin çimenlerin üzerinden küçük, parlayan çiçeklerle bezeli çalı labirentine götürdü. Etrafımızda meşaleler pırıl pırıl yanıyordu. Bir dönemeci döndük ve ben sevinçli bir solukla durdum.

"Hoşuna gideceğini biliyordum," dedi Jack sessizce, sesi kendini beğenmiş bir şekilde.

Bir balkabağının alt yarısı şeklinde büyük, dumanı tüten bir jakuzi vardı. İçeriden aydınlatılmıştı, soğuk gümüş bir parıltısı vardı ve bir dizi ahşap basamak içeriye doğru uzanıyordu. Jack'in elini bıraktım ve içine girdim, fokurdayan suda boğazıma kadar ıslandım.

Tarçın ve zencefil gibi kokuyordu, baharatlı ama tatlıydı ve iç çekerek gözlerimi kapattım. Jack yanımdaki suya battı ve beni kaslı göğsüne bastırarak kendine çekti.

"Burayı seviyorum," dedim, o kadar sıcak ve rahatlamıştım ki sesim bulamaç gibi çıkıyordu. "O zaman kal," dedi Jack.

Benim aksime, sesi odaklanmış ve ısrarcı geliyordu. Gözlerimi açtım ve ona baktım. Gergindi, kasları gerilmişti.

"Neyin var?" Elimi göğsünden ve boğazından yüzüne doğru gezdirerek sordum.

"Evet demeni istiyorum," dedi. "Ama ne düşündüğünü bilmiyorum Ava. Bir yıl oldu ve çok şey değişti. Bu süre içinde başka bir kadına bakmadığımı bile biliyorum, ama sen..." İçini çekti, gözlerini benden kaçırdı. "Nerede durduğumuzu bilmek istiyorum, çünkü başka bir ayrılıkla başa çıkamam. Ya varsın ya da yoksun."

Ondan uzaklaştım ve jakuziyi çevreleyen ısıtılı çalılara baktım. Sonra yıldızların parıldayıp ışıldadığı olağanüstü, sihirli gece gökyüzüne. Sonunda tekrar Jack'e baktım.

"Seni sevmekten asla vazgeçmedim," dedim, beni anladığına şüphe kalmasın diye her kelimeyi dikkatle telaffuz ederek. "Seni incittiğimi biliyorum. Özür dilerim. Korkak biriydim. Ama artık korkmuyorum ve korkum ortadan kalktığına göre... Seninle olmak istiyorum. Bu harika malikanede değil de Dünya'da küçük bir stüdyo dairede yaşasaydık bile yine de seni isterdim. Sen benim balkabağı baharatlı lattemsın, dünyadaki en sevdiğim şeysin."

Jack homurdandı ve sırtıttı, ateşi parlak bir şekilde parlıyordu.

"Oh Ava, hiçbir fikrin yok. O zaman anlaştık. Benimle yaşayacaksın."

"Peki ya işim ne olacak?"

"Çalışmak zorunda değilsin. Ben sana bakacağım. Ama çalışmak istiyorsan, her gün Dünya'ya seyahat edebilirsin. Bir portal var. Mesele şu ki, birlikte olacağız. Gerisini yol boyunca çözebiliriz."

Yaklaştım ve o da kollarını bana doladı. Su etrafımızda fokurduyordu, ılık ve güzel kokuluydu ve ben Jack'e sarıldım, onun güçlü kucağında kendimi güvende hissettim. Sevildiğimi ve değer verildiğimi hissettim.

Sonsuza kadar böyle kalmak istedim.

"İçecek bir şey var mı?" Bir süre sonra sordum.

"Mmm," diye gürlledi Jack ve uyuyakalmış olduğunu fark ettim. "Var. Ama bunun için

çalışmalısın."

Öfkeyle kustum. Onunla yaşarken her yudum ve lokma için çalışacağımı sanıyorsa çok yanılıyordu.

Jack'in büyüü etrafımı sardı, sıcaktı ve tenimi karıncalandırdı ve öfkeli bir patlama yerine boğuk bir inilti çıkardım.

"Merak etme, sadece bugünlük. Özür dilemenin zamanı geldi tatlım," dedi Jack, büyüü meme uçlarımın etrafında dolanırken yanağımı okşayarak. "Böylece temiz bir sayfa açabiliriz."

Ayağa kalktı ve beni sudan çıkardı. Bir parmak şıklatmasıyla kuru ve sıcaktım ama hâlâ çıplaktım. Jack beni taşıyarak bahçenin derinliklerine doğru yürüdü ve ben onun elinde kıvrandım. Büyüsü kalçalarımın yukarı ve karnımdan aşağı doğru ilerliyordu ve ben tamamen uyanıktım. Elektriklenmişim.

"Sen... çok patronluk taslıyorsun," diye başardım, sesim boğuk çıkıyordu.

Jack adımlarını bozmadan, "Bayılıyorsun," dedi. "Sadece biraz daha, söz veriyorum bundan zevk alacaksın. Kadınların gizliden gizliye Viktorya dönemine ait bir serada raylı olmayı hayal ettiklerini duydum, işte..."

Durdu ve ben de yukarı baktım. Kalın camdan yapılmış uzun gotik bir yapı önümüzde yükseliyordu. Jack başını salladı ve altın rengi ışık camı aydınlatarak içindeki bitkilerin şekillerini ortaya çıkardı. Cam kalın ve eskiydi, görüntü bozulmuştu ama yine de renk sıçramalarını seçebiliyordum. Kırmızı, pembe, turuncu çiçekler, cam duvarlara ve tavana tırmanan yeşil sarmaşıklar ve daha derinlerde daha fazla yeşillik.

"Jack, bu... Oh!"

Büyüsü bacaklarımın arasından süzüldü, elektrik sıcaklığı klitorisimi ve amımı sardı. Jack sırtıttı ve beni kemerli cam kapılardan içeri taşıdı. Bir klik sesiyle arkamızdan kapandılar. Seranın ortasında, çevresinde banklar olan dairesel bir alanın bulunduğu yerde durana kadar beni içeriye taşıdı.

"Hm."

Jack beni yere yatırdı ve parmaklarını şıklattı. Soğuk taş zemin hemen yumuşak siyah bir halıyla kaplandı. Üzerine çıktı ve bana baktı.

"Dizlerinin üzerine çök, şekerim."

Büyüsü geri çekildi, sadece içimi okşayan hoş bir uğultu bıraktı, boşalmamı sağlayacak kadar değil ama beni kıvrandırmaya yetecek kadar. Yine de ruhani dokunuşa ihtiyacım yoktu. Jack'in sözleri içimde bir şimşek gibi çaktı. Sıkıştım, vücudum beklentiyle gerildi.

Ben de halıya şükrederek önünde diz çöktüm ve sonunda sikine baktım.

Bir an için hiçbir şey söylemedim, içime çektim. İçimde hissettiğimden farklı olacağını biliyordum. Jack'in insan sikinden daha uzundu, en geniş yerinde ön kolum kadar kalındı. Körelmiş başı daha da genişti, kızgın kırmızıydı. Zonkluyordu. Yarıktan koyu turuncu bir sıvı sızıyordu.

Çıkıntılı çıkıntılar shaftın kenarlarından aşağı doğru uzanıyordu ve parmak uçlarımla hafifçe dokunarak bir tanesini hissettim. Kemik kadar sertti. Tekrar içine ittim ve irkilerek irkildim. Jack'in siki güçlü bir titreşimle karşılık verdi.

"Bana istediğin kadar hayran olabilirsin," dedi Jack, sesi boğuktu. Başımı kaldırdım.

Vay be. Yontulmuş karın kasları ve göğsü aşağıdan çok daha seksi görünüyordu. Başı soğuk beyaz bir alevle yanıyordu ve yüz hatları ışıpta sertleşiyordu.

Yanağımı avuçladı ve elini saçlarımın arasına kaydırды. "Sikimi yala, benim tatlı Cadılar Bayramı sürtüğüm."

Sesindeki talepkâr notayla sertçe nefes aldım. Bu her şeydi. Jack'in gücü üzerime çöktü ve ben de memnuniyetle boyun eğdim.

Başından sonuna kadar yaladım, kör ucuna birkaç santim kala durdum. Sonra tekrar yaladım,

bir sırt boyunca. Teni pürüzsüz ve sıcaktı, ne kadar sert olduğu için gergindi. Onu içime çekerek nefes aldım. Jack'in misk gibi seks ve erkek kokusu, çok daha güçlü ve ağız sulandırıcı bir şeyle karışmıştı.

Balkabağı baharatı.

Geri çekildim, sikinin tabanını yumrukladım. Çok geniştir. Parmaklarım birleşmiyordu. O siki göt deliğime nasıl sığdığını ilk elden deneyimlememiş olsaydım, bunun mümkün olduğuna inanmazdım.

Ama onun sihri yolu yumuşatmıştı. Diğer seks türlerinde de yardımcı olacağına güvenmek zorundaydım.

İyi.

Bu sonuca varınca Jack'in sikinin damlayan ucuna odaklandım. Turuncu pre-cum olabilir. Bir insan erkeğinde kulağa endişe verici geliyordu ama Jack insan değildi. Bu muhtemelen onun varsayılan rengiydi.

Ve ayrıca baharatlı kokunun kaynağı.

Başının üstünü yaladım, dilimin düz kısmını içine bastırdım. Jack tısladı ve tadı damağıma çarptığında inledim.

Balkabağı baharatı. İlk yudumda bal gibi tatlıydı, dilimde olgunlaştıkça daha baharatlı hale geldi, keskin bir zencefil notası ve bir miktar karanfil vardı. Bitiş notası kavrulmuş badem gibi koyu ve dumanlıydı.

Onu ağızıma aldım ve emdim, artık onu memnun etmeye odaklanmamıştım. Hayır, bu tamamen benimle ilgiliydi. Ondan içmek, onu şişeleyip istediğim zaman içmek, bundan sonra sadece onu yemek ve içmek istiyordum.

Olması gerektiği gibiydi: bir ikram olan döl, oral seksi mutlak bir hoşgörü eylemine dönüştürüyordu.

Jack üstümde hırladı, kalçaları itiyordu ama sığdı. Ağızımda daha da aşağı kaymasına izin verdim ve geri çekildim, ondan daha lezzetli bir tat almak için sertçe emdim. Jack alçak, erkeksi bir ses çıkardı ve saçımdaki eli sıkılaştı.

Bir elimle shaftını sıkıca kavradım ve ağızım terk edilmiş bir şekilde emerken yukarı ve aşağı hareket ettim. Diğer elimle taşaklarını avuçladım. Ağırlıklarını, şekillerini hissettim ve nefesim kesildi.

Jack bu anı seçerek başımın arkasını tuttu ve boğazımın derinliklerine doğru itti. Öğürdüm ve o da geri çekildi. Ağızımdan düşmesine izin verdim ve yukarı baktım, hala elimle uzunluğuna masaj yapıyordum.

"Kaç tane topun var?" diye sordum. Üç gibi gelmişti ama bazen tüm topların çuvalın içinde olmayabileceğini biliyordum.

"Dört," diye cevapladı Jack sırtarak. "Seni beslemek için daha iyi. Şimdi ağızını sikeceğim tatlım. İyi bir kız ol ve kabul et."

Vay anasını. Derin bir nefes aldım, ağızımı ve boğazımı açtım ve yukarı baktım. Jack bir tutam saç kulağımanın arkasına sıkıştırdı, başımı iki eliyle kavradı, başparmakları kulaklarımın ucunu okşuyordu.

Ve sonra itti.

Ağızıma girdiğinde, sihirli dokunuş meme uçlarımda ve göbeğimde patlayarak beni zevke boğdu. Haykırdım, sesim Jack'in güçlü müdahalesiyle boğuklaştı.

Aynen söylediği gibi yaptı. Başımı güçlü elleriyle tutarak ağızımı sikti, kalçaları ritmik bir şekilde hareket ediyordu. Ağızım o kadar doluydu ki, bir dişim sürekli sırtına takılıyordu ama Jack

aldırıyor gibiydi. Nefes nefese kalmıştı, vücudu gergindi.

Gözyaşları içinde onu izledim.

Nefeslerim sığlaşmıştı. Boğazımın derinliklerine girdiğinde öğürdüm ama ön spermi dilimi kayganlaştırdı, altın rengi ve lezzetliydi. Jack'in sihirli parmakları beni bir enstrüman gibi çaldıkça içim daha da sıkılaştı.

Buna değdi.

Bacaklarım titreyene kadar içimdeki sıcaklık arttı ve sadece Jack'in başımı vahşice kavraması beni tuttu.

düşmemi engelledi. Tüm içim zevkten sırılsıklam olmuştu. Jack'ten ne kadar çok içersem, coşku o kadar yoğunlaşıyordu.

Ta ki patlayıp tüm benliğimi ısıltılı bir coşku sisi içinde yutana kadar.

Artçı şoklar beni sarsarken, Jack durana kadar daha hızlı ve daha hızlı itti, horozu yarıya kadar içeri girdi. Döllerini dilimin üzerine fişkırdı, baharatlı iyiliğin fişkırması üzerine fişkırdı ve yutmaya devam edemedim. Çok fazla vardı.

Çenemden aşağı kayarak göğüslerime damladı ve hâlâ ağzım onun tadıyla doluydu. "Siktir," dedi Jack, çekildikten sonra bana bakarak. "Tüm döllerimle çok güzelsin. yüzüne ve göğüslerine."

Dudaklarımı yaladım, boşa akan döllerin bir kısmını parmağıma topladım ve ağzıma attım. Jack tekrar küfretti ve ben gülümsedim.

"Affedildim mi?"

"Sana gerçek yüzümü tekrar gösterdiğim anda affedildin ve kaçmadın," dedi Jack, kalkmama yardım ederek. "Ve şimdi beni en kötü halimle gördün. Ve yine de bundan zevk aldın. Seni seviyorum Ava. Biz birbirimiz için yaratılmışız ve bunun doğru olduğunu biliyorsun. Her ne kadar bir yıldır bu gerçekten kaçıyor olsan da."

"En kötüsü bu değildi," dedim elini tutarak. "Otoriter olmana bayılıyorum. Ben de seni seviyorum Jack. Hiç durmadım."

Seradan çıktık ve etrafımızdaki bahçe binlerce pırıltılı peri ışığıyla aydınlandı. Altın, turuncu, yeşil ve gümüş renkli minik ışıklar yaprakların arasında dalgalanıyor, ışıktan çok canlılara benziyorlardı. Belki de öyleydiler.

Jakuziye ulaştık ve yapışkanlığı temizlemek için içine atladım. Jack de onu takip etti ve başımın arkasını gövdesine yaslayarak bacaklarının arasına yerleştim.

"Kalacak mısınız?" diye mırıldandı, parmakları karnımın ve kalçalarımın üzerinde geziniyordu. Memnuniyetle derin bir iç geçirdim ve ona sarıldım.

"Evet. Şimdi, bu yerde içecek bir şeyler almak için ne yapmalıyım?"

Jack başımın tepesini öptü, alevlerinin sıcaklığı kafa derime baskı yapıyordu ve kıkırdadı Yumuşakça.

"Artık burada yaşıyorsun. Cadılar Bayramı Köşkü'nün sahibesi sensin, tıpkı benim onun efendisi olduğum gibi. Eğer

Bir şey istiyorsanız, sadece dileyin ve o şey karşınıza çıkacaktır. Başlangıçta biraz zor...

Parmaklarınızı şıklatabilir ya da odaklanmanıza yardımcı olacak başka bir hareket yapabilirsiniz."

Gözlerimi kapattım ve tüm gücümle suyun üzerinde gezinen bir kabak suyunun ortaya çıkmasını diledim. Bir kitapta okuduğumdan beri hep denemek istemiştım. Kulağa çok büyülü geliyordu.

"Nedir bu?" Jack sordu.

Gözlerimi açtım. Gümüş bir tepsi, içinde iki kristal bardak ve koyu turuncu sıvı dolu kristal bir sürahi elimin hemen yanında duruyordu. Birini kaptım ve bir yudum aldım.

Ve tükürdü.

"Kahretsin," dedim, meyve suyunun yerini içilebilir bir şeyin almasını dileyerek. "Bu berbat bir şey." "Balkabağı suyu mu?" Jack gülerek sordu. "Evet. Şampanya çağırsak iyi olur."

Ben ettim. İlişkimizin yeni başlangıcına kadeh kaldırdık. Ve sonra, sonsuza dek balkabağı gibi yaşadık.

sonra.

Sonsöz

"Aile işine katkıda bulunmak ister misin?" Jack'in annesi Suzy çay içerken bana sordu.

Jack'in Cadılar Bayramı Malikanesi'ne taşınalı bir ay olmuştu. Ailesiyle iki hafta önce tanışmıştım ve Suzy'nin o zamandan beri ilk ziyaretiydi. Onu gerçekten tanıma fırsatım olmamıştı ve hangi aile işinden bahsettiğinden de emin değildim. Jack bu konuda hiçbir şey söylememişti.

İnleyip başını ellerinin arasına gömdüğünde şaşkınlığım daha da arttı.

"Ne aile işi?" Çayı yudumlarken sordum. Baharatlıydı ve biraz da tatlıydı; bir yudum daha aldım. Çok lezzetliydi.

"Bir tutam sihir içeren özel, organik balkabağı baharatı şurubu üretiyoruz. Doğaüstü seçkinler arasında çok rağbet görüyor."

"Organik balkabağı baharatı..."

Elim ağzımı kapatmak için uçarken çay fincanını yere düşürdüm. İmkânı yok. Kesinlikle hiçbir yolu yoktu...

Beni acı dolu bir ifadeyle izleyen Jack'e döndüm.

"Spermini mi satıyorsun?!"

Tekrar inledi ve annesine döndü.

"Sana söylemiştim. Ugh. Hayır, tatlım," dedi bana. "Babamın var. İkisi de organik balkabağı baharatı şurubunu sağlamaktan ve şişelemekten zevk alıyor. Bana seks hayatlarını ilginç kıldığı söylendi." Yüzünü buruşturdu. "Bana sadece paralı askerlik gibi geliyor."

Suzy gözlerini devirdi ve parmaklarını şıklatarak bir paspas ve süngerin ortalığı temizlemek için uçmasını sağladı. Tadının nasıl olduğunu hatırlayarak dökülen çayımın kalıntılarına bakakaldım. Kesinlikle muhteşemdi.

Ve tanıdık.

Bu tat kesinlikle balkabağı baharatıydı ve şimdiye kadar yediğim tüm ticari tatlardan daha iyiydi. Tadı tıpkı Jack gibiydi. Bu da demek oluyor ki.

Lavaboya koştum ve fırladım. Jack yanıma geldi ve saçımı tutup sırtımı sıvazladı.

"O benimdi. Üzgünüm, hoşuna gitmediyse bir daha yapmayacağım. Ama düşündüm ki... Şey, doğrudan sikimden emmeyi seviyorsun, ne fark eder ki..."

Doğrudum ve rahatlamış bir şekilde ağzımı sildim.

"Tanrıya şükür," diye fısıldadım, omzunun üzerinden Suzy'ye bakarak. "Ben sandım ki... senin

babamı

n!" Jack benim hislerimi aynen yansıtan iğrenmiş bir yüz ifadesi takındı. Sonra annesine döndü.

"İlgilenmiyoruz. Ava balkabağı baharatına bayılır. Hepsini kendisi içer. Ve şimdi, Sakıncası yoksa yalnız kalmak istiyoruz."

Suzy bana bilmiş bir gülümsemeyle başını salladı ve mutfaktan çıktı. Jack onun gerçekten gittiğinden emin olmak için bir süre dinledi. Sonra bana döndü.

"Ee, ne diyorsun? Bu çaydan biraz daha ister misiniz? Ya da çok talep gören özel, organik şurupla yapılmış özel bir balkabağı baharatlı latte?"

Sırıttım ve başımı salladım. Çay çok lezzetliydi ve evet, daha fazlasını istiyordum.

"O zaman dizlerinin üzerine çok tatlım," dedi Jack kendini beğenmiş bir sırıtışla. "Ve biraz şurup yapalım." SON

Lezzetli, baharatlı bir Cadılar Bayramı geçirin!

TEŞEKKÜRLER

Yapmam gereken en önemli şeylerden biri sana teşekkür etmek, sevgili okur. Bu kitabı elinizde tutuyor olmanız bile beni hayrete düşürmeye devam eden değerli bir mucize.

Ekim 2021'de *JACK*'i ilk yazdığım ve yayınladığım, dünya çapında bu kadar çok insanın bu kitabı satın alacağı, ödünç alacağı ve okuyacağı aklımın ucundan bile geçmemiştir!

JACK sadece eğlenceli küçük bir projeydi, biraz aptalca, biraz şenlikli, çok baharatlı ve biraz da şok edici olacağını düşündüğüm bir şeydi. Popüler olmasını hiç beklemiyordum.

Ve yine de oldu! Kitabımı okuduğunuz için teşekkür ederim.

Umarım bu hikayeleri yazarken olduğu kadar okurken de keyif almışsınızdır! Kıkırdadım, kıkırdattım ve bazen yalnız ya da kocamla vakit geçirmek için taslağı bırakmak zorunda kaldım (yemin ederim, müstehcen yazarların ve okuyucuların eşleri dünyanın en şanslı insanlarıdır).

Ahem. Neyse, teşekkür ederim!

Bana bir yorum bırakırsanız ve kendinizi atıştırmalık bir ruh halinde bulursanız diğer kitaplarıma da göz atarsanız çok sevinirim.

Özellikle *Monster Ever After* kitaplarının dünyasında geçen uzun bir roman olan *DRACO: A Dragon Chef Romance*'i tavsiye ederim. *CROW*'u okuduysanız, Draco ve Jo ile zaten tanıştınız ve hikayelerinin bir kısmını gördünüz.

Sohbet etmek isterseniz, beni Instagram veya Facebook'ta yakalayabilirsiniz. Bu kısa teşekkür
Sen!

notu bir makaleye dönüşmeden önce Şimdi'den haber almak isterim...

Size çok ama çok bereket diliyorum. Harika baharatlı bir Cadılar Bayramı ve güzel bir yıl geçirin!

Bu Yazarın Kitapları

DRACO: Bir Ejderha Şefi Romantizmi

Patronum bir ejderha ve tadı sihir gibi.
Sakar bir kadın olduğumu söylerken şirin görünmeye çalışmıyorum. Takılıp düştüğüm, üzerime düşürdüğüm ve içine düştüğüm o kadar çok şey var ki, hala hayatta olmam bir mucize.
Hatta lanetli olduğum bile söylenebilir.

Peki nasıl oldu da kendimi bir restoranın mutfağında çalışırken buldum? Hem de herhangi bir mutfak değil - bu mutfak, insanların kuşkonmaza takılıp düşmesine ya da gömleğine kahve dökülmesine tahammül edemeyen kötü şöhretli şef Draco Domanski tarafından işletiliyor. (Ki bundan pişman değilim. Karın kaslarına yapışan gömleğin hatırası duşta işe yarıyor).
Draco'nun değerli mutfağına kaos ekerek, onun hoşnutsuzluğunun tüm işaretlerini öğrenmeye başladım. Kırmızı parlayan gözler. Burnundan dumanlar tütüyor. Kuyruğu bacağıma dolanıyor.

Draco benim sakarlıklarına katlanamıyor. Ama yine de gitmeme izin veremez. Çünkü onun için sadece benim yapabileceğim belli bir hizmet var. Ya da daha doğrusu onun üzerinde.
Bu onun gizli baharatı* ile ilgili ve baharat dediğimde ciddiym. Draco iki kat donanıma sahip (yani iki tane var) ve sadece bir ejderhanın olabileceği kadar ateşli. Tadı cennet gibi.
Ve ona aşık olamam çünkü o benim patronum, bana sürekli Tavşan diyor ve dişleri beni ikiye bölebilir.
Eğer aramızdaki gerilimi görmezden gelirim, ortadan kalkacaktır. Öyle değil mi?

Ork'un Gelini: Bir Canavar Romantizmi

Orklar ailemi öldürdü. Bize emirler yağdırıyor ve bizden istediklerini alıyorlar. Ve ben onların hükümdarlığına son vermeye kararlıyım. Bu yüzden vahşi gümüş gözlü ork beni köyümden alıp ork başkentine götüreceğini söylediğinde bu şansı değerlendirdim. Orkların arasında olmak ve onların İmparatoruna erişmek, insanlığı kurtarabilirim.

Sadece bir sorun var. Bu ork onun eşi olmamı istiyor. Yolculuk boyunca bana kur yapacağına söz veriyor, daha doğrusu tehdit ediyor. Ve orkların kur yapması çiçeklerle ve el ele tutuşmakla ilgili değildir. Bana arzusunu göstermekle ilgilidir. Sırrımı öğrenmemesi için ondan etkilenmiş gibi davranmalıyım.

Sorun şu ki... Rol yapmak zorunda değilim. En ölümcül düşmanıma aşık oluyorum.

Bu Serideki Kitaplar

Sonsuza Kadar Canavar

Fu l Sack: Şükran Günü Erotika

Her şeyi temin edebilir. Bedeli mi? Dizlerinin üzerinde ödenecek. Jennifer'ın kedisi hastalandığında, onu kurtarmak için tek şansı, nadir bulunan ya da imkânsız olan her şeyin zor satıcısı Racoon'u bulmaktır. Bazıları ona sihirbaz der, çünkü birisinin istediği her şeyi verebilir. Bir bedel karşılığında. Jen de bunu ödemeye hazırdır. Racoon'un gizli gücü onun tek umududur, bu yüzden sihirli değneğini memnuniyetle ağzına alacak ve dediklerini yapacaktır. Racoon'un onun diz çöküp açılmasını istememesi dışında. Ailesinin Şükran Günü'nde Jen'in kavalyesi olmak istiyor. Ve Jennifer onu boğmayı ve işini bitirmeyi tercih eder çünkü Racoon zorlamaya devam ederse, bir duygu vakası geliştirebilir. Erkeksi fiziği, tekinsiz gözleri ve pis ağzıyla fazlasıyla mükemmeldir. Racoon'un görüldüğü gibi olmaması dışında. Ve bir çuval dolusu sihirli olan canavar bir adama aşık olmak Jen'in ihtiyacı olan son şeydir.

ŞEYTAN: Bir Noel Canavarı Romantizmi

Bugün Noel Arifesi ve Şeytan burada.

Evet, doğru okudunuz. Ve heceleyemiyorum, bu yüzden 20 yılı aşkın süredir Noel Baba'ya yazdığım mektupları alan Şeytan'la uğraşmam gerekiyor. Seksi şeytan tüm kötücül, günahkâr ihtişamıyla burada, ökseotunun tam altında duruyor. Çünkü görünüşe göre sadece disleksik değilim... Aynı zamanda O'nun yaramazlar listesindeyim. Görüyorsunuz, hiçbir zaman iyi olmadım, ama hiç işlemediğim TEK BİR GÜNAH vardı. Evet, kızlığımı Bay Doğru için saklıyordum ve Şeytan bundan memnun değil. Beni bozmak istiyor. Beni ayartmak. Beni baştan çıkarmak. Birden fazla şekilde tekrar tekrar günah işlememi istiyor. Onunla birlikte. Ve onun çubuğu şeker kamışı olmasa da, günaha boyun eğebilirim. Çünkü bu gece, Şeytan'ın tadı Noel gibi.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.